

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

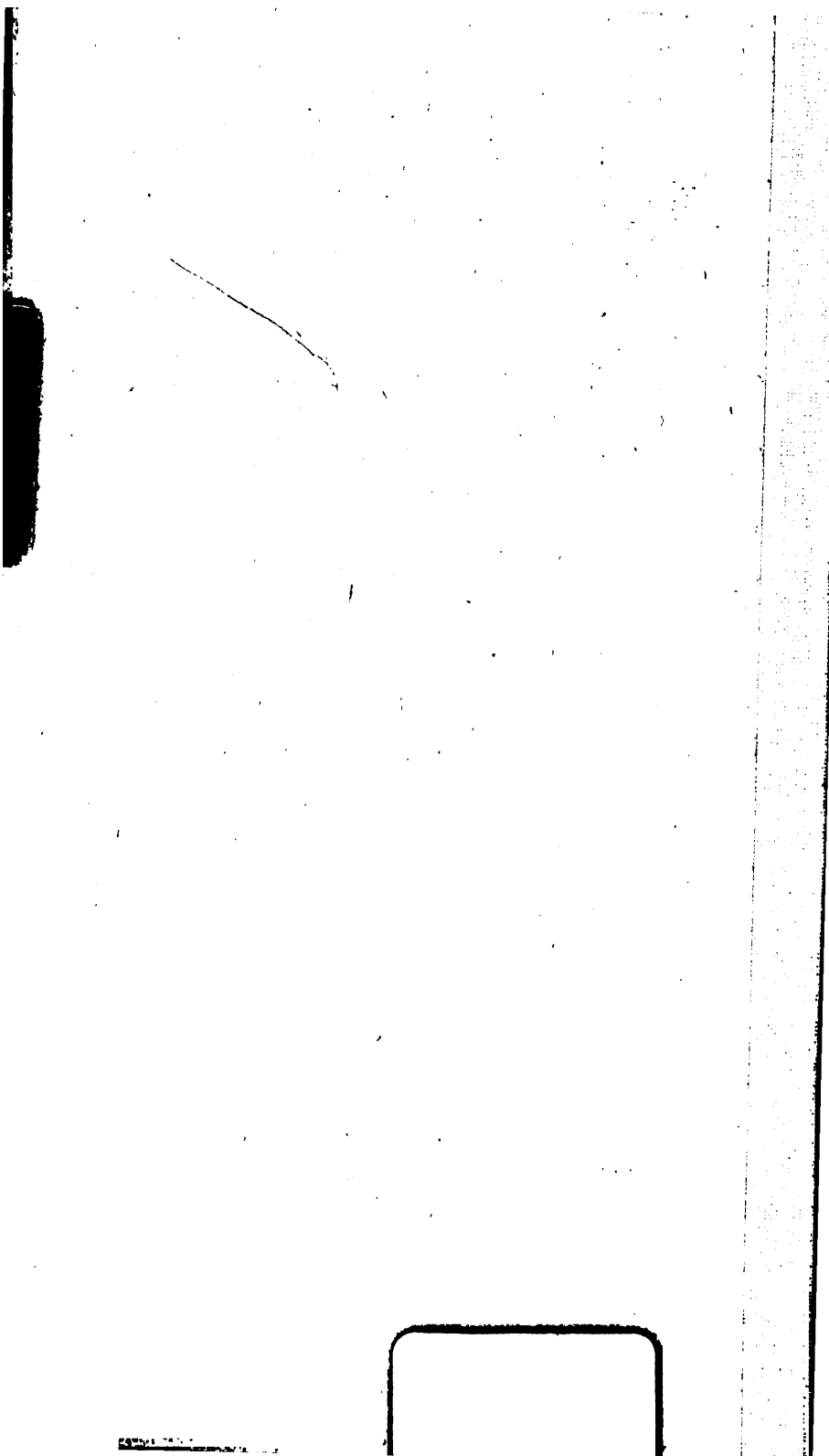
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

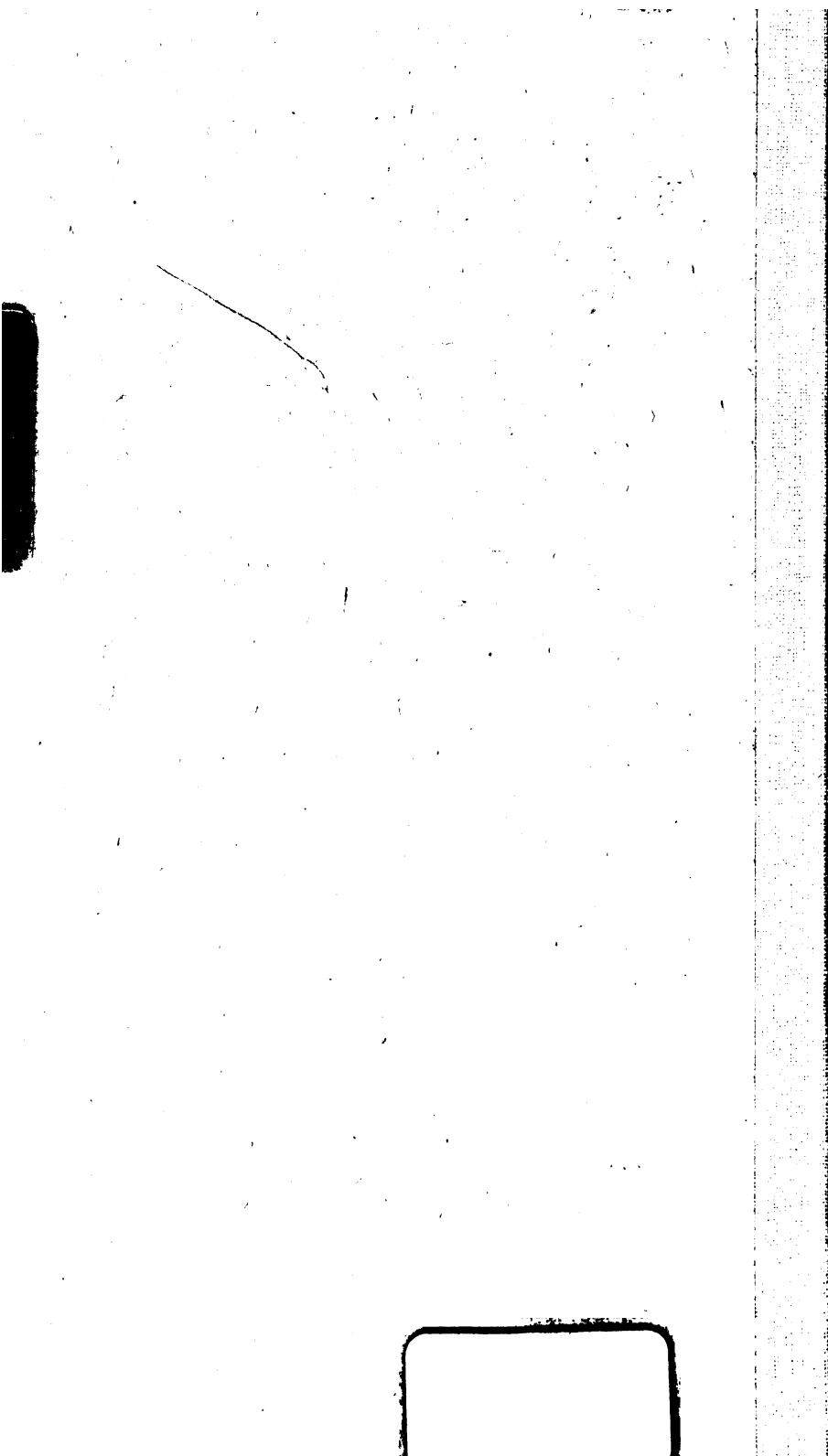
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

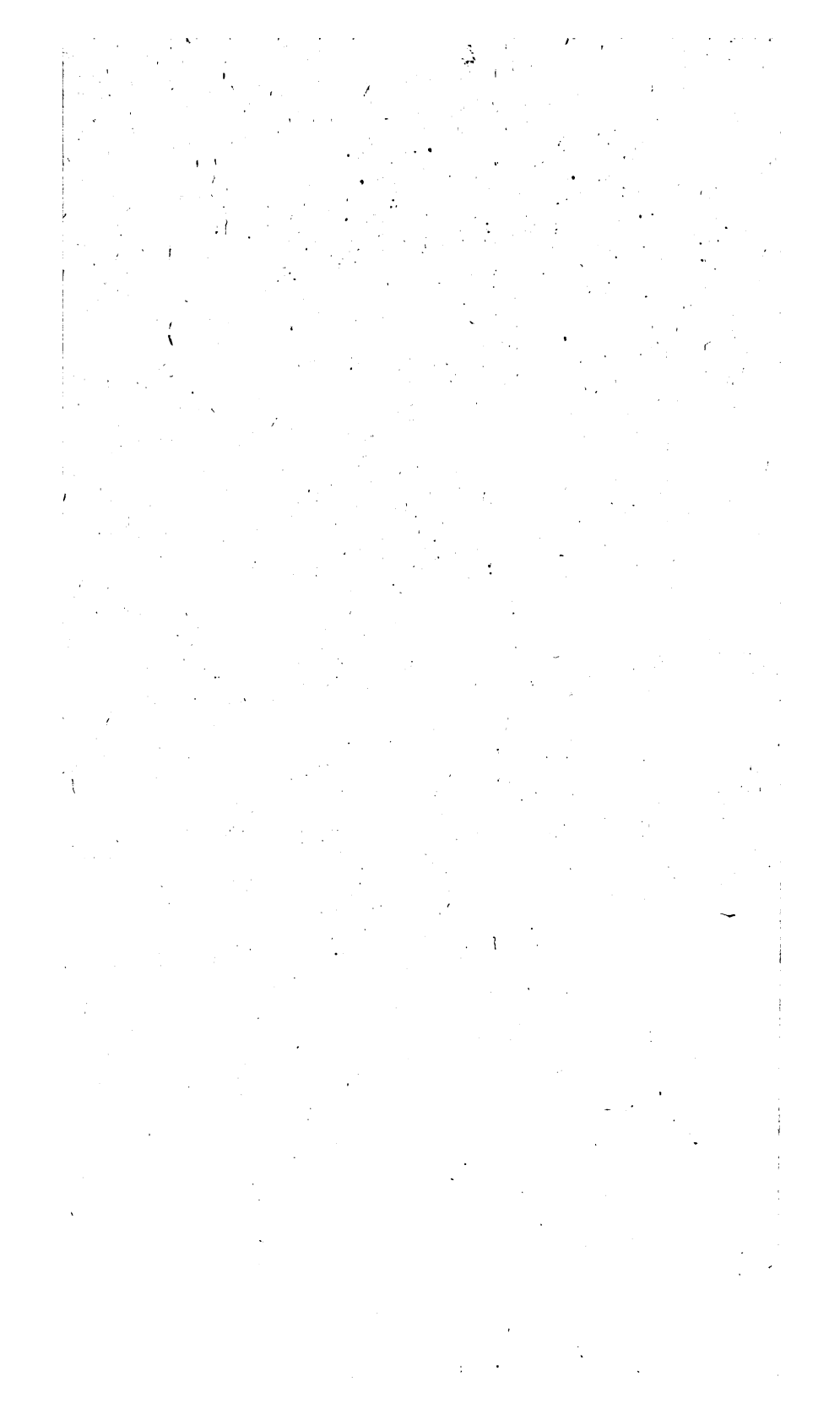
Grass

A. 11

Good

A.M.

Groot
= Groot
- AN

Letters, Latin, Neo-Latin

æ

HUGONIS GROTHII

EPISTOLÆ INEDITÆ,

Quæ, ad OXENSTIERNAS Patrem et filium, aliosque Sueciæ Consiliarios et Gallia misæ, ac sub auspiciis viri plur. rever. JACOBI LINDBLOM, primum Ecclesiæ Lincöpiensis Antistitis, jam Archiepiscopi Upsaliensis, ex authentico exemplari, quod in Bibliotheca Lincöpiensi servatur, descriptæ, nunc prodeunt

E X

MUSÆO MEERMANNIANO.

Hugo de Groot

HARLEMI,

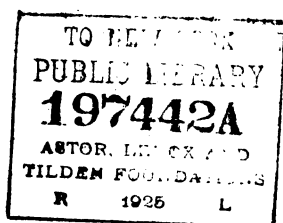
TYPIS A. LOOSJES, PR.

MDCCCVI.

Ja.

Jan

Groot

THE
GEORGE WEST VAN SICLEN
COLLECTION

PRESENTED BY HIS SONS
MATTHEW VAN SICLEN
AND
ARTHUR VAN SICLEN
TO THE
NEW YORK PUBLIC LIBRARY
1923

LECTORIBUS.

Cum, ante paucos hos annos *Parallelorum* GRO-
TII librum tertium editurus, non solum in Bel-
gio nostro, sed in Suecia quoque, ubi varia
summi viri scripta adhuc in tenebris latere di-
cebantur, inquirerem, num forte priores duo,
aut etiam, si unquam chartæ mandati essent,
quartus et sequentes libri in Bibliotheca Regia
reperirentur: accidit, quod vix ausus eram
sperare, ut eorum loco, de quibus nemini com-
pertum erat, centenæ fere Epistolæ Grotia-
næ, quæ in Musæo litterario Ecclesiæ Lin-
cöpiensis conservabantur, neque unquam hac-

tenus luci erant traditæ, mira cum humanitate a venerando hujus Ecclesiæ Antistite, Jacobo Lindblom, nunc Archi-Episcopo Upsaliensi, mihi offerrentur. Cui generosi animi officio, cum avide et grate non expectatum munus acciperem, hoc alterum vir plurimum eruditus adjecit, ut non solum juvenem mihi indicaverit, Lincöpiæ agentem, qui sedule, nitide et modico honorario, exemplar authenticum describeret, sed etiam ipse sibi curandum sumferit, ne mihi cum erroribus gravibus hæ litteræ, ut olim erant lectu difficiliores exaratæ, transmitterentur. Et hæ quidem cum ad me tandem pervenisent, observavi subito, tum omnes ad Legationem Suecicam, qua Hugo Grotius apud Ludovicum XIV. adhuc infantem functus est, pertinere, atque illustri Regni Suecici Cancellario, Axelio Oxenstiernæ, ejusque filio Johanni, nec non binis aliis Consiliariis Regiis, Schmalchio et Adlero Salvio, e Luthetia Parisiorum fuisse misas; tum eas plenas esse narrationum, quid hoc tempore Gallia moliretur, quid in illa de consiliis Principum exterorum et de belli eventibus per Europam univer-

LECTORIBUS.

versam traderetur, quid denique Reginae Regentis aula, quidque urbs immensa, nec sibi per plura secula plane dissimilis, memoratu dignum offerret; & has quidem narrationes non observationibus tantum Politicis exornatas esse, quæ virum longævâ experientiâ instructum prodant, sed animum etiam spirare virtutis amore flagrantem, belli, nisi omnino necessarij, osorem, nihilque sibi majus gratiusque proponentem, quam muneris, quod ipsi ab aula Suecica demandatum erat, officia omni qua poterat industria et fidelitate implere.

Nihil itaque minus necessarium duco, quam aut commendationem aliquam hujus editionis magnifice tradere, aut forte etiam cuidam Lectorum generi excusationem asserere. Stylus enim Epistolarum Grotianarum, ut maxime concisus, et eadem paginâ viginti et quod excurrit argumenta varia continens, non omnibus placebit. Ei certe, cui memoria viri omni mea laude majoris, et civis optimi cordi est, atque universis Historicæ disciplinæ amantibus hoc supplementum earum, quæ jamdudum editæ sunt,

litterarum, gratum fore munus mihi polliceor. Et hoc quoque inutilissimum mihi videretur, Galliæ, Sueciæ et omnis Europæ statum eo, quo scripæ fuere tempore, copiose exponere, ut ipsa earum narratio distinctius intelligatur. Nam, ut de Brandtio taceam, qui in vitâ, quam nobis reliquit, Grotiana abunde his de rebus egit: quem quæso fugit Historia triginta annorum belli, ex odiis religiosis, et ambitionibus Principum exorti, quod, cum ad pacem Westphalicam vergeret, per regiones universas in exhausto furore sævit, et innocentissimorum populorum sortem miserrimam reddidit? Timerem etiam re vera fabulæ memoriæ prædere, cum bella jam hoc nostro ævo, prodigiorum atque insolitarum rerum plent, non pluribus fere diebus, quam isto sæculo annis absolvi soleant; eoquæ ipso gentium oppressarum, civitatumque devastatarum calamitates, si non leviores et minus deplorabiles, breviores tamen et citius transeuntes efficiantur.

Cæterum huic editioni omnem quam potui curam impendi: supererant enim, in ea quæ
mi-

mihi missa fuit descriptione, nonnulla emendanda; in nonnullis etiam, ubi in authenticis litteris desperata pene reperiiebatur lectio, conjecturæ criticæ locus fuit, quam an justam semper obtulisse mihi contigerit, Lectores judicent. De nominibus tantum propriis, aut minus celebratarum urbium, aut virorum obscurioris famæ, non æquæ anxie inquisivi. De Typographicis harum chartarum erroribus pauca habeo, quæ moneam. Postulat ordo chronologicus, qui præ cæteris mihi placuit, ut Epistola sexta ante quartam et quintam, undecima ante nonam et decimam, vigesima secunda ante vigesimam primam, quadragesima nona ante quadragesimam octavam, nonagesima prima denique ante trigessimam tertiam transponatur. Porro

Pag. 46 pro *Ethuriæ*, legendum *Ethruriæ*.

Pag. 102 pro *Tugam* leg. *Tingam*.

Pag. 137 pro *Augustinis* leg. *Augustini*.

Pag. 151 pro *Imperatore* leg. *ab Imperatore*.

Pag. 164 pro *referre* leg. *referri*.

Pag. 167 pro *Basfæ* leg. *Basfa* et pro *Pomeraniam* leg. *Pomeraniam*.

Pag. 181 *Geneatium* leg. *Genuatium*.

Pag. 194 *Basfiliam* leg. *Basfiliam*.

Pag. 195 *Abduxit* leg. *Adduxit*.

Pag. 297 *Suediæ* leg. *Suedia*.

Pag. 224 *Italario* leg. *Palatio* et pro *factors* leg. *factas* Cæterum binis vel tribus locis pro *Chevrenfia* legendum *Chevrensia*!

Dabam 27 Dec. 1896.

SERIES EPISTOLARUM.

- I. Axelio Oxenstierna, R. Sueciæ Cancellario,
Hamburgi $\frac{xvi}{xxvi}$ Febr. 1633.
- II. Eidem, Hamburgi $\frac{xx}{xxx}$ Jan. 1634.
- III. N. N. (Joanni Oxenstiernæ) Francof, $\frac{i}{xi}$
Aug. 1634.
- IV. D. Schmalchio. Ad Ædem Dionysii $\frac{iv}{xiv}$ Febr.
1635.
- V. Eidem, ibid. $\frac{v}{xv}$ Febr. 1635.
- VI. Eidem, Meldis vii Febr. 1635 Novi Cal.
- VII. Eidem, ad Æd. Dion. $\frac{xii}{xxii}$ Febr. 1635.

x SERIES EPISTOLARUM.

- VIII. Eidem, ibid. $\frac{xix \text{ Febr.}}{i \text{ Martii}}$ 1634.
- IX. Eidem, (Lutet.) $\frac{xxvii \text{ Febr.}}{viii \text{ Martii}}$ 1635.
- X. Axelio Oxenstierna, (Lutet.) eodem.
- XI. Schmalchio, Lutet. 5 Martii 1635.
- XII. Ignoto, Lutet. $\frac{xii}{xxii}$ Martii 1635.
- XIII. Schmalchio ibid. eodem.
- XIV. Eidem, ibid. $\frac{xviii}{xxviii}$ Martii 1635.
- XV. Eidem, ibid. xxii Jun. Novi Calend.
- XVI. Axelio Oxenstierna, Lutet. xi Aug. 1635.
- XVII. Eidem, Lutetiae $\frac{vi}{xvi}$ Aug. 1635.
- XVIII. Schmalchio, Lutetiae $\frac{iv}{xiv}$ Sept. 1635.
- XIX. Eidem, Lutet. vii Nov. Cal. novi 1635.
- XX. Eidem, Lutet. $\frac{i}{xi}$ Decemb. 1635.
- XXI. Ignoto, Gallice scripta, (Paris) $\frac{iv}{xiv}$ Febr. 1636.
- XXII. Schmalchio, (Lutet.) vii Febr. Novi Cal. 1636.
- XXIII. Eidem, Lutet. vi Martii Noy. Cal. 1636.
- XXIV. Eidem, Lutet. $\frac{x}{xx}$ Martii 1636.
- XXV. Eidem, Lutetiae $\frac{xvii}{xxvii}$ Martii N. C. 1636.
- XXVI.

SERIES EPISTOLARUM. xi

- XXVI. Eidem, (Lutet.) $\frac{XIV}{XXIV}$ Jun. 1636.)
- XXVII. Eidem, Lutet. xxvii Febr. N. Cal. 1637.
- XXVIII. Axelio Oxenstiernæ, Lutet. $\frac{XIV}{XXIV}$ Jul. 1637.
- XXIX. Schmalchio, Lutet. xxvi Dec. 1637.
- XXX. Axelio Oxenstiernæ, Lutet. $\frac{XVI}{XXVI}$ Februarii
1640.
- XXXI. Eidem, (Lutet.) $\frac{XVIII}{XXVIII}$ Febr. 1643.
- XXXII. Eidem, Lutet. $\frac{XXVI}{IV}$ Martii April 1643.
- XXXIII. Johanni Oxenstiernæ, (Lutet.) $\frac{XVII}{XXVII}$ Junii
1643.
- XXXIV. Eidem, (Lutet.) $\frac{XXIX}{VIII}$ Julii Aug. 1643.
- XXXV. Eidem, f. l. d. et a.
- XXXVI. Eidem, Lutet. $\frac{XII}{XXII}$ Aug. 1643.
- XXXVII. Eidem, Plenipotentiario, Lutet. xv Aug.
1643.
- XXXVIII. Eidem, (Lutet.) $\frac{XIX}{XXIX}$ Aug. 1643.
- XXXIX. Eidem, Lutet. $\frac{IX}{XIX}$ Septembris 1643.

XII SERIES EPISTOLARUM

- XL. Eidem, Lutet. $\frac{IX}{XIX}$ Sept. 1643.
- XLI. Eidem, Lutet. $\frac{XVI}{XXVI}$ Septemb. 1643.
- XLII. Eidem, Lutet. $\frac{XXX}{X}$ Septemb. 1643.
Octob.
- XLIII. Eidem, (Lutet.) $\frac{XIV}{XXIV}$ Octob.
- XLIV. Eidem, Lutet. $\frac{XXI}{XXXI}$ Octob. 1643.
- XLV. Eidem, (Lutet.) $\frac{XXIX}{VII}$ Octob. 1643.
Nov.
- XLVI. Eidem, Lutet. $\frac{IV}{XIV}$ Nov. 1643.
- XLVII. Eidem, Lutet. $\frac{XI}{XXI}$ Nov. 1643.
- XLVIII. Eidem, Lutet. $\frac{XXVI}{VI}$ Nov. 1643.
Dec.
- XLIX. Eidem, Lutet. $\frac{XVIII}{XXVIII}$ Nov. 1643.
- L. Eidem, Lutet. $\frac{IX}{XIX}$ Dec. 1643.
- LI. Eidem, et Johanni Adlero Salvio, Legatis
Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem,
 $\frac{XXIV}{I}$ Martii 1644.
April.
- LII. Iisdem, Lutet. $\frac{XXXI}{IX}$ Martii 1644.
April.
- LIII.

SERIES EPISTOLARUM. xiii

LIII. Postscriptum Iisdem (Lutet.) $\frac{xiii}{xxiii}$ Aprilis
(1644.)

LIV. Iisdem (Lutet.) $\frac{xx}{xxx}$ Aprilis 1644.

LV. Iisdem (Lutet.) $\frac{xi}{xxxi}$ Maji 1644.

LVI. Iisdem, Lutet. $\frac{xxvi}{iv}$ Junii (1644.)

LVII. Iisdem, Lutet. $\frac{xviii}{xxviii}$ Maji 1644.

LVIII. Iisdem Lutet. xi Junii. 1644.

LIX. Iisdem Lutet. $\frac{xv}{xxv}$ Junii 1644.

LX. Axelio Oxenstiernæ, (Lutet.) $\frac{xvi}{xxvi}$ Junii
1644.

LXI. Johanni Oxenstiernæ et Johanni Adlero Sal-
vio, Legatis Suedicis ad Pacificationem
Osnabrugensem, (Lutet.) $\frac{xxiv}{ii}$ Jun. Julii 1644.

LXII. Iisdem (Lutet.) $\frac{xxx}{ix}$ Junii Julii 1644.

LXIII. Iisdem (Lutet.) $\frac{vi}{xvi}$ Jul. 1644.

LXIV. Iisdem (Lutet.) $\frac{xiii}{xxiii}$ Jul. 1644.

xiv SERIES EPISTOLARUM.

LXV. Iisdem, (Lutet.) $\frac{xx}{xxx}$ Jul. 1644.

LXVI. Iisdem, (Lutet.) $\frac{x}{xx}$ Aug. 1644.

LXVII. Iisdem, Lutet. $\frac{xvii}{xxvii}$ Aug. 1644.

LXVIII. Johanni Oxenstiernæ, Lutet. $\frac{xvii}{xxvii}$ Aug.
1644.

LXIX. Johanni Oxenstiernæ et Johanni Adlero Sal-
vio, Legatis Suedicis ad Pacificationem
Osnabrugensem, Lutetiæ $\frac{xxix \text{ Aug.}}{vii \text{ Sept.}}$ 1644.

LXX. Iisdem, Lutet. $\frac{xxxi \text{ Aug.}}{x \text{ Sept.}}$ 1644.

LXXI. Iisdem, Lutet. $\frac{xiv}{xxiv}$ Sept. 1644.

LXXII. Johanni Oxenstiernæ, Lutet. $\frac{xxi \text{ Septemb.}}{i \text{ Octob.}}$

LXXIII. Johanni Oxenstiernæ et Johanni Adlero Sal-
vio, Legatis Suedicis ad Pacificationem
Osnabrugensem, Lutetiæ $\frac{xxi \text{ Septembris}}{i \text{ Octobris}}$
1644.

LXXIV. Iisdem (Lutetiæ) $\frac{xxviii \text{ Sept.}}{viii \text{ Octob.}}$ 1644.

LXXV. Johanni Oxenstiernæ, Lutet. $\frac{xxix \text{ Sept.}}{viii \text{ Octob.}}$
1644.

LXXVI.

SERIES EPISTOLARUM. xv

LXXXVI. Johanni Oxenstiernæ et Johanni Adlero Sal-
vio, Legatis Suedicis ad Pacificationem.

Osnabrugensem, Lutet. $\frac{v}{xv}$ Octob. 1644.

LXXXVII. Iisdem, Lutetiæ $\frac{xix}{xxix}$ Octob. 1644.

LXXXVIII. Iisdem, Lutetiæ xxii Octob. 1644.

LXXXIX. Iisdem, Lutetiæ $\frac{xxvii}{v \text{ Nov.}}$ Octob. 1644.

LXXX. Iisdem, Lutetiæ $\frac{ii}{xii}$ Nov. 1644.

LXXXI. Iisdem, Lutetiæ $\frac{ix}{xix}$ Nov. 1644.

LXXXII. Johanni Oxenstiernæ, Lutetiæ $\frac{x}{xix}$ Nov.
1644.

LXXXIII. Johanni Oxenstiernæ et Johanni Adlero Sal-
vio Legatis, Suedicis ad Pacificationem

Osnabrugensem, Lutetiæ $\frac{xxi}{xxxI}$ Dec. 1644.

LXXXIV. Iisdem (Lutetiæ) $\frac{xxvi \text{ Jan.}}{iv \text{ Febr.}}$ 1645.

LXXXV. Iisdem, Lutetiæ $\frac{i}{xi}$ Febr. 1645.

LXXXVI. Iisdem, Lutetiæ $\frac{xxx \text{ Mart.}}{viii \text{ Apr.}}$ (1645.)

LXXXVII. Iisdem, (Lutet.) $\frac{iv}{xiv}$ Maji (1645.)

LXXXVIII. Johanni Oxenstiernæ, f. l. d. et a.

LXXXIX.

xvi SERIES EPISTOLARUM.

LXXXIX. Johanni Oxenstiernæ et Johanni Adlerö
Salvio, Legatis Suedicis ad Pacificati-
onem Osnabrugensem, Lutet. $\frac{v}{xv}$ Aprilis
1645.

XC. Axelio Oxenstiernæ, Stockholmiae xxv
Julii 1645.

XCI. Johanni Oxenstiernæ, Lutetiae $\frac{x}{xx}$ Junii
1643.

XCII. Adscripta litteris, $\frac{x}{xx}$ Septembris 1635,
Schmalchio datis, quæ exstant in Vol.
impr. pag. 182.

XCIII. Adscripta litteris $\frac{III}{XIII}$ Nov. 1638 Axelio
Oxenstiernæ datis, quæ exstant in Vol.
impr. pag. 479.

XCIV. Adscripta litteris, $\frac{v}{xv}$ Sept. 1640, Axelio
Oxenstiernæ datis, quæ exstant in Vol.
impr. pag. 645.

HUGONIS GROTHII

EPISTOLÆ INEDITÆ.

I.

AXELIO OXENSTIERNA, R. SUECLÆ
CANCELLARIO.

Eminentissime Domine, Magnos semper viros videndi cupidus, nemo est quem propius nosse magis aut desideraverim, aut desiderare debuerim, quam eum, quem sibi instrumentum loco principe Rex, iudicio non minus quam omni virtute consummatissimus, ad res in æternam memoriam exituras delegerat. Nunc cum id felicitatis ultro mihi obtulerit tua (non quæram verba novitate adulandi blandientia, sed rem, si possum, suo nomine signabo) non tam humanitas, quam Divinæ imitatrix bonitas, est hoc tanto lætius, quanto solent magis se nobis commendare, quæ optantibus et nondum sperantibus obveniunt. Me quidem semper in tot et tam pertinacibus adversis solata est mens non nisi honestissimorum consiliorum sibi conscia; sed tamen ad erigendum animum magna virium adjectio est,

A

iis

honorem judicarem tuis affatibus frui, ut ad eos non mercede invitatus sed sponte festinare deberem. Quo uno nunc potius modo tam propensæ in me voluntati respondere, Deum precor, Eminentissime Domine, consilia atque tua ad optimos exitus gubernet. Hamburgi ^{XX} Januarii MDCXXXIV.

Tue Eminentie addictissimus devotissimusque

H. GROTIUS.

ILLUSTRIS DOMINE.

Multos sæpe Viris magnis commendavi, aut ipsorum precibus evictus, aut ipsa ductus humanitate. Ceterum Petro Hartsvigio, pridem mihi notæ, non præsto commendationem, sed testimonium perhibeo quod ipsi jure debetur, vix quemquam me Germanorum nosse, cui studia felicius præcesserint, non ad inanem speciem, sed ad solidos usus: ita judicio valet, ita per Galliam, Italiam atque loca ex virorum magnorum amicitia retulit optimam frugem, ita juris civilis scientiam cum historiarum cognitione cunctisque rebus, quibus rempublicam gesturi instrui solent, junxit. Filius est Senatoris Hamburgen-

genfis; fed quod ipfi ad facilius obtinendas dignitates prodesse debuit, id contra vertit per familiarum certamina, frequens malum civitatibus, quæ liberas se dici volunt. Sæpe a regni Suedici Ministris admonitus ut ei regno operam suam deferret, occasionem huc veniendi arripuit ex itinere Britannici legati, neque tamen movere quidquam voluit ante tuæ Excellentiæ adventum, cui quod innotuerit eo satis se beatum putat: eoque non alii debitor esse vult honoris, si quis ipsi Eminentissimi Viri Parentis tui contingere poterit. Ego ei viro maximo multos esse scio qui operam laudabilem præstent: sed si ab hoc non minora quam a quoquam sperari posse dixerim, haud vanum me credam pollicitationis. Notum Tuæ Excellentiæ et Henricum Frisium gaudeo, utentem latino sermone ea puritate atque elegantia, ut pauci sint, qui cum eo possint contendere: omnium præterea honestarum litterarum appetentissimum, ac prorsus magnæ spei. Sicut his felicitatem suam gratulor, ita filii mei vicem doleo, quod ante hinc tua Excellentia discesserit, quam illum, quod optaveram, in tuam notitiam potuerim perducere. Sed Deum precabimur, ut brevi te Patri negotiisque te dignis sospitem sistat, nobisque facultatem det devotissimum tibi animum rebus approbandi. Francofurti $\frac{I}{XI}$ Augusti MDCXXXIV.

Tuæ Excellentiæ addictissimus

H. GROTIVS.

IV.

D. SCHMALCHIO.

Quas nuper ex itinere scriptas, acceptis tertiis tuis, binas me priores scripseram non accepisse, eas ad me nunc adhuc ad ædem Dionysii agentem perlatas lætus significo, tibi que, tum pro aliis, quæ quamvis minuta sæpe ad res majores inquirendi vestigium præbent, tum præsertim pro illa parte litterarum D. de la Grange, ad negotium mihi mandatum pertinente, gratias habeo. Apparet eum esse statum Cæsariani exercitus, ut si quid in Germania esset veteris Germanici spiritus, multa et præclara audendi bella sit occasio, sed homines in consiliis lentos, in iis ad rem conferendis etiam pigriores, ad externos rumusculos huc illuc sese circumagentes, quæ salus servet? In auctoritate Illustrissimi et Excellentissimi D. Cancellarii spes restat unica. Sed quid navigantibus prodest habere bonum Gubernatorem, si ipsi, arte ipsius ductuque contempto, ventis se malunt permittere? Vide rerum humanarum varietatem: Apud vos alii plorant, oscitant alii; heic in aula Gallica cantatur et saltatur. Et quid nos vetet, tempora quamvis tristia, si non hilares, certe animi tranquillos transigere? Vale, doctissime eruditissime juvenis, meque amicis, nisi grave est, commenda.

Ad ædem Dionysii $\frac{IV}{XIV}$ Februarii MDCXXXV.

Tui amantissimus

H. GROTIUS.

Gra-

Gratias, quantas possum, habeo Illustrissimo et Excellentissimo D. Cancellario, quod grata sibi ostenderit officia a D. de la Grange mihi exhibita. Ego ejusdem argumenti ad D. de la Grange litteras mitto, ut et consolatrices ad Feuquierium, quarum curam tibi commendo. Mitto has ad Excellentissimum; si is Wormatia abierit, alius mihi erit indicandus. Eorum quorum heic nomina usurpare possumus mercatorum, indicium nuper feceram; si alios habetis, fidos et notos, iis utar. Heufdius et Hipstenius boni sunt, sed non unis Suedis addicta est eorum opera.

V.

D. SCHMALCHIO.

Heri, doctissime Schmalchi, scripsi et tibi et Illustrissimo Excellentismoque D. Cancellario recta Wormatiam. Nunc cum intelligam retentari omnes litteras quæ Wormatia veniunt, ad me misas, ut arbitror, præcipue idem futurum puto de iis quæ committuntur. Ideo has per Metim mittendas censui, et cum iis litteras ad me Heppii. Ego quid quantumve illi debeat nescio, et totum negotium relinquo prudentiæ Illustrissimi et Excellentissimi Domini. Ceterum quæ scribit etiam passim loquitur, et rebus nostris nocet, ut ex Heufdio cognovi. Ingeserat se alter, me non rogante, negotio meæ receptionis in urbem. Vereor ne res turbaverit. Pri-

mum dixerat Comes de Brulon, Regis admisionalis, die Veneris aut Saturni futurum ut inducerer: nunc moras alias nescit; tentat an incognitus Urbem ingredi cupiam, postea, ubi commodum erit, exiturus et ita recipiendus solemniter, quod Veneto factum nuper. Metui, ne, si id facerem, res postea procrastinando in oblivionem venerit, regnoque Suedico ignominiosum foret minus honoris accepisse quam alios. Itaque constitui hærere heic ad Dionysii ædem, et experiri legatio nostra ipsis cordi sit nec ne. Nam etiam si incognitus inirem, non eo a Rege audirer citius; est enim et hoc in eorum manu. Credibile est, ab ipsis litteras expectari nuntiaturas, quid apud Illustrissimum et Excellentissimum Dominum sui egerint legati. Ad ædem Dionysii $\frac{v}{xv}$ Februarii MDCXXXV.

Tui amantissimus

H. GROTHIUS,

Heppius totus a Patre Josepho pendet (a).

V I.

D. SCHMALCHIO.

Litteras tuas, Schmalchi doctissime, Wormatiæ scriptas die xviii Januarii ex Calendario vetere, cum

(a) Hæc notis scripta.

cum Meti diei unius iter progressus essem, recte accepi: non item priores quarum meministi. Gratias ago pro iis quæ scribis quæque mittis. Plane futurum suspicor, ut Philipsburgi jactura incalescant tepentes hætenus Gallorum animi, ut solet sæpe ex malo emicare aliqua boni occasio. Ubi Lutetiam venero, a qua nunc absum diei iter, facile intelligam quid ibi de ista seu culpa seu infortunio judicetur. Ne nimium Gallos Germani accuset Wirtzburgum efficiet, quod diutius potuisse defendi a plerisque creditum memini. Tantam fuisse commeatuum inopiam, ut Dux Bernardus Vinariensis retro eedere coactus sit, doleo et ob rem ipsam, et quod ingens argumentum est, Germaniam a semetipsa deferi. Plura scribam, tuæque in me edocendo diligentiae par reponere studebo, ubi orbem et amicos videro. Rogo D. Digur-Corium et amicos officiose salutes. Meldis vii Febr. MDCXXXV novi Cal.

Tui studiosissimus

H. GROTIUS.

VII.

D. SCHMALCHIO.

Postquam Mercurii die elapsæ hebdomadis ad te et Illustrissimum Excellentissimumque Dominum scripseram, Schmalchi doctissime, litteras accepi tuas scriptas xiii Jan. vet. Cal., cum decimo octavo scrip-

tas jam ante accepissem. Ideoque illas suspicor esse de ternis, quarum mentionem feceras secundas: me autem primarum litterarum additamentum male ei numero accensuisse. Facit hæc res ut suspicer, quod nuper quoque scripseram, retentas esse quæ ad me venerant litteræ recentiores, more Gallis non infrequenti: quo magis studendum nobis ut per homines Gallis ignotos, certe quos nobis notos nesciunt, litteræ mutuo curentur. Nunc per viduam Bomartii rursus experior: sed vereor, ne eo perlatæ ibi aliquot dies resideant. Serio nobis id agendum, ut et tuto ac celeriter commeent epistolæ. Cur me bis rogaverit *La Grange* mansurusne in *Gallia* esset *Heppius* ad *Grotii* adventum, nunc demum intelligo, et puto te quoque ex ante scriptis intellecturum. Baronum Axelliorum Præfectus jam aliquoties questus est pecuniam sibi deesse: ego an ipsi eroganda sit largior, nescio. Heufdius nulla se habere dicebat mandata. Nosti (a) D. Deodati, virum in rebus civilibus apprime versatum. Is me urget adjutor ei ut sim, ne diutius careat eo quod fide optima et maxime necesse tempore Raschio credidit. Susceperat ejus negotii commendationem Lefslerus. Omnis spes in benignitate Illustrissimi et Excellentissimi D. Cancellarii sita est, qui haud dubie, quantum sine incommodo Raschii fieri poterit, æquæ postulationis habiturus est rationem. Et est is D. Deodati, cui multæ occasiones nasci possint rependendæ vicis be-

(a) Hæc linea et aliquot sequentes notis scriptæ.

beneficio, multum enim ingenio nec minus industria valet, et gratosus est apud multos. Quid de Puy-Laurentio in proscenio dicatur, ex hac charta vides: quæ post, siparium latent, cum tempore pateſcent. Uſſelingus noſter Americam diu noctuque cogitat, multumque ſudat ut Gallicas pecunias in extraneas inferat ſocietates, duri operis conatu. Tabellarius a veſtris partibus ſuo tempore, id eſt heri, non venit: id omnia heic plena facit adverſis rumbribus. Vale,
Cariſſime Schmalchi. $\frac{XII}{XXII}$ Febr. MDCXXXV. Ad
 Dionyſii,

Tui ſtudioſiſſimus
 H. GROTIUS,

VIII.

D. SCHMALCHIO,

Litteras, doctiſſime Schmalchi, tum quæ xxiii tum quæ xxviii Januarii ſunt ſcriptæ, nunc demum accipio, cum multo recentiores habeant alii, et in iis capita relationis ab Illuſtriſſimo et Excellentiſſimo Domino Cancellario ad Wormatiensẽ habitæ conventum. Omnino quærenda eſt ratio litteras ita mittendi, ut et cito curentur, et in curioſas manus non deveniant, quod evitari non poteſt, ſi aut ad me, aut ad Heuſdium, aut ad Hebſteinium, quos notum eſt commercia litterarum habere nobiſcum, mittantur. Aut illa nomina uſurpanda ſunt, de quibus ego Meti ſecundis ſcripſeram litteris, aut alia non ſuſpecta. Et tamen ne ſic quidem recte per-

Grants

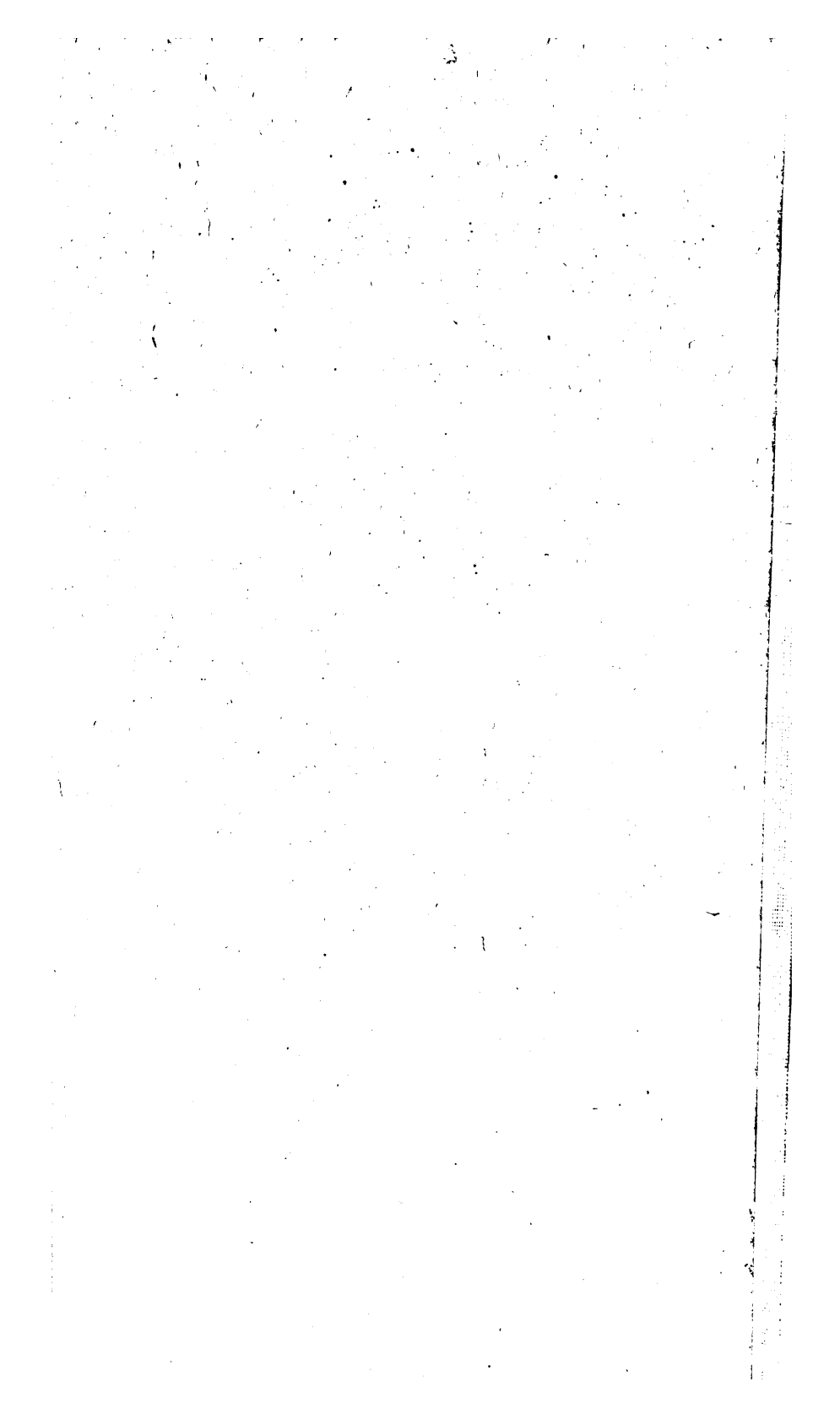
11

General

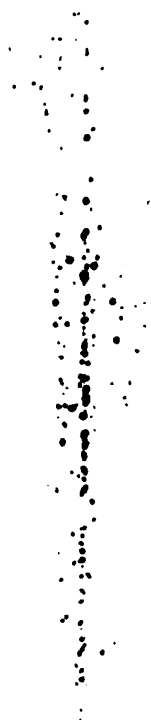
A1

Completed

A.1

Groot
= Groot
- 11

Letters, Latin, Neo-Latin

æ

HUGONIS GROTHII

EPISTOLÆ INEDITÆ,

Quæ, ad OXENSTIERNAS Patrem et filium, aliosque Sueciæ Consiliarios e Gallia misæ, ac sub auspiciis viri plur. rever. JACOBI LINDBLOM, primum Ecclesiæ Lincöpiensis Antistitis, jam Archiepiscopi Upsaliensis, ex authentico exemplari, quod in Bibliotheca Lincöpiensi servatur, descriptæ, nunc prodeunt

E X

MUSÆO MEERMANNIANO.

Hugo de Groot

HARLEMI,

TYPIS A. LOOSJES, PR.

MDCCCVI.

Ja.

Jan

Groot
AN

Spiram receptam heic per celeres nuntios didicerant. De Augusta et res per se gravis judicatur, et perniciosum exemplum. Periculosus semper in bello plurium imperiis jam puto remedium adhibuerit Cardinalis, vocato ad tuendum Piccardiæ limitem Bressæ. Ab *La Grange* omnia pessima exspecto. Captat aulæ gratias damno sociorum. Rumor heic fuerat, male ei convenire cum *Feuquierio*: eo futurum, ut hic retineretur. Si id verum fuit, rem suam novis quibusdam Josephitibus restituit. Ducis Bernhardi confectum negotium, et constare ipsi cum Illmo. et Excellentissimo D. Cancellario amicitiam gaudeo. Magnis heic laudibus attolluntur ipsius ad Spiram res gestæ. Negotium cum Polonis in ipso, ut video, limine offendit; sed satis adhuc superest temporis ad cruditates istas concoquendas. Cardinalis (magna otia Coeli clamaret Juvenalis) novum instituit collegium virorum doctorum, qui se, variis propositis argumentis, victa solutaque oratione exercent. Ipse Sigillorum Custos huic Collegio adscriptus est. Batavius Bruxellis antehac legatus, Balfacus, abit. Fervet opus. Ceteros rumusculos in chartis vides, quæ has litteras comitantur. Vale Clarissime Domine. Lutetiæ ^{XVIII}/_{XXVIII} Martij MDCXXXV.

Tuæ Cl. addictissimus amicissimusque

H. GROTIUS.

Cetera sermoni reservo.

XV.

D. SCHMALCHIO.

VIR CLARISSIME.

Quam multæ meæ litteræ tardius quam vellem ad vos pervenerint, vel hinc discō, quod xxiv Maji vet. Calendarii D. Broerfonum salutas, quem pie expleſſe mortalitatis curriculum, humoque a nobis mandatum cum honore, quantum mos ferebat, jam pridem ſignificavi. Magnum in eo virum amiſit patria: magnum amicum quotquot eum novimus; ſed ferenda ſunt immo et grate habenda, quæ ſciſcit ſummus vitæ arbiter. Quod longæ per mare jaſtationis tædium vobis diluerit Batavorum humanitas, etiam ipſorum cauſa gaudeo. Non dubito quin, ut in Gallia, ita apud Batavos aucta ſit ex conſpectu colloquioque Maximi Cancellarii veneratio, cui ſoli datum, quod paucis ab omni ævo, præſentiâ famam vincere. Utilis haud dubie tranſitus fuit, etiam ad nexum propiorem amicitiz inter gentes, unde, ut ſpero, pulcros fructus cauſa communis tam in Saxonia, quam in Borussia, metet. Britaunus, de quo ſcribis, expectationem meam non ſefellit. Haud dubie genti illi ex Suedorum non minus, quam ex Gallorum proſperis, oculi dolent. Ego Amſtelodamo mittere ad vos litteras non deſinam, donec edoctus ſim, an per Germaniam ab Albi ad Rhenum Moenumque pateant iünera. Quæ

in litteris meis sunt ad Excellentissimum D. Cancellarium, cum eas tibi non clausas norim, frustra hic repetam. Gaudemus omnes ita ingresfos in bellum cum Hispano Gallos, ut regredi, hominibus præsertim gloriæ cupientibus, non sit facile; neque dubitamus, ea res Germanis Protestantibus præclaras sit paritura rei gerendæ occasionēs: Hispano adeo non misfuro auxilia ut solet Imperatori, ut ipse ab eo ad suas necessitates, et quidem magna fatis, abducatur. Ego, quod, cum hic es, demonstrare rebus non potuerim, quo in te sim animo, sane doleo. Itaque pro gratiis, quas supervacuo agis, si veniam impetro, fatis felix sum. Pro beneficio accipiam, si recte valere te per teipsum intelligam. Si quid ultra accesserit, quo instructior sim ad publica gerenda negotia, id lucro deputabitur. Lutetiæ xxii Junii novi Cal. MDCXXXV.

T. Cl. addictissimus obligatissimusque

H. GROTIUS.

XVI.

Adscripta litteris Excellentissimo R. S. Cancellaro, datis ii Aug. novi Cal MDCXXXV, quæ exstant in Vol. impr. pag. 167.

Jam nunc mihi dicitur, Gallos, ut illud dignitatis in mari certamen cum Anglis evitent, seposito Regis nomine, velle pro auxiliis censerî Batavorum, qui

qui Anglis cedere turpe non existimant. Ituros autem cum Batavis in Hispaniam aut Americam bellum portaturos. Multa sunt indicia, unde quis colligat id agere Gallos, ut suum nomen paullatim bello subducant. Argentoratenfes nutantes admodum Rex magna spe suffulcit.

XVII.

AXELIO OXENSTIERNA, S. R. M^{TIS} R.
QUE S. CANCELLARIO.

EXCELLENTISSIME DOMINE.

Qui his meis conjunctas litteras Sublimitati tuæ scribit, est domo nobilis, et in honoratâ militiâ Adjutor sive Locum tenens, ut loquuntur, cohortis prætoriæ Regiæ. Multos in aula hac amicos habet, qui omnes me rogarunt, ut ipsius negotium summæ æquitati Sublimitatis Tuæ commendarem. Accepit in dotem nomen aliquod militare ex bello, ni fallor, Livonico, de quo Rex immortalis memoriæ Gustavus suum ipsius auctori chirographum dedit. Ego, qui ignorarem, quid in Sueciæ regno de id genus nominibus esset constitutum, nihil definite dicere ei potui; neque tamen putavi negandas ei meas ad Sublimitatem Tuam litteras, rogante præsertim id Comite Brulono, qui suas et ipse preces scriptas adjungit, quibus Sublimitas Tua tantum, quantum æquitas feret, tribuet ponderis. Deus te, Excel-

lentissime Domine, diu fervet incolumem. Lutetiae

$\frac{\text{VI}}{\text{XVI}}$ Augusti MDCXXXV.

Tuae Sublimitatis cultor devotissimus

H. GROTIUS.

XVIII.

D. SCHMALCHIO.

NOBILISSIME DOMINE.

Primas tuas, postquam Hamburgo abiistis, nunc demum recipio. Scio difficiles esse curandi rationes: tamen quotiescunque se dabit occasio edoceri de iis quæ geruntur, vel in hoc debeo, ut aliqua, nuntians alia, expiscari possim: nam mutis nemo loquitur. Ex Magni Cancellarii geminis litteris datis xxiii et xxx Julii vet. Calend. summam rerum quæ illic geruntur intelligo, quæ utinam sit loco meliore. Accedet hoc ad vetera exempla, quam facile dissuantur Principum et Civitatum ex necessitate aut usu temporum factæ societates. Quod a me petis præstare libenter, si ea nossem, sine quibus recta judicatio fieri non potest: An cum Polonia bellum habituri simus; an iis, quas Saxo obtulit, conditionibus meliores aliæ obtineri possint; quid allaturus ad vos sit sancti Chaumontius; Batavis nostris an voluntas et facultas futura sit, aliqua ope, quæ momentum faciat, juvandi res vestras. Nam de Gallicis rebus quid certum, quid incertum sit, non de-

desum septenis quotque diebus, sæpe et extra statos dies, occasione data, perscribere. Deliberationes istæ magnam rerum singularium et in dies mutantium cognitionem desiderant: quæ cum mihi desit, nisi quantum ad res mihi propiores pertinet, in quibus tamen ipsis nos crebro fallunt nuntii, nec minus crebro conjecturæ, pro consilio preces contribuam, Deum rogans, ut in eam partem flectat animos, quæ primum Sueciæ Reginæ ac regno, deinde et Germaniæ Protestantium rebus sit futura tutior simul atque honestior. Magisne metuenda sint belli pericula, an pacis insidiæ, eorum est æstimare, qui et vires partium norunt, et de consiliis eorum, quibuscum res est, ex quotidianis actionibus, perque alias secretiores vias, iudicium facere possunt. Litteræ posteriores magni Cancellarii schedarum A. B. C. D. E. mentionem faciunt, quas non accepi, errorene ibi commissio, an viarum incerto, an eorum culpa per quos curatæ sunt litteræ, haud dixerim. Quarum schedarum mentionem priores faciebant litteræ, eas recte accepi, speroque non sine usu fore. Plane te rogo, ut eorum, quæ sciri possunt, sciam quam sæpissime quam plurima. Mandatum mihi munus quantâ maximâ possum diligentia percolere non desinam. Vale, Vir Clarissime. Lutetiæ $\frac{IV}{XIV}$ Sept. MDCXXXV.

T. Cl. addictissimus

H. GROTIUS.

D. Diodati se bonitati tuæ commendat.

XIX.

XIX.

D. SCHMALCHIO.

Litteras ad me tuas VII Septemb. v. Cal. et alteras datas $\frac{XI}{XXI}$ Septemb. simul accipio. Litteras M. Cancellarii, quarum posteriores tuæ mentionem faciunt, puto illas esse, quæ pridie id est x Sept. v. Cal. datæ erant, quas cum chartis nonnullis alio fasciculo accepi, jam sextus est dies. Acta cum Saxone non nostræ tantum sed et venturæ ætati testimonio erunt, nihil eorum omisum a Magno Cancellario, quæ ad pacem veram fidamque poterant ducere. Dolendum valde, quod, fociis causam suam segregantibus, exercitus quoque nostri fides aut fortitudo labascit. Illa vero animi moderatio in M. Cancellario plane admiranda, quia, et contumeliis et vi lacesfitus, hostile tamen nihil agit in Saxonem, videlicet aut tempus opperiens, quo is ad se redeat, aut, si id non detur, offensusurum humano generi, invitum se in hoc bellum trudi. Meas, quas $\frac{XIV}{XXIV}$ Aug. scripseram, spero jam ad vos perlatas; cum mari commeant litteræ, multa improvisa interveniunt, per quæ fit, ut sæpe sero admodum, quo mittuntur, pertingant. Vestrarum litterarum nullas puto intercidisæ; etiam illæ, quas navi incensæ periisæ suspicio fuerat, jam apud me sunt. De negotio Gaili Adjutoris in cohorte prætoria, iusta est M. D. Cancell-

cellarii excusatio. Ego tamen, multis amicis rogantibus, tralatitium commendationis officium non putavi negandum. Eliæ Devaati causam tibi cordi esse gaudeo, et sane meretur tum rei æquitas, tum viri virtus: oro, si quid promoveri potest, ne te laboris distædeat. Pacta induciarum cum Polono habemus heic edita, et confectis ex voto rebus rediturus huc putatur Davausius. Cum ex usu rerum præsentium existimarem de his, quæ heic et alibi aguntur, *M. D. Cancellarium* quam primum et quam certissimâ viâ edoceri. Filium meum misi, quem, amicitiae tuæ fîsus, tuæ fidei tutelæque commendo. Si quis ejus usus esse potest (scio per ætatem et nondum tinctum rebus animum haud magnum esse posse) erit gratam aliqua illum tirocinia ponere; si nulla materia est, in qua se exercere possit, redeat ad nos. Illud quoque rogo, ut, quod ei mandavi de duobus Trimestribus mihi debitis, et de pecuniâ in itinera erogatâ, cordi tibi sit. Quæ diligentius urgere cogor, ideo quod in supellectilem legationi convenientem mihi, qui prænumeratum nihil accepi, magna facienda fuit erogatio. Præterea cum, solis dictis *M. Cancellarii* contentus, hoc oneris susceperim, velim adversus mortalitatis casus aliquid me certi habere; ut, si res ita cadat, exigere possim quod debëbitur. Postremo, ut in posterum animo tranquilliore et pro existimatione regni honorem hunc zveri possim, ut sciam quo in loco et a quibus posthac accipere Trimestria debeam. Nam mihi post tot impendia non est præsentis pecuniæ copia ad
ero-

erogationes faciendas. Hæc rogo tibi cordi esse patiaris. Vale, Vir Nobilissime. Lutetiæ vii Nov. Cal. novi MDCXXXV.

T. N. Studiofissimus

H. GROTIUS.

XX.

D. SCHMALCHIO.

Heri demum, id est decimo Decembris novi Calendarii, accepi eas litteras, quas $\frac{\text{III}}{\text{XIII}}$ Octobris Wismaria dederas. Scio longa esse intervalla, et, terrestri itinere nobis per bella ablato, mari nihil esse certi, in regno scilicet ventorum. Communis fors communiter ferenda est. Hoc tantum rogo, facias quantum permittunt tempora, ne, quæ ibi geruntur, ab aliis potius, ut nunc ex litteris, quas ad D. Heptenium misit cum actis novis D. Mullerus, quam tuo beneficio discam. Ego omnium, quæ his in locis possunt resciri, ipse te gnarum facerem, nisi ad M. Cancellarium litteras tibi patere scirem. Nunc hyems omnes belli conatus gelat, in Italia, ad Rhenum, in Belgico limite; fervent interim omnia novarum dignitatum commentis. Ea nunc ad pecuniam publico repertiendam facillima via est, non sentiente plebe, quantum in ista hircinorum crescente mul-

multitudine sit mali. Spero pervenisse ad vos silvam, quam mihi antehac, Edictorum, ad res tales pertinentium: item de rei maritimæ vectigalibus. Fecit D. Camerarius in suis ad me litteris mentionem fasciculi a D. Cancellario. Eum non accepi. Caleti forte hæret, ut multæ fiunt insidiæ legatorum ad legatos litteris. Forte et D. Grubius, ad quem vos mittere puto, interdum abest Hamburgo. Nulla, ni fallor, certior erit ratio, quam si litteræ mittantur cum inscriptione ad mercatorem Hamburgensem, cum altera ad aliquem Caleti, cum tertia ad alium Lutetiæ, ut sub alienis nominibus perpetuo delitescant. Et ita alios legatos facere intelligo. Ex actis recentibus, quæ transmissit D. Mullerus, video, quam dure nos habeat Saxo. Bene est, quod sensir, pacis æquæ studium, tanta lenitate D. Cancellarii demonstratum, non venisse ex imbecillitatis conscientia. Itaque meliora indices expectamus. Det Deus, teque, Vir nobilissime, servet. Lutetiæ $\frac{3}{21}$ Decembris MDCXXXV.

Rogo sciam, sintne a conventu Polonico probata induciarum pacta. Et quis status Livoniæ sit futurus in religione. Ex usu communi iudicem litteras inscribi, si D. Grubbius forte absit, Hamburgum, Au Sr. Overbeach; Caletum, au Sr. Michel Haus marchand; Lutetiam, au Sr. Henry Olivier, ut insidias effugiant.

H. GROTIUS.

XXI.

N. N.

MONSIEUR.

Il y a deux jours, que m'est parvenue la vôtre très-agreable du 14 Decembre, dont je Vous remercie, & principalement du soin, que Vous avez voulu prendre de m'instruire si particulièrement de ce qui s'est passé avec l'Ambassadeur de France, & des victoires, que Dieu a données a notre parti, jusqu'à ce tems là. Ce qui s'est passé à Colmar & aux environs, vous le verrez dans une lettre de Monsieur de Thou, l'Intendant de la justice & des finances du Roi en l'armée du Cardinal de la Valette. Le Duc Bernhard a défait près de Bovigny, quelques huit cens des ennemis, & sollicite ici par ses gens du secours contre l'ennemi, qui en ces endroits est si puissant, qu'il a été assiégé Longuy, lieu situé entre Lutsembourg & Verdun. Le Duc de Rohan, voulant attaquer Cury près du fort de Fuentes, en a été repoussé: cependant que les François courent l'Alexandrin, & que les troupes du Duc de Parme, qui jusqu'à trois mille sont arrivées à Plaisance, cherchent d'entfer dans le Laudois & Cremonois. Quatre mille Impériaux ont passé les montagnes, & sont arrivés aux terres de Milan. Six mille hommes d'Infanterie & deux de Cavallerie se preparent à faire le même passage. Le Roi fait état d'avoir

set-

cette année vingt mille hommes dans l'Italie, qui seront à lui, outre ceux des Ducs de Savoye & de Parme, pour attaquer l'Espagnol du coté de Milan, de Cremona, & du lac de Como. Faisant tant d'efforts ils espèrent, qu'en quelque lieu ils auront la fortune favorable. Voilà les nouvelles du tems. Cette année nous en produira bien d'autres, si la paix, à quoi on travaille à trois endroits, à Rome, à Lunebourg & à Turnhout, n'en coupe le fil. Je vous prie Monsieur de me tenir toujours pour

Le 14 Febr. 1636.

Votre très affectionné serviteur

H. DE GROOT.

Monfr. Servien un des quatre Secretaires d'Etat est demis de sa charge & confiné à Saumur. Longui est pris sans doute.

XXII.

D. SCHMALCHIO.

Marinus, cujus litteras ad M. D. Cancellarium mitto, et suas res mihi commendat, et iter suum urget Constantinopolitanum, non dubitans quin Turcæ pax cum Persa jam in propinquo, aut facta sit, eaque magnas rerum gerendarum in illis locis paritura sit occasiones. Ego quid temporibus conveniat, tantis spatiis a vobis dissitus, judicandum mihi

C

non

non fumo; tantum de amico amicum facere memorem, puto ab officio non alienum. Acta conventus Suedici, ut prudenter composita, a rerum peritis hic laudantur. Intelligo ex Polonis; Dantisci dissidiis Protestantium inter se regem frui stabiliendæ suæ potentiæ. Spina Palatinus, qui hîc est, mihi narrat centurias esse Gallorum, quæ quinque tantum milites habeant; in oppidi cujusdam præsidio duos tantum milites repertos; cohortes sive regimenta reperiri trecentorum tantum. *Legatus Anglicus apud Hispaniam arcana quadam ibi proposuit super Palatina domo; Viennæ Britanni petunt investituram Palatinatus (a);* responsum habere nihil impetraturos, nisi prius petatur *venia*; videntur tamen sibi non desinere spes in *Rege Hispaniæ* collocatas habere. Vale cum amicis. vii Febr. Novi Cal. MDCXXXVI. Hoc vere Constantinopoli exspectatur Sultanus, fractâ multum Persæ potentiâ, quem pacis cupidum fore non dubitatur. Parmensis studium in res Gallicas magno it probatum pignore suo in hanc aulam adventu.

H. GROTIUS.

XXIII.

D. SCHMALCHIO.

Quod nuntiem haud multum habeo: ita incerta sunt omnia. Hostis non longe Viriduno Mosam tran-

(a) Hæc notis scripta.

transiit; Campaniæ oppida strenue munit, tutaturque Comes Suesfionensis. In Piccardiam, quo se ex Belgico sine aliæ hostium copiæ contulerant, Rex militem mittit, et tuendo Regno, ut verus mos est, Nobilitatem evocat. Comiter hic exceptus Parmensis abit, locum facturus Duci Bernhardo, qui hic expectatur, ut consilia societ cum Valetta, Fortio, Feuquerio, qui omnes hic sunt. Res in regno quietæ hætenus, quanquam non desunt discordiarum semina. In Italia nihil nisi prædæ aguntur, terra marique. - Ad Tombium bene se muniant Hispani, ad Bremmam Sabaudus, ad Clavenam et Comensem lacum Röhanius. Pergunt novæ hostium copiæ transgredi Alpes, partim ad Mediolanensem agrum, partim Valli Telinæ infestis. Navium Hispanicarum, quæ peditem Hispanum Genuæ Vadum adduxerant, una, ejus generis quas Galiones vocant, tempestatum vi mesâ est. Wirtenbergenses legati Viennæ adhuc detinentur. In Alfatia Enfishemum et Marchelshemum retinent Cæsariani. Argentoratum et Basilea pro fortuna partium modo huc, modo illuc nutant. Ver appetit, res majores, ut credibile est, allaturum. Galli Vallem Telinam plane exemptam volunt Rhætorum imperio, nisi quod e tribus nominatis unum judicem electurus sit Rhætiæ Conventus. Protestantibus neque Sacra neque habitatio in Valle permittitur: sed liceat eis bona sua vendere, aut per Romanenses redditus accipere. Censum Rhæti e Valle percipiant belli tempore xv M, pacis tempore xxv scutorum. Hæc Rhætis

non placent: sed concoquenda sunt validiorum imperia. Hanæ nunc consultatur his de rebus. Dux Bernhardus jam Meldas advenit. Hostis in Campania cum xiv millibus, abest a Catalauno leucis XII. Tibi tuisque omnia opto prosperrima. Lutetiæ vi Martii novi Cal. anni MDCXXXVI.

H. GROTHIUS.

XXIV.

D. SCHMALCHIO.

Post ea quæ scripsi ante octo hos dies, nihil habemus dignum nuntiati, nisi quod Dux Bernhardus, gratus Regi Proceribusque, legatos resalutans, fidem suam in bonum publicum ac res maxime Suedicas, quantis potuit maximis indiciis, testatus est. Cum eo nunc Rex et procures ad S. Germani fanum consilia ineunt, quibus bellum procul Gallico fine in hosticum inferatur, intentâ maxime in Italiam curâ, ubi nuper Pralinus, Gallico more in pericula audentius quam prudentius se ingerens, a Liganesio milite validiore circumventus inclususque elade affectus, ac quo minus ipse cum militibus, quos habebat octingentos, interiret, Crequiâci adventantis fama supra, verum copias ejus attollente, servatus fuit, novo super tot vetera documenta, temperandos consiliis, fortes animos. Campaniam adhuc bene tuetur comes Suesionensis. Ad Picardiæ finem mittitur Castilionæus. Tabernas Elsatæ, fame ac pestilentia

egente, a Galassio derelictas, fama intelligimus. Ego, ex quo ad oram maritimam maris Balthici est M. Cancellarius, desii ad Reginam scribere, quum intelligerem omnia multo defæcius per ipsum M. D. Cancellarium ejus Majestati significari posse. Nunc Ducis Bernhardi rogata omittere non potui, quin ejus obsequia ipsa nota facerem. Id argumentum est litterarum quas mitto. Vale, vir Nobilissime $\frac{x}{xx}$ Martii MDCXXXVI. Lutetiæ.

H. GROTIUS.

XXV.

D. SCHMALCHIO.

Sterilia rerum novarum esse solent non hyemis tantum, sed et crudi adhuc veris tempora. Tamen digna nuntiatu victoria apud Ravonem in Lotharingia Gallis contigit Martii xvii. Novi Calend. Capiebant isthac iter Cæsariani, quos e Bassiensi agro vicinisque locis fames abegerat, ut agrum Lutsenburgicum peterent, Sociorum ibi copiis se addituri. Ne intellecta, neque enim latere agmen duorum ferme millium poterat, occurrit a Novocastello, quod apud Tullos est, Marchio Lafortius, Marescalli patris in laudes succrescens filius, patentibusque ad Ravonem campis, deprehensum hostem, non longo prælio, præcipua tuborum vi, quos Musquettas vocant, partem alteram exitio dedit, alteram fugere

ceēgit, captis equeſtribus ſignis fere duodecim. In Italia, ad reprimendos Mutinenſis per agrum Placentinum curſantis proceſſus, Crequiacus cum ſeptem peditum milibus, equitibus mille ducentis aut amplius, partim ſui, partim Sabaudici militis, ad Ticino amni proxima promovit ſe, ipſumque Mediolani præfectum eo metu Novariam pertraxit. Fontani caſtello adſita pergit occupare Rohanius. Difficilem in deliberationem idem Dux implicuit Rhætos, qui nunc Curiae conventum habent, Regis mandato ab eis poſtulans, ut, contenti juris imagine, vim ipſam imperii in Vallem Telinam remittant, ac ne Proteſtantibus ibi habitare liceat. Tibi omnia opto feliciffima, Lutetiae $\frac{\text{XVII}}{\text{XXVII}}$ Martii novi Cal. MDCXXXVI.

H. GROTIIUS,

XXVI.

D. SCHMALCHIO.

Quod mihi a publicis negotiis ſubceſſivi eſt temporis, id rerum Suedicarum antiquitatibus inquirendis infumo. Eam ad rem velim transmitti mihi ſi quod eſt Dictionarium Suedicum, ſive addito Latino, ſive alio quovis ſermone, Novum quoque Teſtamentum lingua Suedica, et exempla vetuſtiſſimarum inſcriptionum, ſive ſepulchralium ſive aliarum. Vidi et latine verſas leges Suedicas, quas itidem,
ſi

si fieri potest, videre cupiam. Ad hæc si mihi adjutor esse poteris, obligabis me, et dabo operam, ne sterile hoc beneficium apud me desideat. Hucus-

que scripseram cum tuas accipio, datas $\frac{x}{xx}$ Junii,

in quibus miror, cum septimo quoque die ad M. Cancellarium, ad te quoque scripserim, mensem et mensis dimidium elabi potuisse, ut nihil acceperitis; sed et litteræ ad Sprecherum meæ omnes, et ipsius ad me, ab aliquot mensibus in itinere, nescio quomodo, periére. Et quas nuper ad Ryngravium miseram, pervenerunt ad ipsum, sed sine M. Cancellarii litteris, quas una miseram. Si a Gallorum artibus hæc eveniunt, non bene statur pactis de curanda litterarum libertate. Litteras M. Cancellarii,

scriptas $\frac{xx}{xxx}$ Maji, mittente D. Camerario, recte ac-

cepi. Habeo gratiam pro iis, quæ nuntias, et pro bonis verbis Britanni, ad quæ responsum M. Cancellarii videre avebo, ut ad ejus prudentissima præcepta ego quoque sermones meos temperem. Te videre ac complecti, coramque testari quanti faciam abs te diligi, utinam detur. Nostri omnes amicissimo animo te salutant. Miror, a filio meo pridem me nihil habere litterarum. Valere te opto quam

optime. $\frac{xiv}{xxiv}$ Julii. Si placet M. D. Cancellario, ex pecunia Gallica dari Mousterio, ut picturæ, quas jusus fecit, accipiantur, Florenos CCC; item si vult dari, quæ dixerat III M. Florenorum pro chartis

Hottomannicis, curabo ut per Heufdium numeratio fiat et res expediatur. De Admissionalibus quoque rem permitto ipsius arbitratui. Bis dat, qui cito dat.

Tuæ nobilitatis studiosissimus

H. GROTIIUS.

XXVII.

D. SCHMALCHIO.

Quicquid a nobis tibi gratum proficisci potuit, et exiguum est, et tibi tuo jure debitum; itaque gratias illas, quas tam liberaliter agis, lubens admodum tibi remitto, paratus semper amicitiam Tuæ Nobilitatis, quam plurimi facio, omnibus officiorum generibus colere alereque. Quæ ad Te e Sue-diâ scripta commemoras, congruunt fatis cum temporum ratione et responso, quod Avangurio datum est. Ego in omni meo sermone, etiam eo quem ad Regem his diebus habui, ita ostendo fortem nostrorum animum, ut non taceam difficultates, tum quæ ex pupillari regno curiâ tales deliberationes nasci solent, tum quæ imminet ex tanto hostilium exercituum in nos concursu, nisi amici, et valide, et abscessa omni contatione, partem hujus procellæ avertant. De Ducis Bernhardi litteris puto non male T. N. constituisse; nam et alias recentiores in meo fasciculo misit, postremo quo scripsi die.

Haud

Haud dubie et Princeps multum sua referre existimat, ut Suedi in bello mancant. Galli ajunt putare se, nihil actum iri in Polonienſi conventu ante menſem Majum. Vale, quam optime. Lutetiæ xxvii Febr. novi Calend, MDCXXXVII.

J

H. GROTIUS,

XXVIII.

AXELIO OXENSTIERNÆ.

Edicta ad rem pecuniariam pertinentia ab annis aliquam multis, et aliud de maritimis vectigalibus, quæ nuper speraveram me per D. Mullerum posse mittere, cum is justis de causis se excusarit, aliam nactus occasionem, mitto; quicquid est rerum novarum, et utinam sint quam sunt meliores, different nuntiari in eum diem, quo proficiſcuntur tabellarii: ut si non certa, vix enim certa percipimus, infestis itineribus tamen non nimis vetera perſcribam. Nihil addam igitur niſi ad Deum preces, Excellentissime Domine, pro Sublimitatis Tuæ valetudine rebusque prosperis. Lutetiæ $\frac{xiv}{xxiv}$ Julii MDCXXXVII,

H. GROTIUS,

XXIX.

D. SCHMALCHIO.

Lætor tam prosperum fuisse Tuæ Præstantiæ in patriam iter, quam narrant tuæ $\frac{IV}{XIV}$ Novemb.; utque non minus feliciter Hamburgum pervenias precarer, nisi jam eo pervenisse augurarer: quod si est, arbitror facile conventurum inter vos ac D. Davausium; puto enim Gallos ad pecuniam oblatam adjecturos aliquid, modo producatum tempus foederis. Hic certe multum desideratur ejus negotii consumatio: quo magis rogo, ut, cum primum fieri poterit, quicquid ejus fiet, discam. Infirmæ sunt Landgravii pupilli res: imminet ei Darmstadiensis; et pars Hassiæ, quæ inferior est, ad pupillum pertinens, non expectato viduæ imperio, pacem fecit cum Cæsare; fecit idem Comes Hano-viensis, et urbem suam tradet, si poterit: quo magis et Suediæ milite et Galliæ pecuniâ sustentandæ erunt res viduæ, ne ei post tot defectionum exempla labascit animus. Nam Ducem Wirtembergensem jam domi suæ esse intellexeris, magna tamen bonorum, quæ possedit olim, parte mulctatum. Pomeranis causæ cur querantur satis esse credo, at spei melioris haud multum. Tartaros, de quibus scribis, puto esse Præcopenfes. Polono nunc an Moscovitæ infestiores, haud satis scio. Transylvanum audio invisum valde aulæ Byzantinæ, itaque,

ni-

nisi vestra gratia placare ei Turcam poterit, non vacabit ei de vexante *Imperatore* cogitare. De Wrangellii rebus, minus quam vellem prosperis, dolens intellexi. Restituet fortunam felicior Bannerius. De Gothorum Scythica origine est quidem vetus fama, Olavo Johanneque Magnis sæpe memorata: sed an ejus rei aliqua sint argumenta, præter ea quæ ego in præfatione posui, cupiam scire. Certe, quæ attuli de innumeris Persicæ linguæ vocabulis cum Gothica congruentibus, magnam habent vim, ut credibile faciant, quæ dixi. Eorum vocabulorum recensionem non exiguam fecere Vulcanius et Lipsius; sed Pentateuchum Persicum, quod ab Judæis est editum, legenti multo se plura offerunt. Si quid Mesfennii prodibit, aut haberi poterit, gaudebo legere. Fieri enim non potest, quin homo, linguæ vestræ non minus quam antiquitatis gnarus, multa observaverit, quæ nobis difficile sit indipisci. Quod tantæ curæ tibi esse voluisti D. Deodati negotium, idque donec confecisses non desieris, multum tibi ipse vir bonus et litteratus, multum et ego ipsius nomine, quippe et ejus et ejus similibus valde amans, debeo. Cætera quæ hic audiuntur apud Scherlingium reperiens, felicia tibi opto omnia. Lutetiæ xxi Decembris MDCXXXVII.

T. Pr. addictissimus

H. GROTIUS.

XXX.

XXX.

AXELIO OXENSTIERNÆ.

Cum omnia illustrissimæ domus, et me obligatissimum sibi habentis, Oxenstiernæ bona ad me pertinere semper crediderim, tum maxime gaudeo Illustrissimum D. Baronem Oxenstiernam in patrui patrisque laudes feliciter succrescere. Neque ipse laudatore eget, neque ego omnibus quæ in eo laudanda video commemorandis deprædicandisque suffecerim, votis potius agam Deumque precabor, ut tot ex ista domo ortis regni Suedici columinibus hoc quoque velit addi, virtutumque perpetuam hæreditatem in illo sanguine conservet. Idem Deus, Ex. et Ill. D., Tuam Sublimitatem diu regno, diu suis, diu nobis sospitem præstet! Lutetiæ $\frac{\text{XVI}}{\text{XXVI}}$ Februarii MDCXL.

H. GROTIUS.

XXXI.

AXELIO OXENSTIERNÆ.

Serizantius Gallus, homo nobilis, præterea eruditus mihiq; commendatus a multis amicis meis, et jam ab Illustribus Suedis, qui hic sunt, et super hoc operibus etiam suis, quæ scripsit Oratione vineta et soluta magno spiritu, nec minore ingenio, cum Sue-

Suediam velit petere, et ex armorum Suedicorum commilitio majus sibi quam aliunde decus speret, dignus mihi visus est, quem notitiæ sublimitatis tuæ traderem. Deus, Excellentissime et Illustrissime

Domine, Sublimitati tuæ semper favens adsit! XVIII
XXVII
Februarii MDCXLIII.

H. GROTIUS.

XXXII.

AXELIO OXENSTIERNÆ.

Disimulare non possum, multa esse quæ me hoc tempore non patiuntur esse extra sollicitudinem. D. Chavigniacus se ad iter parat, vult comitem sibi ire D. Gothefredum, eum qui hic vivit, et, historiæ veteris novæque peritissimus, utilem Regi præbet operam. At is se excusat, causamque amicis dixit, quod nolit miscere consiliis, quæ in fraudem foederatorum institui videt. Pater Angelus, qui Patri Josepho quondam adjutor fuit, dixit fore, ut exercitus Regis Protestantium sumtu vivant. Et certe Guebriani miles exhaustit solum Wirtembergicum. Mileraius autem, si Dux Anguianus consuluerit, ut Picardiæ limite præsidere possit, iturus in Treviros; rum vero susurratur in Belgico confinio collocuturos Card. Mazarinum et Melonem, nempe ut clam alios suorum quieti consulant. Id quo rectius fiat, volunt Galli, post diem quem Danus præfinit, tres sibi

sibi menses sumere ordinandis rebus suis. Vulgant
 iidem, ad Guebriani exercitum mitti pecunias et
 supplementum ad sex millia, de quibus multi dubi-
 tant. De captivis mutandis convenit. Est hic ex-
 traordinarius legatus ab Ethuriæ Duce ad iusta Re-
 ginæ matri peragenda. De Deitone res adhuc in-
 certæ. In Hispania vinculis exempti Medinifidemus
 et Fervandinus, exercitus imperium Philippo Silva
 datum. De Rosis in Cathalania ac de Molta Lo-
 tharingici rursus obsidentes sermones jaçantur, sed
 incerti; ab Helvetiis legatio hic expectatur. Deus
 has res omnes ad bonum dirigat Christiani orbis,
 et privatim regni Suedici; idemque, Excellentissi-
 me et Illustrissime Domine, consilia Sublimitatis tuæ
 prosperet! Lutetiæ ^{xxvi Martii}
 iv Aprilis MDCXLIII.

H. GROTIUS.

XXXIII.

JOHANNI OXENSTIERNÆ.

Dominica die quæ præterit, venit ad me D. Da-
 vausius, pars nunc ætioris consilii, ex quo de in-
 spectione ærarii partem accepit alteram, attulitque
 mihi jussu Reginæ archetypas litteras, ad Reginam
 misas ab Imperatore et ab Augusta. Augusta His-
 panice scripserat valde sororis verbis ea, quæ ad
 participationem doloris et solatia Christiana perti-
 nebant. Imperator latine et magnifice de eodem

ar-

argumento, ac præterea metuentem se, ne hic tristicus casus moram afferret desideratis hisce ab omni orbe Christiano pacis colloquiis, mittere ad Regnam regentem easdem, quas et Hamburgum jam mitteret, litteras tuti itineris pro legatis Ludovici XIV et Reginae regentis. Regina, simulatque litteras à Vienna venire intellexerat, aperire eas noluit (agit enim omnia valde circumspecte); sed misit ad Cardinalem Mazarinum, qui, advocato ad se Davausio, interrogaverunt curforem aulicum, ita nempe litteris Imperatoriis vocatur, qui eas tulerat, de tempore quo abierat, cognovere eum inde abiisse postquam et alia et pugna ad Rocroyum ibi nuntiata fuerant. Ego summas Reginae regenti gratias egi, quod tam aperte ageret cum Regina Suediæ, debere eam a Regina nostra parem expectare fidem, cui non displicet, quod de pace colloquia tandem instituantur; neque per ejus Majestatem statutum, quo minus pax fiat honesta, et tuta regnorum utrique et foederatis. Dicam aliquid non magnum, sed quod conjecturis materiam præbere potest. Fuit quidam apud curforem visus, qui unde venerit nescio: sed Augustæ Epistola dicebat, cetera dicturum amplius Reginae regenti istum nobilem (*esse Cavallero*) ita habent verba Hispanica, quo nomine an pro sua comitate honorare voluerit curforem, ut interdiu fieri solet, an indicare alium, sanè non dixerim; ceterum plane arbitror, nihil facturam Regnam sine conscientia sociorum, quamquam Chevrensia creditur molitura omnia pro Hispanis, apud quos bene ha-

habita est, et his diebus, simul atque a Bruxellis litteræ advenerant, accessit Reginam eique in arcano locuta est. Statim post acceptas ab Imperatore litteras, Regina jussit properare D. Davausium promotum ad honores, et D. Chavigniacum demotum ab honoribus ad loca colloqui; magna eis attributa pecunia, ad sustinendam Regni dignitatem. Dux Longovillanus sequetur, si Imperator inter legatos Principem mittat, est autem is valde magnificus. Cancellarius Segnierius multa per noviter gratiosos largiendo sustentat adhuc sese, et Card. Riceliaci propinqui multa dant, ut plus servant. Ceterum Fortequerius, quem Pontcurlæus et Esquillonius huc vocaverant, ut eum a vicaria præfectura Portus gratiæ demoverent, per Reginam in locum suum restitutus est. Blavetæ quoque, cui præfectus est Millerajus, qui nunc hic est, et Brovagi, cui præfectus Millerajus vicarii præfecti sunt dati, qui Regi ac Reginæ juramentum dixere. In Theodonis villam duo millia hostium nova intrarunt, et Beckius non longe abest cum quindecim millibus; attamen procedit obsidio, ad quam habet Dux Anguianus, ut hic dicitur, XXVI millia hominum, machinas XXX, currus DCCC, rusticorum ad opera Castrensia ter mille; ii nunc laborant, ut castra vallo muniant. Panes et Nanciaco veniunt. Mittitur pecunia ad Mottam Odincurtium, qui Tortosam dicitur eminus operibus includere, et in Italiam. De Guebriano, de quo tam magna nobis promiserat Card. Mazarinus, audimus nihil. Reformatis hujus Regni Regina pro-

promiserat edictorum confirmationem; sed illi, qualis offerebatur; noluerunt accipere: quia referebat se ad possessionem hujus temporis. Illi autem formulam volebant eandem, quæ facta erat sub Regina regente Medicæa, quod multis controversiis dedisset occasionem, quia ex eo tempore multa mutata sunt. Illi, ut ipsis mos est, statim arma sumere in Leberinis, ut terrore isto impetrarent quod volebant. Repositus terror terrore, multique per urbem rumores sparsi ante diem Mercurii, qui precibus publicis cum jejuniis ab ipsis erat dicatus; nec hic tantum, sed et idem dies apud Batavos et Angliæ Puritanos. Plebs ad portas, per quas redire debebant, concurrerat, Regina et Magistratus eam abire jussérant; misisque aliquo ex custodibus regii corporis, qui eos Carentoni timere vetaret, ex eo ipso exortus timor panicus, ita ut gladii passim exorirentur, et in summo mortis periculo esset presbyter Veronius, qui ad cognoscendas penitus controversias eos coetus sæpe accedit. Postea venit Dux Mombazonus, qui huic Regioni præest, jussitque, Regis et Reginae nomine, eos esse securos. Dux Engolismensis manet ad tuendum Picardiæ et Campaniæ limitem. Est hic extraordinarius a Florentia legatus, et a Venetis alius expectatur. Est hic rumor, de quo tamen nihil affirmaverim: Guebrianum cum sex equitum, septem peditum millibus ire Constantiam aut Danubium versus, ejus autem vestigiis insistere Ducem Carolum summo cum imperio, cui parent Mertius et Waertius, Regi Angliæ multum

hic favetur, et propter Regiam Angliæ, quæ hic magni fit, et ne exemplum spernendi Reges latius ferpat. Ego quoscunque accedo eorum, qui nunc plurimum valent, eis late explico jura Suediæ in Pomeraniam, deinde commendo eis, si cum Duce Carolo agatur, negotia Crojaci et Comitum Sarapontanorum. Si quid ultra jubeam, cum fide exsequar. Hiberni quadringenti venere in auxilium Regis Angliæ; sequentur, ut puto, et alii; sed timendum est, ne ea res sectos impellat ad juvandos Parlamentarios. Deus, Illustrissime Domine, Excellentiam tuam in prosperis rebus diu servet. XVII
XXVII

Junii MDCXLIII.

H. GROTIIUS.

Intellexi eum, qui curfori Viennensi aderat, non a Vienna, sed a Bruxellis, missum a Pfaltzburgica. Londini detecta conjuratio Regi faventium. Guebriani Haslicos adhuc retinet; promittitur hic fore, ut dimittantur; sed difficultas et tunc erit in reperiendo itinere. A Parlamento irrita pronunciata sunt qualiacunque acta per extra ordinem datos judices contra Espernonium. Obtulit libellum Parlamento et Elbavius pari spe. Pontificii milites ferme mille caesi aut fugati sunt. Veneti, si eos Pontifex excommunicet, minantur nunquam se absolutionem accepturos. Causas armorum suorum et ipsi, et Ethrusci et Mutinenses edidere. Gravis hic ira est adversus Parlamentum Thesolatae, ideo quod tributa quædam vetuit exigi.

XXXIV.

JOHANNI OXENSTIERNÆ.

Theodonis villæ deditio brevi speratur, munitis bene castris, capto vallo exteriori, dispositis machinis. XVIII Junii captum est lunatum in ipsa fossa munimentum. Inter id munimentum et propugnacula aggeris, quo oppidum cingitur, pedes intererant CXX; eos transire Galli, cepere quod proximum erat propugnaculum, cuniculos egere sub ipsum aggerem. Dux Anguianus, post Rocrojanum prælium, et ad adeptum filium marem tertium, hanc, inter exiguum temporis spatium, felicitatem, ut spes est, consequetur, magno cum ipsius Galliarum et Regine regentis decore. Scripsit Rex Hispaniarum ad Sororem Reginam Regis Galliarum; eas litteras mihi Regina ostendi juserat, sed nondum eas vidi. Legati ad pacis colloquia ituri, Davausius et Chavigniacus, majorem sibi comitatum comparant, quam velit, qui eos sequuturus creditur; Dux Longovillanus: habebunt XII viros nobiles, pueros nobiles totidem, cursores totidem. Moras necesse est et hi et Hispani; utrique enim post alteros advenire vellent; quod ostendit Melonis ad Principem Arausionensem epistola. Civitatis Collmariensis; cui pacta per Ossevilium non recte servantur, negotium commendavi res hic administrantibus; illi promittunt futuros se, ne quid restet querelarum. Rex Daniæ scripsit ad Imperatorem et Principes Germanos.

valde se cupere, ut tractetur Palatina res in colloquio communi de pace. Qui hic autem est Residens Angliæ velit hinc litteras scribi ad Regem, ostensurus idem hic desiderari. Francofurti adhuc Austriaci et Bavarici nituntur evertere id, quod majori parti visum fuerat, de mittendis Electorum Principum et Civitatum Legatis ad loca colloquii Wirtembergici; quas sperabant, optimiores pro se conditiones non obtinent. Bavarici libellum vulgant contra scriptum Legati D. Roj. Metuunt Cæsariani; ne Hassici loca ad Moenum aliqua occupent. Marescallus Guebriannus creditur expectare, dum capta sit Theodonis villa, ut Bavariam aggrediatur, cum quamvis jam commercii habet Gallia. Unde et Electoris titulo Palatinum salutandi, mandatumque habent Davaussus et Chavigniacus agendi Hagæ cum Electore, ut foedus cum Gallia inest belli arcendi et inferendi; quorum illud Palatinus non recusabit; hoc vero defugiet, ut pugnans tum imperii legibus et Electorum officio. Idem Legati iidem poscent a Batavis, quos et ipsos puto non nisi ex parte assensuros. Bavaro Ratisbonæ militem scribere permisum non est. In Angliæ Rex et Regina mutuis conspectibus redditi sunt, obtigeruntque eis, dum prælia felicia, et in Cantio populorum pro ipsis moras. At Parlamentarii, rebus suis malis remedia periculosam querentes, Scotos advocant, iisque pro stipendio promittunt bona Pontificiorum mancipii jure. Verum in Scotia ipsi non desunt nobiles, qui Regi magis quam plebejæ potentia favcant. Quod

fi ea spes fallit Parlamentarios, creditur Rex iturus Londinum. Dux Carolus adhuc non longe ab Uberlinga est, duabus leucis a Guebriano; dicitur autem Guebrianus damni aliquid accepisse. Motta Odincurtius in Arragoniâ loca capere dicitur; Motta autem in Lotharingiâ exempta obsidio, et ab ejus castelli præfecto imperatum, ne quid hostile in Gallos capteretur. Ingolismensis Dux ad Peronam est. Bucquojus ex Bononiensi agro ablit. Beckius in Lutzenburgico est. Dux Guisus optimos redditus Ecclesiasticos in fratrem transferre velit farcinâ ejus, quam ille in Brabantia duxerat. Comitissæ Bosuicæ, cum in Galliam advenissent, ad Batavos remissæ sunt. Præfecturam Aquitaniæ recepit Espernonius, a Parlamento absolutus. Rex Hispaniæ est Pompejopoli. Disidia hic inter Matronas principes viros in partes trahunt. Imperium maris retinere aut Bresæus, qui nunc Fronfacinensis dicitur: ambiunt idem Vindocinensis et Harcurtius. Deus &c.
xxix Julii
viii Augusti MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Ad Theodonis villam diu in propugnaculo ex parte tantum infesso longius procedere volunt Galli; vulnerati ibi sunt multi; Teorius autem, ex cuniculo male disfiliente, interiit, sed et Præfectus Theodonis villæ interiisse dicitur. Melo et Beckius aliquid adhuc pro oppido tentare cupiunt; quam ob causam Duci Anguiano se jungit Engolismensis.

Motta Odincurtius, rebellantibus Ribargerfanis, retro tractus fuit. Pontificis milites Bassignanum ab Esthruſco &c.

XXXV.

JOHANNI OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISSIME DOMINE.

Novis imperiis abesse non ſolent in Gallia res novæ. Animos omnium et ſermones in ſe vertit Dux Bellifortius, filius Ducis Vendocinenſis, die Jovis exacto, clam mane, cohortibus et turmis prætorianis curram antecedentibus, cingentibus ſubſequentibus vexillis explicitis, tympanis ſonantibus, ductus Reginæ regentis juſſu in arcem ad ſylvam Vicenſem; et cum Cardinalis Mazarinus eo conſtituiſſet venire, indicia ad Reginam perlata ſunt, per quæ creditur Bellifortio multisque aliis conſtitutum munus injicere in Card. Mazarinum, odioſum multis ob exempla Marechalli Anchoritani et Cardinalis Richeliaci, quorum veſtigiis inſiſtere creditur. Dux Vendocinenſis hinc abiit. Dicuntur multi fuiſſe conſilii, aut illius quod dicitur, aut latentis alicujus participes. Eſt Vendocinenſis et per matrem et per ſororem innexus Lotharingicæ domui, quæ ſuſpecta ob veteres contra domum Borboniam molitiones, nunc quoque non immemor creditur irrogati exiliſi, et comitatus, qua eos extorres coluere Hiſpani præfec-

fecti. Sunt ex ea domo Duces Guisus, Elbovius, Chevrensius, innexi sunt Nemorosius, Montbasonius et alii: hi pacem quidem cum Imperatore et Hispano desiderant; sed si eam habere possint, creduntur foederatos Galliae non multum curaturi. Contra alii putantur omni modo bellum trahere velle, ut ad suas utilitates pertinens; de induciis sermones quidem sunt, sed Austriaci breves vellent, ut insidientur occasionibus, quas Galliae motus possunt producere, Galli longas, ut bello captorum recens possessio ex tempore auctoritatem nanciscatur. Patruus Regis creditur in Luparam immigraturus, ut eo propior sit consilio publico, vexatus multum articulorum doloribus vestationem ægre ferentibus. Idem Patruus Regis ab affinibus suis domus Lotharingicæ expresit, ut Cardinali Mazarino opem suam adferrent, crediturque uxorem, ad quam multi sunt Lotharingicorum concursus, amoturus Blesam. Est autem is Princeps plane in potestate Abbatis Reinerii, qui olim Riceliaci, nunc Mazarini Cardinalis beneficiis obstrictus est. Princeps Condæus Lotharingicos non immerito metuit; sed si Cardinalis Mazarinus in multorum incurrit odia, etiam hoc in usus suos poterit vertere. Non poterit non posthac anxia esse vita Cardinalis Mazarini, quam si custodiâ tueri velit, accendet odia, si non, patebit insidiis. Vetita hic est frumenti exportatio. Gasio vivit, sed non extra periculum. Levis armaturæ peditibus præficitur Ranzovius. Chavigniacus parat se itineri, et per Mazarinum sperat se rediturum

rum in partem rerum. Antequam Harcurtius in Angliam eat, a Crasfio, qui eo præmisus est, litteræ expectantur. Proponunt Galli foedus cum Anglia belli inferendi arcendique; credo fieri posse, ut ad Palatinatus restitutionem, si ea per colloquia obtineri non poterit, societas ineatur. Sed ut in Hispanum, qui semper ea parte Palatinatus, quam tenet, cedere paratus fuit, arma sumantur, nec Regi Angliæ, quantum ego iudico, persuadebitur, nec Parlamento. Mitto litteras, quas Regina regens ad Regem Daniæ scripsit. Velint qui res Palatinas agunt, par officium a Suedis præstari. Mitto et litteras Electorum quatuor, Moguntiacensis, Colonienfis, Saxonis, Brandeburgici, ad Regem Angliæ super re Palatina. Brandeburgicus se excusavit, quod plus efficere non potuerit. Iis, qui negotia Anglica, quique Palatina per Germaniam procurant, non satisfaciunt hæ litteræ. Mazarinus ad Ducem Neoburgicum scripsit, ut eum a consiliis Westphalicæ defensionis abstraheret, non, si ea ineatur societas, tutiorem eum fore ab armis Gallicis; nec eâ viâ recuperaturum jus successionis in Electoratum, quod ei per Imperatorem Bavarumque ereptum est. Francofurti disputatur adhuc tum de aliis malis minuendis, quæ Germaniam premunt, tum de iudiciis. Nolunt Romanenses rem perducere eo, ut par sit ex utraque religione iudicantium numerus. Bavarus gaudet interjici hæc controversias, quo minus cogitetur de iis, quæ ipse jure armorum tenet, jactatque se de amicitia Gallica. In Judæorum capita singula decernetur

tur tributum Floreni Imperialis, ad supplenda salaria Imperialis Camera. Ejusdem Camera Præses Volmarius ad conventum mittitur Monasteriensem. Constat Ducis Caroli copias discesisse a Bavaricis, et esse ejus copias in via montana, quæ dicitur, ipsum WORMATIÆ, habereque eum in sua potestate pontem navalem, qui Philippoburgi fuit. Hinc creditur suspectus Cæsarianis.. A Moguntiaco sarcinæ mittuntur, Hispani autem superfederunt coëmitioni frumentali illis in locis, quod putent, transvectionem Luxemburgicum usque tuto non posse fieri. Leves aliquæ pugnae intercessere inter Marechalli Guebriani milites et Philippoburgicos. Rex Hispaniæ creditur Lerdam oppugnaturus. Pontificis milites ex Polefino agro retro ire. Trinum adhuc defenditur, habens præsidio equites quingentos, pedites mille et ducentos, propugnacula decem. Dispositæ sunt quatuor locis adversus id oppidum machinæ. Comitatenfes Burgundi ad Divionem usque excurrunt, credunturque Bleteranum oppugnaturi. It contra eos Alincurtius. Hispani XII cohortes in Trevirorum oppido posuere. Non putatur tamen quicquam novi aggresurus Dux Anguianus, sed circummuniturus agrum Metensem, inde assignaturus hiberna militi. Leges quædam pacis ad Ducem Carolum hinc misæ sunt. Chaunius, præter Arvernorum præfecturam, et illam arcis Ambianensis retinet, quamquam Picardiæ præfectura redita Elbovio. Schombergius in suam ivit præfecturam Languedociæ, ubi seditiones timentur, ut et

in agro, qui est inter Andegavos et Turones. Sermones fuere de matrimonio Ducis Mercurii, qui alter est Vendocinensis filius cum Ducis Guisii sorore. Regina regens pecuniam misit ad Reginam Angliæ, ferme ad bis centena millia scutatorum. Convivium, quod Chavigniacus Reginæ dedit, constitit XII millibus Francicorum. Marechallus Guebrianus militem suum solatus est mensis stipendio. Famosorum libellorum magna hic, et in aula, et in urbe, licentia est. Deus, Illustrissime Domine, Excellentie vestræ æet omnia prosperrima! Excellentie vestræ inservire paratissimus

H. GROTIUS.

Dux Bellifortius, sub vesperam diei Mercurii in Lupara retentus, ibi noctem egit, mane sequente ductus in arcem Vicennensem. Pater ejus Dux Vendocinensis, quo minus abeat, morbi excusatione utitur. Uxor ejus rogavit Reginam, ut liceret Bellifortio uti suo, quo uti solitus est, coquo; id finistre quidam interpretantur. Jussus est ab aula discedere Dux Mercurius, Bellifortii frater. Castellinovius, antehac sigillorum custos, Sanctibarus et alii in villas aut extra regnum; Montresgorius se subduxit et alii quidam. Campio captus. Agricolis circa tabernas Alfaticas imperatum est, ut res suas in urbem conferant. Inde fit conjectura, Guebrianum velle ire cis Rhenum. Pontifex brevi habiturum se sperat quadraginta peditum, equitum XII mil-

milīa. Respublica Genuensis Pontifici pecunias aliquas dat utendas. In Angliā de classe Parlamentī superiore comes Hotlandus et Berthfordius ad Regem Angliæ se recepēre. Northumberlandius, Pembrokius, Salisberiensis in villas suas, pertæsi insolentiam plebeji ordinis.

XXXVI.

JOHANNI OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Apud Reginam regentem fui die Lunæ, ex mandato gratulatus ei sum de prælio ad Rocrojum, sine mandato, re ipsa id urgente, de Theodonis villa. Cum dicerem, indubie Reginam Suediæ, et de hac urbe capta, quæ tanto præsidio, bono præfecto, operibus intus extraque factis defendebatur, propinqua obsessis spe auxilii, et capta intra spatium mensis integri ac dimidii, gratulaturam ipsi fuisse, si rem scisset, interlocuta dixit, nimis longe abesse Suediam, quam ut id brevi fieri possit. Addidi; fidem ipsius de servandis foederibus cum Regina Suediæ non litteris tantum, et quidem binis, sed rebus ipsis patere, tanto prælio pugnato, tanta urbe capta. Addidi, non hæc eo me dicere, quod ipsam a pacis cogitationibus vellem avertere; Christianum esse sanguinem, qui ubique funditur; et paganis quoque dictum, bella non iusta nisi quamdiu neces-
sa-

saria; laudare me igitur Reginae bonitatem, quæ non ita prosperis attolleret animum, ut æquæ pacis consilia abjiceret; velle Reginam nostram et hanc et alias virtutes ejus imitari, itaque imperasse, ut sui irent, et credere me, non multum abesse a destinatis ad colloquium locis Illustrissimum Dominum Oxenstiernium Baronem, de quo, quum Regina inquireret, dixi esse magni Cancellarii, quem Regina vidisset, filium natu maximum. Cum adderem, credere me nec eos, qui in adversa sunt parte, alienos fore ab æqua pace, interfata Regina dixit, causas esse magnas, cur eam illi quam nos desiderare magis deberent: quod approbans, explicavi mala Germaniæ, quæ movere deberent Imperatorem, tanto a Germania honore affectum, ut tot innocentes et miseros tandem ab his calamitatibus expediret. Regina regens summa comitate omnia officia et obsequia Reginae nostræ promisit, idque per me voluit significari. Monui et supplemента mittenda Comiti et Marechallo Guebriano, quandoquidem hostis ibi esset multo validior. Ni id fieret, bellum gerendum damno Galliæ aut certe eorum locorum, quæ nunc Galli tenerent, cum alioqui geri id posset impensis Sueviæ, Franconiæ et Baviaræ: et sic accidi vires aut ipsi Galliæ aut ejus amicis ac fociis nocituras. Ad hoc respondit Regina, facturam se omnino quod monebam. Biduo post adii Principem Condæum, eique gratulatus sum, et publico et privato affectu, de nepote ipsi, Principe autem Regii sanguinis Galliæ enato. Præterea de Theodonis villa a Duce
An-

Anguiano captâ, quæ conjuncta cum prælio Ricrojano, felicitatem tantam in brevi tempore efficerent, quanta totius vitæ desideriis sufficeret. Cum venissem ad supplementa mitterenda Marechallo Guebriano, et causas late adducerem, dixit id jam decretum esse in consilio, sequi non inquieturum, donec res esset effecta. Principum Matronarum controversiæ iterum erupere. Mombazonii uxor oblocuta dicebatur filiæ Principis Condæi, quæ nupta est Duci Longovillano, a Regina jussa satisfacere in magno coetu Uxori Principis Condæi matri ejus, quam res spectabat; fecit hoc eo vultu gestuque, ut magis asperare offensam, quam mollire videretur, et ea de re se jactasse dicitur. Regina et Condæa Princeps ad Merendam vocatæ, viderunt, quod non cogitarent, esse ibi Mombazoniam, quæstæ est ad Reginam Princeps Condæa. Regina Mombazoniam abscedere jusfit, ea non abscescit; post id Regina feminam, formâ, et formam amantium numero superbam, ab aula et hac urbe abesse jusfit. Res per se exigua mirum. In quas partes viros distrahat; accedunt veteres similes inter Borboniam et Guisiam, id est Lotharingicam domum, ex qua est fratris Regii uxor, Dux Guisus, Elævius, et in quam innupta est Chevrensis. Hæc domus, quorum præcipui apud Hispanicas terras receptum habuere, ad pacem properat, et forte nimis. Pr. Condæus ex usu suo judicat filium habere cinctum legionibus. Ipse Dux Anguianus huc veniet, ubi solo æquata erunt, quæ ad obsidendam et oppugnandam Theo-

do-

donis villam facta fuere opera. Francofurti praevalent sententia, mittendos a conventu, qui pacis negotio tractando adsint; interim, qui Francofurti mansuri sunt, tempus trahent in repetenda crambe de oblivione actorum et judiciorum norma. Specialia autem illa circulatorum consilia ad sui tutelam ita promoventur ab Imperatore et ejus res agentibus, tum Moguntiacensi tum Darmstadiensi, ut appareat, non tamen circulatorum in ea re, quam Imperatoris ipsius negotium verti. Rumor hic est, Electorem Brandenburgicum quendam de suis missis ad petendam in matrimonium Pr. Arausionensis filiam, quod multi hic velint. Principi Condæ bene jam cum Arausionensi convenit, quia bellum Duci utrique expedit. Mazarinus Cardinalis intra breve tempus apud Reginam Regentem multum assecutus gratiae; apertus alligandis etiam mulierum animis, multum laborat, ut Chavigniacum in partem gratiae reponat. Idem Mazarinus saepe est cum Chevreuse. In Anglia audimus res Regis satis bono esse in loco, capta Brestolo, loco mari adrito, sed Parlamentarios sperni concipere tum de adventu Scotorum ad viginti, ut opinantur, millia, tum de morte Reginae nunc aegrotantis. Crassius, qui a Regina regente in Angliam missus fuerat, novas dicit ibi ad pacem internam conditiones proponi. Ego nihil melius reperio, quam quæ Residenti Angliæ dixi: debere Regem Angliæ Reginae Galliae fidem facere, se, nisi in colloquio, quod nunc de pace instituetur, obtineri possit ab hostibus Palatinatus restitutio,

ar-

arma juncturum cum Suedia Galliaque, ut certa ejus rei Regina Regens ea capiat consilia, per quæ pax Angliæ restitui possit in eum modum, quo Rex vetera Regum jura recipiat. Ea de re Residens ad Regem Angliæ scripsit, et probatur idem consilium Principi Condæo Ministrisque hujus regni. Injecit et Pr. Condæus sermonem de primo loco inter Reges, quem suo Regi Suedi vindicarent, etiam contra Franciæ Regem. Dixi ego, me non huc misum ut quicquam contra Franciæ Regem disputarem; sed, in Basileensi consilio, palam dixisse Suedos principem locum sibi deberi, et de ea re testationem in acta inseruisse, neque adeo miraturum, qui nôrit, teste etiam Tacito, jam tum vetus fuisse Sueonum regnum, equite, pedite, classe valens; et illustres eorum res, inde profectis duplicibus Gothis, qui Narbonensem Galliam infederunt, et nunc quoque Hispaniam teneant; unde ortum trahant et Navarra Reges, et illi, qui in Italia magna cum laude regnaverunt; neque minoris æstimanda regna, quæ electione delata olim fuere, probari Germanorum et Romanorum Imperatorum exemplo. Ille de Gallia nihil fateri volens, ne sibi noceret adversus Anglos et alias gentes serius regnatas, putabat causam nostram non improbabilem. Ex Hispania audimus Reginam ibi plurimum posse, Olivarem ab aulâ quinquaginta leucis abesse jussum, exercitum in æstivis respirare, Gallorum naves XXX esse Barcinonæ, Rosis, machinis XXXVI, equites CC, pedites MM, sed multam esuriri, et ob id fugi. Terragenæ haberi novem
na-

naves longas, expectari a Neapoli sub Marchione Torrentiæ MMMM pedites, equites MM. Ribagorsæ rebellionem a Gallis punitam; et, obsidibus interfectis, Dux Anguianus Longuiacum obsidet, Princeps Thomas Trinum, capta villa Nova Asta. Apud Tiricum est Beckius, Ingolismensis apud Virodunum cum octo hominum millibus. Est hic quidam a Duce Carolo. Observatum est, neminem de Lotharingica domo adfuisse, cum hymnus Te Deum caneretur ob captam Theodonis villam. Regi Galliæ pecunia satis magna offertur sub usuris annuis viginti nummorum in centenos. Alii ex triginta millionibus pollicentur se alituros centum hominum millia. Marolius præfecturam accepit Theodonis villæ. Chavigniacum et Davausius ante octavum, ut hic numeratur, Septembris non abscedent. Savedra Hispaniæ legatus, qui nuper hac transiit, ex æstu et incommodo itinere Bruxellæ ægrotat, nāsi jam mortuus est. Deus &c. Lutetiæ $\frac{\text{XII}}{\text{XXII}}$ Augusti MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Bavaricæ copię apud Gersbachium sunt quatuor leucis a Guebriano. Pons mobilis a Brisaco perfertur alio. Ex Brabantia et Flandria in Luxemburgicum multi mittuntur milites. Præfectus regni Neapolitani in carcerem egit Presbyteros, criminum compertos punivit quosdam, quod Romæ non probabitur. In Hibernia magni sunt processus Pontifici-

ci-

EPISTOLÆ INEDITÆ. 65

clorum, promittunt MD militum sumtu suo ad usus Regis. Septentrionalis autem pars Angliæ L.M. aduersus Scotos, si adveniant. Bristola oppidum XVIM Jacobæis direptionem redemit, biestire stipendium dat Regis exercitui, et naves præbebit aliquas.

XXXVII.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Theodonis villa Duce Anguiano dedita est XIII mensis hujus, cum jam hostilis exercitus prope advenisset, velut pertupturus obsidium. Magnum in hac re Galliæ decus, et quo, ut fieri solet, elati nonnulli clamant de pace nihil cogitandum, instandum bello tam feliciter procedenti, et legati ad pacem destinati aperte moras trahunt. Inter Ducem Carolum et Gallos, ut scripsi antehac, nihil fit hostile, et Comitatenfes Burgundi, edocti nihil sibi auxilii a Duce Carolo expectandum, retro nam in Galliam penetraverant, ad suos se recepere. Marechallus Guebrianus, tentata Rothlingæ et minorum oppidorum oppugnatione, hoste semper ipsius vestigia premente, interdum ex arcto victu, fine mensis qui exiit, ad Kentrigam vallem recessit. Dissimulare tamen non debeo, esse qui suspectant arcanas cum Duce Carolo conventiones Mazarini,

E

qui

qui quidam, ut aptus alliciendis animis etiam feminatum, apud Reginam invalescit, sed in magno est odio et Parlamentorum et Cleri Galliae, qui omnes Episcopum Bellovacensem velint plurimum posse. Magnam et jacturam fecit in Marchione Jevrio, fratris sui filio, qui nunc ad Theodonis villam obiit, omnium consensu dignus qui Marechallus Franciae fieret. Ducisfa Mombazonia, quae Ducisfa Longovillanae, filiae Principis Condæi, oblocuta dicebatur, matri ejus, id est uxori Principis Condæi, in magno conventu illustrium virorum et feminarum, ex formula quam Regina præscripserat, satisfecit. Multi hic sermones de longis induciis; sed in quas, si quid recte judico, minime consensurus est Hispanus. Motta Odincurtius nihil agit, sed otiosum per Cataloniae stativa tenet militem. Villam novam Asiae deditam Gallis fama dixerat, nunc hæsitat; et de obsidenda Alexandria in iis locis rumores sunt. Dicuntur Galli ibi habere X peditum milia, tria equitum. Cæsariani, qui ad lacum sunt Constantiae, ex Tyroli, Stiria vicinisque locis magna accepere supplementa. Papa pecunias, quibus bellum indiget, accipit non parvas a quindecim Italis, quos fecit Cardinales. Veneti delectus faciunt equestres et pedestres. Bellum inter Pontificem et foederatos, contra eos Principes, successus habet varios; ad pacem constituendam et Galli laborant et Hispani. Duci Guisio reddita sunt bona et honores, non aliud nomen sibi sumentis, quam Henrici Ducis de Lotharingia. Castillione, qui antehac sigillorum regni

custos fuit, redditur sigillum Sui. Spiritus et præfecturæ quædam. Ducis Anguiani filius, modo natus, Ducis Albroti habet nomen. Comitatenfes Burgundi apud Vefontionem esse dicuntur mille et ducenti. Sexcenti apud Dipam sunt Scoti, quibus vestes mittuntur; solent enim venire male habiti. Ex Theodonis villa Hispani aut Hispanis militantes exiere plus mille. Onera multa plebi gravia demuntur, ut super ligno; minuuntur alia. Armorici maris imperium cum præfectura Britanniae istius conjunxit Regina, ac sibi retinet. Vetera Gallis cum Scotis foedera renovata sunt. Deus &c. Lutetiae xv Augusti MDCXLII.

H. GROTIUS.

Sunt qui putant in arcano convenisse, ut Theodonis villa capi fineretur, deinde arma quiescerent; quid de ea re sit, brevi apparebit. Multum in Theodonis villa repertum est victus et instrumenti bellici. Gassion, qui vulneratus graviter fuerat, revalescit. Elbovius Dux Picardiae habet præfecturam. Dux Fronfacus, Breslæi filius, pro maris imperio accipit DM Francicorum, vicariam præfecturam Andegavenfis tractus, et jus succedendi in patris honores. Nova cohors Reginae movere se incipit versus Ducem Anguianum. Imperator inducias cum Turca prorogavit ad annos octo. Basa Aligrensis, qui ad oram Asiae, quæ Constantinopoli obiacet, res novaturus venerat, in ipso conatu est oppressus. Miles Pontificis obsidium minatur Mu-

tinæ. Parmensis Bonderium et Btellatam, quæ cepit in Ferrariensi territorio, munit diligenter. In Anglia Pr. Robertus Glocestriam, at Parlamentarii in Lincolmenfi territorio Ganisborugum cepere.

XXXVIII.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIF.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Venit ad me nunquam visus, sed sæpe auditus antehac mihi, Marchio S. Chaumontius, clarus et legationibus magnis et ductu militari. Videbatur mihi in id potissimum venisse, ut cognosceret quid de pace et matrimonio Reginæ nostræ, quam Electori Brandeburgico nupturam multus ubique rumor est, sentirem; respondi ita ut responderi solet de rebus incertis: a pace non alienos esse rectores nostros, bona ac tuta scilicet, cognosce me ex mandatis sæpe ad me datis. Illud de nuptiis Reginæ obscurum esse negotium; compertum tamen mihi, multos in Germania optare eam ut nuptiæ fiant. Sermonibus multum utrinque variatis, videor mihi hoc ex eo didicisse; legatos ad pacem hinc ituros quam maxime fero poterunt, nempe ut interim Gallis tempus sit res ex suo usu aut disponendi aut præparandi. Dux certe Carolus Boulejum hic habet res agentem suas, palamquæ vulgat per Germaniam inter

ter se et Galliam convenisse. Res intus hic adhuc satis sunt tranquillæ, nisi quod Dux Chaumius, Lunnii quondam præpotentis frater, jussus a Regina regente dimittere præfecturam Picardiæ, ut ea redatur Duci Elbovio, qui antehac eam habuit, et nunc per sententiam Parlamenti Parisiensis adversus ante perperam judicata restitutus est, non tergiversatur modo, sed sibi addictum militem introduxit in arcem illis locis præcipuam Ambianensem, ac præterea imperio Reginæ, quo in aulam vocatur, creditur non obsecuturus, quæ res, tam nova adhuc Reginæ auctoritate, perquam periculosa est. Mombazonia vero, quæ ad placandam Principis uxorem ac filiam jussa erat excedere, cum in quo erat loco, ab hac urbe non procul, multis procerum, præcipue ex Lotharingica domo, officiis frequentaretur, longius amota est ad leucam quinquagesimam. Dux Angujanus nondum huc venit, et de longo obsidio nihil nunc quidem audimus. Bavarici ad novem millia apud Fortheimium sunt. Guebrianus huc venit ad nova accipienda mandata. Dux Carolus quatuor adhuc habet militum millia, et se sustentant in Palatinatu inferiore. Regem Hispaniæ audimus adhuc esse apud Cæsaraugustam cum exercitu quindecim millium aut supra; Lamottam Odincurtium Barcinonæ, ubi parèt obsidium Tarragonæ aut Rosarum. Ad hunc portum euntes Hispanorum naves quinque interceptæ Galli, deprescere unam. Princeps Thomas Trinum oppidum machinis verberat, cepitque lunatum ante oppidum opus. De

obsidendo etiam ponte Sturæ rumores sunt, sed incerti. In urbem Trevirorum Cæsariani ter mille milites injecerunt. Lamboijus libertatem accepit, datus vicies quinquies mille thaleris imperialibus Guebriano, cui id concessit Regina. Regina videtur, ubi æstus hi defierint, itura ad fontem Bellaqueum. Missus hic in Angliam virum nobilem Boissium, et, si spes ibi bene constituendæ pacis affulgeat, mittetur eo Comes Harcurtius, et Lotharingica quidem domo, sed de Gallia insigniter meritis. Inter Pontificem et ejus adversarios bellum geritur Marte ambiguo. Valencetus Gallus cum bis mille equitibus, peditibus sex mille Padum transit ad res Pontificis firmandas. In Anglia res Regis invalescunt post captum Bristolium. Cantium ei se addidit, et Essexius, longius quam ceteri providens, proponit pacis conditiones, ut sacra constituentur ad eum modum, quo sub Elisabetha fuere: quod Rex non est recusaturus; ut Rex castellorum et arcium custodiam habeat et sacerdotiorum collationem, ut antehac; restituanturque in suos honores, qui ideo demoti sunt, quod regias partes sint secuti, Magna pars et superioris et inferioris clasfis non abhorrent ab his conditionibus; sed civitas Londini, id est magistratus ibi, contra leges facti intercedunt. Pontificii Angliæ, si Scoti adversus Regem veniant, offerunt se contra ituros cum L aut LX millibus. Ea res, si nihil aliud, gratiam illis magnam apud Regem parabit. Audimus, et ad novum Castellum naves ex Dania appulisse cum multo apparatu bellico; nunc, cum

cum Bristolum in Regis sit manu, advectiones erunt

faciliores. $\frac{xix}{xxix}$ Augusti MDCXLIII.

H. GROTIUS.

XXXIX.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISSIME DOMINE.

Video plerosque rerum prudentes ita sentire, Cardinalem Mazarinum, ut, qui per Riceliaci incedat vestigia, nihil malle, quam ut bellum omni modo trahatur, ut eo occupati Gallorum animi minus otii habeant, de ipso ut cogitent. Fuit apud me Theodorus Gothofredus, quem Regina adiutorem esse iussit Davausio et Serviano, ad pacis negotium ituris. Ejus sermo significabat, retineri debere a Gallia Alsatiam omnem, et regionem Atrebatum; restitui in veteres possessiones Germanos Principes, et eos, qui a partibus nostris abstinere, ut Electorem Palatinum, etsi non adjungat se Rex Angliæ: quæ omnia si jungantur, ferme est ut impossibilibus annumerentur. Alii mihi locuti sunt de pactis faciendis Suedos inter et Batavos, ne alteri sine alteris arma ponant. At perdifficile Batavorum negotium, et quos ibi belli tædet, majus induciis nihil sperare audent. Interea ingentes accepi a Benfeldio querelas: Marechalli Guebriani exercitum,

E 4

quod

quod pridem prævisum fuit, tam diu cessantibus supplementis, coactum cis Rhenum secedere, et quidem in eas terras, quæ de multis solæ Suedis restant in illis regionibus. Est autem omnis licentiæ fuetus ille exercitus, ita ut mirum non sit magna sentiri damna a Benfeldensibus, ab Argentorato et ab omni Alsatia. Hac de causa, lectis D. Moachelil litteris, aditum ad Reginam petii. Interim audio cum Duce Angulano, qui huc in aulam venit, Ranzovium, cui multa hic fidet, et alios expendere, quid de illo exercitu faciendum sit; sunt, qui in montibus Francis apud Comitatensem Burgundiam referendum putant; alii mittendum ad obsidendum castellum quod apud Philippoburgum est; alii vero ostendunt, et in montibus illis parum nunc esse frugum, et circa Philippoburgum magna præsidia obsidionem impeditura; rectius fore, ut sex aut plura millia militum ex Ducis Angulani exercitu ad Guebrianum accesserint, parte aliqua ad Cæsaris Pictoram misa, attrahere eo hostium vires, deinde alibi transire Rhenum et in Bavariam penetrare. Videturque omnino hoc consilium prævaliturum, nisi rursus clancularia quædam cum Bavaris consilia agententur, parario Pontificis nuncio. Nam et fama est, Roma huc venturum Cardinalem Biquium, ut Mazarini auctoritatem suâ fulciat. Verine aliquid habeat hæc suspicio an non, et responsa quæ accipiam, et multo magis res ipsæ docebunt. Dixit mihi Gothofredus, esse qui proponerent e re fore, ad firmandam pacem, ut singuli Reges adversus singulos

los, qui pacis legibus staturi non essent, arma sua pollicerentur. Ego dixi, inter eos, qui foëii armorum et causæ fuerunt, posse et custodiendæ pacis iniri societatem; at tot cavillationibus subjectas esse pacis leges, ut, illa generalis promissio si fiat, non possit non Suedos Gallis et Gallos Suedis facere suspectos; et hoc eo magis, quia facile posset Gallia regimen devenire ad homines superstitiosos et ob id nobis iniquos. Ivere in Episcopatus suos Bellovacensis et Lexoviensis et Lemovinenfis Episcopi iussu Regina. Creduntur liberius ad Reginam locuti de Mazarino, quam aures Regina ferrent, et motuum timorem incutere ei voluisse ob captivitatem Bellifortii Ducis. At Regina, terriculamentis non concussa, nihil a se metui dixit præter fulmen et tonitru. In Francofurtensi conventu labascunt Protestantes; ceduntque turbæ, nec amplius audent contradicere, quominus et continuetur conventus, cui vicina ad loca Imperator ipse venturus dicitur, et anteaactorum oblivio limitetur per pacem Pragensem et per decretum Ratisbonense, et restitutio bonorum, quæ Ducis Wirtembergici fuere, ad arbitrium referatur Bavari. Illud vero satis ridiculum, quod idem conventus ad impendia sustinenda Camera Spirensis assignat terras, quas Imperator de hostibus capturus est: cum magno illi tempore et labore, atque etiam fortuna opus sit ad recuperanda ea, quæ ab imperio fuere avulsa. Trinum adhuc obsidetur. Venetii equites ad Naviundulam mille et quingentos Pontificis equitum interfecere aut dis-

jacere, et prædas egere a locis Bononiæ tangentibus. Scoti, ab Anglis Parlamentariis advocati, ad hos novam misere formulam foederis pro religione et libertate. Eam formulam Angli Parlamentarii proposuere Synodo examinandam. Synodus eam probavit, cujus judicium secuturi videntur iidem Parlamentarii. Id si fit, Rex contra Hibernos ad se vocabit; ita gemina ex parte vastitas Angliæ imminet. Bavarici milites partim ad pontem sunt Spire, partim in Badensi Marchionatu. Lotharingi in Palatinatu inferiore. Ducis Angulani exercitus ad pontem cusonum, capto post Siricum Rodenaken. Engolismensis manus ad Mosam a Longvico non procul. Melos cum copiis ad montem Hasnafiæ; succedens autem ei dicitur Carolus Dux Florentiæ. Savedra Bruxellâ abire non vult, priusquam Galli legati Bruxellâ discesserint: id erit sub finem mensis hujus. Gassio hic expectatur. Chevreulia in Turonensem secessum abiit. Hispani quidam circa Guisam adparere. In Normannia seditionum quædam sunt semina. Motta Odincurtius nihil agit. Cum quatuor millibus Neapolitanis venit in Hispaniam Picolominæus. Lambojus, cum Ducem Bellifortium tanto cum strepitu tubarum et tympanorum in carcerem duci videret, obstupuit, dixitque concidisse spes Hispaniæ et Viennæ, conceptas ex pupillari Regis Galliæ ætate, cum mater recenti adhuc suo imperio tantum facinus auderet. Verborum quædam acerbitas fuit inter filiam Ducis Aurelianensis et uxorem Condæ Principis; et multi

li-

libelli jaciuntur contra Cardinalem Mazarinum. Multi alias rerum mutationes augurantur, ægre toleraturis Gallis tam cito potentiam hominis externi, latentis sub muliebri persona. Duci Bellifortio ablati sunt domestici ejus, qui apud eum in carcere fuerant. Deus &c. Lutetiæ $\frac{IX}{XIX}$ Septembris MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Venit ad me Tracys, Commissarius Regis ad exercitum Marechalli Guebriani. Omnia dicta et facta tum D. Mokelii tum præfecti Benfeldiani sinistrorsum rapit. Mos est Gallis ultro queri, ubi injuriam intulere. Jam quatrduum est quod aditum ad Reginam postulo, sed differor in futurum Martis diem. At Catalani heri auditi sunt. Regina distulit edere causas capti Bellifortii in diem usque S. Martini, quo die plenus est Parlamenti conventus. Bavari Wilstadæ munimenta detrahunt. Turcica clasfis vastat oram Campaniæ. Pontificii milites Polusellam, Lantenanum, et alia loca infirma Venetici juris cepere, et castellum construunt ad Lacum obscurum. Diruerunt iidem in Mutinensi territorio municipium S. Cæsareum. Hetrusci montem Colonia ceperunt; est eorum exercitus XV millium peditum, mille quingentorum equis merentium. Glocestrum Rex Britanniae obsidet octodecim equitum millibus; quinque alia millia apud Regium sunt Oxoniæ. Parlamentarii Angli Londinenses Magistratus jussurunt

runt cives uno prandio aut coena, septenis diebus, abstinere, et quantum id constitisset dari publico,

X L.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISSIME DOMINE.

Dux Vindocinensis et uxor ejus ex jussu Reginae regentis abiire. Dux Bellifortius adhuc in carcere est Vicennensi. Campio, qui in carcerem ductus dicebatur, fugâ id maturâ intervertit; amandati multi, Mombazonia remota longius, Cheversia quoque discedet. Discescit Castellonovius. Causæ harum mutationum non vulgantur, sed plerique ajunt, cum Rex ægrotaret, atque etiam cum jam fatq̃ functus esset, Reginam semet et liberos suos commendasse in fidem Vindocinensis liberumque ejus, multaque dedisse animi in ipsos singularia indicia. Nec alios calidius laborasse pro Regina, ut ad eam solam regimen regni perveniret. Nunc vero cum percipiendi essent istorum officiorum fructus, postquam omnes alii, qui restituti sunt, aut veteres suas præfecturas aut novas accepere, vident isti solos se esse sine honoribus. Nam Britanniam Armoricam, quæ Vindocinensis præfectura fuerat, sibi retinuit Regina, ideo quod ei diceretur, non sine periculo provinciam fore in ejus manu, qui ex materno sanguine jus sibi in eam esse diceret. Maris imperium, quod

Re,

Regina in compensationem ejus præfecturæ Vindocinensi destinaverat, quominus ad eum perveniat, obstat Princeps Condæus et Dux Anguianus faventes affini suo Bresæo, Duci Fronfati, qui illud imperium nunc obtinet. Hic dolor juvenem elati animi ad consilia præcipitia egit. Cardinalis vero Mazarinus, quo tempore accepit structas sibi insidias, domi se suæ continere non ausus est, sed in Luparam se recepit. Et nunc effecit, ut Chavigniacus a legatione exoneratus hic manere iussus sit: itaque Chavigniacus comites, quos præmiserat, revocavit, crediturque recuperaturus eam, quam ante habuit, dignitatem. De his duobus foederati quod querantur non habent: sed alieni sunt a pace uterque ex Cardinalis Riceliaci præscripto; dicunt bellum externum remedium esse pro motibus internis: alii putant fieri posse, ut et durante bello externo civile aliquod erumpat, ex metu ferme omnium, ne acerbus ille Riceliaci dominatus per discipulos ejus reducatur. Ducem Anguianum audimus iturum, ut se cum Marechallo Guebriano, qui partim citra partim trans Rhenum copias habet, jungat, pariterque Germaniam invadant, ac jam eo præcescit Ranzovius, primum agmen ducens. Contra Dux Carolus, desperans ea se hic adipisci posse, quæ voluit, peditatum suum et partem equitatus ad Mosellam misit, ut se cum Beckio jungant, partem autem equitatus alteram addidit Merciaci, qui Guebriani motus observat. Imperator ipse ad exercitum, qui in Bohemia Moraviaque est, iturus dicitur, ut

no-

nobilitatem Hungaricam eodem trahat. Francofurtensem conventum idem Imperator trahi vult, ananiente Bavaro, qui causam Palatinam ibi tractari mavult, quam in conspectu Europæ totius, id est Monasterii et Osnabrugæ. Placuit majori parti istius conventus, ut anteaكتورum oblivio normam acciperet a pace Pragensi, et constitutione novissima facta Ratisbonæ. Contradicunt Protestantes, quamquam sententiis victi. Princeps Condæus ultro proposuit perfolvendas Duci Aurelianensi pensiones regiæ liberalitatis ejus temporis, quo extra regnum fuit, assentiente Mazarino. Ita illi duo eum Principem sibi obstrinxerunt. Siricum et alia ad Saram loca in potestate sunt Ducis Anguiani. Melos ab Electore Colonienfi accepit copias Cæsareanas, quæ in illis erant locis; sunt autem supra tria millia: eos ad Mosellam expectat Beckius. Corpus Comitis Suesionensis Galeonem perlatum est. Sunt qui hic proponant, ex sale posse a Rege percipi XXV milliones. Dux Ingolismensis inter Mosam et Mosellam aliquid habet copiarum. In Hispaniam advenisse dicitur minor clasfis Americana. Rex Hispaniæ adhuc Cæsaraugustæ est, Motta Odineurtius Barcinonæ apud classem. In Tarragonam mari illata sunt alimenta. Omnibus in Italia foederatorum copiis imperat Parmensis, et de pace Mantuæ agit, non sine bona spe obsidet adhuc Trinum. Marechallus Guebrianus pontem navalem in Rheno habet inter Argentoratum et Bensfeldum. Bavaricus exercitus sex millibus major est Guebriani exercitu, apud

apud Offenburgam se tenens, cepitque Obertur-
 cham. Beckii exercitus pecuniam accepit in oppi-
 do S. Viti. Dux Guisus; Dux et Par Franciæ, in
 Parlamento receptus est. Qui pecunias regias tracta-
 runt, decem miliones dabunt Regi, mutui nomine,
 ut a peculatuum poenis se eximant. Regina dona-
 tiones ad quingenta scutatorum millia a se factas
 revocavit ex consilii sententia. In Hybernia inda-
 ciæ in annum factæ sunt; conjecti Dublini in car-
 cerem, qui Regi adversati fuerant; exempti carceri,
 qui Regias partes foverant. De Parlamento Angli-
 cano non tantum Proceres diffuunt, sed et plebe-
 jus ordo scinditur. Londinii civitas per se tutelæ
 suæ prospicit. Scoti venire cunctantur, quia pe-
 cuniæ illis non præbentur ab Anglis. Regii, qui
 Glocestriam intraverant, dejecto ponte pensili ne
 plures intrarent, interfecti sunt. Non obstitit tamen
 id damnum, quo minus Regiæ partes invalescant.

Deus &c. Lutetiæ $\frac{IX}{XIX}$ Septembris MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Chavigniacus erit in consilio arctiori, nomine Mi-
 nistri Status. Ejus loco in Germaniam ad pacis
 negotium ibit Servianus, qui in Italiam erat iturus.
 In Italiam vero ibit Marchio S. Chaumontius. Epis-
 copus Bellovacensis qui in consilio erat arctiore, et
 Lexoviensis qui multum in aula valuit, abeunt,
 jussi an sponte incertum. Dux Anguianus Long-
 vium obsidet, nec satis liquet siue ultra iturus.

Da-

Dani a Batavis liberum ad Dunquerquam aditum expetunt. Neapoli ad difficiles dilectus edictum est sub poenis gravibus, ne quis exteris militet, sub quo nomine comprehenditur et Pontifex. Is arma et nautas misit ad instruendas naves longas, per quas obsistat Venetis et Hetrusco. Centum et quinquaginta Scutatorum millia misit Bononiam ad militis stipendia. Aula Hispanica lugubres vestes sumfit ob mortem Galliæ Regis, exhibetque ei honores mortuis solitos. Regii in Angliâ et Glocestriam obsident et Barstapulum. Audimus Macauntem in Sina applicuisse se partibus Portugalliæ Regis; Filium Regis Monomotapæ in Africa ad Oceanum ad fidem Christianam conversum per Dominicanum ex gente Lusitana. Sancti Germanus, Gallus qui pro Regina Medicæa contra Riceliacum scripsit, huc venit, et a Mazarino Reginæ Regenti commendatus est.

X L I.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Adhuc differtur mens ad Reginam aditus, et speciosum prætextum dat Reginæ valetudo, corrupta per animi ægritudinem, dum sentit insuetum sibi grave hoc imperii onus, et, si uni credat, multos æmulos, si modo hunc modo illum sequatur, futurum

rum, ut mutuo se evertant consilia, non ex eodem proposito procedentia, et monstrum pariant difforme. Card. Mazarinus, quantum judicare possum, rem faciet in Gallia, et, ut facere possit bellum, trahet; ubi insurgentibus undique odiis parem se non putabit, ibit Romam fruiturus ibi partis, Gallos autem insitæ mobilitati puniendos relinquet. Comes Hamcurtius jamjam in Angliam iturus est; in mandatis habet hæc tria: ut vetera foedera renoventur, ut Reginæ Angliæ præstentur quæ in pactis sponsalibus comprehensa sunt, ut pax interna in Regnis Britannicis restituantur: cui rei ut via struatur, præmissus in Angliam Crassius apud Parlamentum multa declamavit contra Hispanicam factionem, volens credi etiam inde profecta, quæ Regnam regentem Galliæ adegissent, ad dandum in custodiam Bellifortium. Marechallus Guebrianus scripsit ad me, litteris defendit ex militiæ more quæ circa Bensfeldium acta sunt. Dux Vindocinensis non sine periculo ægrotavit, sed revalescere dicitur. Princeps Condæus ex regni hujus, qui nunc sunt, fructibus promittit, se aliturum centum peditum, equitum V. XX millia. Francofurti, accedente Imperatoris auctoritate, plane prævaluit sententia, quæ conventum, qui nunc ibi est, ibidem manere vult, non nimium longo intervallo a Monasterio et Osnabruga, ut ajunt Cæsariani. At Protestantium res reliqua est in Suedis, quos putant non acturos de pace, nisi audiantur omnes, qui in Imperio sunt Germanico, et bello aut pace læsos se queruntur.

Major pars Bavaricarum copiarum in Marchionatu est Durlachienfi. Pons a Spira Draſenhemium transfertur. Dux Carolus, desperata cum Gallis conventionē, et Wormatiā suos evocat, et ad Bambergam se locat. Quædam ejus copiæ Crufenacum præterisse dicuntur. Dux Anguianus hic est, et constituit non abire, nisi acceptā pecuniā. Engolismensis paululum a Mosa discescit. Ranzovius vicarius est Ducis Anguiani, et spe lætatur Marechalatus Franciæ. Basfompetra ductum Helvetiorum, quem olim habuit, recuperavit. Lambojus in libertate est, persoluturus XXV millia scutorum Guebriano. Rex Hispaniæ cum XXV hominum millibus ire creditur in obsidium Leridæ; contra eum ire Motta Odincurtius, cui rumor tribuit quater mille equites, peditum millia quatuordecim. Trinum audimus prope deditionem esse. Helvetii, qui Galliæ foederati sunt, pecunias hinc aliquas accepere. Marchio Bresæus cepisse dicitur sex naves Hispanicas a Genua venientes. Deus &c. Lutetiæ $\frac{xvi}{xxvi}$ Septemb. MDCXLIII.

H. GROTIVS.

Dux Engolismensis creditur succedens in ductum exercitus, quem habuit Dux Anguianus, qui hic manet, et præfecturam velit habere Languedociæ, data Scombergio, qui eam obtinet, compensatione. Castilionæus autem pro Engolismensi Picardiam dicitur custoditurus. Ex Italia discimus, Cisternam op-

oppidum obsesum a Pontificiis, liberatum obsidione per Ethruscos. Hos nunc esse ad Majonam; Pontificis milites ad Perusiam. Ex Anglia, Gloucestrium brevi in potestate Regis fore. Hottamos patrem et filium a Parlamentariis in reatu constitutos, quod Regi fuisse credantur. Eadem de causa a Duberniensibus datum in vincula præfectum. Multam supellectilem, misam a Warwicio, Calem advenisse.

X L I I.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIA

ILLUSTRISSIMÆ DOMINÆ.

Regina adhuc uterica est ex ægritudine quadam, ut creditur, animi. Duo nobiles domestici domus Vindocinensis in carcerem coniecti sunt, ut aliquid illis exprimatur contra ducem Bellisfortium, qui in carcerem coniectus fuit ex suspicionibus; neque enim testimonia erant ad manum. Nojenus munus quidem, quod habuit, non recuperavit; sed et in urbem venit, et Reginam salutavit, et ædificiorum, atque etiam monumenti, quod Regina vidua Regi marito factura est, curâ fungitur. Favet ei Ecclesiasticorum, sed magis Monachorum, præcipue Jesuitarum ordo. Dux Aurelianensis nunc Blesis est. Postulavit sibi præfecturam Campaniæ et arcem Viridunensem, at non obtinuit. Nec magis Princeps

Condæus Languedociæ præfecturam, pro ea quam Burgundiæ habet. Inter Languedociam et Aquitaniam est regio, dicta nunc Rovergiaca: ibi motus sunt contra Publicanos, et a seditiosis etiam oppida obsidentur oppugnanturque machinis. Non puto tamen malum fore diuturnum, si non adjungant se ex Principibus illi, quibus præsentia, ut sæpe hic fit, displicent. Davausius ab urbe quidem abiit; sed in villis subsistit. Intra non multos dies sequuturus dicitur Servianus. Inquisitio fit in eos, qui frumentum e Gallia deportarunt, quia caritas victus inde orta facile paritura erat seditionem, etiam in hac urbe. Bavarici apud Coroni Ursiburgum sunt. Dux Anguianus cum XII millibus procedit. Velim quidem, ut eos tradat M. Guebriano trans Rhenum remeanturo; sed vereor, ne cupiditas obtinendi aut Trevirorum urbem, aut oppida Comitatus Burgundiæ obstet. Cardinalis Mazarinus domum sibi sumsit proxime eam, in quam Regina jam migravit, relictam Regi a Riceliaco; et custodia, quæ erit ad hortos regios, attinget ipsius januam, et sic ipsius quoque securitati consulat. Dux Carolus hic iterum tentat vias concordie, non sine spe, ut multi autumant, successus. Episcopus Bellovacensis non vult amicos suos laborare: ut huc redeat, sicut quibusdam Episcopis redire permisum est; dicit enim, se, si redeat, easdem dicturum, quas antehac dixit, sententias, nempe contra nimiam unius auctoritatem. Inter quindecim, quos nuper Papa fecit Cardinales, sunt aliquam multi, qui latini sermonis, in

in quo tamen sacra celebrari volunt, nihil plane intelligunt. Francofurto audimus Comitem Kevenhullerum, qui princeps futurus est legationis Cæsareæ, non profecturum, priusquam profectum hinc Ducem Longovillanum intellexerit. Bavarum se jactare de amicitia Galliæ, habere eum in armis XIV millia. In Anglia ad Neubarium æquali prope Marte pugnatum, nisi quod Essexius in loco prælii mansit; occubuisse dicuntur hinc et illinc quatuor millia. Abiere hinc Rhotomagum, itura inde in Angliam, arma pro XII millibus militum. Intellexere hoc Parlamentarii, et pecuniam hinc ad Regem Angliæ ire ad bis centena scutatorum millia. Eas ob causas deliberatum fuit de honoribus Harcurtio habendis aut negandis. Placuit tamen eum honorifice excipi, prævalente in id procerum sententiâ. Placet hic, quod Danus scriptis ad Francofurtensem conventum litteris ostendit, non sperandum, ut Palatina causa alibi, quam in conventu Monasteriensi et Osnabrugensi, tractetur, cum non alio tendant tanto labore obtentæ pro legatis ejus itineris litteræ. Marechallus Castilionæus Guisam ivit. Trinum in potestatem Gallorum venit xxvii Septembris. Exiere pedites mille, equites quadringenti. Ea acquisitio et Casale reddet tutius, et navigationem Padi in istis partibus. Ducis Caroli copiarum ad Mosellam sunt in fine Lotharingico. Hetrusci Cisternam adhuc oblidere dicuntur, Lacum obscurum Veneti. Rhæti autem iter permittunt quatuor militum millibus, ituris in militiam Veneti-

cam. Rumor quidam hic est de victoria Portugal-
lorum, sed quæ emta sit Albuquerquei morte; ve-
rum nihil in eo certi reperimus. Qui in Catálo-
niam venerant Hispani retro in Arragoniam venisse
dicuntur trans Zineam amnem. Motta autem Odin-
curtius, qui inter Fragam et Leridam se tenuerat,
in eodem amne pontem fecisse, ut in Arragoniam
et ipse eat, hostique instet, acceptis ab aula cen-
tum scutatorum millibus, quæ Rex privatis in Gal-
lia debet; eorum solutio suspenditur, agiturque de
exigendo donativo ob Regis novi adventum ab om-
nibus, qui in publicis sunt functionibus. Dux Es-
pernonius ivit ad comprimendum motum illum, qui
in Rovergia est. Locutus mecum erat Davausius,
quasi crederet Suecis satisfieri in pace posse eis re-
lictâ Pomeraniâ, sed dixi, jus pignoris esse indivi-
duum, ne populos quidem pasfuros scindi regimen.
Sermones hic sunt de matrimonio Principis Walliæ,
id est Angliæ primogeniti, cum Ducis Aurelianen-
sis filia valde diviti. Deus &c. Lutetiæ $\frac{\text{xxx}. \text{VII}^{\text{bris}}}{\text{x}. \text{VIII}^{\text{bris}}}$
MDCXLIII.

H. GROTIUS:

Apparet ex mandatis, quæ data sunt Dno Go-
thofredo, Gallos Palatinæ causæ obtentu usuros,
ut ipsi Lotharingiam obtineant: *ubi nominabit Phæ-
driam, tu Pamphilam continuo.* Audimus cona-
tus Cæsarianorum in Uberlingam fuisse irritos. Pa-
pam, acceptis novis militibus Helvetiis bis mille, et
ex

ex Monteferrato septingentis, sperare habiturum se tres exercitus, Viterbii, Perusii, et ad locum qui Castelli habet nomen. Mottam Odincurtium, desperato Zineæ transitu, nulla re facta, rediisse Barcinonem. Zuthamptonum in Anglia obsideri a Pr. Palatino Mauritio. Hullum eminus claudi a parte copiarum comitis Novi Castelli. Majorem enim partem esse in iis locis, in quibus Scotis præcludere possent aditum. Arcem Somersetam captam a Parlamentariis. Accepi litteras Exc. Vestræ, datas x Septembris, de eximendo a malis Benfeldio, et augendo exercitu Guebriani mittendoque trans Rhenum; tantum feci, quantum meæ fuit potestatis. Videbimus quid sit eventurum. Res Galliæ semper miras habent latebras, nunc eo magis, quia in Siculi sunt manu.

X L I I I.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Reginæ valetudo procedit in melius. Dux Aurelianensis et Princeps Condæus rebus adfunt. Dux Anguianus est ad Tabernas Alfaticas. Supplementum, quod M. Guebriano datur, non erit quantum speraveramus, quater mille pedites, equites bis mille. Litteræ Card. Mazarini, Romam ad amicos misæ, interceptæ sunt prope Lugdunum ab homi-

nibus personatis. Seditio Rovergiorum adeo non quiescit, ut in Arvernos se promoveat. Abiere legati ad pacem lento per terram itinere, et in Batavis negotia reperturi non quam putant facilia. Abiit etiam Theodorus Gothofredus iter mari sumturus, relicto hic scripto quod in vulgus spargatur, cuius exemplum mitto. Id eo pertinet, ut ii, quorum hic res sunt in manu, qui e re sua putant bellum ducere, culpam pacis tardatæ in alios rejiciant, ut hic facere solent. Bavarici Rhenum transiere; sequuntur eos Lotharingici. Videntur hyberna quaesituri in Franconia et Suevia. Expectant auxilia ab Harsfeldio, et ex iis praesidiis, quæ in Brunswicensibus terris fuere. Ad conventum Francofurtensem rediere legati Wirtembergici; adfuturi jam jam etiam putantur Brunswicenses et Nurembergici. Tupadelius ad Hagenoam usque fecit excursus. Reviviscunt vetera consilia de danda Lepoldo praefectura Belgicæ, quæ sub Hispano. In Anglia nobilis Montacurius a Parlamentariis captus est Rossæ. Fuerat is absens damnatus a Parlamentariis, receperat se in Galliam, inde venit non in comitatu Comitis Harcurtii, sed dissimulato habitu; cum eo venisset, addidit se Gressio, qui ab itinere ad Regem erat praemisus. Audimus Regem Hispaniæ rediisse Madritum; a Piccolominæo obsideri Leridam. Papa ægrotat et Bavarus. Hunc visum ivit Lotharingus. Saradeskius cohortes aliquas fert ad Bavarum. Castillionæus Mareballus apud Verbumum sex habet millia. Agitur de restituendo com-
mer-

mercio Hispaniam inter et Galliam. Noyerius noluit cessionem perscriptam dare de eo munere, quod antehac obtinuit, sperans aliam aulæ conversionem ex suo usu. Regina, ad impensas domus suæ sustinendas, dari redditus Britanniae Armoricae, ditionis Alençonensis, et Borbonici. Marechalli Franciæ futuri putantur Vicicomes Turenæ, ducis Bulionii frater, et Gassio. Duos milliones annuos Rex lucri facturum speratur. Dicitur in Africa Tingi Portugallorum Regi accessisse. Bresæus autem partim cepisse, partim incendisse tredecim Uticensium prædonum naves. Qui in Rovarguia motus concitant Rodas oppidum cepisse dicuntur. Brisaci qui sunt milites questus suos nuper huc mandavere. Transferyere Bavarici ad Spiram, ubi est pons eorum navalis. Deus &c. $\frac{XIV}{XXIV}$ VII^{bris}.

H. GROTIUS.

Sunt hic quidam a Landgrævio Darmstadiensi; est hic etiam quidam a Duce Carolo. Libelli jactantur contra Cardinalem. In Armaniaco tredecim Publicani a plebe occisi. Valesius, nobilis domesticus Bellifortii, in patatio captus; paullo post dimissus est et longe abire iussus. Ipse Dux Bellifortius a Parlamento judicari vult. Chevreusia et Mombazonia longius abire iussæ. Dux Longovillanus in Normandiam it. Cardinalis Medicæus dicitur paratis jam exercitibus uti velle, ut se Papam creari faciat, ubi Urbanus decesserit. Dicitur Piccolomæ-

ætus habere XX millia hominum, et duos pontes in Cinea amne. Rex Britanniae dicitur recepisse Readingam.

X L I V.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISSIME DOMINE.

Regina regens plane convalescit. Jusfit recedere ab aula Lemovicensem Episcopum, qui ob negotia huc venerat, quanquam is propinquus est Seneusiae, quæ inter foeminas circa Reginam primum obtinet locum. Ducem vero Vindocinensem prohibuit ab omni litterarum nunciorumque commercio in urbe et aula. Interim et Elbovius, qui Viudocinensis sororem duxit, multum adest Duci Aurelianiensi, et illius uxor hujus uxori. In Card. Mazarinum multi jaciuntur quotidie libelli. Dicitur mille sexcentos homines habere in opere Romæ, ad augendas, quas a Bentivoliis emit, ædes. Pecunia pro Gallis Basileam advenit. Bavarici pontem adhuc ad Spiram custodiunt, ut et ipsis et Lotharingicis ultro citroque ire liceat. Johannes Wertius copias suas auget, vulgatque, se sub veritutum in terras hostiles. M. Guebrianus ad duodecim jam creditur habere millia; quo iturus nondum scitur. Manet adhuc is, qui Francofurti est, conventus, expectaturque reditus legatorum a Brunswico et Norimbergæ: Spirensium judicum collegium laborabit, ut sibi extra bel-

bellum esse liceat; classem augent et Hetruscus et Barbarini. His adsunt Melitenfes. Etiam terrestres copias Hetruscus auget. Causæ, quas habent Parmenses et Mutinenses, exiguæ sunt. Venetorum magnæ etiam crescunt. Cepere hi Fanum, ad mare oppidum; Barbarini arcem S. Justini et alias. Pons Sturæ adhuc a Gallis obsidetur, defenditurque a militibus non plus quadringentis. Habet adhuc Comes Guebrianus pontem navalem ad Reinaviam, putaturque Dux Anguianus hic futuros intra viginti dies. Dux Carolus Wormatiæ est. Melos ad Hainaviæ Montem. Beckius in Luxemburgico, multum se fecisse existimans, quod eam terram et Treviros et Longviacum ab hoste servaverit. Er-lachius apud Uberlingam molitur aliquid. Inter parsimoniam, quam res hic requirunt, reperta, et hoc est, quod militia Regia acciditur ad XXII Equitum, sexaginta peditum millia, extra præsidia necessaria et Germanos; accipient equites septena, sena pedites quotannis, stipendia in menses promissa. Empta per Campaniam locaque vicina equis pabula pretio LXXes mille Francicorum. Etiam de hybernis leges innovatæ. Nuncius qui hic est Pontificis Grimaldus, factus a Pontifice Cardinalis, gal-leram a Regis manibus accepit. Brevi hic habebimus ex Polonia legatum, veterem Mazarini amicum. Vacherius nobilis abire ab aula et urbe iussus, ideo quod Castellonovium, Custodem quondam Sigillorum, qui duodecim hinc leucis abest, inviserat. Angliæ portus occlusi sunt. Causa esse cre-

di-

ditur seditio aliqua Londini aut alibi orta. Lerida nondum obsidetur. An vera sint, quæ de Badaco urbe obsessa et clade ibi Castellatorum nunciata fuerant, dubitatur. Sed augeatur in Portugallia nummis precium, ut aurum et argentum ex Castella vicinisque locis ac regnis eo attrahatur. Ab Hispania naves divites in Portum gratiæ venere sub Anglicanis vexillis. Et Dux Aurelianensis et Pr. Comes de novis præfecturis adipiscendis adhuc cogitant. De Ducis Aurelianensis filia collocanda in matrimonium Ducis Mantuani rumores sunt. Scottorum sex millia de viginti promissis in Angliam venire; et quia pecunia, quæ foedere ipsis promissa erat, in præsens solvi a Parlamentariis non poterat, traditum Scotis pignoris vice Barvicum in limite. Quæ ad Hoxterum et alibi aguntur non commemo, quia aliis ea sunt propiora. Deus &c. Lu-

tetiæ ^{XXI}
^{XXXI} Octobris MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Melo ipse a Montibus Hainaviæ Bruxellas venit. Pr. Thomas hic expectatur. Editur vita Ducis Montmorentiaci. Regia clasfis sub Bressæo est ad Stechas; Dux Anguianus cum sexaginta nobilibus Argentorati. Nojerius legationem in Italiam expetit, sed non obtinuit. Card. Rosettum, qui Colonia est, ob pacis negotium suspectum sibi, ajunt Galli. Princeps Casimirus Lorettæ habitum sumisit Jesuitæ. Ingens est Hispanorum exercitus in Cata-

lonia. Portugallus ad Eboram est. Eadem gens in Gallæcia Valverdam cepisse dicitur. Hetrusci et oppidum Cellam cepere et Perusiam premunt. Parmensis Bonderium munit magnifice. In Anglia Princeps Mauritius Dartmuthum cepit. In insulis Jersei et Gernesei multum pugnatur inter Anglos Regios et Parlamentarios. Montacutum Regina Gallæ Regens, ut a se missum reddi sibi cupit, idque per Harcurtium significavit; sed recusant id Parlamentarij, dicentes eum damnatum a Parlamento, Rege consentiente.

X L V.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUTSRISIME DOMINE.

Quæram mihi aditum ad Regiam nunc valentem rectius, ut duo mihi mandata simul exsequar, gratulationem de Theodonis villa, et fidem noviter firmatam de regnorum foederibus. Curabo etiam ad Card. Mazarinum litteras, cui Regina nunc turmam optime armatorum Equitum dedit, ad ipsius custodiam, non sine causa: cum, quantum ejus crescit potentia, tantundem crescat male ei volentium numerus. Bellovacensi Episcopo Cardinalatum se libenter daturum dixerat Papa, obiter etiam conquerens, quod eam dignitatem dedisset Episcopo Lugdunenfi et Mazarino, non sponte sed coactus: verum Regina Regens sermonem posthac de Bello-
va-

vacenſi Romæ fieri noluit, revocato etiam, qui in id miſſus erat, Mareſcotto. An Rhenum tranſierit exercitus Guebriani, qui hic dicitur eſſe XVII milium, at non tantus eſt, nihildum habemus comperiti. At Bavarus magnos dilectus facit: copias ejus audimus eſſe trans Rhenum inter Durlachium et Heidelbergam; cis Rhenum vero inter Wormatiam et Crucepacum. Lotharingicus præfectus Francodaliæ monuit ruri habitantes, ſua omnia ut in oppidum conferrent. Moguntiacenſis Elector munit Gernsheimium, et videtur ibi ad tempus ſedem poſiturus. Truemullerus ad Nicrum rediſſe dicitur, impeditus per Haſſios, quominus ſe cum Hatzfeldio jungeret. In Italia Hetruſcus Princeps Matthias cum Valencæo Gallo Piſtorium obſident. Mutinenſis a Venetiâ auxilia accepit, et in Bononienſem agrum irrupit. Parmenſis, unde belli ortum eſt initium, ſolus ſe quietum continet, maluitque Bondenum et Stellidam, loca Venetiſ opportuna, derelictui habere, quam Venetiſ ea tradere. Ex Hiſpania hæc habemus. Mille et quingentos Siculos mari adveniſſe, qui Arragoniæ ſuccurrant. Philippum Silvam cum octo peditum millibus, equitum duobus millibus, et ultra ire contra urbem Monſorum. Clafſem Gallicam, ad frumentarias inſulas ſumtis aquis et aliis rebus neceſſariis, apparere apud Carthaginem Hiſpaniæ; clafſem vero Hiſpanicam ſub Martino Carolo Gades iviſſe, reſciendis navibus. E Valverdâ Portugalliſ deditâ exiſſe ſeptingentos pedites, equites trecentos. A Rege Portugalliæ Caſtel-

tellanos evulgatis libellis ad defectionem invitari. Valverdæ detracta munimenta, obsidionem vero oppidi Badajos derelictam a Portugallis, ob superventum ingenti numero Castellanorum et Andalusiorum. Reginam Hispaniæ, ut ostenderet suam in ista regna fidem, obtulisse suam operam Regi ad tutandos fines, sicubi præsentia sua alicubi posset esse utilis. Ad comitem Sancti Stephani, qui Gallæciam defendit, ab urbe Hispali misit $\frac{C}{I}$ millia ducatorum, et Castellæ duas regiones ultro sibi indixisse tributum ad trecenta ducatorum millia. Non tamen eo minus Salvataram, ea Gallæciæ urbs, esse receptam a Portugallis. Novas aurifodinas in eadem Gallæciâ repertas apud S. Sebastiani urbem. Ducenas civitas nummorum, quos *Reales* vocant, misit ex Hispania Genuam. Maximam auctoritatem consiliorum in ea aula esse penes Ognatum et Monteregium. Esse etiam in gratia Ludovicum Arovium, Olivaresii propinquum, sed ita ut publicis negotiis nondum misceatur. In Angliâ Harcourtius ad se venienti Esfexio, ut Parlamentariorum Principi, digniorem dedit locum. At Montacutium, ei quamquam minas Reginæ Regentis nomine adhibenti, reddere Parlamentarii pernegant. Id impedimentum non leve est ad legationis successum; sed alterum non minus, quod Galli offenduntur, promotis ad præcipua aulæ munia hominibus, quos ipsi Hispanis quam Gallis benevolentiores existimant, quos inter numerant Cottrinstonum et Dypibyum; quod
 si

si ea suspicio deimi Gallis non potest, relinquent Angliam, Scotiam, Hiberniam, suis magnis malis, quæ Gallicis artibus fata nonnulli existimant. Augebit differentiam legatus, qui ab Imperatore in Angliam venire dicitur, disturbandis, ut sæpe antehac, quæ pro Palatino capi possent, consiliis: sed neque Galli serio rem Palatinam agere videntur. Audio nempe, Card. Mazarinum in id laborare, ut vetera foedera cum Germaniæ Principibus renoventur, in quibus sunt et Ecclesiastici Electores et Bavari, utque idem fiat cum Principibus Italiæ, ferme ad eum modum, quem Henricus IV paullo ante mortem suam moliri coeperat. Sed ut ad Angliæ res revertar, Rex Readingæ est, et late agros tenet. Essexius cum Præfectorum et Ducum præcipuis Londini, milites in suburbanis locis. Urbis ejus opes commercio cesante exhaustæ; fessa bello plebs; Wallerus Essexio discors se laboribus et periculis exemit. Copiæ ejus ad Windesorum diffuunt. Essexius, auctus novem urbanis cohortibus, promittit se ire Readingam, ubi Rex est, triginta duobus a Londino miliaribus Anglicis. Ante Harcurtii adventum diligens a Parlamentariis facta inquisitio est, an mercatores Londinenses litteras accepissent ad dandas ei pecunias, et quantas. Idem Parlamentarii manus injecere omnibus bonis Regis, Reginæ, Principum, ita ut et silvarum Regiarum arbores ceciderint vendiderintque: nimirum ut Regem suum faciant, quemadmodum polliciti sunt, omnium Regum potentissimum. Novum etiam fecere Sigillum

lum Parlamenti. Judicia dormiunt; nihil aliud agunt Magistratus, quam exsequi militaria et tributaria. Sperant Regii, in manus Regis ventura oppida Hullum et Pleimuthum, pressa magnis incommodis. Apamiensis in Gallia Episcopus, amicus Bellovacensis Episcopi, impeditur ne in possessionem Episcopatus sui perveniat, etiam bullis Romæ retineri jussus. Nojerius Tillerio cesfit de officio Secretariatus. Jesuitæ quidam in suis homiliis acerbius invecti sunt in librum Doctoris Sorbonici Antonii Arnaldi, probatum a multis Archiepiscopis, Episcopis et Doctoribus, id agentem, ut veteres de poenitentia canones, quantum fieri potest, revocentur. Eos Episcopi qui Lutetiæ sunt ad se vocarunt, ut dictorum rationem redderent. Dixere se exemptos ab Episcoporum inspectione. Episcopi, cum nulla talis exemptionis documenta in Parlamento probata sint, negant ejus habendam rationem. Latent adhuc Legati a Dania et Polonia. Spes est ex XXII millionibus annuis ali posse LX millia perditum, equitum supra XX millia, quæ sufficere putant Galliæ. Erlachius Uberlingæ alimenta intulit. Melos pacata ad fontem Episcopi, loco id nomen est, seditione militari, Bruxellas isse dicitur. Cantelmus esse Machliniæ, Savedra Antverpiæ, in Lutemburgico Beckius. Duci Anguiano contra Ducisam Esguilloniam lis est. Deus &c. xxix Octob.
vii Novemb.

MDCXLIII.

H. GROTIUS.

G

Au-

Audimus, qui in Italia sunt, Gallos munimentum extruere inter Venellam et Casale. Hispanos autem illis in locis se tenere Mortaram inter et Bremum. Putem non abs re fore, si Regina nostra etiam ad Ducem Aurelianensem et ad Condæum scribat, ut consilii regii capita. Castellani in Gallæcia esse dicuntur ad VIII M. peditum, equites M. Johannes Souzo Portugallus XL vicos incendisse fertur; obfidere Tujam oppidum. Mille Equites Epirotæ pro Hispano conscribuntur. Hispani, qui in Catalonia sunt, Algoveram et Armenas apud Leridam recipere. Rex Britannia in potestate sua habet pontes, qui supra Oxoniæ sunt, Meidentradum usque. Insula S. Laurentii, Plimutho objacens, Pr. Mauritio Palatino se dedit. Comes Clevelandus, Regiorum unus, cepit oppida Bethfortum et Huntingtonum. Advecta sunt Falmuthum in usum Regis arma et alia bello necessaria. Wallerus Porthmuthum se recepit, cujus oppidi pro Parlamento Præfectus est. Parlamentarii litteras, quas ferebat Montacutius ad Regem ac Reginam Angliæ, Harcurtiq reddiderunt.

X L V I.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Die hujus mensis decimo, ut hic numeramus; accepto ad Reginam R. aditu, tradidi ei litteras
gra-

gratulantes de Theodonis villa, et alteras de fœdere observando, cum signato ejus argumenti instrumento. Regina, cum ei dixissem cum litteris congruentia, et ea narrassem, quæ Torstensohnio et Königsmarkio evenerunt, gratis actis Reginæ nostræ Serenissimæ, Potentissimæ ac Clementissimæ, de gaudio super Galliæ rebus prosperis, vicissim se cum gaudio dixit intelligere res prosperas nostras. Et cum de pacis voto aliqua interjungerem, dixit, non debere in eo negotio se jungi regna, quæ bello conjuncta fuerint. Cumque et Hassicæ Principis negotia commendassem, multum extulit ejus fidem et constantiam, dixitque, se ejus causa facturam, quidquid fieri posset. Regina R., et mulier etiam Hispana origine, eoque facilis ad credenda ostenta, nuper venit ad plebejam foeminam nervorum distensionibus, quas Græci spasmos vocant, obnoxiam, ut puto. Ea, simul ut Regina advenit, mortuæ in modum se extendere, continere spiritum, palpitare pectore, confusum quiddam primo eloqui, deinde distinctius, Deum a se conspectum. Rogante Regina, ecquid Deus diceret, respondit, hoc eum dicere, damnatam fore Reginam, ni pacem cum Hispania faceret. Poterat Regina moveri talibus, nisi Card. Magarini oraculis addixisset animum. Is vero bellum trahi e re sua existimans, non per Galliam tantum, sed et alibi spargit hunc rumporem, non posse Reginam, quæ tutelare duntaxat jus habet, quidquam reddere eorum, quæ bello sunt parata. Viri tamen magni aliter sentiunt, posse Regi-

nam id facere, sed consulto toto Status consilio, et accedente Parlamenti Parisiensium, quæ Parium est curia; auctoritate. Nam et in privatis minorum bona vendi gravibus ex causis et ex iudicis decreto: in regnis præterea et infante Rege non deficere Regiam potestatem, in qua comprehensum est et jus ea faciendi, quæ ad pacem sunt opus; multaque sunt ejus rei, tum alibi, tum in Galliâ, exempla. Adeptus est intra breve tempus Card. Mazarinus quantam Richeliacus unquam habuit auctoritatem: et Richeliacus, Rege invito, hic vero, planè volente Regina. Metuenda tamen mutatio, quia Galli, quæ a Rege suæ gentis pertulere; non facile ab extraneis perferent, rerum administro præsertim non minus extraneo, nullis hic sulto amicitis aut affinitatibus. Motus manent tum alibi, tum in Sanctonibus: nec aliter fieri potest, quia opes invidiosæ relinquuntur penes qui eas miris modis corrasere, et id agitur ut bellum duret, quod sine novis gravibusque in plebem oneribus fieri nequit. Fine Octobris, et initio mensis hujus, Gallicæ copię ad Ottenhemum Rhenum transivere, nihil contra id molientibus Bavariis, qui in tractu Badensi se continent, et aucti sunt Lotharingicis copiis, Hazfeldiumque cum V hominum M jamjam expectant, exemptis per eum periculo eis, qui Hoxteræ erant circumfessi. Non videntur mihi Galli multum promoturi tantis hostium copiis. Nam Supplementum, quod Guebriano addidit Dux Angulanus, non est supra quinque hominum millia, ante autem sex millia non habebat

Gue-

Guebrianus. Videntur Galli hoc tempore nihil majus quærere, quam comoda militi hiberna per Sueviam Franconiamque, connivente forte Bavaro. Dux Anguianus hic est, agam ei gratias pro navata opera. Rediit ad Francofurtensem conventum legatus Würtzburgicus. Exspectantur et illi a Brunswicensibus, qui plane creduntur acturi Cæsaris negotia; itidem Norimbergenſes, qui itidem exspectantur: quanquam enim ea civitas antehac causam libertatis acriter tutata est, cogitur mutare velificationem, quia adversus creditores suos beneficio Imperatoris indiget, ad obtinendam dilatoriam exceptionem quinquennalem. Oblivionis lex, qualis in Francofurtensi conventu concepta fuerat, sicut Ordinibus minus arcta, ita Imperatori eique faventibus æque laxior videtur. Consensere Electores jam omnes, ne negotium Palatinum alibi quam Viennæ tractetur. Quare domus afflictæ spes omnis, quamdiu Britannia in suis malis manet, posita est in constantiâ Suediæ Galliæque et conciliatoris Dani. Galli, ut eloquar quod sentiam, parum eam rem curant; sed tantum ejus obtentu retundent postulata partis adversæ. Filius Neoburgici Ducis Francofurti splendidum sibi comitatum parat, crediturque futurus caput legationis Cæsarianæ ad pacem. Id si est, ibit hinc eo Longovillanus. Qui legatos se dicebant alter Poloni alter Dani, non nisi Residentes sunt. Danus abiit nulla hic re peracta, nisi quod de rebus Hispaniæ, unde venerat, magnificentiùs locutus fuit quam seipsæ habeant, de rebus

autem Gallicis cum contemptu aliquo. Polonus, Mazarini vetus amicus, hic manebit, non puto ad commendandas res nostras. In Burgundiæ comitatu audimus Hispanos inter et Gallos inducias factas ad medium Novembrem. Quinque cohortes in Turonensem agrum mittuntur, ad puniendos motus, qui et ibi surrexerunt. Pr. Condæus ex arboribus cæsis Damartini et Chantilliaci duos fecit milliones. Id ipsi manebit, si forte donatio, ei a Regina facta, aliquando controversiam recipiat. Manet adhuc multis in locis caritas annonæ. Quatuordecim nova edicta ad pecunias quærendas pariuntur. Sententiæ datæ de demoliendo Huguenottorum templo ad Melam, quominus in rem conferant, nobilitas loci se opponit. Marefcottus a Roma rediit, vetitus hinc quidquam agere amplius pro Episcopo Bellocensi. Ducisla Mombazoniæ Mombazoniæ est. Chevreusia Salmurii. Per urbem hanc passim locantur custodiæ militares reprimendis seditionibus, quarum non absunt semina. Vice Comes Turenæ et Gasfio ante alios putantur futuri Franciæ Marechalli. Sabaudus ad pacem legatus Comes S. Mauriti etiamnum hic est. In Italia oppidum Pontis Sturæ Gallicis deditum est die xxviii m. Octobris, ita ut Hispani in Pedemontano et Montisferratenfi tractu nihil jam teneant præter Vercellas et Saricam. In Hispania Portugalli Tugam oppidum cepisse dicuntur, non longe a Badajosso. Opponunt se eis Castellani cum octies mille peditibus, equitibus mille sub Cardinali Spinola. Eorum vero, quæ in Cara-

lania sunt, obsesum eunt Monzonem cum exercitu XIII millium. Fama hic vagatur, in Hispania Comitem Aymontium damnatum capitis, Ducem Medinæ Sidoniæ ad carcerem perpetuum. In Anglia Rex Comiti Harcurtio conditiones perscriptas dedit, sub quibus pacem cupiat. Vult autem ille irrita, quæ invito sibi expressa dicit, ut Parlamentum quamdiu velit congregatum maneat, liceatque ei coire iterum sine regio assensu, et ut Episcopi exsint ex Parlamento. Harcurtius Londinii expectatur, ut ibi tentet, quid confieri possit. Princeps Mauritius Palatinus cum periculo ægrotare dicitur; si moritur, erit in eo jactura non levis ad res regias: nam et animo valet, et fratre Roberto est amabilior. Legatus a Darmstadiensi hinc abiit, re nulla peracta, quantum quidem intelligere potuimus.

Deus &c. Lutetiæ $\frac{IV}{XIV}$ Novembr. MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Comes Chavigniacus in consilium non venit nisi vocatus, quod raro fit; videtur honos ei magis datus, quo ab inimicis eo præsidio sit tutus, quam quod magnus ejus futurus sit usus. Sunt hic seditiones etiam in Andegavensi tractu et Incolismensi. In Comitatu Burgundiæ Pauliniacum et aliæ arces sunt dirutæ. Agitur de commercio cum Hispania restituendo. Publicani quingenta millia Francicorum Regi dant pro mutua in eam summam, quam in adventum novi Regis collaturi sunt omnes, qui

sunt in honoribus, et artificum collegia. Ii qui religionis sunt Reformatæ, multa queruntur. In Anglia Hullam audimus exemptam Regiorum obsidio. Contra vero Principem Mauritium revaluisse, et premi ab eo Plimutham.

XLVII.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP,

ILLUSTRISSIMÆ DOMINÆ.

Accessi die Jovis elapso Ducem Anguianum, gratulatusque reditum, dixi ei, Reginam nostram Dominam Clementissimam non omisisse in suis ad Reginam Galliæ Regentem litteris, gaudium suum de capta Theodonis villa eo esse majus, quod res gesta esset ductu Principis ex regio sanguine, qui hoc alterum jam dedisset tam prudentiæ quam virtutis suæ testimonium, futurus in posterum magnum Galliæ ad res magnas instrumentum. Egi deinde gratias de transposito trans Rhenum milite; rogavi que ut operam daret apud Reginam, ut ad eum, qui nunc est, numerum aliquid accederet, quandoquidem Bavarici magna acceperant incrementa a Lotharingiis, ab Hazfeldio secum trahente eos, qui ex Brunswicensibus locis exiere, ab Hispanis, tum e Palatinatu, tum e Lucemburgico, qui juncti non minus facerent octo millibus, præter quod Dux Ba-

Bavarus dicitur conscribere venatores ad quatuor millia, et ex nobilitate tria millia ex Feudorum lege. Optare me, ut Galli non pares tantum sint his copiis, sed et superiores, et sic res ab eo coepta, felices nacta exitus, ad ipsius redundet gloriam. Promisit se apud Reginam hujus rei memorem fore; Reginæ nostræ se agere gratias pro bona sua de ipso existimatione, in qua, ne fallatur, daturum se operam. Benfeldii se bene exceptum, curasse vicissim, ne quid ei loco præsidioque incommodetur. Intelligimus ad Rothurlam pervenisse Gallicum exercitum; obsidionemne moliturus sit, an ulterius, et, ut quidam putant, ad Danubium iturus, non certo dixerim. Sunt, qui existiment, contentum fore Marchallum Guebrianum in Algavia hyberna sibi quærere. Sunt litteræ, quæ Bavaricos ire dicunt Tübingam, Hazfeldium in Franconiam, Lotharingos trans Nicrum, Bavaricos vitaturos prælii incerta, cum spe fore ut ipsi sedes habituri comodiores et præparatam victus copiam; Gallorum in alieno viventium, neque ad futuras necessitates satis prospicere solitorum, patientiam fatigent. Dux Carolus, quamquam manifestus Ducis Bavarici adjutor, non cessat in illis locis rumores spargere de facili sua cum Gallis conventionem. Jactant tale quid etiam Bavarici. Placet Imperatori, ut res Palatina tractetur Francofurti in conventu Ordinum, et ex eorum decreto Monasterii. Videtur etiam dissimulaturus, si quid Collegium Spirense ad sui tutelam a Gallis impetrare possit. Bavarus libellos spargit tuendo

juri suo in Palatinatum. Vidua mater Friderici, quondam Bohemiæ Regis, libellum Ordinibus Imperii obtulit pro se et filio Duce Zimerensi, ut quæ bona ipsis Ordd. assensu attributa fuerant, ea habeat cum fructibus exacti temporis. Bavarus ab Imperatore petit, ut militem Heilbrunnæ collocare sibi liceat. Sunt, qui putant, multum decesurum ejus exercitui, per præsidia, quibus opus habebunt urbes, ob incertos a Gallis metus. Soli Augustæ urbi tribus millibus opus fore. In Italia Florentini de Barbarinis, Barbarini de Venetis victoriæ aliquid peperere. Dux Mantuanus huc venit, ut discat ea, quæ ejus ætatis Principes doceri solent. Hispani Oranum in Africa obsidio exemerunt, Monsonum obsident. In Anglia Isola Imperatoris Residens palam affirmat, certum sibi pacem Gallos nolle. Harcurtius domesticum suum ab Oxonia miserat cum litteris ad Reginam Galliæ régentem. Is a Parlamentariis militibus, qui non procul Londinio munimenta quædam insident, retentus nudatusque fuit, litteræ etiam ablatae: sed eas, Comiti Harcurtio obsignatas, reddidere Parlamenti procures, unum quoque militem includere carceri, ut Harcurtio satisfaceret. Spes pacis exigua est, nec multum de ea laborabunt Galli, quamdiu credent apud Regem Hispanica consilia prævalere. In Scotia pauci pro Rege sunt. Ceteri, qui numero prævalent, auxilia mittunt Anglis Parlamentariis ad $\frac{m}{xxiv}$, unaque cum Anglis unum conficiant consilium perpetuum, quod

rebus communibus præsit. Ea res videtur spectare ad longum bellum, quale est in Belgicis partibus, quamquam non paribus causis. Galli sex naves e Sjeilia venientes cepere. Hasfici apud Fuldam sunt. Permisit Papa Canterniæ, quæ amica est Ducis Caroli, ut ei Vefontionè habitare liceat, donec lis super matrimonio terminetur. In Gallia nullæ in aperto sunt copiæ, præter exiguas in Campania, sub Comite Quincæo. Vice Comes Turenæ et Gasio jam facti sunt Franciæ Marechalli. Sperant Galli, XX Milliones se lucri facturos augendo numero cohortium et centuriarum, ita ut pauciores multo futuri sint Præpositi militares. XX item Milliones sperant ex donativo, quod ex arbitratu consilii Regii daturi sunt pro adventu novi Regis omnes, qui Ecclesiasticos redditus tenent. Paulo amplius ex eo, quod sub eodem nomine daturi sunt omnes qui in honoribus sunt publicis, et opificum artificumque sodalitates, qui ob id serio Deum sunt precaturi, ut diu Rex vivat. Mittuntur, qui motus sedent, multis in locis ortos. Sanctonibus onus vini remisum. Convocantur Ordines in Normannia et Burgundia. Induciæ in Comitatu Burgundiæ exiere. Librarii quidam et chartarum venditores in carcerem dati ob libellos, non convenientes temporibus. Duo hic sunt a Venetis legati Extraordinarii, sed brevi abituri. Frumentum externum huc advenit, tum Nannetas, tum Burdegalam. Marchio Sancti Chaumontis jam in itinere est Italiam versus. Fama adhuc vagatur de præfectura Belgicarum partium, quæ sub

sub Hispano sunt, danda Leopoldo. Deus &c. Lu-

tetiae $\frac{XI}{XXI}$ Novembris MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Induciæ inter duas partes in Hibernia factæ sunt XIX Septembris. Hiberni Romanenses ad Regem Britanniae misere partim pecuniam, partim boves, ad pretium usque CCCVIII M. librarum. Clades, quam Barbarini ab Hetruscis accepere, evenit ad Petilianum, quod oppidum eo modo exemptum est obsidione. Duo legati e Moscovia fuere apud Turcarum Sultanum bene excepti. Zulfigvianus, qui in Cypro defectionem moliebatur, captus strangulatusque est. Monterchium in Hetruria cepere Barbarini. Bis mille Hiberni in portum Angliæ Minhendum, in Regione Somersetæ, venerunt militatum Regi Angliæ.

XLVII.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIF.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Refidens a Polonia, qui hic est, vetus Cardinalis Mazarini amicus, familiari admodum ejus consuetudine utitur. Multi me monuere, eum malum nobis coquere, et exploratorem esse latentem sub Polonico nomine, submissum ab Imperatore. Is ipse
Re.

Residens aditum ad me quæfivit, sed arripui occasionem ex errore circa titulos ejus, qui ad me missus erat, ut, non appetens salutationum, ab eo negotio me expedirem. Cardinalis autem Mazarinus, sicut generosa quædam consilia pro Gallia suscepit, ita odium in se plebis Gallicæ partim sentiens, partim prospiciens, cogitat Romam in actibus suis spectare: quod Polono, Bavaro aliisque non ignotum. Quidam etiam Papatum ab eo sperari putant, partim eo adductum felicitate, quam semper habuit, admirabili, partim Astrologorum promissis. Viam autem ad eam rem esse unicam, ut, quando Galliam habeat sibi subiectam, Hispaniam quoque sibi adjungat, promissa pace ex Catholicorum usu, quippe duabus illis factionibus Romam regi. Hæc quamquam non pro exploratis habeo, tamen multorum jactata sermonibus censui non reticenda, judicium permittens prudentioribus. Gothofredus, qui jam in Batavia est, dixit eis, qui ad me id perscripserunt, Galliæ desiderium esse inducias longas; et Suediam per foedus obligatam, ut id sequatur. Rescripsi scire me, foedus durare ad pacem aut inducias usque: sed ita me arbitrari nihil magis Suediam obligatam aptare se Galliæ utilitatibus, quam Galliam Suediæ. Rothwilam cepere Galli per pacationes. In ejus oppidi obsidio machinâ, quam falconettum vocant, disfiliente, brachium abreptum est Marechallo Guébriano, unde is, accedente morbo, post aliquot dies est mortuus. Inde discordia, nolentibus Ranzovio obedire Vmariensibus. Itum est

est trans Danubium; captâ Ditlingâ, machinæ et pulvis bellicus posita extra oppidum, ut magis in expedito essent, si hostes advenirent. Ranzovius intra Ditlingam erat cum Marechallo castrensi Montaugerio, Gallo, et Ehmico tribuno, Germano. Monuit eos tribunus Rosa venire hostem, ipse tamen non accucurrit. Vix nuocius venerat, cum adfuerunt ter mille equites hostium, qui illico machinas extra oppidum positas, erant autem viginti, capiunt, occisa cohorte ad machinarum præsidium posita; frequentibus hostium pluribus, partim qui trans Danubium erant, partim qui subito Danubium transierant, nihil aliud facere potuerunt Ranzovius et alii, qui intra Dietlingam erant, quam, destituti machinis et pulvere bellico, semet dedere. Qui hic rerum potiuntur culpam in Ranzovium conferunt. Germanos pridem conquerentes audivi objectari se periculis ut vile damnum. Die Mercurii exacto, vidi Reginam regentem: obtuli ei litteras Reginæ nostræ, datas vii Octobris, pertinentes ad rem Benfeldianam. Ostendi magnam nobis factam injuriam. Poposci acriter, ut et exemplum in eos, qui maxime deliquerant, statueretur, ne quis posthac tutelam a Rege promissam infringeret, et damna resarcirentur. Ad ea Regina Regens respondit generaliter, se omnia facturam, quæ ad bene servandam cum Regina nostra amicitiam pertinerent. Narravit acceptam cladem, et cum dixissem majores copias mittendas fuisse, et nunc eo majores ob damnum factum, respondit se id facturam. Sperare se etiam

nostros non abstracturos se a distinendo hoste. Dixi, nuper Erfordienſes nostros excuſſiſſe in agrum Moguntiacenſem; commemoravi, quo in loco eſſent res Torſtenſonii et Conigsmarkii. Poſtridie ad me venire Comes Bryennius, qui locum eum obtinet, quem antehac Chavignianus, et a Card. Mazarino is, quo ille ad res externas maxime utitur, Sillonus. Ex illis, ſed et ex aliis didici; poſt illud malum, quod apud Ditlingam evenerat, ſine ulla mora Roſam et Tubadelium celerrime ſe contuliſſe Briſacum et in vicina oppida. Mitti hinc Vice-Comitem Turenæ, ducis Bullionii fratrem, nunc Franciæ Marſchallum, Germanis Principibus affinem, ut exercitui, qui ſub Guebriano, imperet, notus et non ingratus Germanis; pecunias miſſas; properare eodem militem ex Campania aliisque regionibus. Utriusque ſermo eo tendebat, ut, collecto ex præſidiis Suediæ milite, quæ ſunt in proximis Germaniæ locis, aliqua fieret hoſtilium virium diſtractio: tum, quod præſens neceſſitas id requireret, tum, quod ad frangendam hoſtium ferociam pertineret, manifeſtis indiciis oſtendi foederatorum contra eos conſenſionem. Comes Briennius inſuper tanquam magnum arcanum, et quaſi nobis id magno impetrans, addebat intellexiſſe Reginam R. et miniſtros ejus; Muſcovitarum bellum in nos moliri. Reſpondi, ex affinitate, quam is contraxiſſet cum R. Daniæ, facile intellectum Suediæ talè aliquid poſſe metui, eoque magis, quod Ruſſi non minus dolentibus oculis aſpicerent terras ſibi ereptas, quam Angli Nor-

man-

manniam et Aquitaniam; sed et in eum eventum paratos nostros: esse autem et hoc inter causas, cur æqua pax sperni non debeat. In Hispanico fine Motta Odincurtius accusatus in hac aula, quod per totam ætatem, multo validior hoste, nil aggressus esset, excusavit se, quod pecuniâ destitutus metueret seditionem. Nunc vero cum Hispani XX milia habeant, ipse forte XI, conspiciendum se dedit Hispanis, qui Monsonem obsident; et, cum ii præter numerum militum et munimentis tuti essent, ad prælium eos vocavit, quamquam, ut agebat, copiis superiores, addita et hac conditione, se jam nunc Monsonem traditurum in ipsorum manus, dummodo obsides darent; se reddituros id oppidum, si fortuna prælii contra eos esset. Id, quamquam merito sprevere Hispani, rebus magis quam rumoribus intenti, Catalanis magnum attulit gaudium, datam credentibus materiam, ut Hispanis ignaviam exprobrarent. De clade illa ad Dirlingam certiora discemus; qui minimum dicunt, mille homines ajunt desiderari; supplementum audio esse millium quatuor. In Italia Valetta, qui Venetis militat, vastitatem infert agro Bononiensi. Regina R. hic voluit, ne miles aut Barbarinis aut contrariæ parti hic colligeretur; colligitur tamen, sed clam. Comitatus Burgundiæ Galli inducias offerunt, si millionem quotannis persolvant. Scribuntur hic novæ cohortes. X. atque duæ. Libri eduntur contra Pontificem; et Librarius, ob eam rem captus, a Magistratibus dimissus fuit. In Canadani Americæ partem mittuntur hinc foeminae tur-

pi-

pioris vitæ ad augendam sobolem, sed prius a morbis, quos talis vita adfert, purgatæ. Vetitum hic aurum, argentum, et sericum denticulatum vestibus superducere. Reginae matris defunctæ hæreditas a Rege et Duce Aurelianensi sub beneficio inventarii aditur. Jesuitæ Episcopis satisfecerunt, accusati ob homilias quorundam ejus Societatis contra librum Arnautii Sorbonistæ, approbatum a multis Archiepiscopis, Episcopis et Doctoribus. Quæstio est, an expediat post peccatum capitale uti communione, an eam differre aliquamdiu, et poenitentiam interim agere. Hoc ajunt Episcopi, illud Jesuitæ, at non omnes. Millio librarum missus Legatis pacem tractaturis, ut dignitatem regni bene sustineant. Marchio Bresæus Tulonum e mari venit, unâ magnarum navium amisâ. Conscribitur hic miles ad tutelam viarum intra et extra urbem. Francofurti ad conventum venit Legatus Ducum Brunsvicensium; non placet quod se absente constitutum est, ut solus Imperator et Electores mittant in Westphaliâ pro pace, et inde notitiam accipiant eorum quæ geruntur; dubium est, an se sit oppositurus. Regi Daniæ rescripsit conventus; attamen si is Rex et Rex M. Britanniae plane in eo perstent, ut in Westphalia res Palatina tractetur, placuit ut Electores ea in re Regibus illis morem gererent. Apud multos in Francofurtenso illo conventu spes pacis languescit, tot se aperiunt difficultates. In Anglia domus, in qua Londini diverstit Harcurtius, irrupta et spoliata est; quidam eam

H

ob

ob rem capti. Scriptum Parlamentariis tradiderat idem Comes Harcurtius, eo significans, velle se edocere quæ causæ eos ad arma egissent, ut remedium secundum leges et consuetudines et edicta vetera adferretur. Id vero plane iis non placuit, qui Episcopos exactos volunt. Archiepiscopus Cantuariensis per advocatos se defendit, negans se aut in re aut in modo quicquam egisse contra regni salutem aut leges. Litteræ scriptæ Constantinopoli v. Septembris nunciant, per legatum Moschovitam comite addito, quem Naurum vocant, renovata foedera per bellum Aracense nonnihil turbata. Epidaurios tributum solenne solvisse per legatum. Classem Turcicam ab ora Calabriaë rediisse cum paucis captivis. Dicebatur captus esse Zulfihir, Asiæ minoris præfectus, dum Cypri possessionem attentat. Hæc nunc habebamus. Deus &c. Lutetiæ
xxvi Novembris
vi Decembris MDCXLIII.

H. GROTIUS.

De re Benfeldii nihil plane mihi dixere aut Comes Bryennius aut Sillorius. Hostium exercitus in Germania est ad XX millia. Gallicus ægre XIII millia habuit, ita ut mirum sit eum tam longe abiisse a præfidiis suis. Præfectus Uberlingæ cepit arcem Heiligebergam; Hispani, qui in Mediolanensi terra sunt, duo castella faciunt ad lacum Majorem et ad ripam Ticini. Galli in Pedemontano tractu citra præfidia habent sex millia peditum, equitum duo.

duo. Barbarini duo castella faciunt apud Perusiam. In Lotharingâ foemina nobilis Belmontia, sueta militiæ, Croatas aliquot fudit. In Angliâ Princeps Robertus Northamptonum obsidet. Mauritius Princeps Pleimuthum cum bona spe suscepit. Comes Hollandiæ, Parlamentariis reconciliare se volens, non ita suspiciones eluere potuit, ut non in custodiam daretur.

X L I X.

JOHANNI OXENSTIERNÆ BARONI PLENIP.

ILLUSTRISIME. DOMINE.

Quæro aditum ad Reginam R., ut ea, quæ super re Bensfeldiana mandata sunt, litteris, Reginæ nostræ datis vii Octobris, ei eloquar; sed mirum in modum Regina hic R., ut nuper Rex, obsidetur, ne rerum notitia ad eam perveniat. Tempore Henrici IIdi homo quidam, creditus fatidicum habere spiritum, dixit ejus Régis liberos tres regnatos, deinde Navarræum, post id se nihil videre, nisi galeros rubros. Videtur sane res eo ire. Videbimus, quid futurum sit in transrhenanis locis. Cladem non exiguam accepere Wimariensium Ductorum præcipui, Tubadelus et Rosa, cæsis suorum ferme trecentis, equis et farcinis raptis cæterorum: erant autem mille et D. Manet Francofurti qui fuit conventus, legatos autem in Westphaliâ misuri sunt

Imperator et Electores. Mercius equitatu plus quam peditatu valet; Lotharingi sunt ad IV M. æquis ferme copiis pedestribus et equestribus, sic et Hasfeldius. Hasfici putantur cognato principum suorum Darmstadiensi vicem pro factis relaturi. Elector Moguntiacensis et Episcopus Wurtsburgensis colloquia coram habuere ad sui tutelam. Erlachius quingentos equites misit Guebriano. Dux Carolus ipse adest Bavaris, nec eo minus Lotharingis suis, qui ad Longviacum sunt, vetuit ne quid hostile in Gallos coeptarent; famamque spargit pactionum cum Gallis, interim copias suas augeat. Rumor est, nescio an certus, IV militum M. ad Guebrianum mitti. Monsonem Hispani obsident XX M. exercitu. Motta Odincurtius pecuniam accepit ad CCC M. scutatorum, M. CC hostium equites disjecit. Rex Hispaniæ multos ad se trahit Catalanos, nullum in mutatione reperientes operæ pretium. Lafortius, Ducis filius, et alii qui Marechallatum Franciæ speraverant, cum alios viderent eo pervenisse, abierunt in villas suas, non dissimulantes offensionem. Decem novæ cohortes consecruntur, et ala tota in usum Cardinalis. Viginti solidorum onus in vinum manet in oppidis, ubi præsidia sunt, aufertur in vicis. XXV præsidia per diversa hujus urbis loca collocantur contra seditiones, quarum magna sunt semina. Regina R. dicitur sibi velle maris imperium, vicario usura Guisio. At Regis patruus non contentus ea, quam habet, potestate, tantam expetit, quantam habuit Antonio-

tonius Navarrae Rex, regente regnum Catharina Medicæ. Marchio S. Chaumontius jam in Italiam abiit. Dux Bellifortius in carcere manet, nec iudicio sistitur, quod expetit. Probationes adversus eum quærentur, sed non repertæ sunt hætenus. Dux Anguianus uxorem suam, propinquam Cardinalis, ita averfatur, ut eam nec videat. Parlamentarii Angli, ut Gallos avertant a Rege Angliæ, simulant; se velle foedus facere cum Gallis, ad arcenda et inferenda bella: non quod id facturi sint, ut ego quidem arbitror; nimis enim amant quæstum, qui maximus est ex Flandriæ et Hispaniæ commerciis, sed ut tempus ducendo pericula evitent. Interim per idoneos homines concitant Batavos, ut et ipsi se adjungant foederi, quod Angli et Scoti ad tutelam, ut ajunt, religionis et libertatis fecere. Hebrusci post victoriam ad Petilianum, Montem rotundum cepere, et repulere e Perusia egressos. In Gallia civitas Torunenſis, ne præsidio oneretur, L. scutatorum M. redemit. Ducis Aurelianensis uxor gravida adhuc esse a domesticis creditur. Soror ejus dicta Princeps Pfaltsburgica gravida est ex nobili Italo Girasio Flandriæ præfecto. Clandestinas cum eo nuptias fecisse dicitur, et ipse Girasius ob id in carcerem datus. Multum ob has nuptias irascuntur et Dux Aurelianensis et uxor ejus; quasi immemores, eandem antehac nupsisse Notho Cardinalis Lotharingi. Germaniam quod attinet, est libertatis pulchrum nomen, sed paucis ea curæ: sua quisque agunt. *Invitos si liberos facere velis, jam*

non facies liberos: quia libertas est facere, quod velis ipse, non quod alii volunt. Deus &c. Lutetiae

^{XVIII}
XXVIII Novembris MDCXLIII.

H. GROTIUS.

Motta Odincurtius impar Hispanicis copiis, tamen aulae jussibus excitatus, xii Novembris hujus se movit ad liberandum ab obsidio Monsonem, quod jam cuniculis impetitur. Creduntur esse in periculo et ille Gallorum exercitus et alter Guebriani. Interim Germani, qui Gallis militant, ad Cæsaraugustam usque factis excursibus, boves inde et equos abduxere. Et Papa et Veneti hic militem scribunt. Barbarini Monterchium cepere et loca propinqua quædam. Hetrusci arcem S. Viti prope Perusiam, et arcem S. Æneæ cepere. Suedi ex Erfurto Moguntiensi agro mala intulere. Hiberni publicant se venturos in Angliam in auxilium Regis, si eo intrent Scoti. Accepi litteras Excellentiae Vestrae scriptas Mindæ 2 Novembris, habeoque pro eis gratias summas. Scripsi ego septimo quoque die, litteras misi ad Dnum Rosenhanium inde recta D. Bilderbèchii opera, per quem et in posterum mitam inscriptas Excellentiae vestrae, quæ, ut caput legationis; participes earum, quæ tanti sunt, rerum, faciet alios.

EPISTOLÆ INE

L.

JOHANNI OXENSTIERNÆ

ILLUSTRISIME

Cardinalis Mazarinus, quem in chartas luforias impendit, Ratum confolatus, dixit ipsius causam suam esse, et cetera ita se res habet. Parvæ copiae sine victu missæ ad res tam longinquas, tantis hostium viribus. Par in Ducibus militibusque securitas. Nam qui ad Dietlingam deprehensi sunt, chartis ludebant plerique. Captivos IV. M. divisere inter se Bavarici et Lotharingici. Dux Carolus pacta ad Dietlingam signavit, ut summum ibi habens imperium. Altera Vitriaci castra ad Meringam erant, non ad Memmingam. Par ibi stupor. Rothvila tanto labore capta, relicta fuit sine pulvere bellico: itaque ad adventum victoris exercitus dedita est; sed ita, ut dimissis ductoribus milites coacti fuerint mutare partes; ii fuere ad duo millia, equites pars major. Mali eventus, præsertim ubi evidens est negligentia, solent rumores parere. Idem hic experimur, accedunt factiones, ut illa nuper in Mombazonis negotio inter domum Condæam et Lotharingicam, unde orta die Saturni, qui abiit, pugna singularis inter Ducem Guisium et Coliniacum, Castillonæi filium. Provocaverat Ducem Guisium Coliniacus, misso ad id Lestradio, eo qui inter Galliam et Bataviam sæpissime

me cum mandatis com̃eat, et gratioſus eſt apud Principem Arauſionenſem, Coliniaci propinquum, natum quippe ex matre Caſtilionæa. Pugnatum eſt claro die in urbe, in area quæ regalis dicitur, dimicantibus quatuor; nam Coliniaco aderat idem ille Leſtradius, Guiſio nobilium domeſticorum unus. Bis cecidiſt Coliniacus, poſt ſecundum lapſum exarmatus a Guiſio eſt, et plano enſis percuſſus, cum monitu caveret ſibi Principes provocare. Dux Aurelianenſis ſuſtentat Ducis Guiſii cauſam, cujus antehac ſororem uterinam, nunc conſanguineam, in matrimonio habet. Coliniaco favet Dux Anguianus; ſed ejus impetus reſſumit. prudens Princeps Condæus. Sunt hæc auguria majorum malorum, qualia antehac inter eaſdem illas domos, olim vero inter Aurelianenſes et Burgundos adparuerẽ. Episcopii Bellovacenſis, quem Card. Mazarinus ex aula eſſecit, cognato Buzanvallo imperavit Regina Regers, ut ſe a centuriâ prætorianorum abdicaret. Ubi nunc ſit hoſtium ille exercitus, neſcimus. Sed dicitur eſſe Merciacus ad Schiltachum, ad Durlachum Carolus Dux, Haſfeldianorum pars major in Franconia. Vult Dux Aurelianenſis habere juſ eligendi præcipuos militiæ Præfectos, tanquam ſummus militum Imperator. Princeps Condæus dicitur in Burgundiam ſuam præfecturam iturus. Cum Comitatu Burgundiæ prolatatæ ſunt induciæ ad annum ſequuturum. Veneti legati extraordinarii abiẽre. Gorgius adhuc ſe in publico non oſtendit. In Rouargis Arx Naga, quam tenuerunt ſeditioſi, dedita eſt

Re-

Regi. Baptismum accepit Ducis Anguiani filius, susceptore Carti. Mazarino. Nomen ei Henrico Julio, cognomen Duci Albreto. Milerajus hic est et bene excipitur. Pergit Regina regens mederi annonæ malis. Quinquaginta edicta pecuniaria in partu sunt. Rumor est, sed incertus, de conscribendis novis militum XXV millibus. In Italia Barberiniani ad castellum Urbanum male habiti a Venetis, contra a Barberinianis Ethrusci. In Hispania Francisco Menesio abscissæ cervices, quod minus parens fuisset imperiis militaribus. Piccolominæus a Rege Hispaniæ permisum petiit, ut sibi ire liceret cum hasta tantum gregarii ad obsidium Monsonis. Rex dixit expectandum ei donec ipse, Rex scilicet, eodem eat pari habitu, adjutor ei futurus. Id velut summi honoris Piccolominæo habiti testimonium per Hispaniam vulgatur. Creditur autem Johanni Austriaco notho dari præfectura Belgicæ. Piccolominæo autem ibidem is locus, quem Marchio Aytona sub Cardinali Hispano habuit. Naves longæ ab Hispania, Neapoli et Sicilia ad oram Catalanæ profectæ sunt, ut Rosis victum adferant. Portugalli Tingum etiam nunc tenent, quanquam Hispani ad eam urbem recuperandam nihil omisere. Hispali initus numerus eorum peregrinorum, qui ibi vivunt e Portugallia, Gallia, Anglia, omnibusque adempta arma. Uxor Ducis Medinæ Sidoniæ pro libertate mariti sui laborat non sine bona spe. Roma urget Regem Hispaniæ, ut in hoc, quod in Italia est, bello trecentos lancearios suppeditet ex

lege feudi Neapoleos. Rex Hispaniæ dicit privatas esse controversias, ad quas tuendas se non teneri, sed ad pacem serio se laboraturum. Ex Mediolanensi tractu milites multi fugiunt, inde et nomen dant militiæ aut Barberinorum aut oppositi foederis. Fuit apud me is, qui huc missus est a Landgravio Darmstadiensi, tradiditque mihi scripta pro causa ejus familiæ contra familiam Castellanam in re Marpurgica. Recepi, me ea lecturum, et scripturum in Suediam, si quid forte inde mihi mandetur: interea sermones meos generaliter direxi ad communem concordiam. Mitto exemplum scripti satis ingeniosi, quod legati alii magno ære redemerunt, quasi ex arcanis publicis emanasset, cum lusus sit alicujus non ignari temporum, haud indignus legi. Deus &c. Lutetiæ $\frac{IX}{XIX}$ Decembris MDCXLIII.

H. GROTIIUS.

Saxonici, qui Francofurti sunt, prætulere præ se gaudium, ob cladem Gallis illatam. Bavarici ad gravitatem vultum ac verba composuere, quasi dolentes. Ajunt illi, merito castigatam superbiam Card. Mazarini, qui Reginæ regenti dixerit, se ita humiles facturum Austriacos et Hispanos, ut si de pace chartam per cursorem suum mittat Monasterium, libenter sint accepturi. Foeminae captorum ad Danubium liberæ dimissæ sunt. De filio meo, qui ibi militabat, nihil dum cognovi, quod miror. Hispana-

pani expectant classem ab America, et naves bellicas mittunt obviam. In Portugalliam dicuntur advenisse e portu Januarii in Brasilia octo et viginti naves, ferentes XIV M. cistarum Sacchari: et ab India Orientali navis magna, earum ex numero, quas Galeones vocant. Crepicordium in Italia rediit in potestatem Barberinorum. A Plumazzi oppugnatione rejecti Mutinenses.

L I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Res Aulicæ hic manent; quo sunt loco. Cardinalis quantis potest præsidiis vitam suam munit. Marefc. Vice-Comes Turenæ cum VII millibus, quidam numerum augent ad IX millia, incumbit in Comitatum Burgundiæ. Ad Ducem Carolum misit Mauronus, et iterum Maurerius, ut ei persuadeant, ut quieti se det, et exercitum tradat Regi Galliæ. At qui eum norunt, non putant eum id facturum, ut qui ex bellicis tributis non minus capiat, quam olim ex Lotharingia et Barrensi Regione capere solebat. Tum vero Cantecroja, quæ pro uxore ejus se gerit, velit etiam suis prospicere, id est efficere ut ad liberos suos ducatus transeat, non ad Nicolæ,

fi

si ea forte Carolo supervivat, aut ad Francisci stirpem. Pontifex probavit pacem a Bechio præformatam, sed non vult causam hanc dici Barbarinorum, verum sedis Apostolicæ. Video tamen prudentes sic existimare, futuram ibi pacem, neque eo minus mansuros cum exercitibus eos, qui bellum hoc susceperunt. Partem tamen de illis copiis Galli sperant se posse ad suos usus transducere. In Catalonia Rex Hispanus dicitur duos facere exercitus, alterum sub Piccolominæo, alterum sub Silva. Motta Odincurtius non æque cito paratus fore. Venit huc a Portugallia extra ordinem Legatus. Regis Angliæ res, quatenus humano iudicio res futuras assequi possumus, non optimo sunt in loco. Nam Scoti, amne Tino, qua parte non expectant, transito, novum Castellum circumfident: deinde et viam ingressi sunt Oxoniam versus; dicuntur jam esse illis in locis quinque equitum M., venire sex alia M. Constituerant Parlamentarii Londinenses, (nam et eos, qui Oxoniæ sunt, Parlamenti partem esse vult rex, illi nolunt,) nulla admittere colloquia, nisi Rex Londinum veniat. Sed Scotorum Legati, qui ibi sunt, et sine quorum consilio nihil agunt Parlamentarii Angliæ, nimis hoc calidum existimarunt, putantes non defugienda et alia ad colloquia loca. Carlileus, inter aulicos eminens antehac, de Regia fortuna desperans, ad Parlamentarios se adplicuit. Protestantes, qui in Hibernia sunt, maximam patiuntur victus penuriam. E Francofurto docemur, valde ibi consternari animos per res Suedorum adversus Danicos, me-

melius, quam cogitatum fuerat, succedentes; præterea per crescentes Ragoskii copias: quod obtentum dedere Imperatori scribendi ad singulos Principes et civitates, ut nova collatione sibi subveniant. Ostendunt autem Cæsariani, bonam sibi esse spem de mutatione consiliorum in aula Turcica. Discimus iisdem ex locis, et Hatsfeldium et Bavaricos se parare expeditioni. Uberlingæ deditiōem a Bavaricis brevi sperari, prodiisse novum librum asseritionum Electoratus Bavarici. Magnam vim victus comportari Heidelbergam, famam ibi spargi a D. Konigsmarcho, legatos Bremenses, qui a Lubecensi veniebant conventu, exutos sarcinis, ut, quod secum ferebant, acta inspectarentur. Robelledus Hispanus, Frankendaliæ præfectus, Falcosteinii exitus aditusque clauderat. Bavari exercitus creditur fore, ut antehac scripsisse memini, ad XVIII millia. Facient Hungarici isti motus, ut multa mutanda sint in consiliis Pasfaviæ captis. Regina hic Regens urget Sorbonam, ut pronunciet super dogmata Doctoris Arnaldi, qui adhuc occultat se, interim scripto edito subjecit se, et sententias suas Ecclesiæ Romanæ, Pontifici, Episcopis catholicis, Archi-Episcopo hujus loci, et Facultati Theol. Parisiensi. Data hic pecunia est ad muniendum curatius Marsale in Lotharingia; hic ineunte Majo copię omnes, quæ eo destinantur, futuræ dicuntur in Campania Picardique. Espernonius huc iterum vocatus non venit. Regina Anglicanæ postulata, ut huc ei venire liceat, prolatando eluduntur. In urbe Nanneti socie-

cieras erigitur ad navigationes Indicanas. Deus,
Illm. et Excellm. D., Excis. Vis. det omnia prospera.

Lutetiæ $\frac{\text{xxiv Martii}}{\text{i Aprilis}}$ MDCXLIV.

Excell. Vestris servire paratissimus
obligatissimusque

H. GROTIIUS.

Controversiam inter Chavigniacum et Coignæum, ob Ducis Aurelianensis Cancellariatum, ad se transtulit Choisiacus, pretio dato utrique. Fama est, legatum hunc iturum, qui in Anglia sit ordinarius. Residentem autem Poloniæ legatum hic fore. Quærentur milliones IV. ex novis ædificiis, ex Secretariis Regis minoribus illis, et ex Notariis. Audimus etiam Cæsarianos moliri obsidia et Lipsiæ et Naumburgi. In Italia, quanquam magna spes est pacis, non desinit curari bellum. Misæ præsidia et belli instrumenta a Roma centum Cellas, Viterbium, Perusiam. Jusæ et conscribi novæ centuriæ XL. Turmæ XX. Constantinopolim, fine anni qui exiit, tributa solita attulere Walachi, Moldavi, Transilvani. Georgius Sleissemius, ab Imperatore misus, in custodia primum habitus, ob insidias Strigonæ structas, deinde dimissus fuit. In Anglia, cum de captivis permutandis ageretur, et Rex suos etiam liberos sibi reddi vellet, Parlamentarii dixerunt, eos non esse captivos, et sollicitam curam geri pro anima-
bus

bus et corporibus ipsorum. Et Joh. Waertii et Lamboji dilectus tarde procedunt ob-pecuniæ penuriam.

L I I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Copiæ movere ex omni parte se incipiunt, prodituræ in apertum ineunte Majo, cum pabula aliqua suppetent equitatui. Maximum omnium exercitum habebit in Picardia Dux ipse Aurelianensis, ad XXIV peditum, ut dicitur, VII equitum millia. Conjectura est, S. Audomari urbem aut Cameracum peti. Batavi, si nihil agent aliud, partem hostium in se attrahent. Dux Anguianus in Campania suum habebit exercitum. Marechallus Vice-Comes Turenæ intravit Burgundiæ Comitatum. Minores exercitus aut huc aut illuc se versuros, ut occasio tulerit, forte et ad seditiones impediendas futuros usui, ducent Gasfio et Villa Regius. Pr. Thomas bonam spem habuit ad capienda loca Mediolanensium agri, quorum multa parum erant defensa ob pecuniæ penuriam: sed ei rei prospexit, quantum potuit, Hispanus, misfis eo CL millibus scutatorum a Neapoli, promissis vero ex Hispania D millibus, a Neapoli et Sicilia tribus Florenorum millionibus, sed tarda omnia.

In

In Catalonia Hispani Flixum obsesuri putantur; contra autem Barcinone magni paratus fieri ad obsidionem aliam, quæ bona spe non carebit, si verum est quod dicitur, Regem Portugalliæ in Castellæ regnum irrumpere. De Duce Carolo variant rumores: fuerat ad Falcoftenium recuperandum; at postquam missi e Gallia ad eum venere, dicitur et inde et a Rheni ripa copias suas ad Mosellam revocasse, paratus autem esse eas Gallis tradere, et simul Lamottam Regi Galliæ oppida, quæ tenet, relinquere, dum ipse usque ad tempus pacis communis fructus de agris percipiat, sponforem pro sua fide daturus Ducem Aurelianensem. Verum alii, eo ipso tempore, missum ajunt ab eo Villam in aulam Bruxelensem, dispectum, an inde conditiones possit adipisci opimiores: ita ut recte judicantibus multum adhuc ea in re sit obscuri. Palatina domus nolit hanc rem in antecessu componi, quod speret, si in integro maneat, duas istas magnas et non multum dissimiles controversias paribus admodum legibus posse componi. Sexcenta Florenorum millia hinc misa sunt in Leodiensem tractum ad conscribendum ibi pro Gallia militem. Mille autem et octingenti equi satis magno pretio coëmti mittuntur ad Vice-Comitem Turenæ. Imperator creditur cum suis tres magnos exercitus hoc anno habiturus sub Gallasio, Hatzfeldio, Merciacio: minores tres sub Gotzio, Lamboio, Waertio. Ex Francofurto literæ dicunt Hatzfeldium cum aliquo a Bavaris auxilio ire ad fulciendas res Daniæ nutantes. Saxones
id

id agere, ut commeatus Lipsiæ auferant. Editum ab Imperatore libellum contra motus Ragoskii, et eorum qui ipsum sectantur. Tubædelium se parare, ut Falcosteniæ arci subveniat. Comitum Swartzenburgicum ituram ad pacis colloquium loco Auerpergii, qui aliam dignitatem sit adepturus. Nec tamen deesse qui putent, omnes inde legatos Imperatoris revocandos, ut Gallorum longæ et superbæ, ut ibi ajunt, cunctationi par referatur. Aliunde vero scribitur, Bavarum tergiversari de commodando in usum Dani milite; malle se vires omnes collectas habere ut Brisacum obsideat, dum pro præmio cedat ipsi Ratisbona. Vicissim Imperatorem tritari in mittendis Electori Colonie quæ petit auxiliis. Sex equi, pecuniâ onerati, hinc Basileam pervenere. Vice-Comes Turenæ, de quo dicere coeperam, in Lotharingia tres equitum alas reliquit, cum machinis quinque aut sex, infirma Comitatus Burgundiæ opida sperans se capere posse. Et Espernonii res, et permutatio, de qua agi coepit cum Duce Bulionio, in bona spe sunt concordie. Est hic extraordinarius a Mantua Legatus. Dux Longovillanus itineri ad pacis colloquia se parat in mensem Majum medium. Est et novus hic a Portugallia legatus. Casei aliquid et lardi in Uberlingam per litteras inventum dicitur. Facultas Theologica hujus urbis nondum responsum suum Regine dedit super dogmatibus Arnaldi. Jesuitæ autem queruntur de decreto contra se facto in Parlamento Rhedonensi. In Anglia qui cum Rege sunt proceres accusati a

Londiniensi conventu violatarum legum; vicissim illos læsæ Majestatis nomine traducunt: ita pulchris nominibus itur in communem perniciem. Glocestriæ obsidium deseruere Regi. Novum Castellum a Scotis premitur, sed lente. Provinciæ quædam, minus bene sperantes de Regis fortuna ob Scotorum vires et Regis Daniæ incommoda, suos ab Oxonia legatos revocant. Synodus, quæ Londini est, litteras ut ad alias gentes scripserat, ita etiam ad eos, qui e Gallia specioso nomine reformatos se vocant. Eas litteras Ministri qui hic sunt ejus partis, ita ut ante hac ab aula jussi erant, uni de præcipuis Regis Secretariis tradidere. Retentæ sunt litteræ in concilio Regio, neque iis qui tradiderant, redditæ. Archi-Episcopus, cum postremum in Parlamento auditus, et inde in Turrim reductus esset, ostendit se nihil non triste ab ejus generis judicibus sperare. Parlamentarii illi et Suedicæ societatis rumore sparso se venditant. Video ego satis, posse non parum maritimarum virium inde Suedis accedere, et ipsorum vicissim ope Suedicâ adjuvari ad commercia liberiora. Sed tota illorum causa five religiosa, five ad imminutionem juris Regii, multum ni fallor a Suediæ institutis et utilitatibus distat.

Deus &c. Lutetiæ $\frac{\text{xxxi Martii}}{\text{ix Aprilis}}$ MDCXLIV.

H. GROTIIUS.

Proponunt Galli, tanquam rem aptam ad pacanda Regna Suediæ et Daniæ, ut arcibus duabus ad fre-
tum

tum Orifondæ imponantur Helvetii milites, nempe ex illis, quos Gallia per largitiones in publicum et privatum obnoxios habet. Interim Regina R. mandata dedit suscipiendi suo nomine infantis, quem Regina Poloniæ est paritura. De Castella et Portugallia nihil aliud in re est, quam mutæ velitationes in finibus. In Catálonia sunt qui putant Hispanos Flixæ minatos, sed cogitata illorum esse contra Ilerdam. In urbe Arausionensi auctum præsidium, machinæ impositæ moenibus, portæ quædam obstructæ rumorem spargunt, quasi Pr. Arausionensis a Gallia sibi metueret (a).

L I I I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

P. S. de $\frac{\text{XIII}}{\text{XXIII}}$ Aprilis (b). Intelligimus depulso Castellanos ab oppugnatione Seguræ; in eorum finibus structum castellum a Portugallis ad vallem Mulæ. Viennam venisse legatos a Dano Rakoczio. Ex Anglia Hibernos et Protestantes operam suam
Re-

(a) Litteræ, verbotenus ejusdem argumenti ac præcedentes, etiam Axelio Oxenstiernæ scriptæ fuere.

(b) Litteræ ipsæ mutilatæ sunt.

Regi polliceri. Pr. Roberti exercitum auctum novem millibus. Oppidum et portum Alderamæ captum a Regiis. Contra a Scotis captum montem imminuentem Novo Castello, et oppidum Duranium, et multos ibi equites peditesque; Parlamentarios vero rejectos, cum obsiderent arcem Cornettam in insula Greneseja.

L I V.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Oratio, quam die Martis de re Danica apud Reginam R. habui, plane conformata fuit ad ea, quæ in Edicto Reginæ Dominæ nostræ continentur. Præmisi excusationem, quod nullæ e Suecia ad Reginam R. venissent litteræ, viis terra marique incertis. Dixi, antè nos Regem Daniæ bellum gessisse in Germania: sed quomodo id gesserit posueritque, me non narraturum, cum res sit cognita. Successisse in eum laborem Regem Gustavum immortalis memoriæ, et Reginam nostram, quibus magna decora Deus propitius concesserit, gnarus bellum ab eis geri animo quærendæ pacis, non cum privato commodo, sed pro bono orbis Christiani, et præsertim amicorum. Invidisse nobis Daniæ Regem,

gem, omnibusque modis partim apertis, partim clandestinis, in id laborasse, ne aut bellum nobis melius quam ipsi procederet, aut pax ei contingeret gloriosior. Ejus rei causa conatum eum subducere nobis loca infesta, copias, et copiarum alimenta. Ubi ad eum edicti locum veneram, qui est de novis hostibus in nos concitatis, dixi, id certo compertum Reginae nostrae, neque vero Regem Daniae in litteris suis suorumque Orationibus ad Ordines Batavos id ausum negare. Quod Marechallus Torstenfonijs in Holsatiâ hyberna sumsisset, in eo usum ipsum communi bellantium jure. Holsatiam partem esse Germaniae, cujus tributis sustentatae sint opes Imperatoris. Eodem jure usum Regem Daniae, cum bellum in Germania gereret; eodem uti Reges omnes. Regem autem Daniae belli novi ac non indicti fuisse inceptorem, cum vires Daniae terrestres ac maritimas in milites Suedicos vertit hostiliter: ita impositam D. Torstenfonio necessitatem invadendi etiam Danici imperii loca, unde nostris nocebatur. Et quia etiam ex Scania, Blekingia, Hallandia, olim quidem Suedici imperii partibus, sed nunc a Dano infestis, malum in Sueciam expectabatur, provide Reginam nostram et ad praevidendum dedisse exercitum Marechallo Hornio. Addidi, -haec tam necessario suscepta consilia nihil obstitura, quominus in Germania aut bellum fortiter geratur, aut pax æquis legibus fiat. Jam per Duglasium exemptam periculo Groslogaviam et oppida alia. In Misnia vero junctis Conigsmar-

chii cum Axelo Lillia copiis, non tantum Lipsiæ prospectum, sed et longe submotos tum Imperatoris tum Saxonis milites. Ad pacem quod attinet, scripsisse Legatos Suedicos ad Germaniæ Ordines, hanc novam cum Danis controversiam non fore impedimento, quominus colloquia procederent, et æqua omnia admitterentur. Curam pacificandi, quam factis hostilibus a se abdicasset Rex Daniæ, susceptam a Rep. Veneta, non dubium, quin prudenter et magnanime functurâ istis partibus. Edictum Reginæ Dnæ. nostræ de hoc bello, versum latine, hic edidit, et in omnes partes mitto, ut Suedicæ genti maneat antiqua non armorum tantum, sed et iustitiæ laus. Dux Carolus novas huic mittit conditiones, diversas ab eis, quæ ad ipsum misæ fuerant. Dubito, an minus æqua proposuerit, an vero, qui hic rerum potiuntur, ejus in Galliam adventum metuant. Itaque ille cum Hispanis, qui in Palatinis terris se tenere solent, Falcostenium recepit, pro loci tenuitate bene defensum, centum nempe et viginti ictibus machinarum verberatum est. De Uberlinga spes abiit. Hatsfeldiani partim a Fulda in superiorem ivere Hasfiam, partim contra Conigsmarchium ire dicuntur. Marefc. Vice-Comes Turenæ, cum de Falcostenio accepisset nuncium, retro cesfit. Pergit loca capere in Burgundiæ Comitatu: sed par futurus non creditur Bavaricis copiis, quæ perventuræ creduntur ad XX millia. Brifaci quæ fuerat militum seditio, putatur excitata per Erlachium, ut Osfenvillam, quem maxime illa se-

feditio petebat, ex ea urbe depelleret, et sic æmulum a se amoveret. Pars Lotharingici militis ivit ad loca circa Aquisgranum; ibi late pascunt. A Francofurto discimus, eos, qui ibi sunt, ab Imperatore, Bavaro et Saxone mandata habere manendi. Cæterum Suevos et Franconicos ejus esse animi, ut suos mittere velint ad colloquia illa, quæ coepta sunt Monasterii et Osnabruggi. Eosdem Franconicos laborare in id, ut tributis ex parte levantur, quæ gravia pendere coguntur Bavarico militi. Arnaldus Sorbonicus alterum scripsit librum, cui titulo fecit: *Traditiones de poenitentia*; eum inscripsit Reginæ R., quæ dicitur coepisse melius de eo sentire. Universitas autem alterum obtulit libellum Parlamento, in quo ajunt dogmata Hereavii Jesuitæ, ad mores malos tectorio illinendos aptissima, non esse ejus unius, sed et Stephani Baudii et totius Societatis Jesuiticæ, quæ tales libros neque esse prohibuerit, neque editos reprehenderit. Coepit, die Jovis exacto, disceptari apud curiam Parlamenti causa ducis Anguiani nomine uxoris contra Esquilloniam. Longum erit litis sufflumen. Dicuntur moveri res in Vivaresio et vicinis locis, suspectique sunt non tantum Principes exfules, sed et pars Reformatæ: qua de re cum Card. Mazarinus Gassioni loqueretur, dixit is scire se, pastores quidem reformatos patientiam inculcare populis (quod tamen facere non solent, nisi ubi absunt vires) sed tam multis in locis Edicta pro ipsis facta lædi, ut metui possit aliquid mali. Rogavit Car-

dinalis, ut si quid querelarum haberent, eas ad Ducem Aurelianens. et ad se deferrent; curaturum se, ut res ipsorum ex æquo curentur. Regina, cum eam conveni, erat vultu tristiore. Magna pars Prætorianorum militum jam ad fines abiit Belgicos; in Catalonia frigere bellum dicitur, mari eo mittuntur milites a Narbone. Dux Bulionius et Vindocinensium apud Helvetios sunt. Baro Sabranus it Residentis nomine in Angliam, ubi Comes Novi Castelli Dux Regius cladem accepisse dicitur tantam, ut tria millia perierint, captæ sint machinæ. Regina autem Angliæ contra rumores novos vivit, et, sub specie Hibernici itineris, creditur in Angliam appulsura, ut sic Gallorum tricas, neque negantium neque concedentium quod petit, abscindat. Deus

&c. $\frac{XX}{XXX}$ Aprilis MDCXLIV.

H. GROTH.

Osfenvilla jam Bresaco abscescit, et est Colmaria. Milites, apud Leodicum a Gallis conscripti, eunt ad Marefchallum Turenæ; in itinere pars magna diffuit penuriâ stipendii et metu famis in locis remotis. Quinquaginta machinæ et cæteri apparatus, multum ex armamentario hujus urbis ad fines abiit. Dux Anguianus Campaniæ præfecturam adeptus est, datis Marefchallo Hospitalio ducentis mille libris Francicis. Cepere Dunkerkani naves duas a Machlovvia, quæ est in Britannia Aremorica, in quibus erant pecuniæ ad CCC^{as} mille libras Francicas.

Dux

Dux Bulionius litteras misit ad Reginam R. et Ducem Aurelianens., nihil se fecisse, nisi ab-ipsis excitatum, ipsorum causa turpe ipsis fore, si, quod illi rectum ducunt, sibi vertatur crimini. Scripsit et ad Cardinalem: dicit autem se abiisse, ut absens ostendat nulla sibi esse consilia talia, qualium præsens arguebatur, aut certe suspectus fiebat. Universitas Lovaniensis Parisiensi scripsit, ne damnare velint sententiam Jansenii Iprensis Episcopi, nunc mortui, quam sententiam in negotio de prædestinatione et annexis ajunt eandem esse, quæ fuit Augustinis, quod negant alii. Dicitur exercitus Regis Angliæ esse ad XVI M. peditum, VIII Equitum: Essexii autem et Wallerii copias inter se junctas ad XXVIII hominum millia.

L V.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Profecti sunt Dux Aurelianus et Anguianus et minores Duces ad suos quisque exercitus. Videbimus quid coeptaturi sint, et quid in eorum gratiam Batavi. Ex Catalonia qui veniunt castrorum proceres, nihil ibi boni Gallis augurantur. Francofurti quæ disferuntur, hæc sunt, elusa Hatsfeldii consilia,

ex quo Coningsmarchius Hasficus Geisii se conjunxit, et Stalhanskium expectat. Cæteros Hasficos separatim nihil acturos, nisi a Gallicis copiis sustententur. Circulatoribus Westphalis, quibus præerit Glenius, mutua data a Bavaro ducenta M. Imperialium Thalerorum: ab eodem eidem promitti militum auxilia, postquam capta erit Uberlinga. Ducem Lotharingum Hamburgi esse, copias ejus ad Mosellam. Imperatorem non obstare, quo minus is Dux, bello se eximens, sua bene collocet, ut idem faciant civitates. Spiram, WORMATIAM, LANDAVIUM ab eodem Duce invitari, optante id vel maxime collegio judicium Spirensi. Omnes etiam Cæsarianos et Bavaricos censere omni modo alienum bellum inter Suedos et Danos; Saxonem vero pacis cupidum queri, quod lex de oblivione anteaactorum tot disputationes recipiat, et quod multi clasticum ferociter canant, nihil interim aut parum contribuere volentes ad belli impendia. Venerunt jam Francofurtum litteræ Legatorum Gallicorum, tum ad alios tum ad Episcopos Bambergensem et Wurzburgicum, et civitatem Nurembergam, ut suos mittant cum agendi potestate ad conventus de pace. Rumores de Turca diversi erant, aliis bellum ab eo præfagientibus, aliis vero sperantibus per legationem et munera averti posse a belli consiliis istius aulæ purpuratos, homines sæpe venales: quod si fiat, simul quieturam illam a Racozio procellam. Quæ vero hic discimus, hæc sunt. Dilectus Gallici, facti in Leodico, partim huc venere, interim adhuc alios

le-

legi milites in illis locis. Beckium in Lucemburgico esse, quasdam tamen Hispanorum copias apparere ad Picardicum finem. Gallicos milites esse Chaumaci, Vitriaci et Reteliæ et vicinis in locis. Duci Aurellanensi adfuturos Voluntarios nobiles ad bis mille. Lufrari exercitum, qui Ducis Anguiani futurus est, inter Atrebatum urbem et Bapalmam ad XX millia. In Catalonia Mottam Odineurtium cum eis, quæ jam accepit, supplementis, habiturum XII peditum, equitum quatuor M. Manere inducias inter Ducatum et Comitatum Burgundiæ. Hispanos colligere exercitum in partibus Belgicis Galliam spectantibus ad XXVIII hominum millia. Regina R. videtur de Card. Mazarini consilio hospitium ad tempus captura Ruellæ in hortis Esguillonæ, cuius causam Parlamentariis iudicibus commendat; obstetrix tunc misa est ad Angliæ Reginam, quæ nescitur Bristoliam an in Hiberniam iverit propinqua partui, quo mallet in Gallia exsolvi. Venere huc a Racoczio litteræ, auxilia hinc et commendationem rerum suarum apud aulam Turcicam petentes. Duæ naves earum, quas Galeones vocant, per negligentiam curantium apud Tolonum igne perierunt. Dux Bulionius præfecturus dicitur eis copiis, quas pacis tempore Roma ad suam suorumque tutelam retinebit. Bosfuvia, Ducis Guisii dicta uxor, nunc in Hollandiam repulsata, queritur id matrimonium sibi stare ducentis scutatorum millibus. Et certe Guisiam adparet in ære aliquo alieno esse, quia suppellex centum millia scutatorum

ve-

venit. Dicitur autem Dux Guisus ad Annam Mantuanam retulisse animum, ita ut et ei dederit imaginem Bosfuviae et armillam ab ea acceptam. Ita hic de matrimoniis luditur. Nihil aliud nunc habeo, Illustr. et Excell^{mi}. Dni, nisi quod Deum precor, ut Excell. Vis. det omnia prospera. $\frac{XI}{XXI}$ Maji MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Discimus jam, Ducis Caroli copias ire partim Namurco, partim alia via, ut se jungant Hispanis. Regem Hispaniae transisse cum bono exercitu Cineam amnem, addunt quidam et Sicorim; ab eodem Rege permisum Thomae Principis uxori abire ex Hispania quo velit; atque ita liberatum Pr. Thomam, si velit, a fide, quam Gallis dedit contra Hispanum. Praeter oppida Belgica, de quibus obfidendis hic rumor est, adjungunt alii Valentinianos, Insulas, Duacum. Comitissa Bosfuviaca in Brabantiam quam in Hollandiam redire maluit. Mittitur hinc ad Racocium Tribunus Cargrosfius. Sorbona et ipsa litem incipit cum Esguillonia, quod ei legatam Scholae ejus aedificationem non satis magnifice implere cupiat foemina praeparca. Baro Belifortius Viennae detentus dicitur, quod arcana mandata a Belgis, qui sub Hispano sunt, proceribus, ad Archiducem Leopoldum adtulisset; in Dnae. Ducissae Aurelianensis cubiculum jactatae sunt chartae, ne maritum abire pateretur, non nempe rediturum

rum. Dux Guisus aderit in exercitu Duci Aurelianensi voluntarius adjutor. Exercitus Marefchalli Turenæ lustratur ad Barrum Ducis; est autem fama, velle eum transgredi Rhenum, cui famæ vix credo. „ Accepi litteras Illmi. et Excellmi. legati „ D. Baronis cum exemplis Procuratoriorum instrumentorum, pro quibus Excellentiae ipsius submissee gratias ago. In Cæsariano non video quid „ desiderari possit. Hispanicum Galli non injuria „ accusant: potestas nempe, quæ pure dari debebat, „ adstringitur conditionibus ambiguis, per quas facile sit effugium semel acta improbare volentibus. „ Dignitatem Regni Suedici magnifice defendi lætor; est id necessarium, maxime apud Gallos, „ alios Reges præ suo spernere solitos.”

L V I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Dux Aurelianensis Gravelingam obsidet, bene capto tempore, dum Rex Angliæ et Daniæ, plane nolentes Flandriam Gallis accrescere, domi negotium habent ita grave, ut externis se miscere non possint. Habet Dux secum viginti ferme hominum millia; pluribus et opus est, ut uno vallo includat
op-

oppidum, et castellum non minus firmum oppido. Dux Anguianus apud Virodunum est. Sarcinæ ab eo præmissæ præda hosti fuere. De Catalonia evenit quod prælagieram, ingens damnum acceptum est. Dum Ilerdam adversus obsidionem, quam parari audiebat, obtegit Motta Odincurtius, transiit interim Sicorim amnem exercitus Regis Hispaniæ ad XVI. millia. Motta Odincurtius, qui partem tantum hostilis exercitus venisse arbitrabatur, obviam ivit; equitatus ejus illico cecidit, peditatus cæsus aut captus est: tria M. dicunt qui minimum, sex qui plurimum. Ilerdæ partim ex vetere præsidio, partim ex illis quos illuc fuga tulit, quatuor esse millia dicuntur, spe exigua ut diu tutari oppidum possint. Villaregius cum tribus militum millibus alia totidem ex Languedocia, quæ in supplementum cladis mittuntur, serius eo pervenient, quam ut damnum vitari possit. Adest et alius metus, ne Catalani, pertæsi Gallica imperia, locorum quæ tenent traditione, gratiam sibi veteris heri redimant. Ex Uberliaga exiit milites inter trecentos et quadringentos. Bavarici autem et Hohentwili aditus exitusque obsepiunt, et obsidium moluntur aut Neoburgi aut Friburgi, non sine metu Helvetiorum Protestantium. In Italia qui missionem accepere milites eorum pauci Gallicam, plures Hispanicam sumunt militiam. Paupertas utrinque par et Pr. Thomam, et Mediolani præfectum adhuc otiosos tenet. Francofurti in conventu lectæ non sunt D. Davausii litteræ: queruntur omnes a Gallis moras nec-

neſti, tres meſes abituros, priuſquam caput rei attingatur. Nolunt Electores legatos ſuos Venetis cedere. Urget Imperator, ut lex obliuioniſ, ita ut nunc re concinnata eſt, ad viduam Haſſicam mittatur, ipſaque ſic ad pacem inuitetur. Racocziũ ajunt queri, quod Suedica arma, quorum viciniã ſperabat, alio vim ſuam verterint. Comite Buchaimo ſe excuſante de legatione ad Turcã, aliis ea imponitur. Francones mouit Bavarus, ut Hatsfeldii hoſpitia patienter ferat. Creditur ibi Daniæ Rex illigatus nouo foedere cum Imperatore et ſociis ejus, ut bello ad finem uſque pariter inſiſtant. Creditur non multum effecturus Mareſc. Vice-Comes Turenæ, niſi in partibus inferioribus aliis exercitus Gallorum aut Suedorum una cum Haſſis ſe moveat. Coningsmarchius Erfurti eſſe credebatur, magno relicto Lipſiæ præſidio; ad Marburgum Geiſſius. Roſa a Meliſſæ obſidio abierat. Regina Angliæ ex Briſtolio Exceſtriam venit, propinqua partui. Eboracum magnis copiis obſident Parliamentarii et Scoti. Limam Pr. Mauritius. In Hiſpania dicitur Marchio Taracuſæ habere contra Portugallos XX millia militum, et rebus uti proſperis. Exercitui Cataloniæ pro Rege Hiſpaniæ præeſt Philippus Silva. Marchionem Odincurtium vulneratum fama eſt, machinæ et ſarcinæ captæ, intra Ilerdam exigua victus copia. Interim Galli claſſem ad eam oram augent. Hiſpanici apud Belgas exercitus pars apud Dunquercam eſt. Beckius quatuor millia a Duce Carolo accepit, et quasdam ha-

bet

bet a Lambojo et Hatsfeldio copias. Gasfio Duoi Aurelianensis se junxit. Confert se eodem ad voluntariam militiam Dux Guisius, acceptis ad hoc iter dono a Regina L. Francorum millibus; placuerat Borborgum eodem tempore cum Gravelinga obsidere, verum obstat stagnans circum humus. Interim Galli vicina populantur, etiam reliquias veteris oppidi, cui nomen Castello Menasfiorum, et vi perrupere aggerem qui inter Airam et S. Audomari oppidum; habent et prope ad litus classem, quæ indies augetur; coepere opera fieri circum Gravelingam. Dicitur a Bavaricis verberari Blombergam. Marefchallus Turenæ copias suas contrahit, et sexies mille alios expectat, ducente Daumontio. Quingenti homines in Gravelingam penetrarunt auctum præsidium. Johannes Austriacus, qui Belgicam pro Hispano reget, transitum hac postulat. Sermo hic de tributo in carrucas; illud in ædificia nova impedimenta accesit a Parlamento. Etiam Machinæ ad Marefc. Vice-Comitem Turenæ mittuntur. Præfectus Mediolanensis a Mutinensi Duce accepit mille ducentos pedites, equites octingentos. Longviaco egressi milites a Damvillerianis et Jamaicensibus damnum accepere. Deus, Illustrissimi et Excellentissimi Domini, Excellentias Vestras incolumes diu servet. Lutetiæ ^{xxvi Maji}
_{iv Junii.}

Excellentiis Vestris semper serviturus

H. GROTHIUS.

Ru-

Rumores hic sunt, intra dies non multos XVIII^{us} milliones ex Gallia in Italiam transmisfos. Magnam classem in Hispania parari. Barcam in Gallicia captam à Portugallis. Legatos Batavos suspectos esse Angliæ Parlamentariis, quasi qui voluerint Regem Angliæ in Londinii urbem introducere.

L V I I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Cum ad rem pertineat, sciri non tantum quæ comperta sunt, sed et quæ dicuntur, primum referam edi hic et quæ pro Suedis sunt, et quæ pro Danis. Sed quæ pro Danis sunt cum majore quadam propensione, quod et ex editis antehac scriptis, et ex eo quod nunc mitto, apparet. Contra librum novum Bavaricum editus est liber novus pro domo Palatina, Streifio Scriptore, non indignus qui legatur, vel ob hoc quod a D. Camerario, D. Rusdorfio et aliis fuisse tractata compendio exhibet. Francofurti manet is qui fuit conventus, Imperatore et ejus fautoribus eo impensius in id laborantibus, quod dicant injurias esse in Imperatorem Gallicorum legatorum litteras, ejusdemque culpæ participes fore, qui talibus litteris morem gererent. Ajunt autem, qui ibi sunt Cæ-

sariani, Rakoczium, clade accepta, retro actum ad propinqua Passaviae, Turcarum nullos apud eum esse ex auctoritate publica, sed sua tantum sponte. Sperari legationem, quæ mense jam ingruente Viennam ibit Constantiam, non irritam fore. Id si fiat, faciliorem fore et Racoczii ex Hungaria ejectionem, et bonorum ejus, quæ in Hungaria tenet, publicationem. Certè abiisse a Filicensi obsidione Racoczium, hic non minus quam Francofurti pro certo habetur. Populus tamen magno capitur Turcarum metu, quos non sine terrarum vastitie ad Arrabonem urbem pervenisse credunt, et quidem ad L millia. Dicebatur ibidem Hatsfeldius magnas habere spes in domo Brunswicensi: posse eam scilicet impelli ad resumenda et jungenda cum Saxone arma, prætextu illo, qui nunc in usu est, defensionis circularis: neque de Lipsia obsidenda abiisse consilia. Comingsmarchiam nempe aiebant Erfurtum recessisse, nec quicquam posse aggredi, donec ad eum tribus Wirtembergicus cum copiis in antecessum missis supplemento veniat: deinde, quod expectari putant, ipse Torstenfonijs advenerit. Venerat eodem rumor, quendam ab Avangario missum ad Legatos Gallicos, qui nunciet, Rakoczium res acturum suas in illico, amicorum vires in proximo viderit. Præterea valde offensum fuisse Electorem Bavarum, quod legati Imperatoris Electorum legatis, Monasterium missis, carrucas nolint mittere obvias, eo quod dicant, Electores subditos esse Imperatoris, ideoque Bavarum pro legatione illustri, quam mittere vo-

lue-

luerat ad Imperatorem ob mortem Reginæ Poloniæ, unum tantum misisse de suis domesticis. Il vero, qui Francofurti sunt, minus obnoxii Cæsariæ Aulæ, optant tamen litteras Gallicas scriptas fuisse verbis mollioribus; sed offendit Protestantes, qui ibi sunt, et eorum legatos, quod Romanenses sua seorsim habeant in domo Electoris Moguntiacensis, quæ Protestantibus non possunt non esse suspecta. Interim et ab Imperatore et ab Electoribus tribus promissa auxilia Daniæ Regi, dum et ipse spondeat nullam se pacem sine ipsis facturum, et, ubi ab armis Suedorum liberatus fuerit, daturum operam, ut Austriacæ domui redeant, quæ ei erepta sunt. Ducis Caroli miles Beckio se junxit, ipse, ut Romæ aliquo modo placeat, Santacrofam a se seposuit Hamburgi. Joh. Waertius a Polonia, ubi mortuum eum fecit cædes in Merodio patrata, visum ivit Electorem Moguntiacensem. Bresaci tumultus sex militum supplicio ita represus est, ut spem inde conceptam perdiderint Bavarici. Dicitur in Perside, extincta quæ regnaverat stirpe, prælagiri motus civiles. Uberlingam deditam nemo ultra negat. Piccolominæus ad Ducatum est. Gassio inter Retiam et Guisam. Dux Anguianus inter Metim et Catalaunum. Villaregii milites, ad mille octingentos aucti, in Petrocorils et Lemovicibus. At Dux Anguianus, qui Sommam transgressus est, cujus urbis obsidium agitet, incertum est: Sancti Audomari credunt plurimi. Cameraco ostendit se timere Bocquojus, quo ipse se contulit cum milibus militum quatuor.

tuor. D. Aumontius supplementa adfert Marefchallo Turenæ, dum Roſa Melſſam in Comitatu Burgundiæ oppugnat. Induciæ nempe non ſunt generales, ſed tantum ad Ducatum Burgundicum et ejus Ducatus homines pertinet. Sunt et magni paratus Gallorum ad Caletum, unde quidam exiſtunt Gravelingam impeti ope claſſis Batavæ, ſimulque Borborgum. Certe ea res ſi ſuccedat, ſpes eſſet, poſſe poſtea, captâ Dunquercâ, Neaporto, Oſtendâ et Blancobergâ, totum illud litus eripi non hoſtibus tantum, ſed et hoſtilia ſæpe ibi agentibus Anglis et Danis, et liberos fieri a maris et vento- rum regno militiæ ac litterarum comitatus, Gallos inter et Batavos. Hic magna tributa exiguntur de ædificiis novis, ingenti adminiſtrantium rapacitate, et edicto adverſus veſtes argento illitas. Ad exercituum alimenta panis militaris multum hic coquitur. Hoſtium urbes ad Rhenum, Spira, Wormatia, Landavia, Germesfenium, milite et rebus omnibus neceſſariis firmantur. Ex Anglia abituri videntur legati Batavici, re nulla facta. Glifcunt magis magisque acerbitates. Spes Regis eſt, poſſe nobilitatem Parlamenti Londinenſium a plebejo ordine diſtrahi non levibus argumentis. Interim Parliamentarii Angli cepere Lincolmam: iidem cum Scottis, dilata ſpe de oppido Novi Caſtelli, vires ſuas ad obſidendum Eboracum conferunt: Limam interim obſidente Pr. Mauritio. Rex Hiſpaniæ potens eſſe in Catalonia dicitur, et ſpem eripuiffe Mottæ Odincurtio obſidendæ Tarragonæ, cujus rei cauſâ Gal-

lica clasfis ad eum venerat. Ipse autem, famâ ut credo favente, habere dicitur peditum Gallicorum octo, Catalanorum duo millia; equites Gallos quater mille, Catalanos quingentos. Sed, ut scripsi antehac, nihil boni pro re Gallica sperant, qui inde veniunt et res intelligunt, adeo omnium Catalanorum alienati sunt a Gallis animi. Deus &c.

Lutetiæ $\frac{\text{XVIII}}{\text{XXVIII}}$ Maji MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Ludovicus Haro, cognatus Olivaresii, ita gratiam Regis Hispaniæ occupavit, ut male res ceserit eum frigore percutere volentibus. Ducis Medinæ Sidoniæ confiscata sunt bona. Ad Episcopatum Nemausensem alium Papa, alium Rex Galliæ appellavit: prævalebit, ut puto, qui Regem pro se habet. Finali in Italia timent Hispani, ideoque augent præsidium, res belli et alimenta. In Anglia Limam cepit Pr. Mauritius, obsidet Polam. Plebejus ordo in Parlamento Londinensi, ut Essexii vires accidat, vult Mancestrium ab ejus imperiis esse liberum; venit mihi in mentem illud Taciti: nondum victoria, jam discordia erat. Certe vix est, ut in novis rebus diu consentiant plebs et nobilitas. Longo tempore bonisque Regibus et institutis opus est, ut tam diversi ingenii partes inter se fide coëant. Mortuus est Coliniacus, Mareschalli Castilionei filius, magno cum dolore Reformatos se dicentium.

L VIII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Vallum illud castrorum, quæ Gravelingam obsident, plenitudinem suam habiturum speratur intra decem aut paullo amplius dies; dum illuc itur, in itinere ex siti ferme trecenti periere; totidem Helvetii Gallis militantes, per emisaria effusis in eos aquis, merfi fuere. Borborgum differtur in tempus commodius. Pro Mareschallo Vice-Comite Turenæ machinæ Brisacum advenere, et Daumontius cum milite non longe abest. Verene Friburgi obsidionem agitent Bavari; an eo metu diducere copias Gallicas voluerint, quæ sunt sub Mareschallo Turenæ, ab illis, quæ sunt sub Duce Anguiano, dubitatur. Certe Tubadelius Friburgo imposuit pedites mille, equites trecentos, multumque commeatuum collocavit tum Brisaci, tum Rinsfeldii, putaturque iturus ad Rheni inferiorem ripam, ut propius a Mosella absit, ad quam sunt castra Anguiani. Bavarici multum cursitant citra utraque Rhenum, et Hatzfeldius Franconiæ gravis est, animo quoque minus sereno, ideo quod ejus milites parere Galasfio jubeant, qui venturus in Saxoniam creditur. Fama autem est Francofurti, Racoczium et

a Turcis et ab Hungaris derelictum, et a Suedis
 sejunctum, magnis locorum intervallis, XIV in ip-
 sum immisfis Germanorum millibus esse imparem.
 Transiit per Francofurti urbem Card. Rosatus, ex-
 ceptusque est ab ea civitate iis honoribus, quibus
 Electores excipi solent. Cæsariani gessere se pro
 ignaris ejus transitus; at Colonienfes et Wurtsbur-
 gici res qui agunt, Cardinalem salutavere. Sicut
 Gallicorum Legatorum, ita et viduæ Principis Has-
 sicæ litteræ silentio obruuntur. Et Bavarus, quan-
 quam in cæteris juris Principum non negligens,
 prohibet, quominus conventus aut totus transeat Mo-
 nasterium, aut ejus nomine mittantur, qui de pace
 agant, metuens favorem pro afflicta domo Palatina.
 Brunswicenses dicebantur frustra ab Hatsfeldio ad
 socianda arma invitari, cum Dano autem foedus
 Imperatore sociisque ejus prope confectum. Dux
 Carolus, abjecta, ut videtur, spe conventionum cum
 Gallia, Wormatiæ auget præsidium: militis sui par-
 tem Beckio dat utendam, partem Bavaro. Blom-
 berga a Gallis derelicta, Longviam diligenter mu-
 nitum ab Duce Carolo. In Belgicis partibus dicun-
 tur Hispanorum satis tenues copiae. Melo in His-
 paniam abiturus, ut soli Piccolominiæ militare im-
 perium relinquat, qui rogat, ut Melo manu sua si-
 gnatum ipsi det indicem copiarum et pecuniæ, quæ
 Piccolominiæ adventante repertæ sunt. Non tan-
 tum in Languedocia miles novus scribitur ad IV
 millia, sed et ex feudorum lege nobilitas evocatur
 ad res Cataloniæ refarciendas. Regina Regens

Rueham secescit, curram, in quo erat Regina; Rex et Regis frater, aurigante Dna Esguillon, quam in Reginae gratiam reposuit Cardinalis, non satis volente id Condæo; Pr. Nojerius ab urbe iustus est digredi. Pr. Thomæ uxor ex Hispania in Galliam venit. Ducis Aurelianensis exercitus fama quidem est ad XXX millia, re ipsa ad XX. Cum Milere, qui sub Duce imperat, controversiæ fuere, et Ranzovio et Gasfioni. Piccolominæus non longe a Dunquerca loco, cui Berchemo nomen est, habere dicitur XII peditum, totidem equitum millia. Apud Ducem Anguianum XII M. partim peditum, partim equitum, esse dicuntur. Adfert rumor Sweinitzium Capunio deditum, a Colorado premi Kemnitium, partem militum Brovavi concisam a Coningsmarchii milite. Cum nuper Regina R. in Monasterio esset, cui nomen Vallis gratiæ, libellos ibi invenit contra Cardinalem. Danorum navis aseres et alia Danorum mercimonia vehens, ad comparandas machinas, globos, bellicum pulverem, ut ipsi agebant apud Batavos, ut Galli volunt apud Dunqueranos, capta a Gallis et Caletum perducta est. Rex Angliæ Oxoniæ muniri jubet, videturque obfidionis metu in partes Angliæ occidentales velle recedere. Regina Excestriæ apud se habet filium suum, Walliæ Principem. In Sootiâ nova pro Rege excitata factio interitura videtur, obsesso a Scotis in arce quadam Huntlejo, Regiæ illic factionis Principe. Deus &c. Lutetiæ x Junii MDCKLIV.

H. GROTIUS.

Gal-

Galli, qui Gravelingam obsident, Ecclesiam ad Mardicum, in quo milites erant quadraginta, cepere. Siccant humum stagnantem in ea parte, in qua est Mellerajus. Naves lapidibus onustas volunt deprimere in portu, deinde capere castellum ad emisarium aquarum, quod Clusam dicimus, receptus militares ad portum, postremo castellum Osæ, castellum Philippi nomine, quod portui incumbit ea parte quæ Galliam spectat. Urbem autem verberari machinis XV. Abundant in castris et victus et belli instrumenta, strenue advehentibus Batavis lucri causa, et spe fore ut a Dunquerca liberentur. Hostes non sunt otiosi; octingentos milites jam nunc in oppidum immisere, ita ut præsidium sit IV millium; aquas etiam dulces, castris utiles, marinis infusis corrumpunt; inter Ducatum et Comitatum Burgundiæ manent locales induciæ. Romani et qui cum eis bellum habuere, tollunt nova munimenta, præsidia, machinasque et limitum locis. Motta Odincurtius Belvisii est leucis duabus ab Verda, quæ fame non minus quam armis premitur. Scoti ad viginti, ut hic dicitur, millia Eboracum obsident: queruntur autem, sibi a Parlamentariis non præstari promissa de equitibus quinquies mille, de stipendiis, et de oppido quod ipsis sit pro pignore.

LIX.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Hispani in Belgica læti, quod non successerint Batavorum conatus adversus Saxum Gandavenſe, miſere Comitum Iſenbergium cum XXX equitum turmis, peditum vero cohortibus octo ad ea loca, in quibus eſt Melos, qui videns conſilia de mergendis terris, in quibus ſunt qui Gravelingam obſident, ſpæl non reſpondere, vim aliquam parat ad perrumpenda caſtra: ita ut plane neceſſarium ſit mittere hinc, qui augeant Ducis Aurelianenſis copias. Viæ anfractuofæ perductæ ſunt ad CC paſſus a vallo exteriori, quod contraſcarpum vocant. Interim ex una parte viginti, ex altera pari numero machinis oppidum verberatur. Hoſtiliſ equitatus ad Borborgum adparuit, nec tamen ad caſtra Gallica acceſſit. Dicam et de meis rebus aliquid. Prodiit hic verſio Gallica libri a me pridem facti pro veritate Religionis Chriſtianæ: qui eam fecit me adiit, ſed neque verſionem, neque præfationem, quam addidit, mihi oſtendit unquam. In quibusdam a meo ſenſu aberrat, quod ideo ſcribo, ne aliena dicta pro meis accipiantur. Alterum hoc eſt. Moriens Dux Bernhardus Vinarienſium teſtamento ſuo

re-

reliquit nobilibus domesticis singulis XII ferme Francorum millia. Erat in arca ejus pecunia et ei rei et alendis militibus destinata. Eam Rex Galliarum sibi sumsit: legata solvit aliis, non item filio meo, arte Card. Riceliaci, qui me amantem pacis ob hoc solum oderat. Fuisse enim filium tunc meum in eorum nobilium numero, constat omnibus, et testimonia ejus rei habeo. Nunc cum filius idem meus captus pridem a Bavaris, et mea, non Gallorum pecunia redemptus, ad castra Marefchalli Turenæ redierit, interpellavi ministros, ut filio meo solverent, quod solverunt aliis: quid futurum sit, nescio. Cæterum et hoc scribendum censui, ne per falsos rumores credar hic captare liberalitates externas, quas sprevi semper. Regis Angliæ res sunt miseræ. Duræ, et apud omnes Anglos odiosæ sunt conditiones, sub quibus ipsi auxilia Hiberni offerunt. Nova pro Rege factio in Scotiâ oppressa est. Oxoniæ, quam ambire exercitibus coeperant et Essexius et Wallerus, Rex dereliquit, confertque se Cestriam aut Worcestriam, si res urgeat, forte in Hiberniam iturus. Eboracum a XL millibus obsideri scribitur. Lima adhuc defenditur. Pr. Robertus paullum aliquid habuit bonæ fortunæ inter tot adversa. Francofurti ebuccinantur victoriæ Dani, Rokoczii pactio, mutata consilia aulæ Turcicæ, ad quam it Comes Serinus magnis cum donis; qualia etiam data sunt vicinis Hungariæ Bassis. Præfectus Hohentwielæ cum Duce suo, id est Wirtembergico, coepit agere. Ajunt alii promittere eum, se in bello

lo medium fore, dummodo Duci Wirtembergico reddantur quæ ipsius fuere. Addunt alii id eum ita polliceri, si Galliæ persuaderi id possit. Marschallus Turenæ Rhenum transit, quasi Hohentwila subventurus. Sunt qui majora consilia ab eo occultari putent, quia jam Bavarus ab Hatzfeldio, et Lotharingo vix est ut auxilia speret. Dux ipse Carolus ad suas ivit copias, quæ sunt in agro Treverico. Hatzfeldius autem parere Gallasfio ipse non vult; sed copias suas ita iussus Egram mittit, apud quam coit et Gallasfii miles. Hæc sunt quæ Francofurti dicuntur, et simul, eas omnes copias et Saxonicas quasdam expectari a Coloredone et Brovajo ad Lipsiam obsidendam, cui malo cavendo exarmatos iussu Coningsmarchii cives, importata autem multa tum alendo, tum instruendo militi necessaria. Equitem omnem, ut in obsessa urbe futurum inutilem, ab iis locis discessisse. Ipsum Coningsmarchium cum parte Hasforum se jungere. Etiam D. Torstensonii morbus ibi augetur in majus, exercitus autem ejus per famam imminuitur. Papa Castellum ad Comachium nudare munimentis recusat, dicens, id, ut hoc tempore non limitaneum, pactis non contineri. Hoc videntes Veneti ne ipsi quidem pacta implent. At Dux Bulionius Romæ instrumentum erit domus Barbarinæ magna agitantis. Pr. Thomas cum octo millibus speciem præfert oppugnaturi Castellum Bremum, qui gradus esset veniendi ad Finale, magni ad res Hispanicas momenti locum. Quare Hispanus duobus militum
mil-

millibus eum locum servat, et omnia parat ad eum rutandum, si qua vis immineat. Quæ vero in hac urbe dicuntur hæc sunt. Ducem Anguianum cum IX millibus militum, quæ habebat, et novis dilectibus a Leodico, qui accessere, ire propius ad Ducem Aurelianensem, ut huic si opus est adsit, atque interim sui metu copias Beckii detineat ne Meloni se socient. Qui in Gravelinga sunt, neque eruptionibus neque machinarum uti jactibus. Contra obsessores uti machinis XL, pontibus et ad humida obruenda fascibus multis. Exercitus Hispanici partem magnam ex quibus erat ad Dunquercam locis alio iisse, sive ad oppugnandum Landrecium, ut quidam existimant, sive ne Pr. Arausionensi aditus in interiora Flandriæ detur. Alii eos eo unde abierant redire dicunt, ut in castra Ducis Aurelianensis fortunam tentent. Augetur autem quotidie obsidentium exercitus, et novæ hic scribuntur cohortes, et supplentur quæ erant cladibus aut fugis exhaustæ. Militi cuique novæ tres in præfens Pistolienses dantur. Cum Anglia nihil amplius quam vetera foedera novabuntur, quibus nec lex nec Parlamentum possunt contradicere. Deus &c. Lutetiæ

^{xv}
^{xxv} Junii MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Dubito an verum sit, quod hic vulgatur, Regem Magnæ Britanniæ consensisse in conditiones ab Hi-
bernis propositas, qui proinde miseri sint in An-
gliam

giam XII millia militum, X autum milia in Scotiam; ubi novas pro Rege partes excitare dicitur Montrosius in Sunderlandia (a).

L X.

AXELIO OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISIME ET EXCELLENTISIME DOMINE.

„**P**urimum debeo Excellentiae Vestrae et pro
 „ Epistola ejus data xxx Maji, et pro ea, quae ac-
 „ cedit Palatini Poloni ad D. Marefchallum Tor-
 „ stenfonium; quae prudenter scripta nobisque est
 „ perhonorifica. Ego eorum, quae ad causam
 „ istius defensionem gloriamque regni pertinent,
 „ nihil omitam. Colloquium inter Regni Suedici
 „ et Danici Senatores video congruere foederibus.
 „ Vix tamen est, ut aliquid inde boni sperem: non
 „ quod non Senatum Danicum putem pacis aman-
 „ tem; sed quod Rex aspero adhuc animo, et pro
 „ magno lucro habente æquam hactenus mari For-
 „ tunam, facile in Senatu inventurus sit aliquos,
 „ qui affectus suos ex ipsius affectibus trahant.
 „ Quod si res transferatur ad ea colloquia, quae
 „ Osnabrugae et Monasterii habentur, non poterit
 „ Im-

(a) Litterae, verbatenus ejusdem argumenti ac praecedentes, etiam Axelio Oxenstiernæ scriptae fuere.

„ Imperator causam communem liberæ per mare
 „ navigationis deferere, nisi civitates maritimas ve-
 „ hementer velit offendere. Mareſchallorum Hornii
 „ et Torſtenſonii cognitæ antehac virtutes gaudeo
 „ in rebus maximi ad Patriam momenti rursus enite-
 „ ſcere. Fuſiorem cauſæ noſtræ explicationem jam
 „ Belgico ſermone acceperam; et jam in Latinum
 „ ſermonem tranſtulifem, niſi audifem in Suedia
 „ verſionem ex Suedico fieri, quod multo erit rec-
 „ tius utiliſque. Ego intèrim hoc in omni ſer-
 „ mone, qua publico, qua privato, non deſino et
 „ æquitatem armorum Suedicorum, et objectionum
 „ Danicarum iniquitatem oftendere. Litteræ Papæ
 „ et Regis Poloniæ omiſſæ fuerunt addi Excellen-
 „ tiæ V. litteris. Sum maneoque ſemper, Illuſtris-
 „ ſime et Excellentiſſime Domine;

Excellentiæ V. perpetuo ſerviturus

^{XVI}
^{XXVI} Junii MDCXLIV.

H. GROTIUS.

L X I.

D. JOHANNI ØXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Multæ mihi, quas ab amicis Batavis accepi, litteræ indicant dolorem Amstelodamensium et aliorum, quorum res in mari sitæ sunt, ideo quod occasiones pulcherrimæ, quæ se ostentarunt ad restituendam commerciorum libertatem Suedica ope, perierint, arte eorum, quibus Anglica affinitas nimium cordi est. Tarditas illa consultationum in re tam magni ad Batavorum commoda momenti, ut et impedimenta objecta societati Indiæ Asiaticæ, ostendunt morbos istius Reipublicæ, quæ nunc speciem magis quam vim habet veræ ac solidæ libertatis. Epistola Palatini Posnanienfium omnibus æquis hominibus persuadet æquitatem nostræ contra Danos causæ. Hohentwilæ Præfectus, ut nunc adparet, propositis conditionibus, quas sciebat a Cæsarianis non iri acceptatum, et quæ maxima sui parte a consensu Galliæ pendebant, nihil aliud quæsiit, quam tempus dari Marefchallo Turenæ ad colligendas vires. Est autem hujus equitatus melior quam Bavaricus, qui a Duce Lotharingico opem exspectat adhuc incertam. Nam Dux apud Wormatiam est, eoque milites suos revocare dicitur.

tur. It et redit Plesiacus Vefontionensis e Gallia illuc, illinc in Galliam, nulla spe efficiendi quicquam. Filius Ducis Neuburgici Francofurtum tranfiit, multa ibi pro Rege Angliæ locutus. In conventu Francofurtensi laborant Cæsariani, ut perfuadeant aliis, in Gallorum procuratorio multa esse vitia, per quæ stet quo minus colloquium inchoetur; tum vero Epistolam D. Davausii institutam ad commovendas in Imperio Germanico seditiones novas: nec quidquam fidei, etiamsi ad pacta veniatur, habere posse pactis cum Gallia, minorem Regis ætate, quæ multa illis effugia suppeditare possit. Laborant autem omni modo Cæsariani, ut is conventus, ita ut nunc est, maneat Francofurti, ne exemplo Lubecensium et Hamburgenfium civitates Norimberga, Argentoratum, Ulma et ipsum Francofurtum, aut mittant ad conventum, qui est Monasterii et Osna-brugæ, aut seorsim Gallis, quod ex usu putabunt, respondeant. Erat autem fama Francofurti, venisse Viennam nobilem e Polonia missum, qui dicat Rakoczium, nova spe a Constantinopoli inflatum, bello quam paci propriorem. Etiam Residentem Imperatoris captum Constantinopoli familiamque ejus dissipatam ea de causa, quod splendida illa legatio, solitum pro Hungaria tributum cum donis aliis allatura, tam diu trahatur. Princeps ejus legationis Comes Zerinus jam Ministeria sua præmississe dicitur. Credebatur præterea illis in locis Gorzium, Casovia et Johovia receptis, Turcicos reprimere excursus. Hätzfeldium, quanquam a Comite Schwar-

tzenbergico rogatum Imperatoris iussu, ne ad Galassium eat, morbo uti excusationem. Zaradeskium autem cum Hatzfeldii copiis ire Hoffium, ubi nunc sit Galassius. Rex Angliæ apud Worcestriam esse creditur. Eboracum esse in periculo. Oxoniam a Wallero quidem asfultari, at Essexium, minus obsequentem Parlamenti præceptis, alio deflexisse: forte ad liberandam obsidio Limam, quam premit Pr. Mauritius. Tentare Pr. Robertum, an Eboraco subveniri possit. Tam Legatus Hispaniæ quam Imperatoris Residens, nec minus Batavorum Legati agnovere Parlamentum, quod Westmonasterii apud Londinum est, ita ut agnosci volunt; et agere ineeperunt cum delegatis tam Scoticæ quam Anglicæ gentis, pacem, ut videtur, quisque molientes ex suo usu. Etiam Portugalliæ Legatus ab ipsis audiri cupit. In fossa, quæ Gravelingam ambit, lunata est munitio insulæ in modum, quam aggressi sunt Galli ponte de fascibus structo: sed eo incenso, multos suorum etiam de primoribus amifere. Castra ipsa defenduntur vallo, et in eo excitatis sex bonis castellis, fossaque patente in XXIV pedes; accessere autem ad eum exercitum bis mille pedites, equites mille ducenti; sed et hostium exercitus, qui ad Berchenium est, et castella quædam ad defendendam, ubi opus erit, Dunquercam facit, expectat a Backio sex militum millia, rusticorum Flandrorum X millia, et incrementa alia, per quæ futuros se sperant ad XXX millia; est de multis tentamentis adversus castra succedendum aliquid. Interim quatuor

tuor ex locis verberatur Gravelinga. Rumores hic nimium benigni fuere de rebus Catalogiæ, quasi coactis ab obsidio Ilerdæ discedere Hispanis. Sed verum est expectari a Motra Odincurtio militem, quem a Villaregio adferet Castellanus, qui hic dicitur futurus ad XII millia, supra verum ut puto. Sed et Rex Hispaniæ auget exercitum suum. Datur hic opera ut transigatur cum Duce Bulionio, qui nunc Romæ est. Et Meriacus, cui nuper grave cum Pr. Condæo iurgium intercessit, ex eo ius sedendi in consilio status accepit. Castellonovius, ante hac custos Sigillorum, ad rurs suum, proxime hanc urbem, rediit. Tres Sorbonæ doctores a toto collegio functionibus suis interdicti sunt, quod librum Mileterii, in quo quædam acerba erant contra Papam, adprobaverint. Inter Papam et vicinos Principes pax restitui dicitur, ipso Papa valde ægro tante. Pr. Mauritius Sabaudus Casinum cepisse dicitur. Marefchallus autem Turenæ ire in agrum Trevericum, ut se cum Duce Anguiano jungat; quanquam alii putant, magis e re fore, ut hic se ad Ducem Aurelianensem conferat, crescentibus hostium copiis, et nihil magni agente Pr. Arausionensi. Magna panum copia coquitur Meti. Card. Mazairini, propter potentiam in Gallia, jam tanta est etiam Romæ auctoritas, ut frater, Aquensem jam Episcopatum adeptus, etiam Cardinalis brevi futurus putetur. Regina R. cum nuper seditionis metus esset ad Carentonum, quo conveniunt qui se Reformatos putant, militari præsidio locum circumscripsit, ne qua

ab hominibus et suspicacibus et inquietis hoc tempore Regni perturbatio oriretur. Deus &c.

xxiv Junii
ii Julii MDCXCXLIV.

H. GROTIUS.

Epistola Palatini Posnaniae utilis hic est, et Senatores Poloni testimonio iustitiam causae Suedicae contra Danos omnibus bonis persuadet. De pecunia ex foedere debita nulla hic erit difficultas. Velim fieri, quoties Galli publicum aliquid edunt, semper ab eis Danorum nomen Suedico praeferi. Et nunc Regem Daniae priorem adit D. Tuillieriacus. Sed id compensatum putant, quod ante viderit legatos Suedicos. Ego haec non tam sollicite observarem, nisi scirem omnia ista a Gallis in acta referre, et id negotium datum D. Gothofredo. Praefectus Casalis obsidet arcem Ponzone bis mille peditibus, equitibus vero MCC, et machinis, quod parum est, duabus. Lunatam quam dixi munitionem, ea est in ipso vallo exteriori, sive contrascarpo, quae exterius fossam habet, quam transire Galli voluere.

LXII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Dixit nuper in publico Card. Mazarinus, velle se quatuor milliones impensos, ut bellum Suedorum in Dania finem habeat. Id cum mihi Stella retulisset, dixi ego, si illos milliones Cardinalis dare velit, partim ad alendos milites et nautas Suedos, partim distribuat apud Batavorum primores, ut ii se Suedis quam primum adjungant, brevi finem isti bello fore, cum magno navigatus et commercantium bono: quo deinde expediti Suedi, multo quam antehac alacrius arma sua commoturi essent, alibi ad pariendam Christianismo bonam pacem. Fuit his diebus, dum Regina et Cardinalis sunt Ruellis, seditio plebis in hac urbe adversus mensores novorum ædificiorum, unde ingens tributum sperabatur. Mensorum aliquot interfecti fabrorum concursu, metuentium ne suus quæstus intercideret. Sed plebs, a qua auxilium isti sperabant, statim militum supervenu disjecta est. Deinde Regina, in urbem rediens, jussit quidem juris tuendi causa, mensores in mandatis pergere; sed Parlamentum alias proponit, ad reperiendas pecunias, vias magis populares. Cætera satis quietæ sunt. Et optimam de se spem

præbet obsidio Gravelingæ, operibus jam in fossam urbi proximam perductis, et de quadringentis militibus, quos in urbem inobservatos injicere voluerat Piccolominæus, cæsis aut captis omnibus, præter viginti, qui in urbem venere. Dux Anguianus adhuc Beckio imminet, Dux vero Carolus novas conditiones de Motta diruenda et alias offert Galliæ, cum tamen credatur pecuniam ab Hispano partim accepisse, partim expectare. Dux Bavarus adhuc Hohentwilam eminus circumvenit, nescio qua spe, et Cresfiacum Gallia apud se opperitur. Videtur et Stella in illas partes iturus. Marechal-li Vice-Comitis Turenæ exercitus adhuc circa Basileam est, et Colmariam, et Schlestadum, et Montem Stellicardum; videtur autem inde abscesurus, ut messem relinquat, liberam populis in fidem Galliæ receptis, et messem contra auferat non Palatinis tantum terris, sed et, ut vereor, Benfeldianis. Ut cis Rhenum aliquid incipiat Bavarus, videtur induci non posse, nisi loca quædam a Cæsarianis infesta ipsi tradantur; habet militum millia, ut dicitur, octodecim. Francodalia ægre a quingentis custoditur, Et in vicinis locis aliquid est reliqui de Hatzfeldiano milite, solatium magis Electori Maguntiacensi, quam verum auxilium. Marechallus Turenæ dimidium ferme habet ejus numeri, qui apud Bavarum est. In Italia firma pax jam esse creditur inter Papam senio fractum et vicinos. Cassinum autem, quod captum P. Mauritio scripsi, opportunum ei erit, tum ad tributarium faciendum agrum

Me-

Mediolanensium, tum ut infidetur inde Alexandriæ, Novaræ, Tortonæ. Ad eas res impediendas missus est e Ticino Stosius, habens secum sex millia peditum, equitum quatuor. Pr. Thomas habens sex millia peditum, equitatu inferior hoste, ex parte altera; ex altera Pr. Mauritius sperant se terræ Mediolanensium fruges posse corrumpere, nihil hoc quidem anno illis in locis magni agitante Gallia. Pecuniæ hinc pro Rakoczio Venetias misæ sunt, crediturque is post desertam Casoviam reparare vires, et magnam spem capere a favore Aulæ Constantinopolitanæ, quanquam Cæsariani Francofurti vulgant, bene accepta a Budensi Basæ munera Imperatoris, et Magnum Vizirium nihil polliceri novatum iri. Attamen ibidem Francofurti rumor erat, Budianas terras vastari a Turcis. Legati Principum et Civitatum numero majore rem de litteris D. Davausii consultandam ad mandatores suos misere. Interim IV Civitates, Norimberga; Ulma, Argentoratum, Francofurtum seorsim deliberant. Spirense collegium vellet aut transferri alto, aut bello eximi. De Gallasii Hatzfeldique copiis varii ibi rumores erant, iruræne essent in Pomerainam, an in Bremenfes terras, an in propria Dania. Ooningsmarchius credebatur ita bene Lipsiæ prospexisse, ut sine periculo posset se alio vertere, et Bremenfi Archiepiscopo negotium facere. Discimus, in conspectu Valentiaë quatuor naves Castellanas a Gallis incensas. Ad Oliverfam et Guadianam amnes pugnatum inter Castellanos et Portugallos ali-

quoties, ita incerto Marte, ut et hi et illi rumoribus ad se victoriam trahant, Cæterum victus inopes Portugallos ab illis locis recessisse. Angliæ Regina Excestriæ quartum edidit partum marem; sed eam urbem obsidere parat Esfexius; Wallerius autem ad Bristoliam ibat, ubi se Rex tenet. Ex Eboraco Novi Castelli ad Pr. Robertum litteræ ostendebant res ultimas, et Londinii jam deditio pro re certa habebatur, addito viginti millibus Sterlingorum redimi direptionem urbis. Sunt et de Ilerda dedita hic rumores. Perifcelidem Anglicam, qui hic ab Anglia est Legatus, Regi dedit. Extraordinarius qui hic fuit a Portugallia Legatus domum redit. Deus &c, $\frac{\text{xxx Junii}}{\text{ix Julii}}$ MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Sparsi hic sunt rumores multi, tantum ad mulcendam plebem, de cæso Piccolominaeo, cæso Becchio, occisis ab Albuquerque Portugallo peditibus Castellanis bis mille, equitibus mille de Duce Carolo ad Gallicas partes traducto, cujus copiæ, cum Anguianicis et Turenicis junctæ, in Germaniæ intima se injecturæ essent: quæ omnia magna ex parte falsa sunt, quædam ex parvo in magnum aucta. Hæc certiora: captam a Motta Odincurtia turrem ad Sicorim et Castelloniam, oppidulum juxta Nageram. In Anglia a Pr. Mauritio derelictum obsidium Limæ; a Pr. Roberto captum portum Leberpoulam. Qui a Batavis Goam missi fuerant, recu-

pe-

perare non potuerunt, quæ a Gallis erant capta. Societas Indica in Batavis de eo edocta, non vult apud Ordines conqueri, sperans se sibi jus dicturam. Magna hic penuria hominum, pecuniæ et belli instrumentorum. Unum tantum locum in vallo exteriori Gravelingæ recuperavit Gasfio. Millerajus idem facere non potuit, primum incenso ponte ejus, deinde eis, quos transposuerat, coactis recedere ob aquarum incrementa, quæ in fossa oppidani arte effecerant.

L X I I I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Vidi D. Comitem Chavigniacum, qui nunc assiduus est in consilio Regiminis, et, ut creditur, apud Card. Mazarinum in aliqua gratia. : Dixi ei, quæ ante multis, non tantum de justitia, verum etiam de necessitate eorum, quæ adversus Danum sunt acta, cujus iniquitatem in negotio pacis procurando agnoscebat. Dixi nos merito opem Reginæ R. poscere, primum ut adversus adiutorem Imperatoris, nocentiorum nobis, quam ii, qui palam arma sumfissent: deinde, ut salva sit Gallis aliisque populis ad nos commeandi libertas. Regessit, incommode

L 3

hoc

hoc accidere Galliae, et rationis fuisse eam praemoveri. Reddidi, periculum fuisse a bellis undique concitis, exitium minans Suediae, neque rem in acie positam permisisse longinquas consultationes. Suadebat omnino, pax fieret, non restituto in praesens nostro jure, sed salvo suspensoque in tempus aliud, ut in Germania res agantur validius. Dixi vero ego, non arbitrari me aliam posse pacem iniri, quam si Suedia secura fieret de illis hostilibus molitionibus, foederum veterum apertissimorum vis restitueretur, et aditus Gallis aliisque gentibus ad Suedos pateret. Addidi quae brevi futurae essent mari vires Suedicae, et si Gallia brevem optaret exitum belli istius, nihil melius posse fieri, quam ut Baravis consilium detur, suam causam de commerciorum libertate nobiscum jungendi, sicut ex foederibus debent. Haec latius exsecutus apud eum sum, quam litteris nunc complectar, praesertim cum a me apud alios in eam rem dicta jam saepe perscripserim. Francofurti varii sunt rumores de Rakoczio: sunt qui dicunt, eum et amne et populorum favore defendi: sed et contra Imperatoris exercitum, auctum bis mille equitibus, quingentis draconarlis, peditibus aliquot, et castra habere apud Casfoviam. XXVII mensis hujus dicebatur Serinus iter suum Constantinopolim inchoaturus. De Gallassio opinio erat, eum in Pomeraniam aut Bremensem terram ire; de Hatzfeldio, eum institurum vestigiis Coningsmarchii, parte etiam copiarum defensurum Franconiam, ad quam et pars Bavarici militis

tis accedat, sed Rheno interposito. Quatuor civitates, quanquam acceptis ab Imperatore litteris contra Gallicas, in medium consulere, et ad Gallicas parare responsum. Aliunde vero discimus, a Bavaio obsideri Friburgum, nec ullam spem esse in exercitu Turenii, ut multo minore. De rebus Anglicis mirum est quam pro affectu variet credulitas. Regina Anglicana primam famam filium dederat; nunc intelligimus filiam esse, quam enixa est. Et creditur, quanquam a puerperio recens, exiisse Excestria, ne obsideretur ab Essexio: dicebatur in Falmuthum. Dicunt qui Parlamento favent, a suis navibus XXX captam Portlandiam; partem sui militis ire contra Pr. Mauritium, qui sit Orchamptone in Devoniam, habens secum milites bis mille; partem aliam ad homines mille trecentos ivisse in Cornubiam; partem rursus aliam in Somersetiam contra Raseltonum, qui illis in locis pro Rege habeat homines bis mille; sed cui de populo octo millia se opposuerent. Omnem Regionem occidentalem favere Parlamento. Regem comitatum sex millibus ire in Northamptoniam aut Licesstriam, et quadam oppida praedam fecisse; sed circumveniri eum a Wallero et Bruno, quorum hic Cantabrigiam, alter Buckinghamiam petiit. Alium parari exercitum contra Pr. Robertum, qui per Caestriam, Blacburiam, Wanchiriam velit succurrere in extremis agenti Eboraco, et jam cuniculis ampetito; caeterum victum habent ad sesquimestre tempus. Et quia suspicio erat posse Regem ire Lincolnam, misum eo Manchestriam Parliamentarium cum equitibus mille. Comes

mes Licestrius, accepto permisso ut de Oxonia exiret, statim a Parlamentariis captus est, unde dolum ejus quidam suspectant. Misra vero erant a Parlamento XX millia Sterlingorum ad continendam in obsequio partem Angliæ occidentalem. Ilerdam deditam credunt hic plerique; sed occultari rumorem. Ad Gravelingam Gassio machinas quasdam posuit in eo loco valli exterioris, quem insiderat, et ponte transire vult ad opus lunatum, quod est circa urbem. Die hujus mensis, partim nono, partim decimo, etiam Millerajus quadringentos homines transposuit in vallum illud exterius; die undecimo Gassio cuniculos agebat subter illud lunatum opus. Dux Carolus adhuc ad Mosellam est cum suo milite, videturque Hispanis potius adhæsurus, quam se adplicaturus Gallis, a quibus conditiones accepit per Plesiacum Befanzonium; sed nondum respondit iis. Inter Hohentwilam et Bavaricas a vi hostili temperatur. Mareschallus Turenus XVI Junii Rhenum transiit ad Brisacum, non magna cum spe. Dicuntur, qui in Motta Lotbaringica sunt, in Basfyniaco agrum populati. Dux Anguianus apud Arlonem duodecim habet millia, et dicitur, locis quibusdam captis, retro agere Beckium. Elbovius ad S. Quinctini oppidum habet tria millia, iis usus ut se res ad Gravelingam dederint. Decem novæ cohortes et veterum supplementa parantur in mensem Augustum Gravelingam, et machinis et omnibus misilibus ignitis utuntur strenue. Deus &c. $\frac{\text{VI}}{\text{XVI}}$ Julii MDCXLIV.

H. GROTHIUS.

D.

D. Cerifantes iussit in publico scripto se dici Consiliarium consilii privati sive arcani; dicit sibi res magnas mandatas, ut eas agat me inconscio, meas actiones etiam optimas obtrectat; legationem, quam hic obo, sibi dispondet. Videbimus, quis futurus sit exitus: in hac urbe vocatur Phaëthon. Dicuntur trecenti Castellani occisi, et sic solutum obsidium Castelli Petaldi in Catalania. Quæ præterea hic dicuntur, breviter hæc sunt: Duci Bulionio aditum non datum ad Legatum Galliæ, qui Romæ est. Omnia munimenta, bello nuper facta a Barbarinis, Venetis atque aliis dirui. Cum Marechallo Turenæ esse VII equitum millia, peditum quatuor, et mille alios ex proximis præsidis eductos. Friburgum a mille militibus defendi. In Catalaniam ire mari homines ad mille trecentos, quater mille per vallem Andoræ; ab ipsis Catalanis ad VII millia peditum, equites mille suppeditari pro Ilerda. A Pr. Thoma coactum exercitum III hujus mensis. Octo millia saccorum farinæ ab eo misa in Casale et Chivassum: sed horum auctoritatem præstare nolum. Sumsi de pecunia Gallica quater mille thaleros Imperiales pro semestri salario, quod cessit II Julii.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Gravelinga putatur brevi admodum futura Gallorum: quanquam nempe minima pars terræ bene defendatur, tamen non est ut diu subsistat urbs, postquam et lunatum opus in fossa captum est Gassione, multi etiam defensorum merfi dum inde se retrahunt; sed et ipsa valli oppidani propugnacula, quæ bastiones dicuntur, partim verberantur ingenti machinarum numero, partim cuniculis suffodiuntur et ex parte obruuntur. Friburgum putatur defendi posse in menses duos. Præfectus oppidi incendit suburbana, quo se tueatur melius. Obfesores vero ipsa castra sua munierunt, ut vix sit aliquid, quod ibi agere possit Marefchallus Turenus. Marefchallus Motta Odincurtius jam supplementa a Villaregio et aliis accepit. Videbimus, ecquid efficiet contra exercitum Regis Hispaniæ sane validum. De prælio inter Castellanos et Portugallios longe alia hic, alia in Hispania publicantur, quorum quædam etiam edita vidimus. Pr. Thomas in agro est circa Alexandriam, inhibitus per calores, ne quid magnum aggredereetur. Dicitur tamen cepisse Ponsorem et Fonteneanium; imminere autem Aronæ ad la-

lacum qui Major dicitur. Præfectus Regni Neapolitani aliquid militis contrahit. Pax autem inter Papam et vicinos ejus manet; et, ad auferendam diffidentiam Italæ propriam, super exsequendis pactis, missi sunt obsides Casale, qui futuri sint in potestate Regis Galliæ; donec omnia sint confecta. Dux Bulionius salarium habebit a Papa sive bello sive pace, et eo titulo ibi salutatur, quo solent Principes, qui nulli sunt obnoxii. Ad Mareschallum Turenæ it sub Tertæo cohors hominum CCCXL: forte et cituri sunt eo illi a Leodio milites. Ad Duem Anguianum eunt Gallicæ et Lotharingicæ copiæ, relictis tribus Helvetiorum centuriis Nanciæ. Veniunt ad eum et machinæ a Viroduno. Elbovius a locis circa S. Quinctini oppidum Hainaviam incurSAT. Ideo putatur Melos ire eo cum copiarum parte. Rumor fuit, Parlamentarios Anglos voluisse per mare subvenire Gravelingæ; sed falsus, ut puto. In hac obsidione mortui de obsessis aut vulnerati nongenti: deesse dicuntur medicamenta et plumbum. Non cessant interim interiora oppidi munire, si forte extrema deficient. Hohentwilæ Præfectus dicit, se expectare ratihabitionem pactorum ab Imperatore et Bavaro. Conditiones, quæ a Gallis offeruntur Duci Carolo, dicuntur hæc esse: ut Metta et Clarimontium nudentur a munimentis; Liceat Duci ire ad loca Lotharingicæ, etiam ad Nanciæ a Rege infesum; Urbes locaque omnia ipsi redditum iri post pacem; Exercitus ejus Regi militet et tradat Wormatiam, Spiram, Germesheimum,

mum, Lindaviam, Weisenburgum. Nimia hæc sunt, et non credibilia. Mittuntur hinc ad eum ducenta M. Florenorum; et Beckius, incertum an conscius fraude a Lotharingo hæc agi, et Gallorum credulitatem alere volens, ducenta M. scutorum, Duci ut ait destinata, detinet. A Francofurto discimus, Legatos Principum suorum iussu expectare super iis, quæ Imperator monuit de litteris Gallicis. Pauci videntur Gallis rescripturi, cæteri rem transmissuri obstinato silentio. Haslica vidua a conventu Francofurtensi expetiit Exemplar eorum, quæ in scriptis dedit Darmstadiensis, volens hic negotium Marsburgicum a communi pacis negotio separari, et regi ex re iudicata. Legatus qui ibi est Imperatoris dicit, non posse intra sex menses definiti, quæ ad colloquium sunt prævia, et, ut puto, verum dicit. Langermannus Danicus, qui a Francofurto abiit in Hollandiam, in amicis sermonibus ostendit, se non intercedere quominus controversia Danica seorsim tractetur. Viennæ ita creditur, habere Gallasium secum XVIII militum millia; Rakoczium satis bene sua tutari. Ex caloribus multos morbos mansisse in exercitum Imperatoris. Parlamenti hujus controversia, an de negotiis ad publicum spectantibus omnes iudicum classes convocari debeant, ita composita est, ut super edictorum probatione convocentur omnes: super rebus aliis ita, si primæ classi ita ex usu videatur. Recepti sunt in Parlamento Marschallus Scombergius, ut vicarius Languedociæ, et ut Præfectus

ter-

terræ Metensis, Virodunensium et Tullenſis: Breſiſæus autem ut Inſpector rei maritimæ ſine Admiraliſ titulo. Res Angliæ non ita procedunt Parlamento, ut non Regii adhuc multum ſe moveant. Cum Eboracum jam in ultimis eſſet, iter ſuum, ut ei ſuccurreret, inſtituit Pr. Robertus, habens XV millia, partibus ferme æquis, equitatus et peditatus, et hunc in itinere augere dicitur. Contra eum Teſſæus, dereliſtis operibus proxime urbem Caſtelli, quibus retentis procedet cum Farfaxio, equites habens ſexies mille, peditum non minus, præter cohortes quatuor, quæ ei advenere; a tergo autem eidem Pr. Roberto inſtat Johannes Meldrunus a Manceſtrio profectus, habens militum octo millia, ut plane ibi res videatur ſpectare ad prælium; quamvis ſint; qui exiſtiment Regios omnia incerta vitæ, ut tempus ad hyemem extrahant. Erat autem Rex Bambergæ, non longe a Wallero, quotidianis conflictibus, in quibus ſex machinæ per Regios captæ ſunt. Abducit a Wallero Brunus incrementum ſex millium, et ab Eſſexio ei veniunt quatuor cohortes. Præterea vicinæ terræ Draconarios ſuppeditant ad impedienda Regis deſignata. Eſſexius autem ad Limam erat cum equitibus bis mille, peditatu majore, et aucto acceſſione VII millium e Devoniam, diciturque cunctari circa obſidium Exceſtriæ, ob quasdam difficultates. Non ita longe ab ea aberat Pr. Mauritius cum equitibus bis mille quingentis. Regina, ægra adhuc valetudine, petierat liberum commeatum ab Eſſexio, ut iret ad aquas

Bristolienſes; reſpondit Eſſexius, nullum coelum ei fore ſalubrius, quam Londinenſe, eo ſe Reginae ducem fore, ſi velit. Parliamentariae ſub Warwicio naves Regiam navem cepere, quae tria millia armaturarum ferebat Exceſtriam. Liceſtrii comes Londini eſt ſub honorata cuſtodia. In Scotia VII ſunt decollati, ſuſpenſi alii, qui Regias ibi partes reſuſcitare voluerant. Middletonus Parliamentarius cum X millibus, aut amplius, eſt Lancaſtriae. Deus &c.

XIII
XXIII Julii MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Dicitur a Buda Legatus Viennae exſpectari: dicuntur Portugalli in Beræ limite cepiſſe oppida Sarſam et Gumaldum; Genuam veniſſe ex Hispania duo milliones, partim pro Regis redditibus, partim ex re privata. Quater mille Itali a Neapoli et Genua ire ad exercitum Regis Hispaniae, qui eſt in Catalonia. Contra, mari Gallis, qui in Catalonia ſunt, venire cohortes quatuor. Card. Mazarinus Bibliothecam, antehac diebus joviſ apertam, omnibus claudendam judicavit.

LXV.

L X V.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Sue-
dicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Præcipuum, de quo nunc agitur, est Gravelinga; die hujus mensis decimo octavo exustus fuit pont Marefchalli Gasfionis. XIX ejusdem, Gasfionis milites ad pedem urbici propugnaculi se posuere; sed ignitis desuper misilibus coacti abscedere. Vigesimo, idem Gasfio cuniculum sub propugnaculo fecit erumpere, militem ibidem posuit, ipse in ventre vulneratus est. Postridie, cum fosfores jam sub duo propugnacula subiissent, eodem tempore extremorum malorum comminatio urbi facta est. XXIII, Mille-rajus sub aliud propugnaculum cuniculos disfilire fecit modico ruinæ effectū. XXIV, tres impetus facti in propugnacula, eo cum damno Gallorum, ut CCC sint desiderati, vulnerati autem CC. Tandem duo Marefchalli suos in cacumine propugnaculorum posuere non multos, qui ibi cum hostibus non plane dejectis sunt pugnaturi; cuniculi novi parabantur, deinde ex omni parte oppugnatio, quæ eo celeratur magis, quod fama est, a Piccolomineo cuncta parari ad castra oppugnanda, quod tamen, an serio fiat, multi dubitant. Sparguntur etiamnum hic rumores de conventionē ducis Caroli cum

M 2

Gal-

Gallis; misit is quidem huc conditiones a se signatas, sed alias ab iis quas Galli miserant. Interea vero deprehensa est Sedani conjuratio pro Duce Bullonio. Auctor Furnerius e Reformatis captus nunc; pars cætera Romanenses, et in propinquo ad eventus expectationem milites Beckii, partim etiam, si vera dicuntur, ducis Caroli. Galli, qui in Lotharingia fuere, partim se Mareschallo Turenæ, partim duci Anguiano sociant; utrique misit pecuniæ, huic CL libræ Francicæ, alteri CCC millia scutorum: hic ad Luxemburgicum est finem; dubitatur, an se juncturi sint. Gallici et Hispanici Burgundiones jus induciarum exacte colunt. Dux Carolus pecuniam Gallicam non accepit. Dicitur esse ad Longviciam. Melos et Piccolominæus habere putantur ad XVIII millia hominum. Novi dilectus ad X millia in Flandria fiunt. Sed et Gallicus exercitus augetur, et egregiis operibus defenditur: adsunt ad opera rustici ter mille. De Herda disconveniunt rumores: alii jam deditam credunt; alii delectam coitionem contra Gallos. Mottæ vero Qdincurtii exercitum esse ad XV hominum millia. Chombergius Metim ivit, ad Aquas Chavigniacus. Veneti equites peditesque, de sua militia, et, per mercatores, pecuniam Hispano permittunt, ut ejus commendatione ab Imperatore obtineant prælationem præ Electoribus; quod, ut maxime id velit Imperator, Electores concessuri non videntur. Turcica classis ad naves LXXX, e Constantinopoli, mari Egæo et Africa in unum collecta, Italiam territavit.

Ge-

Genua XII naves longas contra instruit. Præfectus Neapolis dimidium millionem poscit ab ejus regni populis, sane attritis. Legatus autem Imperatoris pecunias auxiliares a Papa, tanquam pugnans contra Hæreticos. Mediolanum eunt ab Hetrusco MCC pedites, equites D, partim per Mutinensium fines, partim mari Genuam, inde per Geneatium fines. Pinsona jam capta, putantur Galli obsesfuri Censum, quæ via est ad Finale. Roma magis magisque munitur. Castro, loco imperii Parmensis, detrahuntur munimenta; neque de firmitate pacis in illis locis dubitatur. Videtur Francofurti mansurus conventus, nisi forte sub majori nomine Ratisbonam transferatur. Super litteris Gallorum et Imperatoris asperis utrinque videntur prævalitura ibi consilia, ad scribendum media. Plerique ordines pecunias; ab Imperatore contra morem petitas, jam solverunt. A Francofurtensibus exiguntur subsidia, quæ dicuntur LX. Rumor est ibidem, Gallos a Suedis expectere, ut Monasterium veniant, quod et mihi hic sæpe propositum fuit; verum a me rejectum multis de causis. Etiam illud discimus, aucta a Duce Carolo præsidia, tum Wormatiæ, tum Spiræ. Fribürgenses bene se tutari prosperis etiam eruptionibus. Capta a Bavaricis ædificia suburbana. Constat fama, cæsos a Rosa hostium sexcentos. Sunt litteræ, quæ Principem Thomam nunciant non Censio imminere, sed Brema. Austriacorum ministros multum laborare, ut Gallos suspectos faciant

Helvetiis, quod facilius est illis, quam semet purgare. Deus &c. $\frac{xx}{xxx}$ Julii MDCXLIV.

H. GROTH.

Nuncium jam nunc accepimus, magnum sane Ducem Aurelianensem, die Jovis exacto, ingressum ex pacto in urbem Gravelingam. In Anglia constat commissum praelium, cujus pars utraque rumoribus ad se victoriam trahit. Rex dicitur ire contra Waltherum, Pr. Mauritius contra Essexium. Regina scribitur esse Falmuthi, in Cornuwallia. Fuit et in Tingi, urbe Africae, sed quae olim Portugalliae facta est accessio, conjuratum contra Portugallios animo advocandi in urbem Castellanos, quibus urbs et machinae, et hominum et rerum praeda cederet. Ita nempe dicit Epistola Regis Portugalliae; addit a duobus patribus filios, a fratre fratrem, ob hoc citamen apprehensos, misosque aut ab ipsis ductos Olyssiponam. Ilerdae occisus est in seditione Anglosilius, Regis Francorum consiliarius.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Friburgum adventu Ducis Anguiani ab obsidione liberatum non aliunde creditur, quam quia Mareſchallus Scömbergius id a Meti hic fecit nunciari. Si id verum eſt, pertinet ad oſtendendam hujus Imperii felicitatem. De Ilerda, niſi jam tranſiit, vix ulla ſpes ex iſtis Mareſchalli Mottæ Odincurtii literis. Papa, mortalis non minus quam nos, vivendi finem ſcicit, ſatis ſane æquus inter communiones ſacras, Reges ac Principes; in ultima ætate minus ſui potens et obnoxlus ſanguine proximis. Magnum ad res Chriſtianas momentum erit in eo, quod nunc agitur Romæ, ſive Hiſpanienſis, ſive Gallicanus fiat Pontifex, ſive ſui juris, ſive in electione ſiant partes, ut antehac evenit. Sunt, qui putant, Card. Mazarinum ſuffultum pecunia Gallica, quam totam habet in ſua manu, non abeſſe a ſpe iſtius ſaſtigii: nam Hiſpanis vix eſt, unde largitiones faciant, quantas facere ſolebant. Dux Aurelianenſis voluerat huc venire, et Ducem Elbovium in iſto imperio ſibi ſubſtituerat. Miſſus hinc eſt Abbas Bentivoglius, primus inter Card. Mazarini amicos, qui Duci Aurelianenſi de capta Gravelinga gratulatur.

retur; de Elbovio diceret nihil mutari, dum ei adesfet Gasfio. Nam Millerajus, qui cum Gasfione male conveniebat, huc venit. Sed Dux Aurelianensis nunc nescio, an consillum mutaverit, an vero articulorum doloribus retineatur. Regina Angliæ apud Nannetas est, creditur ventura Andegavum, deinde propius, ut Régis mariti sui res commendet. Eboraco datæ sunt a Parlamentariis in deductione conditiones satis æquæ, ut novum Castellum aliaque oppida hoc exemplo invitentur. Exierunt milites ultra mille. Rex jam ad Parlamentum, quod Londinii sive Westmonasterij est, ita scripsit; ut volunt. Itaque Sabranus, pro Gallia residens, defugere non poterit, quin idem faciat; in litteris, quas Batavi attulere sane veteribus, scriptæ nempe sunt Decembri, aliquid Parlamentarii desiderant. Pr. Robertus in Lancastria reparat vires adflictas. Rex ipse in Somersætia esse dicebatur, adjunctis ipsi copiis, quæ sub Hamptono fuerant. Essexius Pr. Mauritium persequi in Cornubiam. Wallerius Regii exercitus tergis insistere; habere autem sex hominum millia. Pr. Robertus accusari, quod juvenili impetu rem in tantum discrimen adduxerit. Hiberni, qui Regi militant, Religionis Romanæ exercitio utuntur. Apud Parlamentarios, si qui eorum in manus veniant; suspendio militiam luunt. Scripsere ad Parlamentum Leslæus, Manchestrus, Farfaxius, ne differant Ecclesiis regendis unum morem imponere. Romanenses omnes Londinii in vincula dati sunt; sed peregrini qui sunt, liberantur. Ibidem novum

eri-

erigitur consilium militare. A Francofurto hæc sunt, quæ cognoscimus: adhuc ibi plurimorum Principum ac civitatum sententias expectari super epistola Gallica. Super hac re commemorari historiam temporum Caroli V. Nam, cum ad conventum Ordinum Imperii, qui tum Spiræ agebatur, scriptæ essent litteræ acerbæ adversus Imperatorem, qui eas tulerat fecialis, sine ullo responso remisum eum esse. Omnes vero, qui sunt Francofurti, eo quidem esse animo, ut pacis colloquia velint non abrumpi; cæterum plerosque ita censere, agendum ea de re Monasterii, non Osnabrugæ: nempe quod Suedos, Danico bello implicatos, velint ad tempus seponi; atque interim cum Gallis per Pontificis ministros rem transigi. Videtur autem conventus iste, qualiscunque est, Francofurti substitutus, nisi mutetur in pleniorum conventum, qui futurus sit Ratisbonæ: Aula a Vienna Pragam itura dicebatur. Non dubium amplius erat Francofurti, quin Cæsarianorum agmen ultimum in receptu damnatum a Rakoczio accepisset, et Hungarorum pars magna averso sit animo ab Imperatore, cui consequens, ut bellum istud grave geratur sumptibus Austriæ et earum terrarum, quæ proprie ad domum Austriacam pertinent. In terris Maguntiacensibus timebatur Hassorum reditus, ubi res suas in Cauchis ex sententiâ posuissent. Fuit in Parlamento Pr. Condæus, ut edicta quædam, super quibus diu hæsitatum est, impelleret; sed pendet adhuc ea res, ut et Ducis Aurelianensis preces pro Abbate Riverio ut Cardini

nalis fiat, et pro Duce Vendocinensi ut redire ei liceat, et pro Duce Bellifortio ut causa ejus cognoscatur, et pro Ranzovio ut Marefchallus Franciæ fiat. Ex Italia discimus, Ducem Parmensem Gallica ope uti velle, ut recuperet quædam, quæ dicit ab aureis Genuatibus sine jure teneri. Duo militum millia a Præfecto regni Neapolitani mitti in Hispaniam; ibidem colligi naves longas, quæ se opponant Turcicæ classi ad Hydruntem conspectæ, misissasque litteras ad oræ et clasium Præfectos, ut malo eant obviam: nam et Uticenses naves ad Mondragonium dicuntur exscensum fecisse, non sine terrarum malo. Holsteinius a Barbarinis missus erat, ad ambiendam Ducis Hetrusci amicitiam; et dicuntur venisse Romam vices quater mille homines de Hetrusci subditis. Sermones sunt de matrimonio Ducis Mercurii (Filius is est Vindocinensis), aut cum Ducis Guisii sorore, aut cum filia Longovillani. Dicitur Marefchallus Motta Odineurtius munire Comaresum, et periculum esse, ne Herdæ fortunam Catalonia sequatur. Nescio, an verum sit, istam fulmine domum, in qua Hispaniæ legati se tenent Monasterii: hic quidem id accipitur, ut omen futuræ pacis cum damno Hispaniæ. Deus &c.

$\frac{x}{xx}$ Augusti MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Metuitur hic factio Lotharingica ad festinandam pacem, Dux Carolus se cum Hispaniis in Flandria jun-

junxit. Ilerdam deditam Galli non ultra negant. De Friburgo nihil adfirmant. Dicuntur Turcæ in Calabriae ora incendisse Rûpem Imperialem, modicum oppidum. Portugalli Novum Castellum, a Castellanis excitatum apud Salvaterram, diruissent. Ad Aronam dicitur esse Pr. Thomas. Est id oppidum et arx in rupe dispiciente Lacum majorem, XIV milliaribus a Mediolano. Regina Angliæ venit huc in navi Hollandica, quam sequebantur Anglicæ, quæ omnes vento favente effugerunt Parlamentariarum navium minas. Misit hinc ad Reginam Angliæ Medici duo, custodes corporis ex Prætorianis octo. Fama hic spargitur, nescio an vera, Regem Angliæ, conjunctum cum Pr. Mauritio, habere XX hominum millia, cum eis eum ire contra Essexium, qui credatur, viribus impar, in Pleymuthum se recepturus. Pr. autem Robertum recollegisse militem ad XV hominum millia. Mortuus est Papa xxix Julii. Nuncio, qui huc venit, nomen est Nicolaus comes Guidi Bagni; titulus Archi-Episcopus Athenarum. Is novam potestatem opperitur, quia quam attulerat morte Papæ vim amisit. Pr. Contiacus, Pr. Condæi filius, declaratus est artium Magister; magno suo cum honore. Venit huc a Regina Angliæ Germanus præcipuæ apud ipsam gratiæ. Romæ dicuntur Galli favere Spadæ: Hispani Peretto itidem Cardinali, Itali Firenzuolæ Dominicano. Duce[m] Wirtembergicum audimus isse Viennam, ut novæ conditiones tententur super Hohentwila. Elbovius apud Gravelingam est; copiæ ejus apud oppi-

pidum Guifam. Hispanici exercitus pars ad Mardicum hæret; pars major ivit ad prohibendos processus Pr. Araufionensis. Rovillacus hinc mittitur extra ordinem Legatus in Portugalliam. Dux Angulianus habere creditur secum octo millia hominum. Mottæ in Lotharingia clauduntur exitus et aditus.

L X V I I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

A Constantinopoli disco, Sultani gratiam in multis partitam, cujus partem non magnam habeat is, qui nunc est magnus Vizirius: partes alias Selectarius, unus familiarium Sultani; præterea Cadilques Anatoliæ, Capitaneus Bacha et Aga Janisfariorum. Apud Principem in tot affectus distractum non mirum est si mutant consilia; quæ pro Imperatore Germaniæ, an pro Rakoczio se sint data, docebit dies. Classis Turcica etiamnum apud Hydruntem conspicitur. Romæ tumultuosa videtur Pontificis novi futura electio. Noluit is, qui decessit, novos alios Cardinales facere, quanquam multum rogatus a proximis. Itaque Barbarini æmulos et plebem metuunt, domos muniunt, quærent amicos. Cardinales proposuerunt die octavo mensis hu-

hujus convenire ad comitia Pontificalia; sed plerique volunt primum urbem liberari ab externo milite, qui multus in urbem venit, jussu Præfecti Neapolitani, Ducis Hetrusci, Parmensis et aliorum. Pr. Thomas, relictis nonnullis ad obsidium arcis Aronæ (nam oppidum cepisse dicitur), cum cæteris Castellum imponit Novillæ, qui aquæductus Mediolanum versus prætenditur; dicitur et Brema exitus et aditus claudere. At Præfectus Mediolanensis, ut in apertum possit procedere, copias a Florentia Mutinaque exspectat, et a Venetis equites quingentos. Ad Gallos e Romania advenire milites quadringenti. Ad repensandum damnum in Ilerda factum, Galli dicuntur Tarragonam oblesuri; addit rumor Mottam Odincurtium inde revocari, ut minus fortunatum Ducem: credo nocere ei, quod ab aula abest Nojerius fautor ejus et propinquus. Friburgum in Bavarorum manus venit xxviii Julii. Post id juncti cum copiis Dux Anguianus (habebat is sex peditum millia quatuor bonorum equitum) et Marefchallus Turenæ, perruptis Bavarorum munimentis, peditem conciderunt aut cepérunt, præter eos, qui in urbem Friburgum se receperunt. Eques Bavaricus in loca montana concessit, ubi eos Rosa persequitur. Gratulatus sum de hac victoria Pr. Condæo, qui non dubitabat, quin Friburgum brevi recuperaturi essent Galli, aut impetu aut obsidione. Exspectatur hic Dux Aurelianensis, relictæ ad Gravelingam Elbovio et Gasloné, quorum hic Castellum cepit ad Wattam, situ ferme

medio inter Borborgum et S. Audomari oppidum, et ad intrandam Flandriam opportuno; dabit hæc res dolores Hispanis, qui non poterunt simul e saxo Gandavenſi ſubvenire, et ab hac parte ſervare Flandriam, cum maxime pronam ſeditionibus, ut Gandavi cum Melonis periculo apparuit, quem ægre Magiſtratum cura ſervavit. Etiam Bruxellis motus quidam plebis fuit. Verum nec Gallia immunis ab hoc malo eſt, quippe hoc ipſo tempore lanii coierunt inter ſe, ne carnes vendant, quia in libram quamque impoſiti ſunt ſolidi quatuor. Hiſpani vero et Mardisko timent, ubi Romanis temporibus potius fuiſſe creditur, novaque ibi excitant munimenta. Dux Carolus indicavit Gallis, ſe, cum nihil ab illis rebus ſuis cõveniẽs intelliſſet, junxiſſe ſemet eum Hiſpanis, non alienum tamen a conditionibus, ſi æquiores in poſterum a Gallia adferantur. Nuncius, quamquam Papa mortuus, nec ſuffecto alio, receptus hic eſt, ut ſedis Romanæ negotium gerens. Videtur Dux Aurelianenſis id moliri, ut, ſe abſente, locum in regiminis conſilio impleat Abbas Riverius. Beckius in Luxemburgium rediit: equites quosdam ad eum finem, cum inde abiret, reliquerat Dux Angulianus. Augentur præſidia Campaniæ, Picardiæ, et circa Metim. Motta ruſum a Gallis eminus premitur magis quam obſidetur. Munit ſe magis magisque ad Wattam Gaſſio, et Caſtello imminet, cui nomen Hermينو. Paratur claſſis apud Maſſiliam. Regina Angliæ et Pr. Thomæ uxor ſe mutuo conſpexere Salmurii. Inde hæc in hanc urbem

venit, illa ivit ad aquas Borbonias, quarum lavacra paralyticis mederi dicuntur. In Anglia inter legatos Batavos et homines Parlamenti non optime convenit, spes pacis retro fugit, quia Parlamentariorum militum octo Rex suspendi jussit, in ultionem Hibernorum, pari supplicio adfectorum a Parlamentariis. Nunc Parlamentarii et bello captos, præter Archi-Episcopum pridem in vinculis habitum, neci destinant. Et quosdam sui conventus in carcerem dedere, suspectos ex litteris interceptis, quæ ad Marchionem Novi-Castellium destinabantur. Rex Angliæ et Pr. Mauritius apud Excestriam copias suas junxere, et creditur eodem iturus Pr. Robertus. Elector Palatinus Londinii est, ut Parlamentariorum animos leniat, offensos fratrum ejus militia, laboretque ad restitutionem Palatinæ domus, atque interim ut alimenta matri, sibi, sororibus suppetant. Pr. Robertus novi damni aliquid accepit, Leslæo ejus tergis insistente, qui et augmenta copiarum accepturus erat a Manchestrîo. Calander Novum Castellum cum XII millibus obsidebat. Manchestrîus apud Douncastrum, Wallerius et Braunus non procul Oxonia, in qua urbe et dissidia esse dicuntur et pestilentes morbi. Essexius Rinfelli copias ceciderat, subvenerat Pîlmutho, in Cornubiam partem militis miserat. Qui sub Comite Novicastellio fuerant, Romanenses multi, disjecto eo exercitu in domos suos se receperant. Apud Londinium XII nova militum millia scribebantur. Farfaxius Eboraci erat. De Hohentwila nova pacta

cu-

cusduntur Viennæ. Deus &c. Lutetiæ $\frac{\text{xvii}}{\text{xxvii}}$ Augusti
MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Lanii adhuc vendunt carnes, quia Possiaci, quo
eæ adveniunt, heri nihil exactum est. Videbimus
quod futurum sit futuro Veneris die.

L X V I I I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISSE ET EXCELLENTISSE DOMINE.

Verum est, quod Excellentia V. in litteris,
xxii Julii et calendario vetere datis, conjicit,
Danos hucusque misisse triumphos rerum inanes,
nec defuisse eis aures credulas, leve sane lucrum
ex fraude non diu valitura: sed liceat illis falsis
rumoribus et se et alios pascere, dum res penes
Suedos sit. Magnum sane decus Suedis hoc præ-
lio partum est, et majora videmur merito ex-
spectare, tum mari, tum et terra, partim contra
Gallasium, partim contra Langvedelam, De
Rakoczio hic etiam quæ audimus, sunt prospera;
sed totum hoc negotium de aula Constantinopo-
litana pendet, quæ natare videtur inter diversa
consilia. Deus hæc omnia ad bonam pacem diri-
gat,

gat, misertus tandem tot durissima patientium populorum. Idem, Illustrissime et Excellentissime Domine, Excellentiae Vestrae det omnia, quæ votis expetuntur. Lutetiae $\frac{\text{XVII}}{\text{XXVII}}$ Augusti MDCXLIV.

Excellentiae V. semper ferviturus

H. GROTIUS.

L X I X.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Conveni Ducem Aurelianensem, atque ei de Gravelinga capta gratulatus, et alias in posterum precatus victorias, exposui causas belli in Regem Daniæ. Dicebat se non dubitare, quin gravissimis de causis id susceptum fuerit, seque in consilio Reginae nostris rebus fautorem fore. Ostendi etiam belli illius causas legato Veneto, dedique ei edictum Reginae ad subditos, epistolam Senatoris Poloni ad Marechallum Torstenonium, et significationem, a legatis Suedicis, qui Osnabrugæ sunt, factam Imperatoris Legatis. Respondit omnia, quæ pacificatorem decebant; neque ullo modo dubitandum;

N

quin

quin implicatos bello Germanico tam gravi Suedos nulla causa, nisi plane necessaria, egisset in arma contra Danos. Non probari prudentibus tergiversationes, quas inde captarent Cæsariani, nec quod repudiascent accipere Suedorum præscriptas litteras. D. Cerifantes D. Comiti Bryennio locutus est de inmundis pactionibus. Respondit ei D. Bryennius moris Gallici non esse, ubi sit Legatus, eo prætermisso, de pactis agere. Fuere Jovis die in Parlamento Dux Aurelianensis et Pr. Condæus. Magna quæstio agitabatur, an Regina R., si ipsa veniat in Parlamentum, ita ut Reges majores annis solent, possit solo jussu sine sententiis eorum, qui in Parlamento sedent, efficere, ut edicta probentur et Actis inscribantur. Captant Parlamenta pupillarem Regis ætatem, ut jura prope intermortua resuscitent. Et plebs sine Parlamenti auctoritate ægre paret Edictis, nec facile reperiuntur redemptores, qui absque ea fidem publicam tutam existiment. Fuit et alia dubitatio, an Dux Aurelianensis, ut vicarius, possit corporis sui custodes eo abducere, ubi Regina cum Præsidio est, ut nuper in æde sacra evenerat. Petuntur ab hac civitate mutui miliones viginti, pro quibus reditus quidam obligarentur: sed effugia quærit civitas, ob exempla promissorum antehac non bene impletorum. Tam Gratianopoli, quam in Languedocia motus fuere contra nova onera, non sine aliqua Magistratuum cæde. Quidam in Basiliam misi sunt novorum dogmatum suspecti. Et Divione puncti judices inferiores,

res, qui foeminas sola aquæ frigidæ exploratione magni criminis damnaverant. Vetita hic investio mercium inutilium ex Hispania, ad servandas in regno pecunias. Tributa bellica, ad redimendas agri direptiones inter Gallos et vicinos eis Belgas, sublata sunt. Ecclesiastici in olim posfessa Sedani restituuntur, ut quondam in Bencarno, aliunde assignatis pecuniis, per quas indemnes fiant Reformati. Exercitus sub Elbovio inter Borborgum, Bergam Flandriæ et Montem Castellenfem duabus fossis et vallo terremo se tuetur. Procedit et opus Novi Castelli sex propugnaculis ad Waltam, agiturque de struendis aliis duobus præterea ad Watendoncam et Dapam. Beckius ad Melonem adduxit bis mille pedites, equites octingentos; et Lotharingicos auxit Thannenius Longviaci præfectus, peditibus quinquaginta supra quadringentos. Abest parum a castris Gallicis ad Mardygium, ubi Lecium portum fuisse volunt Flandrorum eruditi. Tenente se Piccolominæo, Friburgum non obsidetur. Hohentwila libera est, Bavaro et inde et e præfidiis colligente quantum potest militis apud Rotterburgum ab eodem Principe. Hatsfeldius ejusque copiarum ab itinere Lucemburgum versus revocatae sunt, cum promisso, se id apud Imperatorem, qui contra jufferat, ex præfenti necessitate satis excusaturum. Galli in illis locis sunt ad X equitum, septem peditum millia: accedunt ex præfidiis, quæ Galli in Lotharingia et vicinis locis habent, decem millia, pedites pars maxima. Eunt versus inferiora Palati-

natus, forte Stelhoviam oppugnaturi. Merciacus illis quantum potest itinera impedit, faucibus quibusdam infestis. Vaubacurtius, acceptis a Villaregio copiis, Mottam in Lotharingia obsidet. Reginae Angliæ coeli natalis haustus brevi in tantum profuit, ut manum, quæ siderata erat, movere ad scribendum incipiat. Putatur post lavationem in aquis Borboniis ventura Galeonum, quæ arx est specioso posita in Normannia, ut tanto propior sit rebus Anglicanis, quæ Regi non optime procedunt. Scripserat Rex ad Comitum Essexium, ut ad se veniret et pacem populis redderet. Respondit, fidem suam Parlamento adstrictam, ejus esse de pace constituere. Electoris Palatini illuc profectio hic magnæ ambitionis suspecta est. Mancestrius Parlamentarius Dux Wilbecam in Nottinghamia, cepit. Middletonus in Wallia Wartiam, concisis nonnullis Pr. Roberti equitibus. Etiam Ejeri Regii tribuni cohors damnum accepit. Apud Abingtonum erat Wallerus. Hiberni CCCC ex Anglia in patriam redire, ut Protestantibus vires ibi recolligentibus obsistant. Romæ, ut in interregno, multæ cædes fiunt. Pr. Thomas, desperato, ut videtur, Aronæ arcis obsidio, et munitione ad Navilium, Alvam agitat, forte Sanctiæ imminens. Hispani illorum locorum adhuc intra oppida manent. Dux Anguianus et Marschallus Turenæ pontem habent et machinas multas, et accipere decies mille saccos farinæ, et pecuniam ad LX millia Pistoriensium, ducenta millia Francorum per Basileam. De Taragona a Gallis ob-

obsessa et morbo Regis Hispaniæ rumores incerti. Aula Turcica multum adhuc fluctuat. Aga Janisfarorum factus est tertius Vizirius et primum locum sperat. Tres alii Vizirii et Sultanarum mariti ab aula in longinquas provincias misi sunt. Rukiup-tarus Ischoglan ex puero cubiculari factus est Aga Janizzarorum; alii paris ordinis pueri et spado quidam Rhodum relegati. Selectar Sultani antehac Musahipus, id est amicus primæ gratiæ, factus est Capitaneus Basfa in locum Eckiris Basfæ, qui jam et vitæ metuit. Præfectus armamentario et navibus longis strangulatus est. In aula adeo mobili incertum est, an pacis cum Imperatore studium sit prævaliturum, an spes ex Rakoczii successibus. Deus &c. Lutetiæ ^{xxix Augusti} _{vii Septembris} MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Regina R. in Parlamentum non ibit, videns sibi de potestate moveri controversiam. Senatores hujus Parlamenti dixerunt Duci Aurelianensi et Pr. Condæo, se nihil malle, quam ut ad res necessarias pecuniæ reperiantur; sed eas quærendas non apud plebem exsuctam, sed apud hirudines regni et populi. De Santyæ in Italia obsidione non ultra dubitatur. Prope Taragonam castellum quoddam, de Cremo nomen habens, Galli cepere. In Friburgum quingenti milites augendo præsidio intravere.

L X X.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Regina Regens se adhuc parat protectioni ad fontem Bellaqueum. Pecuniæ controversia ita composita est, ut Regina quosdam sit delegatura ex consilio status et rationalibus et aliis; his XII alios additurum sit Parlamentum de suo corpore, qui in urbis hujus divites, maxime vero eos, qui a XXX annis, aut ex quæsturis aut ex redemptionibus publicorum rem fecere, describant, quantum ad hujus temporis necessitates collaturi sint: unde sperantur XX ferme milliones. Valde hanc rem promovit Dux Aurelianensis, rejectis aliis commentis plebem nimis oneraturis. Idem Dux pergit poscere jura vetera vicariorum regni, et ut Bellifortius aut liber emittatur, aut judicetur; et Abbas Riverius admitti in consilium Regiminis, et Cardinalis fieri sperat, contra nitentibus aliis. Regina Angliæ vomica se aperuit sub mamillam dexteram. Creditur non abesse a vitæ periculo; est etiam nunc ad aquas Bononias. Apud Waltam in Flandria pergitur instruendis castellis tribus, missa in id pecunia ad quadraginta millia Francorum: milites ibi sunt ad millia XX, latiusque sedes capiunt ob penuriam
pu-

pabuli. Vult eos impedire Piccolominæus, ad Marylandium se tenens. Lotharingici milites ibine manfuri sint, an ad superna Rheni, vocante Bavaro, redituri, incertum est. Beckius cum in Flandriam iret, aliis iussis, apud Namurcum retentus est. Castellum apud Philippiburgum anni imminens ad Gallorum adventum a defensoribus relictum est, pari de causa, qua nuper Castellum Philippi ad Gravelingam, militum paucitate. Ipsum Philippiburgum nunc obliquis accessibus petitur, verberaturque præterea machinis viginti et octo, mollis circum exustis, abducto amne, ponte Gallorum mobili posito ad Germeshemium. Sunt in Philippiburgo pedites quingenti, equites LX, agricolæ qui eo se receperunt ferme quingenti. Galli ad XXIV sunt millia; adjunget eis bis mille et quingentos pedites, equites sexcentos Magalottus, totidem alios Arnoldus. Bavarici ad Hailbrunam sunt; restant eis a clade VIII millia; accessere IV millia ab Hatsfeldio et Montecuculo, et expectantur copię aliæ, quæ ad Saxonem e Bohemia ituræ fuerant. Non obstant hæc, quominus Galli brevi sperent se potituros Philippiburgo. Bavarus a subditis suis ter mille equites accepit, promisso pretio, ut eos, quibus equi periere, in equos reponat. Joh. Wærtius dicit, nunquam se vidisse calidius certamen illud apud Friburgum. Merciaci gratiæ actæ sunt, quod partem bonam exercitus machinarumque servasset. Friburgi obsidium ideo dilatum est, quod et pabula ibi defecissent, et ob multitudinem cadaverum hau-

stus coeli esset impurus. Spira trecentos Gallos præsidio recepit. Cantecroja, WORMATIÆ minus tutam se putans, Francofurtum venit. Ab Hohentwila ita discescere hostes, ut commeatum omnem, tres belli machinas, et alia belli instrumenta dereliquerint. Capta a Tubaldo Forfenicum, Etlingenuum, Bretta, Dorlacum: a Rosa Bada, Cupenhemum, Brousfellum, Wislockium. D'Aumontius, oppido Germeshemio capto, arcu imminet, oppido arcique Leuhtenhautæ Comes Palluaivus. Cessere iis et alia loca Palatinatus inferioris ad utramque Rheni ripam, et interceptæ ejus, qui Philippiburgo præest, ad Electorem Moguntiaccensium litteræ, quibus ostendit, nisi hostis vi pellatur, se diu sustinere non posse. Præsidia sua ferme ex omnibus Palatinatus locis abduxit Bavarus, præter Heidelbergam et Francodallio; et hoc ipsum oppidum cum eo quem habet milite negat defendere se posse Rebolldus. Missi, qui a Francofurto militem peterent; sed frustra. Elector Moguntiaccensium creditur abiturus Moguntiaco, relictis ibi Canonicis suis. Austriacorum Ministri acriter poscunt strictiorem Ordinum Germaniæ inter se conjunctionem, contra vim tantam externam. Manent rumores de Regis Hispaniæ morbo. Molem Portui Taragonæ imminet cepit, et fauces portus obtinet classem Bresfæi. Duo urbis propugnacula oppugnat Motta Odincurtius, speratque subterraneis operibus disseceturum se muros, et, ubi plus militis acceperit, vi irrupturum in urbem. Sunt jam Romæ in conclavi Cardinales: in proxime

collectis suffragiis XX et tria fuere pro Fiorenzola. Sacchettiæ, amico suo veteri, favet hic Mazarinus. Card. Antonius Gallicarum rerum protector magno cum honorario declaratus. Duci Savellio legationem pro se mandavit Rex Hispaniæ. Columnæ et Urfini cum magno comitatu armati inter se minantur. Præfecto urbis securitas urbis commendata maxima cum potestate. Dux Bulionius ad Urbinum est. Principum Sabaudorum copiæ apud Sanctyam sunt, et in agro Novariensi. Præfectus Mediolanensis pauciores habet milites, sed veteres, et ad legendos alios misit tribunum Menferum cum pecuniis. Nescitur, qua de causa in Bruttio militem posuerit Præfectus Regni Neapolitani, et Genuenses X navium longarum in mare deduxerint. Turcica clasfis ad oram est Illyrici. Mitto id quod Rex Britanniarum edidit, quo profitetur servaturum se religionem, Regimen Ecclesiæ, Liturgiam, ita ut sub Edwardo, Elisabetha, Jacobo Parlamentariis legibus stabilita fuere. Puritanorum commenta chimericam Reformationem appellat. Elector Palatinus Londini accipietur magna cum pompa a Parlamentariis. Propinqui sunt inter se in Cornubia exercitus Regis et Essexii. Parca utrisque alimenta, nisi quod mari aliquid accipit Essexius. Dedita Manchestræ arx Sheffieldia in Nottinghamia: aliis Parlamentariis Ducibus Stalcia in Darbisia, item Bolkoviria. Wingfeldum manebat obsesum. Lesleus Castellum terrenum ad urbem Novi Castellii ceperat. Pr. Robertus ad Chesturam hærebat. Ci-

vitas Argentoratensium duci Anguiano dedit CC millia Francorum; bis tantum ad eum misit Pr. Condæus. Hæc sunt quæ hic intelliguntur. Nos de Torstenfonio læta exspectamus, quem, omni Julia Holfatiaque derelicta, in penetralia Germaniæ ire rumor hic fuit, sed mihi non creditus. Deus &c.

Lutetiæ ^{xxxii Aug.}
x Sept. MDCXLIV.

H. GROTIIUS,

Obfesores Philippiburgi ad fossam pervenere. Bavarus equitatu valet; pedites non habet plus ter mille.

Regina jam hinc abiit ad fontem Bellaqueum. Pr. Condæus in Provinciam Bituricensem putatur iturus. Vaubecurtius non in Lotharingiam, ut fama erat, iturus, sed in Catalaniam. Et Megalottus non ad Ducem Anguianum, sed ut se opponat Beckio. Elbovius et Gasfio in penitiora Flandriæ tendere. Relegantur hinc multi factionum suspecti. Parlamentarii Angli in conditionibus pacis, quas offerunt, exclusos volunt Principes Robertum et Mauritium. Ex iis qui Venetis militarunt, bis mille Bavaro parati sunt se addicere; sed sub magna mercede. Rex Hispaniæ ab Herda Cæsaraugustam rediit. Proposui hic, non dubitare me, quin et Suediæ gratum futurum sit, et ad alenda Germaniæ studia utile, si quæ loca Galli in Palatinatu bello capiant, ea bene custodiant ipsi, at jus sinant reddi

no-

nomine Electoris, ut inde spem concipiat recuperandi aliquando res perditas.

L X X I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Motuum novorum, quorum foecunda est Gallia, maxime dum pupilli sunt Reges, semina multis in locis apparent. Pr. Condæus ivit ad retinendos in officio populos Bituriges. Dux Guisus, metuens ex aura aliqua ad ipsum perlata, ne in carcerem conjiceretur, ad tutelam confugit Ducis Aurelianensis, et per eum Reginæ R. est reconciliatus. Alii ex hac urbe ad rura missi. Parlamentum hujus urbis sperat, se hoc tempore paullatim recuperare posse jura amisit. Dux Longovillanus dicitur iturus ad Reginam Angliæ, quæ jam melius valet, et, ut credo, veniet Fontem Bellaqueum, ut Reginæ Reg. sua negotia commendet. Bavari exercitum habere dicuntur ad XVIII millia. Tres alæ a Beckio ad Bavarum missæ, pedites quosdam in Francothalam, cujus obsidio timebatur, immisere: sed inde egresfos conciderunt aut dissiparunt Galli, quorum nuno consilia adversus Maguntiacum ire, missis eo a Mareschallo Turcæ quater mille equitibus, mille Musque-

quetariis. Espenanus Philippiburgum custodiet. Arnaldus sex mille ad Ducem Anguianum pertulisse dicitur quidem; sed populi, per quos transit, dicunt non plures esse tribus millibus. Tubadelius quosdam hostium interceptit. Navis autem Gallica, res belli ferens,mersa ex nimio onere non procul Brisaco. Est in exercitu Gallico multum pecuniæ, disciplina castrensis melior quam unquam, admirantibus Germanis, et inde annona bene vilis, maxime ab Argentorato et Francoforto, cui urbi libera commercia. Spirensi autem collegio liberam jurisdictionem Dux Anguianus permittit. Quod si ita pergunt Galli, ut rebus ostendant se non ad dominatum venire, sed ad tutelam Germanicæ libertatis, poterunt et alias Germaniæ civitates ad suas partes allicere. Hæc cognita in conventu, qui est Francofurti, commoverunt animos. Et Episcopus Wurzburgensis nihil malle dicitur, quam ut per æquas cum Gallia conventiones, gravibus actionibus Bavaricis se et suos eximat. Cæsariani de Majore ac pleniore ordinum conventu Ratisbonam indicendo loquuntur. De Taragonæ obsidio bene sperant Galli. Cardinales in Conclavi priusquam Papam eligant, normas quasdam faciunt politici Regiminis. Utinam et quæ in Ecclesiastico sunt Regimine vitia corrigant, ne aliquando Reges cogantur eos docere, quid sit ipsorum muneris. Dux Vendocinensium est Venetus. Ab Hispania pecunia non ita magna venit Romam, promissa multa. Hispani ex Ticino multas machinas produxere, et incipit eorum exercitus apparere
ad

ad Novaram. Pr. autem Thomas creditur non omisisse cogitata de Brema. Elector Palatinus, priusquam in Angliam iret, signavit foedus, quod inter Anglos et Scotos factum fuit. Conditiones pacis, quas Parlamentarii offerunt Regi, Joachimus, Batavorum Legatus, ait tales esse, ut nemo sit futurus vir bonus et prudens, qui eas ad Regem deferre audeat. Rex Angliæ in occidentali parte Regni sui habet XXX hominum millia, nec longe ab ipso abest Pr. Robertus cum exercitu non spernendo apud Bristolium. Essexius in arcum redactus dicitur a Regiis; at Parlamentarii ajunt a Plimutho ei venire commeatus mari. Addunt ire contra Regem Manchestrinum cum equitatu; Wallerum vero cum novo peditatu conscripto in Cantio ex Sudsexia, et copiis, quæ in septentrionali parte fuerunt; in qua parte nihil Regi restare ajunt præter Novi Castelli oppidum, quod obsesum est, Lattamum, et in Lancastria Leverpolam. Obsidio Bamburiæ in Comitatu Oxoniensi erat derelicta a Parlamentariis, ut inde Walleri copię augerentur; obsidium vero ad Pontem fractum et ad Cnaresburgum in Eboracensi tractu durare. Middeltonus non longe erat ab Excestria. Archi-Episcopus Cantuariensis rursus auditus fuerat. Legati Batavi nihildum responsi acceperant, et dubitabant an discedere deberent. Redditæ tamen naves quædam sunt, quæ ereptæ fuerant Batavis, et placet Parlamento restitui commercia, exceptis iis, quæ bello serviunt et aliis rebus quibusdam. Sabranus, Galliæ Residens,

con-

conquestus apud Parlamentum de damnis, quæ Galli mercatores per hoc bellum civile paterentur; dixit se hac de causa iturum ad Regem. Flandriæ, quæ proprie sic dicitur, Ordines convenerunt, et forte ad res novas et concitata Gallorum consentirent, nisi arcibus et magnis præfidiis impedirentur. Mittuntur ex eadem Flandria res necessariæ in urbem S. Audomari. Card. Mazarinus ad fontem Bellaqueum non ibi divertit, ubi Riceliacus solebat; sed in ipsa arce, prope Reginam. Deus &c. Lutetiæ ^{XIV}
 XXIV
 Septembris MDCXLIV.

Excellentiis Vestris inservire paratissimus

H. GROTIIUS.

Copiæ misæ a Præfecto Neapolitano, cum prope ad Romam accedant, suspectæ sunt iis Cardinalium, qui non sunt partis Hispanicæ. Classis Gallica ad Tarragonam, quæ erat longarum navium XII, aliarum XVII, aucta est sex longis, aliis quindecim. Ex terra machinis sexdecim oppidum verberatur. Rex autem Hispaniæ ex Tortósa et Canisio ad Iberum nititur subvenire obsessis. Brisacenses milites intercepte pulverem tormentarium et pecunias, quæ sub præsidio militari a Felinga Friburgum veniebant. Marchionis Sancti Chaumontii mors hic nunciata et vulgata fuit, et opinione non ex vero.

LXXII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISSIME ET EXCELLENTISSIME DOMINE.

In hoc temporis articulo, quo totus orbis Christianus judicaturus est, qui serio pacem, qui bellum velint, multum opto, ut, quicquid in procuratoriis instrumentis controversiam pati potest, quamprimum tollatur, veniaturque ad ipsa rerum capita, abscissis moris; et ut Suediæ in ea re, suæ æquitatis exemplo, Gallis præeat. Cum eæ sint, quas intelligo D. Torstensonii copiæ, maxime equestres, non culpo Gallasium, quod virium certamen facere non vult; et libens intelligo, bona præsidia relicta ad oram maritimam, quasdam etiam obsidiones a Danis nostrorum metu derelictas. Quibus si aliqua accedat bona mari fortuna, poterit sperari aut cita pax in Septentrione, aut Batavorum et Anstatorum cum Suedis ad tuendam commerciorum libertatem confociatio. Qui ex Cæsariæ Westfalæ præsidio contrahitur miles, is, credo, aut Marechalco Torstensonio aut D. Königsmarchio se objicere vult, nisi ab Hassis retineatur, quorum conatus semper, hoc vero tempore maxime adjuvandi sunt, quam ad rem et hic annitar: item ut judicia in Palatinatu reddantur nomine Electoris. Deus, Illustrissime et Excellentissime Domine, Excel-

len-

lentiam Vestram fervet in rebus bonis. Lutetiæ
xxi Sept.
i Octob. MDCXLIV.

Exc. Vestræ semper ejus merito serviturus

H. GROTIUS.

Card. Mazarinus non sine periculo ægrotat.

L X X I I I .

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JO-
 HANNI ADLERO SALVIO, Legatis Sue-
 dicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Video copiam navalem apud Suedos majorem
 nunc esse, quam fuit a multo tempore; et brevi,
 spero, nos magni aliquid inde audituros. Quod si
 citius, quam ego fieri posse existimo, pax fiat inter
 Suedos et Danos, tum putem paratæ jam clas-
 sis usum egregium fore in Americæ partibus; quæ au-
 tem eæ sint, quæ maximam gloriam atque utilita-
 tem adferre Regno Suediæ possint, parcam dicere,
 quum sciam, multos nunc esse in Ministerio Regni
 Suedici multum istarum rerum peritos. Tandem
 Roma Papam cædit, Pamphylum dictum antehac,
 nunc vero Innocentium decimum, bono nominis
 omine, ut et insignium, quæ sunt: columba in ore
 Oli-

Olivam gerens. Cæterum antehac fuit cum Cardinali Francisco Barbarino, tunc legato, alienior a moribus Galliæ, Gallisque parum gratus. Postea nuncius fuit in Hispania, crediturque in Hispaniam quam in Galliam propensior. Hoc tempore omni modo annisa est Gallia, suadente Cardinali Mazarino, ne ille Papa fieret; contra res cecidit, conspiratis partibus Romana et Hispanica, unde Card. Mazarino mœror creditur natus, et inde non levis quo tenetur morbus, quanquam ad hunc contulisse non nihil poterunt res Catalaunicæ. Nam ad Tarragonam Gallorum exercitus depulsus fuit ab obsidione, magna cum Gallorum clade, quæ tamen hic rumoribus imminuitur. Ajunt hic, Hispanos tredecies mille venisse ab Ilerda per Urgeliam. Motam Odincurtium, relictis ad urbem Tarragonam peditibus bis mille quingentis et aliquo equitatu, cum cætero exercitu et machinis XII, et auxiliis Catalaunorum, ivisse contra hostem; sed fugatum, machinis sarcinisque amisissis. Nunc eo mittitur Harcurtius, crediturque non succesfor tantum, sed et majus malum imminere Mottæ Odincurtio, eo quod pecunias undique sibi corradendo exercitum exhaustum, Catalaunorum autem animos multum a Gallia abalienaverit. Longe aliter in Germania se gerit Dux Angujanus, cujus curâ tuti sunt rustici, villis in castris per id annona, jus Spiræ dicitur, commercia a Francofurto et Argentorato et rursum ad eas urbes liberrima sunt, velut in alta pace. Itaque post Wormatiam etiam Moguntiacum valde

æquis legibus se Gallorum custodiæ tradidit; estque ibi Gallia in meliore fama, quam unquam fuit. Pr. Thomas post Sanctyam captam, arcem novam Astæ obsidet, aliis conatibus aut temere coeptis, aut timide abjectis, ita ut querantur Galli periisse hoc anno ipsis ipsius usum et pecuniæ et militis illis in locis. Regina Angliæ valet meliuscule, et creditur ventura ad fontem Bellaqueum; credo ad recuperandam valetudinem ei profuisse nuncios ex Anglia, qui adferunt, a Rege ita concisas Essexii copias, ut ipse Essexius cum comitibus XII mari sibi salutem quæsierit, ea via ad Tamesis ostia, ac sic Londinium iturus. Expectabatur autem apud Regem Pr. Robertus, cum altero bono exercitu; crediturque Rex agitare obsidium Plimuthi. Dux Aurelianensis Blasius adhuc est; sed brevi in aulam rediturus. Pr. Condæum Burgundia expectat, Scombergium Languedocia. Dux Nemorosius, quia in sermone de Duce Beaufortio suam adversus eum benevolentiam ostenderat, Card. Mazarino factus suspectus, et a Duce Aurelianensi monitus ut adiret Cardinalem eique se purgaret, id recusarat, nisi prius uxor ipsius, Beaufortii soror, ante aliquot menses abscedere ab urbe iussa, ipsi redderetur, iussus et ipse abire est, idque ei coram Regina edixit Dux ipse Aurelianensis. Gaspio in operibus ad Wattam pergit, sed quæ pluvia et tempestas brevi interrumpent. De Mottæ Lotharingicæ obsidio durant rumores; est in propinquo Magalottus cum peditibus quater mille et equite nonnullo, et Vau-
be-

EPISTOLÆ INEDITÆ. 212

becurtius cum militibus non multis. Portugallī incurfare Andalusiam dicuntur. De Papa etiam hoc intelligimus, propinquum ejus quendam, quem Cardinali Antonio commendaverat, a Cardinali Antonio cum ignominia repulsum, unde inter ipsos odia, quibus sanandis proponunt nonnulli matrimonium inter filium Thaddari Barbarini et filiam fratris Papæ. Deus &c. Lutetiæ XXI Septembris
I Octobris
MDCXLIV.

H. G R O T I U S.

Qui hic vulgantur rumores, dant Papæ annos LXXII. Ante eum Papam factum decretum est a Cardinalibus, ne propinqui Papæ reditus accipere possent, ultra XX millia scutatorum, ne Principatus acquirere, ne protectores fieri regnorum. Sapienter utinam sic et cætera. Gasfio dicitur cepisse in Flandria novum Fosfatum et Abbatiam Blambergæ, loca infirma. Hispani, illorum locorum duces, Tene-
rimondæ conventum habent, diciturque esse controversia inter Castelliroderium et Piccolominæum, de regimine rerum. Magna pars Flandriæ ejus, quæ Gallicana dicitur, tributa incipit pendere Galliæ: pars aliqua militum Gallorum, qui in illis locis fuere, ad Rhenum it; subsequuntur eos milites Ducis Lotharingi. Libellos multos Galli in Fla-
driam spargunt, ut eos ab Hispano abstrahant; sed sine fructu. Dux Aurelianensis a Regina R. revo-
catur in aulam. Quater ferme mille Hasorum,

partim pedites, partim equites, sunt apud Ducenti Anguianum, et Hockstram sibi cepere. Elector Maguntiacensis Coloniam se recepit. Apud Oppenheimum (nam et eum locum Galli cepere) pons a Gallis fieri diciur. Urbs Maguntiacensium levi collatione apud Gallos defungetur. Valde displicebit aulæ Viennensi et res ipsa et exemplum. Si hoc facit Elector, si Spira, quid non in posterum erit excusabile? Videntur autem Galli velle adoriri Bavaros, qui in agro sunt Wirtembergico. A Darmstadiensi terrâ ingens fit fuga. Spargunt ibi Cæsariani rumores adversos de Coningsmarchio; sed parum reperiunt fidei soliti talia confingere. Mittitur hinc Marchio Rovillacus extra ordinem Legatus in Portugalliam. Dicitur comes Anstrinus pro Rege Angliæ invasisse Scotiam, et, adjunctis sibi VII Scotorum millibus, obsidere oppidum Lanstonium, non plus XX milliaribus ab Edimburgo,

L X X I V.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Card. Mazarinus febris laborat tertiana genuina, quæ a continua parum abest, et vix ullum interval- lum relinquit ad sensum fanitatis. Regina R. jam
hic

hic esset, nisi Cardinalis eo morbo attineretur. Ubi huc venerit, veniet et Regina Angliæ, quæ nunc est Niverni, et ibi, ad instaurandas vires, lac asinarum bibit. Dux Aurelianensis vocatur. Regina R. rediit ad fontem Bellaqueum. Pr. Condæus in Burgundia est; filius ejus, Dux Anguianensis magna in fama princeps, rebus ad Rhenum ut oportet constitutis, creditur in aulam rediturus. Catalaunorum legati his diebus a Regina R. auditi sunt: dixere rem ibi bene processisse Gallis, cum Rex defunctus ibi præsens adesset: itidem nunc res ab Hispanis gestas feliciter, ideo quod Rex ipsorum adesset. Rogabant ergo, cum Rex Galliæ non ejus esset ætatis ut armis præesse posset, mitti in illas terras sane periclitantes Principem de Regio sanguine. Non video, quid id fieri possit. Nam Dux Anguianus, etiamsi huc excurrat, ut in Germaniam redeat, res exigit. Pr. Condæus apud Ordines Burgundiæ Ducatus res Regis pecuniarias bene promovit. Dux Aurelianensis non facile se committet cælo insalubri et populo valde mobili; sed, ut scripsi antehac, ibit eo Comes Harcurtius, de Lotharingica domo illustris, et meritis in Galliam illustrior. Gasfio, in Flandriam Gravelingæ proximam penetrans, prædas inde egit: cepit autem loca hæc non magni ad rem momenti, neque tamen inutilia ad progressus alios, Novum Fosfatum, Castellum Rougium, arcem Reneculam, Abbatiam Blambecam. Bavaros Landaviam munire audimus: a Beckio autem quingentos intrasse in Francothaliam. Nihil

adhuc agunt Magalottius et Vaubecurtius. Comitum Harcurtio ad res Catalaunicas audio dari octingenta Francicarum librarum millia, et supplementum militum octies mille. Inter Marefchallum Millerajum et Comitem Ranzovium Regina R. pacem fecit aliquam; sed incertum an solidam. Ex Belgicis partibus audimus, rem ita comparatam inter Castellorodericum et Piccolominæum, ut hic militiæ, ille civili regimini sit præfuturus, donec certiora mandata adveniant. Legati, qui cum eis fuere Tenerimundæ, valde in id institerunt, ut Ecclesiastici ad bellum contribuerent pro suis opibus, magnamque pecuniam obtulere ad belli usus, si modo ea tractetur per homines ab ipsis dilectos: quæ conditio, olim adjecta tributorum perrogationi tempore Philippi II, Hispaniæ Regis, bellum cum Gallia gerentis, principium fecit alienationis ejus a Belgis, et tot, quæ secuta sunt, malorum. Ducis Caroli copiæ apud Valentinianas omnia circum sita populantur, ut solent. Deus &c. xxviii Septembris
viii Octobris

MDCXLIV,

H. GROTIUS.

Pontifex simul e conclavi exiit, ad se vocavit fratrem Card. Mazarini, dixitque ei, quæ causæ fuissent inter ipsos simultatis: sed se factum hac electione hominem novum, velle veterem oblivisci, et amicitiam cum Mazarino velle colere: nimirum quod intelligat, et quantum Gallia Romæ possit, et

et quantum in Gallia Mazarinus. Vecklius a tractu
 Coloniensi ivit ad Confluentes Rheni et Mosellæ;
 habere dicitur bis mille milites, sperare autem habi-
 turum se duodecies mille ex iis, quos ei adjunget
 Dux Carolus et Beckius. Intelleximus, apud Alca-
 irum magnos esse motus. Ab Rhodo Constantino-
 polim rediisse Islainum Gocrasum de stirpe Regum
 Precopensum. Bacham Tripolis Africanum suspe-
 ctum esse Const. Naves longas XXIII, misas ad
 Pontum Euxinum, nihil ibi egisse. Francofurti civi-
 tas et munimenta auget, et militem legit suæ tutelæ.
 Hatsfeldius, Mercius, Joh. Wærtius dicuntur esse
 ad Urselam. Bavari autem non longe Hanaviâ castra
 facere. Astæ arx teneri ab octingentis militibus;
 oppugnari vero strenue a Principe Thoma. Interiâ
 Nicæam, quæ dicitur Palææ, obsident Hispani, in
 qua præsidium sit Gallorum quingentorum et toti-
 dem prope Helvetiorum. Decem naves longe a mari
 Catalaunico Masfiliam rediere. A Parlamentariis
 Anglis arx Bæsinga obsidetur.

L X X V.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISIME ET EXCELLENTISIME DOMINE.

Filiorum est paterna tueri beneficia. Quare cum
 Legationem hanc excellentissimi et incomparabilis
 viri D. Magni Cancellarii dono acceperim, est ea in

O 4

fide

fide tutelaque Excellentia Vestra. Inter alia autem D. Magni Cancellarii in me benigna humanaque facta, est et hoc, quod gnarus, me diu hic fuisse sine ulla Suedica pecunia, ita ut, ad sustinendum honorem hunc, eam aliunde cum meo magno incommodo corradere necesse habuerim, suppellectilem autem, qualem dignitas exigit, nullo publicitus adjumento meo mihi are paraverim: ob id voluit mihi anticipatam atque præ manu dari pecuniam semestrem, qua de re litteras ipsius habeo. Nunc vero video a nonnullis hoc agi, ut hoc mihi solatium auferatur; cum tamen, etiamsi istud mihi maneat, multum quotannis expensæ scandant super accepta; meritoque propterea speraverim fore, ut Regina nostra clementissima, edocta per eos qui hic fuere, quantum creverint rerum omnium pretia, pro eo modo etiam suam largitionem augeat. Id dum exspecto, velim ut maneat mihi id, quod mihi tam iustis de causis concessit Magnus D. Cancellarius, ad quem de hac ipsa re scribo. Vestramque Exc. precor, ut mihi propitia adjutrixque sit, fidissimo splendidissimæ domus clienti. Deus, quicquid ea pro me factura est, Illustrissime et Excellentissime Domine, ipsi benigne & cumulate repenset. Lutetia $\frac{\text{xxix Sept.}}{\text{viii Octob.}}$ anni MDCXLIV.

Excæ, V. perpetuum servire desiderans

H. GROTIUS.

LXXVI.

L X X V I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Card. Mazarinus ægrotat quidem adhuc, sed, ut dicitur, minus quam ante. Regina R. in ipsius morbo magnum ostendit moerorem, ita ut et comœdiis spectandis abstineat. Non item Dux Aurelianensis, qui in aula est, ubi et Pr. Condæus intra paucos dies expectatur. Regina Angliæ adhuc Niverni est, macro satis corpore, quod reficere parat lacte asinarum, deinde huc venire, ubi huc venit et Regina R. Sunt autem litteræ interceptæ D. Germani, qui apud Reginam Angliæ in maxima est gratia, et Reginæ ipsius ad Regem Angliæ, a Parlamentariis: in iis litteris pro certo affirmatur Regi auxilia hinc adfore, ubi in hyberna reducti erunt milites. Multas tales spes dare solent Galli, deinde excusationes reperiunt, ut nunc ex clade sane gravi, quam accepere in Catalonia, cui sanandæ dicitur se subtrahere Comes Harcurtius; et cogitatur in aula de mittendo in illas partes Scombergio, ideo, quod amatur a Nobilitate Languedocica, quæ propinqua illis est locis, et solet ex benevolentia multa in ducem facere, quæ ex imperato non faceret. Apparet ex iisdem litteris, si

Gallia in hoc negotio cunctetur, impellendam per Pr. Arausionensem, qui, ni id fiat, ea impediat apud Batavos, quæ fieri Galliæ expedit: quæ machina et antehac intentata fuit Galliæ cum Gravelinga. obsideretur, rogato Pr. Arausionensi, ne Batavorum naves, pro magna quam ibi habet potestate, ire ad obsidionem illam juvandam sineret, nisi Gallia res Angliæ Regis cordi sibi esse ostenderet. Gorinus, Legatus hic Regis Angliæ extraordinarius, brevi valedicet Reginæ R. Creditur autem, quia magnas hic expensas fecit, nullo Angliæ commodo, parti utrique, invisus, expectaturus Cadomi in Gallia, quo se sit datura fortuna partium in Anglia: nimirum ut sit præda victoris, quod Romæ de se dicebat Asinius Pollio. Plane autem comperimus, novam in Scotia esse factionem pro Rege, adjutam ab Hibernis: unde sperant, qui hic sunt rebus Regis Angliæ faventes, ut qui in Angliam venere Scoti, domum, ad ista mala arcenda, proficiantur. Litteræ ab Angliâ hoc tempore non venere; dicuntur autem retentæ a Parlamentariis, ideo quod Londinii et alibi tumultus sint orti inter eos, qui illam Ecclesiæ gubernationem, quæ jam pridem in Angliâ fuit, repudiant, inter se non minus quam ab illa gubernatione discordes: quod fieri necesse est, ubi solo novitatis studio vetera et diu approbata displicent. Audio etiam ex amicis, Regem Galliæ, ut Card. Mazarinum, a quo uno nunc omnia Galliæ pendent, propitium habeat, constituere, ut posthac qui ab se venient le-

legati ipsi cedant, etiam apud ipsum. Quod si ita, ut hic dicitur, evenerit, scire velim, an eum morem sequi debeam. Utilitas forte id suadeat, dignitas Regni, an id patiatur, nescio. In Germania res Gallicæ magnos brevi auctus habuere. Nam post Maguntiacum capta est Bînga, Bacheracum, Landavia. De Novistadio et Fridelshemio eo magis videor gaudere debere, quod filio meo postremo natu data sunt mandata et copiæ, ut ea caperet, quod ei bene successit. Et nunc is a duce Anguiano et Marefchallo Turenæ missus est ad Hasfiæ Landgraviam de rebus in commune profuturis. Fuere in Landavia, cum dedita est, milites quadringenti: per dies quinque defensa est; dedita Septembris die xxix. Tria Hasforum millia fuere, quæ Hockstram cepere. Sed cum venissent in illas partes primum Sprechius, tribunus cum militibus sexcentis, deinde Joh. Waërtius cum millibus IV militum, adductorum ex locis ad Coloniam Agrippinensem, illi celeri in patriam reditu sibi consulere. Nunc Galli Hockstram procantur. Bavarici fine Septembris inter Heidelbergam et Hailbrunam erant: sperabant autem Galli qui in illis sunt locis, si ad se accessissent, quas propediem expectabant Magalotti copiæ, se effecturos, ut ad Danubium se recipiant Bavarici. Dux Anguianus huc venturus creditur, ut adversus longos labores urbana quiete se recreet. Residens Electoris Palatini fuit in aula ad fontem Bellaqueum, rogans ut Electori permittatur jurisdictio in suis locis, utque populi ei fidem jurent, sicut

sicut Badenses Marchioni suo nuper, Gallia volente, fecerunt. Responsum ei id fieri posse, si promittat Elector, se permisurum semper in suis terris sacra ritu Romano. Ipse autem Residens respondit, si qui sint in terris Palatinis, qui cum Roma sentiant, illis facillimum esse conscientiae suae satisfacere in locis admodum vicinis, qui sunt sub Episcopis Maguntiacensi, Spirense et Wormatiensi: et eo responso olim, cum multum in illis locis valerent arma Gallica, contentum fuisse D. Feuquierium. Magna hic consternatio perturbatioque animorum est ex clade Catalaunica, et, ut solet malis publicis aliquis reus subdi, vehementer accusatur Marechal-lus Motta Odincurtius; quod, cum pecuniam poposcisset, eaque ei esset misa, et major et citius quam petiverat, tamen et exercitus ejus fieret perennis, et nulla copia aut glæborum aut pulveris bellici. Ex classe Gallica, qui ad ejus copias augendas misi fuerant octingenti, prope omnes periere. Nescio, an verum sit quod dicitur, in Mediolanensi tractu e militibus periisse adversus dñces reverentiam, et rusticos ob graves injurias arma opponere militibus. Pontifex ubique Nuncios mutat, hic, in Hispania, apud Imperatorem. Apud ducem Anguianum et Maresthallum Turenæ equitatus est bonus, peditatus, nisi suppleatur aliunde, ad tria millia; multum nempe ejus in tot præsidia per urbes arcesque disponenda infumtum est. Bambergius, qui Philippiburgum sane præpropere dederat, Viennam ducitur ad causam dicendam. Creditur

Cæ,

Cæsarianis id esse propositum, colligere quantas poterunt copias ex suis et Lotharingicis, ut, si possint, recipiant loca amisfa, præcipue Bingam et Maguntiacum. Marefchalli Turenæ milites quosdam e Franckendalio, illi vero, qui e Brisaco exierant, egresfi, egresfos e Friburgo ceciderunt. Motta Odincurtius Servicera est. Rex Hispaniæ, nescio an, quod verum id sit, an quod hic expediat id credi, dicitur ægrotare Ilardæ. De Ducis Bavarie morte rumores quidem hic sunt, sed nihil dum certi habentes, nisi quod ætas ejus mortem brevi promittit. De Motta Lotharingica obsidenda nullus ultra sermo: omnis cura ad custodiendum Rhenum et Mosellam vertitur. Dux Carolus, ut mos ipsi est, omnibus se venditat: mittit nempe Viennam, Monachium et huc. Franciscus Nelo jam hac transiit. Reginam R. non vidit. Galli ad sanctum Michaëlem in Lotharingia arma et commeatus convehunt. Astæ arx nova Pr. Thomæ dedita est fine Septembris. Gasfio castella cepit in Flandria Cambronem et Agrinum: præterea disjecisse dicitur turmas Hispanorum septem supra triginta ad Steinfurtum, quæ se partim ipsam, partim ad montem Castelli receperint. Aditus exitusque oppidi S. Audomari multum impediuntur a Gallis, qui in proximo arcem tenent, quæ Arquia dicitur. Hæc habemus non mala, det Deus meliora, idemque &c.

Lutetiæ $\frac{v}{xv}$ Octobris MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Elec-

Elector Maguntiacensium Aschafnaburgum se recepit. Glenius et Veslius ad Confluentes Trevericos auxilia Lotharingica expectant. Dux Bavarus omnem insumit operam, ut Imperatorem cum Rakoczio componat, reprehendens, quod non pridem Rakoczio concessa fuerint quæ petebat. At Casariani, qui Francofurti sunt, de ea pace loquuntur, ut de re perdifficili. Dicitur autem Rakoczius transiisse Tibiscum, et tenere Hungariam superiorem; ipse autem Imperator Lentzium iturus, ideo quod Vienna laboret morbis contagio fluentibus. Fuit hætenus præsidium Maguntiaci perexiguum; sed, cognito periculo, adjuncti sunt equites mille. Philippiburgum multis Castellis coronatur. Maxima pars exercitus Gallici ibi est, et expectat Torstensonii adventum, quem alii dicunt ire Erfurtum, alii vero congressum prælio apud Lipsiam cum Galassio, cui adest Enchofurtius Saxoniorum ductor. Hi dicuntur nunc se reficere in terris Anhaltinis. Coningsmarchii cohortes quatuor cæse aut fugatæ dicuntur a Brovajo. Hatsfeldius, Mercius, Waërtius esse trans Nicrum, ut observent quæ acturi sint Galli, ad quos tria millia a Magalotto advenire, sane in tempore; nam equitatu quidem valebant, sed peditatus, tot locorum prædiis immixtus, ad tria millia decreverat. Ad loca a Gallis capta addenda arx Magdeburgum nomine prope Landaviam. In Portugallia nova proditio detecta est in necem Regis, Reginae, Principis. Caput conjurationis erat Montawanus Marchio in summa Re-

Regis Portugallici gratia, sed prævaluerat apud ipsum promissum Regis Castellani de Ducatu Bragantiæ, et ipse Marchio, et cum eo alii, patibulo suspensi sunt. Dicuntur præterea in Portugalliam advenisse tres naves ex India Asiatica, quæ ferant milliones XII. Rex Angliæ Digbyum Romam mittet, ubi Barbarini, feroces antehac, gratiam captant ejus, qui filius est fratris Papæ. In Catalonia annes ita excrevere, ut Tarba vicus aquarum vi perierit. Ad Mottam Odincurtium, qui Servieræ tenues colliget exercitus reliquias, misa sunt IV millia hominum. Transit hæc non tantum Melo, sed et Michaël Salmanticensium legatus, ob pacem Monasterium misus; viderunt alterum prope hanc urbem, Reginam R. neuter. Papa et tres novos Nuncios mittit, ut dixi, et tres legatos, ut Imperatori Regibusque Galliæ et Hispaniæ pacem contendat. Eifenstadii in Hungaria ex rixa eadem ortam audimus inter Husfanos et oppidanos. Bavarum ex rusticana plebe armasse ad septem M. sed qui extra Baviariæ fines militare nolint. Copias Saxonicas jusjurandum dixisse Imperatori: Bavaricos esse ad XV millia, ab iis multos vicos apud Francofurtum incensos, quod ea civitas transitum ipsis negasset. Papa annos habere cognoscitur LXXII. Dicitur Gillo Hasfius ex Italia Bavaro adducere mille equites, pedites mille quingentos. Regii Scoti Tonstonsum et alia oppida cepere.

LXXVII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JÖ-
HANNI ADLERO SALVIO, Legatis Sue-
dicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Regina R. huc rediit, est in eodem cum ipsa Italatio Card. Mazarinus ideo, ne, ubi consilium habendum est, de loco in locum transferri debeat, cum valetudinis nondum persanatæ incommodo. Conveni Reginam nudius tertius, eique gratulatus sum de tot urbibus et castellis captis in Germania. Laudavi multum provisus factors de rebus necessariis, et disciplinam militarem, et commerciorum libertatem, et litteras scriptas ad Germaniæ Principes, et restitutionem Marchionis Badensis in sua bona, sperans etiam, domui Palatinæ diu afflictæ initium melioris fortunæ futurum a bonitate Reginæ. Res deinde nostras ad Salam, in Holsatia, Scania, Norwagia, breviter exsecutus sum: addidi, felicitates eas non obstituras, quominus hortamenta Reginæ R. ad pacem valeant, modo statui publico sua stet securitas, foederibus sua vis, commerciis externis ad nos aditus ex antiquis moribus. Ad Germaniæ quoque pacem nihil ex Suedica parte defuturum: ideo seponi minuta quædam, quæ disputationem recipere possint. Respondit Regina R. generatim de bono suo affectu. Ibo gratulatum
eti-

etiā Pr. Condæo et Duci Anguiano, ambo nempe hic sunt. Bavaricis exercitus ad Lademburgum est crefcitque. Dux Anguianus quas adduxerat copias, eæ nunc hiberna capiunt inter Sacram et Mosellām. Apud Mareſchallum Turenæ maſſit equitatus bonus, peditatus prope omnis in præſidia abſumitur, ideoque augeri hinc debet, quod ipſum quoque Reginæ R. commendavi, et commendabo Principibus et rerum adminiſtris. Sperant Haſſiacas copias illuc venturas, et filius meus, qui illis in locis militat, ob id ipſum miſſus fuerat ad Landgraviā. Id ut fiat, opus erit, controverſias natas trans Amasim componi, ita ut res Haſſicæ nihil inde accipiant detrimenti. Miſit Regina R. uxori Pr. Arauſionenſis adamantem, qui valeat XX millia ſcutatorum. Egreſſi ab Hohentwila quosdam egreſſos a Cella aggreſſi, ad XXX interfecere, cepere alios. Pontificem diſſenteria laborare rumor eſt apud Helvetios. At inter Gallos et Hiſpanos natas ibi rixas, et Gallorum quosdam occiſos conſtat. Bavarici Manhemum cepere, occiderunt equites et draconarios ad ducentos: qui eis præerat, Roſam ægre elapſus. Galli Francothaliæ aditus et exitus præcludere conantur, obſidionem ejus, ut videtur, meditantur in annum futurum. Catholico Romani in Germania Principes ſperant, per Bavarum ſe in Gallia obtenturos, ut a belli malis eximantur. Sed Bavarici tum in hoc negotio, tum in illo pacis Germanicæ, ſemper excipiunt, ſe, quæ poſſident, ſalva ſibi velle. Litteræ Reginæ R. a Principibus Ger-

manis melius acceptæ sunt, quam illæ legatorum Gallicorum antehac. Francofurtum venturus putatur Maguntiacensium Elector. Imperator Lintziam ire; cuius legatus Tzerinus in itinere ad aulam Turcicam mortuus est Adrianopoli. Regina Angliæ, meliuscule valens, est ad fontem Bellaqueum, inde huc traducitur intra paucos dies. Comes Harcurtius tandem, urgente Regina, suscepit Provinciam Catalaniam, dummodo pedites dentur ei duodecies mille, quater mille equites; stipendia militi in annum quoquo mense, et potestas prælio certandi: sine quo negat, res ibi pæne prostratas posse restitui. Balagueria intra horas XX et IV. armis Castellanis cesit. Flixia aut obsidetur, aut et ipsa jam capta est. Serviera itidem obsideri creditur. Pr. Thomas ad obsidionem Finalis se parare dicitur, nulla re magna facta hoc anno. Gasfio ad Waltam rediit. Piccolominæus XIV millia secum habere dicitur ad commeatus inferendos. S. Audomari oppido, quod Galli ut impediant, educunt quantum possunt militis ex præsidiis Ardresæ, Gravelingæ, Caleti. Rumor de ejecto a Bingæ in Germania oppidanis præsidio Gallico, comperitur non verus. Regi Angliæ, a Bristolio Wintoniam, ut creditur, petenti, opponunt se hinc Essexius cum Wallero, inde Mancestrius, quorum copię auctæ sunt accessione quinque novarum cohortium a Londinio. Braunius Parlamentariis ab Abengtono Oxoniam usque cursitat; earundem partium Meldrunus et Breritonus ivisse dicuntur ad obsidendam Worcestriam. Addunt,
qui

qui Parlamento favent, in Regis exercitu multos esse morbos, et qui imperio Regio ad arma coguntur, eorum multos dilabi. In Scotiam qui venerant Hibernos compulso in loca montana se recepisse. Archi-Episcopus Cantuariensis postremum interrogatus in Parlamento est: quæ maxime ei objectantur sunt, quod juramentum, quod a Regibus Angliæ præstari solet, mutaverit; quod eandem vim esse voluerit consilii Regii decretis, quæ est Parlamenti; quod antehac dissolvendi Parlamenti auctor fuerit, promittens Regi pecunias, quibus opus esset, per vias alias. Ignis fortuitus Oxoniæ partem absumsit. Decrevit Parlamentum, ne posthac Ministerio Ecclesiastico fungantur, nisi ad hoc publice electi, gnarique sermonis Latini, Græci, Hebræi. Nondum certo scimus, an Lotharingiæ et Beckii copię, quæ ad Confluentes fuere, inde ad Bingam ad Bavaricas se adjunxerint. Morbi sunt etiam in Gallico exercitu, qui in Flandria est. Deliberationes hic quotidie fiunt de re Palatina. Electoris iter in Angliam non probatur. Bavaricæ copię per se ad XIV. sunt millia. Equitatus Mareschalli Turenæ ad sex millia: de peditatu, præfidiis omnibus actis quantum opus est, ægre nunc mille restant. Dicunt Galli, se urbem Trevirorum capturos fuisse, nisi Helvetii, qui cum ipsis erant, adversus, imperii urbem militare detrectassent. Magnum gaudium Hispani, qui in Italia sunt, et Hetrusci testati sunt de hoc Pontifice. Habet fratris filium Camillum nomine, duos sororum filios; ortus est ab Eugubio,

statura alta, facie severa, juris admodum peritus
 et justitiæ vindex. In nummis scripsit: Fiat pax in
 virtute tua. Galli in Italia cum Pr. Thomæ milite
 ad XX millia esse dicuntur. Deus &c. Lutetiæ ^{XIX}
 XXIX
 Octobris MDCXLIV.

H. GROTIUS.

D. Cerisantes, dum mihi nocere studet, dicens
 in aula et urbe nullas ad me venisse litteras, ad se
 autem venisse certas ex ipsis locis de cæsis Gallasii
 copiis, sibi nocuit, fidemque destruxit. Vidi Co-
 mitem Briennium, Secretarium Status, dixit D.
 Tuillerium scribere, credi Danum cum Polono se
 parare ad bellum contra Moscowitam propter cap-
 tivitatem Comitis Waldomari. Sed et ipse de ejus
 famæ veritate dubitabat, et ego dubito. In Finali
 tot introducti sunt milites, ut de obsidione nihil nunc
 speretur amplius. Captæ tamen in propinquo a
 Gallis arces Carcheria et Calisfanum. Regina
 Hispaniæ non sine periculo ægrotat: et Card. Ma-
 zarino multi existimant manere febrem tenuem et
 lentam, non sine veneni suspicione. Comiti Har-
 curtio data sunt centum millia scutatorum ad iter,
 et filio ejus promissa successio in dignitatem, quam
 ipse habet primi scutigeri Regis. Seditio fuit
 Barcinone non ineventa, quæ Catalanos Galliæ ma-
 gis magisque suspectos facit. Regina delegatos in
 hac urbe ad reperiendas pecunias, si unquam, nunc
 cer-

certe necessarias, excitavit ad properandum hoc negotium. Triginta de Hasficis equitibus, ab Hochstra egressi, capti sunt a Bavaricis. Romæ Præfectus militiæ factus est Camillus Pamphilius, ex fratre Pontificis natus. Galli in Flandria Castellum rubrum et arcem Arquiam disjecere, ne aut oneri essent, aut facile ab hostibus reciperentur. Ex Anglia hæc audimus, ex Regis fautoribus: Oppidum Creucolanelium in Lincolnia captum a Regiis, item portum Baltonum: ab iis qui hæc effecere, iri in Northfolquiam et Sudfolquiam, ad confirmandam Nobilitatem, quæ in istis partibus pro Rege est. Regem esse Cherburnæ, in limite Dorcetæ. Pr. Robertum Bristoliæ, Comitem Essexium Porthmuthi, Manchestrimum Readingæ. Parlamentarios omnia agere, ne pax fiat; id inde apparere, quod de abolitione communi excipiunt Principes Robertum et Mauritium, Comites Cottingtonum, Bristolium, Digbyum, Brandfurum, Dominos Germanum, summæ hunc apud Reginam gratiæ, Heptonum, Glentianum, et Romano-Catholicos omnes, ingens agmen. Ex Portugallia discimus, esse quidem captum Marchionem Montalvanum, sed in necem Regis et Reginæ consilia aut falso evulgata, aut per prudentiam quandam pro falsis haberi.

LXXVII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Cardinalis habet se non quam vellet bene, sed meliuscule. Regina, et aula omnis, in qua nunc est Pr. Condæus et filius ejus Dux Anguianus, per paucos dies hic sunt futuri: urgetur adhuc Comes Harcurtius, ut in Catalaniam eat magnæ sane opis egentem, quandoquidem Castellam Balagenam cepere, quæ diei unius itinere abest a Barcinone, in qua erant milites DC, et, quæ victoribus cesfit, magna frumenti copia: et nunc imminere dicuntur oppido Servieræ, Catalanis plerisque non minus Gallici imperii pertæsis, quam ante Castellani fuere. In Germania multum augefcunt Bavaricæ copiæ. Dicitur Binga Gallicum præsidium, quod tenue erat, expulisse; et idem futurum fuisse Maguntiaci, nisi auctum fuisset ex aliqua ejus rei suspicione præsidium: eo magis miror, famam valide hic spargi de Treviris tutelam Galliæ expetentibus. Magalottus Italus, peramicus Card. Mazarino, captis in Lotharingla locis non firmis, Sanitavauxio, Sarbruia, Vaudievangia, addidit se copiis illis, quæ sub Duce Anguiano fuere, nunc autem sunt sub Marefchalfo Turenæ. Adduxit equitis mil-

mille ducentos, peditum plus aliquanto. Quidam hostium caesi ad S. Menchaldnm. Gasfio apud Guinioci montem est, et ex vicinis Flandriæ locis ad ipsam usque tributa accipit. Rosa et Tubadelius nolunt a militia exire. Elector Maguntiacensium Viennam iturus creditur. Archi-Episcopus Rhemenfis, cum suæ Dioeceseos Synodum habere vellet, permissum a Regina R. obtinere non potuit. Marefchallus Turenæ dicitur per ripam Rheni descendere Mosellam versus. Maxima vero pars Bavarici exercitus esse ad Mosbakum apud Nicrum amnem. Dux Bavarus aliquem de suis huc misit, in speciem desiderans, ut antehac, fini medium se hoc bello gerere; revera ut sine suo damno tempus extrahat, donec omnes copias contraxerit. Regina Angliæ nunc dicitur huc non ventura. Credo quod Card. Mazarinus, id metuens, disputationes quasdam severit super honoris habendi litibus. Elector Palatinus Londinii in sermone publice habito multum approbavit causam Parlamentariorum, quod Regi Britanniae et hic Reginae dolet. In domo Sabrani, Residentis Galliae, capta est foemina nobilis, ipsius hospita, credita cum Hibernis quibusdam, ex eo numero, quos Parlamentarii rebelles vocant, et qui incogniti Londinium venerunt, consilia participasse. Sabrani apparitores non permiserant seorsim ei foeminæ loqui, et ipse ex hac re in suspicionibus est apud Parlamentum. Regem autem ipsum Britanniae audimus nunc esse Excestriae. Plimuthi autem obsidionem a Regiis derel-

lictam. Wallerum et Mancestrum Parlamentarios esse in Wallia, ubi oppida ceperint quædam. Urbem Novi Castellii non ultra obsistere posse Parlamentarios; iisdem Comitem Essexium suspectum fieri. Magna hinc vis pecuniæ Romam ivit, ex qua Gallis nihil aliud, quam contra eorum votum electi Pontificis offensa parta est; quam tamen Pontifex dissimulat. In Arragonia Protonotarius quidam captus est, et ad inquisitionem tractus sub magico crimine. Hic vero puer est educatus inter Pontificios; sed quem magni faciunt Carentoniani. Dicit se (horreo eloqui) raptum fuisse in tertium cælum. Carentonianis autem ideo placet, quod affirmet, et Papam esse Antichristum, et Missam sacrum abominationis. Deus &c. Lutetiæ xxii Octobris MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Duo video dubitari, primum an e Biaga ejectum sit præsidium Gallicum, deinde, an Plimuthi obsidio a Regiis in Anglia plane sit derelicta? Card. Mazarinus adhuc infirmis Chalcoti apud hanc urbem sperat se recuperaturum sanitatem. Regina R., si quid huic Cardinali evenisset humanitus, destinabat ei successorem ex Italia Card. Bichium. Wattenæ in Flandria Præfectus est Manicampius, qui Calmarie Præfectus fuit. Dux Parmensium filiam suam fratris filio Pontificis vult dare, ut eum a Barbariorum, quos odit, affinitate abstrahat. Nomen

ei

ei juveni est Camillus Pamphilius. Venit ad Pontificem et a Melite Christophorus Pamphilius, et multi e domo Alteria, quæ affinis est Pamphiliorum. Legati, qui ad pacem commendandam mittuntur, sunt: Card. Antonius ad Imperatorem, in Galliam Spada, in Hispaniam Sachettus, is, qui Pontificatum speraverat. Quo vero magis valeat ad pacem suasio, Pontifex omnes quos habuit dimisit milites, nisi qui ad præsidia aut ad custodiam corporis ipsius, quando ita moris est, necessarii putantur. Legati vero et Principes, qui Romæ sunt, etiam, quos ad sui tutelam sumserant, eos ablegarunt. Leges bonas contra vim et luxum facit Pontifex, antehac justitiæ fama insignis. In Hiberniâ Eugenius O'ncel Parlamenti Anglicani milites quater mille occidisce dicitur. In Angliâ vero D. Goringii, hic legati, filius cepisse oppida maritima Barnstasulam et Ufarcombum. Rex Angliæ cum Pr. Mauritio ire ad Angliæ australia. Legati a Parlamento misii sunt ad Essexium, sine quorum consilio nihil agat. Bavaricos Gallos nunc Rhenum distinet apud Manhemum.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Vidi his diebus Ducem Anguianum, et ei gratulatus sum, ut sane debui, de prælio ad Friburgum, de capto Philippiburgo, Maguntiaco, Spira, Wormatia, Binga, totque locis in sólo Palatino, Wirtembergico, Badensi. Dixi, non dubitare me, quin huc venisset, ut exercitum, qui illis est in locis, aut superiorem, aut certe parem faceret Bavarico, qui satis est magnus, et in dies crescere dicitur. Respondit mihi valde prudenter, et non sane pro ea quam habet ætate; pecuniam jam missam ad necessitates exercitus et ad scribendum in illis locis militem. Sperari posse, etiam hinc aliquid mitti militis, forte ad tria millia. Cæterum facile videre se, tantis rebus, hoc anno a Gallia actis, neque defatigatum militem labori, neque ærarium novis dilectibus sufficere. Sperare tamen se bona omnia, quandoquidem quæ apud Bavaros sunt copiar, si collectim se teneant, graves sint futurae iis, apud quos erant; si vero se dividant, occasionem sint daturæ aliquam equitatu egregio, qui relictus est apud Marefchallum Turennae. Quod si Glenius et Lotharingici eo ire velint, instituros

eorum vestigiis eos, quos sane non spernendo numero ipse relinquit Sacram inter et Mosellam. Philippiburgi et locis aditis validas munitiones iussisse se fieri, et quantæ fieri poterant circa castellum illud, quo Maguntiacum defenditur. Non omittam, quæ ipsi dixi dicere etiam Pr. Condæo, ubi huc redierit, nunc nempe abest, et præcipue illud rogare, ut controversia, quæ est in Transmasianis locis ex usu communi componatur, et hic Hasficæ copiæ bonæ tum pedestres tum equestres possint se cum Mareschallo Turennae jungere; qua de re filius meus Casellam fuit misus, et in reditu periculum ab hostibus ingens adiit, quod an evaserit etiam nunc nescio. Francofurti Protestantes bonum sibi, malum autem Bavaricis omen existimant, quod qui a Bavaro erat legatus contra Protestantes, aliqua dicturus, subito expiraverit. Dicunt autem Bavarici misum aliquem, monachum forte, a suo Duce Lutetiam, paratumque Ducem eundem aliorum etiam salutem consulere, si modo mandata habeant cum Gallia paciscendi; verum multi ex rebus præteritis gnari Bavaricarum artium, eo existimant spargi hos rumores, ut Dux Bavarus ab Imperatore plura abstrahat metu isto Gallicæ societatis; cæteroquæ Bavarus non tantum hic valet, quantum valuit antehac. Mareschallus Turennae, derelictis cogitationibus de Francothalia claudenda eminens, ad Crucennacum se contulit, ad servanda Palatinatus loca. Bavarici vero, recepto facile Bacharaco, partem suorum habent apud Manhemium,

cu-

cujus munitiones augent extenduntque longius, quo tutiorem habeant Rheni transitum, medio loco inter insessa a Gallis Maguntiacum et Philippiburgum. Major vero eorum pars manet ad Ladenburgum, sperantque ii se viam reperturos, qua sibi jungant Glenium et Lotharingicos, et XVIII ad minimum millibus Marschallum Turennae aggrediantur, aut, si is loco cedat, aut Saram versus se recipiat, quod multi futurum putant, tum ipsi Maguntiacum aliaque loca recuperent. Imperator Lintziam venisse creditur, ea maxime de causa, ut cum Bavaro aut cum Bavaricis super praesenti Germaniae statu, et ad res suas servandas, consilia conferat. Scripsit idem Imperator Electori Maguntiacensi, ne legatos suos, qui Francofurti sunt, patiaturs consensum praebere ad dissolvendum, qui in ea urbe est, conventum, quem ibi detinere e re sua esse Imperator existimat. Audimus autem, Lotharingos esse inter Mosellam et Luxemburgicum, minoribus acceptis a Beckio, quam speraverant, auxiliis. Glenium apud Confluentes. De Reginae Hispaniae vita aut morte ambigui adhuc sunt rumores. Irata est haec aula non modice Card. Antonio, quod, multis huc scriptis litteris contra Pamphylium, nunc Papam, et acceptis pecuniis, per quas electionem ipsius impediret, arcanis quibusdam pro se ac domo sua pactionibus initis, ad eum eligendum opem contulerit suam, unde et legato S. Chaumontio data mandata auferendi a foribus Antonii Galliae insignia, ut norint omnes, nihil Galliae posthac cum eo

es-

esse commune. Piccolominæus in S. Audomari urbem commeatus intulit. Catalanorum animi magis magisque abalienantur a Gallia. Deus &c. Lutetia

xxvii Octobris

v Novembris

MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Regina Angliæ, hoc ipso die, in hanc urbem intrabit, digno se comitatu. Audimus autem res Regis Angliæ satis bene procedere, retro pulsus ab eo Wallero et Dalberio, et Pr. Mauritio, ab altera parte premente adversarios quinque militum millibus, premi a Regiis Plimuthum, Wimuthum et Limam. Plimuthum missa a Parlamentariis ea quæ erant opus. Præterea in Hibernia Scotos gravem accepisse cladem; neque bene convenire inter Parlamentum Angliæ et Legatos Batavos. Eos qui in Parlamento pro Episcopis sunt, ut est ferme nobilitas, omnibus sectis, crescit autem numerus quotidie, libertatem polliceri, in id ne Puritani prævaleant. Omnem supellectilem Regiam, quæ est in turri Londinensi, etiam ea quæ sunt regni, versa in usus belli. Spiram sperasse Bavaros se in suas partes traducturos per amicos, quos ibi habebant; sed rem successu caruisse. Venisse Ulysiponem a Brasiliæ portu Sanctorum XII naves: ab India Asiatica Galeonem, et expectari duas inde alias conspectas ad insulam Terceram. Pr. Thomam cum suo milite esse apud Alexandriam territorii

Me-

Mediolanensis; expectari ab eo ex his locis mandata de Hybernis,

Vidi Excellentiarum Vestrarum litteras ad conventum Francofurti et ad singulos Principes; laudo ac probo, et apud Reginam R. earum mentionem feci honorificam. Puto eas nec omne effecturas, quo tendunt, nec nihil.

L X X I X.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Sue-
dicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Est in Luparâ Regina Angliæ cum L. corporis sui custodibus: concedit Regi et Reginæ ubi in Luparam veniunt, aliis omnibus in locis, sacris, publicis, privatis; cedunt ipsi et Rex et Regina Galliæ Regens. Pr. Condæum conveni, gratulatusque ei sum de rebus a filio ejus feliciter et gloriose gestis, laudavi celeritatem in agendo, disciplinam in castris et viis, et amicitiam cultam cum Germaniæ Principibus et civitatibus: rogavi, ut exercitus, qui ibi est, augeatur, habeatque necessaria. Omnia hæc sibi curæ fore promisit. Multum autem potest, non tantum forte nascendi, sed et ingenio et rerum peritia. xxii Octobris præcipua Gallorum castra erant ad Spiram, Bavaricorum ad-

adhuc ad Ladenburgum, et in illis locis, in quibus Nicer se Rheno miscet; et hi Manhemium, et illi Philippiburgum ac Castellum, quod Maguntiacum imminet, munire strenue pergunt, habentque de Friburgo recuperando spes bonas. Litteræ et a Londino et a Colonia retentæ faciunt, ut suspi-
cemur aliqua adversa evenisse partibus illis, quibus istæ urbes favent. Regina Hispaniæ quin mortua sit non ultra dubitatur: itaque rursus nobis fumen-
da erunt lugubria. Audimus Lotharingicos cum iis, quos addidit Beckius, Rhenum transiisse, ut se cum Bavaricis jungant. A Magalotto autem Longviacum obsideri. Comes Harcurtius an vere ægrotet, an febrem tertianam duplicem simulet, ne in Catalaniam abeat, varia sunt judicia. Interim mittuntur isthuc decem centuriæ ex prætoriiis, Hel-
vetiorum quinque. Non affirmaverim, quod rumo-
res quidam ferunt, Crucenacum a Gallis captum. Dicitur hic Gallia obtulisse millionem Francicarum
librarum Regi Daniæ, ut pacem faciat cum Suedis; si ita est, Suedis tanto plus offerre deberent,
quanto Suedorum res sunt meliores. Deus &c,

Lutetiæ $\frac{II}{XII}$ Novembris MDCXLIV.

H. GROTIUS.

Si qui ex Flandria huc veniunt, ajunt exercitum ibi Gallicum valde imminutum, a XX millibus ad IX aut minus; et qui restant eorum multos ægro-
tare, ita ut putent ista ad Wattam munimenta
bre-

brevi hostium fore. Tzerinus Comes, qui in itinere ægrotaverat, et mortuus esse nunciabatur; hunc dicitur venisse Constantinopolim, eodemque rediisse Sultanum Turcarum ab Adrianopoli, mutato Tartarorum ad Pontum Euxinum Chano. Præfectus urbis Romæ rus ivit, quia obtinere non potuit, ut legatos Regum præcederet. Papa Duci Parmensi omnia exhibuit animi benevoli testimonia. Lambojus in Leodico militem scribere dicitur. Lintzium ire Elector Maguntiacensis, ut cum Imperatore et aliis consultet. Multos a Papa dimissos milites conscribit Neapolitani regni præfectus: sperat futuros ad sex millia. Mortua est Regina Hispaniæ vi Octobris, annum agens quadragesimum et secundum. Marefchallus Castilionæus non sine periculo ægrotat. Marefchallus Turenæ cohortes quasdam exhaustas dissolvit, militesque in alias cohortes pleniores adscripsit. Regina Angliæ nondum Legatis ad se aditum dedit; postulat, sed comiter, ut sibi reddantur duo milliones, quos matri suæ, cujus hæres fuit, Rex Ludovicus XIII commodavit.

L X X X I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Res hic neque optimæ sunt, neque pessimæ. Regina R. cum Rege, magna sane vultu astuque promittente, bene valent: itidem Regiæ Stirpis Principes. Cardinalis non commode admodum, sed mediocriter se habet, et incipit resumere res, ab aliis, minorem rerum notitiam habentibus, non æque bene tractatas: pecuniæ difficulter reperiuntur, exhaustis ubique populis, potentibus vero facile, pauca dando in paucos, viam reperientibus, per quam se ab oneribus eximant. Itaque exercitus in Flandria, qui ad Wattenam est, de XX millibus ægre IX servat. Commeatus autem Gallis impediuntur, restitutis per Flandros aggeribus, quos Galli disjecerant, omnibus impeditis. Magalottus Saram inter et Mosellam habere creditur XII hominum millia; eo se referent, qui sub Mare-schallo Turenne Vice-Comite sunt, nisi supplementa ipsis promissa brevi adveniant. Roma excessere Barbarini. Dux autem Parmensis comiter ibidem receptus est. Hispani illorum locorum apud Alexandriam se habent, ut eo propiores sint ad tutandum Finale, cui imminent Galli. Flixium ad

Q

Ibe.

Iberum amnem a Castellanis obsidebatur, cum inde huc venire litteræ. Dicuntur etiam Portugalli claudis aliquid accepisse ad civitatem Roderici; castella vero eis quædam adempta. Dicitur Glenius moliri aliquid contra Hockstram. Rex Angliæ ab Oxonia ivit Bristoliū, habet autem in iis locis sex equitum, octo peditum milia. Urbem Novum Castellum impetu cepere Scoti: Regio exercitui imminet Mancestrius. Essexius ad Readingam est. Masfius tribunus militum Parlamentarius LX de Pr. Roberti milite interfecisse, aliquanto plures captivos fecisse dicitur. In Hibernia Castellum Duncanonum ad ætūnem Wexfordum cepere Parlamentarii. Plessacus Prætinus in locum S. Chaumontii Romam mittitur. Dives Abbatia hic in Gallia, quæ Card. Antonii fuit, ei auferitur, ob res Gallicas male procuratas. Mareſchallus Castilionæus rectius valet.

Dens &c. Lutetiæ $\frac{IX}{XIX}$ Novembris MDCXLIV.

H. GROTIIUS.

Novæ ab Hispania litteræ dicunt, exustam a Gallis urbem S. Vincentii. Gramontum urbem Catalaniæ a Gallis oppugnari. Venisse Ulyssiponem aliquantum sacchari ab insula S. Thomæ derelicta a Batavis. Inter eosdem Batavos et Portugallios bellum manere in Asiatica India, et pullos Cellanæ insula Batavos. A Roma: renovatam ibi et a Papa juratam bullam Pii V. contra alienationes
bo-

bonorum Ecclesiæ. A Rheno: Hockstram obsideri a Bavaricis; sed ivisse eo a Crucenaco Gallos, ut obsidionem disturbent. Ab Angliâ: Parlamentarios ab obsidione Bamburii defectos; sed pugnam ad Neuburgum, et novem machinas Regi ereptas. Hibernos in Wallia foede grassari; ideo nemini eorum, qui bello capiatur, vitam concedi; idque constitutum a Parlamento, quod est Londinii. Carbilum in Cumberlandia et obsideri a Scotis, et parari obsidionem arcium Timmuthi apud Novum Castellum, et Scarbourii in Eboracensi tractu. Pr. Mauritium esse apud Wallingsfortum, ire contra eum eos Parlamentarios, qui Abingtoni fuere. Copiæ quædam Gallorum apud Bononiam congregantur, ut iis qui Wattenæ sunt subveniant. Italius, Ferrius nomine, in Bastiliam conjectus est; ob litteras in Hispaniam scriptas. Card. Antonius culpam malè curatæ res Gallicæ circa electionem Papæ conjicit in S. Chaumontium, qui pecunia usus non fuerit, ut erat iussus.

LXXXII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ.

ILLUSTRISSIMÆ ET EXCELLENTISSIMÆ DOMINÆ.

Has litteras miseram diē eo, quem præferunt, per Coloniam. Sed cum intelligam, interceptas litteras nonnullas, dubitare cogor, an inter eas

fuerint meæ istæ, aut ad eas responsa. Quare *meas iterum descriptas* mitto per Batavos, longiore, sed ut nunc res sunt, tutiore itinere: et obnixè rogo, ut ante anni hujus exitum certi aliquid responsi habeam, ex eo res meas ordinaturus; quod scripsi de impendiis ultra accepta verissimum est, nec id ignorare possunt, qui hic fuere. Lutetiæ

IX
XIX Novembris MDCXLIV.

Excæ. Væ. perpetuum servire desiderans

H. GROTIUS.

LXXXIII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Mareschallus Gasfio ab aula in Flandriam rediit. Comes Harcurtius iter in Cataloniam distulit in mensem Februarium. Sperat autem se habiturum ex iis qui ibi sunt, et quos Catalani addent, et quos ipse adducet, ad sexdecim peditum, equitum quinque millia, de quo dubito. Motta in Lotharingia a Magalotto ita operibus et vallo cingitur undique, ut qui exierant milites, redire eo non poterint. Eruptiones, ab obsessis factæ, non optime suc-

succesferunt. Barbarinis res male procedunt. Nam
 et Camillo Pamphylio, facto Cardinali, spe exci-
 derunt matrimonii cum Thaddari filia, et, ne ipsi
 aut Avenione aut Nicaræ cum honore sint, Gallia
 acriter intercedit, opera utens Card. Biquii. Quen-
 dam, qui in Barbarinos carmina scripserat, et cui
 ob id minati erant Barbarini, Card. Medicæus in
 domum suam recepit cum honore. Dux Vendoci-
 nensis Florentiæ est. Galli milites, qui in Italiâ
 fuere, non in Montisferratenfi tantum ditione, sed
 partim in Pedemontano et Delphinatu hybernant.
 Præfectus Mediolani auget oppidorum præsidia, et
 pecunias quærit, ut valentem exercitum habeat
 vere proximo. Fama est, Barbarinos laborare, ut
 in Regis Hispaniæ sint tutela, promissis ei pecuniis
 et milite. Imperator vero petit a Papa, ut in terris
 ejus quatuor millia militum sibi liceat scribere.
 Gallia Camillo offert pinguem Abbatiam cum titulo
 Protectoris Galliæ; an hæc recepturus sit, incer-
 tum est: Multi nempe existimant, omnia acturum
 Papam, ut Gallos cogat de Italia discedere. In
 Anglia Parlamentarii obsident Newercam, Chestriam
 et arcem Lacti, et equitem misere in partes Regni
 occidentales. Rex cum novas condiciones ad Par-
 lamentarios vellet mittere, nec illi legatos recipere
 vellent; nisi Rex ipsis titulum daret Parlamenti
 Angliæ, morem eis gesit, misitque ducem Riche-
 montium et Comitem Suthamptonium, unde pacem
 multi sperant, quæ certe nunc, nisi maxima cum
 Regii juris imminutione, fieri nequit. Aliqui exi-

stimant, Regem auxilia aliqua externa expectare in
 ver proximum, interim sperare incrementa discordi-
 arum inter Parlamentarios, quorum nonnulla sunt
 femina. Nam et de Archi-Episcopi damnatione non
 consentiunt cum plebis ordine Proceres, et Liturgia
 Anglicana jam damnata est a Synodo, fabricatur
 nova, ministrique constituuntur sine Episcopali ma-
 nuum impositione, multis improbantibus. Et Scoti
 agunt ferocius, ideo quod promissa stipendia non
 acceperint. Legati Batavi discessum parant, pri-
 mum tamen ituri Oxoniam, ut Regi valedicant.
 Fuit ipsorum opera Parlamentariis parum grata, et
 jam naves Batavæ venientes a portu, quem Rex te-
 net, inspectari nolentes a Parlamentariis, in pugnam
 et cædes venere. Sabranus, residens a Parlama-
 nariis, ut legatus recipi voluit; sed cum litteras non
 ostenderet, rejecta est ejus postulatio. Regina An-
 glia a Regina Gallia aliquid accepit pecuniæ, quod
 illico misit ad maritum. Hæc sunt quæ nunc ha-
 bemus in tempore rerum sterili. Deus &c. Lutetia

XXI

XXXI

Decembris MDCLIV.

H. GROTIUS.

Fama hic per urbem et aulam vagatur, Scotum
 quendam, ex Suedia missum ad Parlamentarios, qui
 sunt Londini, cum mandatis faciendi cum eis foede-
 re ad arcenda et inferenda bella, idque Rege inscio,
 Audimus non placere Essexio et proceribus alijs de-
 cre-

cretum, quod urget plebejus ordo, ne quis eorum, qui jus dicendæ sententiæ in Parlamento habent, ullum habeat imperium militare. Interim et hoc dicitur, Scotos ad pacem flecti, siue quod stipendia non procedant et præda deficiat, siue quod Hi-bernici minentur, se, præter eos, suorum, qui in Scotia sunt, misuros X millium in Scotiam, et sex millia in Angliæ septentrionalia. Mombasinius, hic a Regina reditum uxori suæ postulans, asperè re-jectus fuit. Tribus in Catalonia cohortibus data est missio, quæ in fuga apud Ilerdam primæ fuerant. Nescio an verum sit, quod itidem hic dicitur, Sul-tanum Turcarum legatos Christianorum Principum dedisse in custodiam, ob cladem quam a Meliten-sibus accepit. Bavaricos audimus, accepto puncio eorum, quæ Marefchallo Torstenfonio prospere con-tigerant, abiisse a via Montana, relictis præfidijs Benshemi et Weinshemi. Ajunt Galli caesos aut fugatos a suis in Catalonia pedites mille quingen-tos, equites trecentos. Cruceiæ arcem ajunt im-peti machinis octo, et præterea cuniculis. Ducem Lotharingum et Glenium esse apud Confluentes Tre-yericos.

LXXXIV.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Litteræ a Francofurto ajunt, Imperatorem ire Budweisum. Archiducem Leopoldum Pragæ, Joh. Waërtium ad Ambergam esse; non successisse ei conatus contra Suedos, neque vero Bavaris contra Gallos, qui erant in Darmstadiensi agro. Gallos nempe se recepisse ex iis in quibus erant locis trans Moenum, unde ab Hassio auxilium habere possint. Plena sunt castra Bavarica suspicionibus maleficæ Magiæ, ita ut inquisitores eam ob rem eo misi sint. Circuli Franconici conventus habebatur Norimbergæ. Excusat is se apud Imperatorem de CXX quæ vocant subsidiiis, ideo quod alendos habeant milites et Bavaricos et Suedicos, in suis finibus. Creditur autem Dux Bavarus dure tractare oppida, quæ subjecta sunt Norimbergæ, et emisisse jura creditorum, quibus illa oppida in magnas summas obligata sunt; ut ea oppida, ubi se tueri, aut solvere, uno vocabulo luere non poterunt, addat superiori Palatinatui: faventem sibi habiturus anlam Imperialem, ubi fidem fecerit, se projecisse illa consilia Gallicæ amicitiae multum Imperatori formidata. Capitulum Maguntiacense suadet Electori suo, ut sibi,

fi

si posset, amicitiam Galliæ comparet. At ille ostendit, præter vetera exempla in promptu esse nova non servatæ a Gallis fidei Spiræ et Wormatiæ. Venerat huc Card. Valencæus ab Italia, non adito Pontifice, sed tantum excusata apud eum per epistolam itineris necessitate. Sciebat Card. Mazarino suspectum esse hoc iter, quia Valencæus honores suos Barbarinis debet, et eis fidus est. Et cum sciret missos a Regina R. qui eum vetarent huc venire, obliquis itineribus et dissimulato habitu venit prope urbem, sperans se impetraturum, ut a Regina audiretur, Barbarinorum, ut hic opinio est, famam purgaturus. Sed red contra spem ejus evenit; nam cum in proximis urbi locis diu substitisset, jussus est abire, non visa Regina. Bastilia, exinanita per Regem Ludovicum ante ipsius exitum ex hac vita, deinde a Regina R., nunc iterum plena est captivis, Mileterius, post disputationem cum Synodi Reformatos se dicentium delegatis, post multas in ipsum jactas excommunicationes, rursus publice excommunicatus est. De Archi-Episcopo Cantuariensi audimus, eum capite plexum, et professum se mori in iis sensibus, quos habuit hætenus Ecclesia publica Anglicana. Duodecim centuriæ de Prætorianis et externæ quædam mittuntur ad opera Wattæ in Flandria tutanda. Qui in Motta sunt Lotharingiæ non ita premuntur, ut non excurrant sæpius, Non Papa tantum, sed et Præfectus Mediolanensis suos misit ad Pr. Thomam. Galli vero Romæ movent omnia, ut Legatus Portugallicus tanquam

Regius legatus admittatur. Imperator in Carinthia vicinisque locis magnos dilectus facere dicitur. Ex Hibernia milites mille quingentos audimus venisse in Hispaniam. Ad Regem Angliæ ventura XII millia; in ipsa autem Hibernia qui sunt, Hibernos in bona esse spe de brevi ejiciendis inde Scotis. Qui a Rege Angliæ in Hiberniam cum mandatis mittebantur, captos in mari a Parlamentariis. Urbem et arcem Cardigam in Wallia, venisse in potestatem Parlamentariorum. Approbatum post longas moras a Nobilitate Parlamenti decretum, ne, qui in Parlamento jus habent dicendæ sententiæ, imperia habeant militaria. In Sudhamtonia & Northamtonia multum pugnari, Pr. Robertum ab Abingtono depulsum. A Regiis capta fuisse castella quædam apud Plimuthum; sed per eruptiones Plimuthanorum amisit. Et Papa et Dux Parmensis et alii Principes Italiæ militem legunt. Pecuniæ hic difficulter quærentur, neque bene convenit aulæ et Parlamento.

Deus &c. ^{xxvi Jan.}
IV Febr. MDCXLV.

H. GROTIUS.

Audimus præterea maximam partem Bavarorum hyperpare in valle Suevica et Wirtembergicis locis. Cæterum eos, qui præsidium habent Aschafnaburgi et vicinis oppidis, cœre, ut Hockstram adversus Gallos tuteantur. A Lambojo scribi X millia militum, octo millia a Duce Carolo, qui de suo erogat sexcenta millia Scutatorum, pro quorum restitutione
pi-

pignori accepit bona, quæ Principis Spinoi fuere. A Papa omnes Episcopos obligari, ut resideant in locis suæ curationis. Regem Galliæ Taurinorum urbem et Carmendiolam reddere Duci Sabaudia, acceptis ab ipso Verruca, Crescentino et ad Padam locis. Copias Gallicas ex Pedemontano tractu, Hispanicas ex Mediolano ire in Catalaniam; unde conjectura est, Papa conciliante clam convenisse Reges Gallia et Hispania de Italiae rebus, et id confectum per Card. Valencæum, qui futurus sit Legatus Romæ, ita ut discessus ejus insalutato Pontifice, et ejus abitio ab aula nihil nisi fabula fuerint, ad fallendos alios. Tempus ista explicabit.

Vidi Oden, quam D. Cerisantes inscripsit D. Cardinali Mazarino. Rident affatim eruditi omnes, et observant tria manifesta peccata contra Prosodiae leges, qualia ipse, in pueris, discipulis quondam suis, ferre non debuit: ego vero dico, non mala esse, quæ de Horatio sumfit.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Quæ nuper de Italicis scripsi rebus, vera sunt; nam et commutationes locorum factæ sunt inter Regem Galliæ et Sabaudia Ducem; et copias, tum Gallicas, tum Hispanicas ivisse in Cataloniam constat: tum vero Card. Valencæus, qui hinc ejectus credebatur, accepisse ab hac aula deprehenditur XX millia scutatorum pro itinere, et promissum de decem millibus scutatorum annuis, præter spem legationis, A Francofurto vero, quæ discimus, hæc sunt: Venisse Gallicum Maguntiaci Præfectum, ut Urselam oppugnet tribus machinis; sed defuisse ei illico pulverem bellicum et globos, neque potuisse haberi a Francofurto. Post triduum, cum abire jam pararet ab hostium illis, qui ex propinquis egressi erant præsidiis: ex peditatu multos occisos aut captos, disiectum equitatum, machinas captas. Ex eo alias, easque Bavaricas copias ad illa apud Francofurtum loca venisse. A Duce autem Bavaro quintum quemque subditorum militiæ adscribi, præter Italos, quos per Gillonem Hasium accepit. Archiducem Leopoldum fore summum ducem copiarum Cæsarianarum et Bohemiæ Præfectum. Gallasio crimina intendi,

di, sperarique a Cæsarianis, qui de ejus exercitu disjecti fuere, eos in hyberna Hatsfeldica semet recollecturos. Metui; ne Mar. Torstenfoni in superiorem Palatinatum invadat. Famâ ejus suum perterritas copias in Hungaria Austriacas, et animos additos Rakoczio; Landgravii Friderici, qui Dresdæ captivus tenetur, libertatem brevi sperari. Hæc sunt, quæ dicuntur illis in locis. At a Madridio nunciatur, non potuisse Marchionem Tarra-cusæ per viam Badajaxi intrare in Portugalliam: sermones ibi esse de matrimonio Regis Poloniæ cum filia majore Archiducisæ Austriacæ: sed alios, aut hanc, aut ejus sororem destinare Regi Hispaniæ: quosdam majorem Regi Hispaniæ, minorem ejus filio et utramque advocandam in Hispaniam, ut de eis fiat quod expediet; sed optare Imperatorem, ut filius Regis Hispaniæ suam ducat filiam. Ducem Medinæ de Turribus esse Valentix, optantique ipsi, ut Romam mittatur Legatus, alios se opponere. A Mediolano ivisse Monachum, qui Provincialium querelas contra Præfectum Marchionem Veladam deferat in Hispaniam. Succesores Veladæ alios ab aliis destinari; ut Leganesium, Cantelmum, Admirantem Castellæ. Aliunde audimus Gallos a Montemagno Montisferratenfium ditionis repulsos; misam e Gallia pecuniam ad Rakoczium; Turcæ confilia contra Melitam ferri. Wendelam in Lotharingia a Gallis occupatam: a Duce Carolo pecuniam dari mutuam Regi Hispaniæ; a Rege vero Hispaniæ pecunias novas offerri circulo inferiori ad Rhenum, ut ejus opera uti possit, ubi tulerit occasio. Et
qui-

quidem XVI millia thalerorum Imperialium ad conscribenda sex militum millia. Hiberni milites, Galliae militaturi, Machloviam in Afemorica Britannia advenere. Hærcuttius brevi hinc abibit in Catalaniam, et Dux Longovillanus Monasterium; ut quidem in aula rumor est. Rupellia multum damni fecit per graves hujus temporis procellas; tum in navibus, tum in Salinis. Card. Ltgduhensis a Roma in Galliam venit. De Anglia solent hic varia tradi et credi. Fama receptior est, parari in Hybernica XII millia, Regi militatura: Arcem Chirkiam captam a Parlamentariis; in Hamtonia apud Chriskircham Parlamentarios male habitos a Regiis; sed mox Regios per Middletonum depulsos. Totum ordinem insidiarum, quas Regii in Duberniam struxerant, detectum. Chardum, locum in Crohehornio, derelictum ab Hoptone Regio Duce. Legatos a Rege ad pacis negotium esse Richemontium, Suthamptonum, Dorsetum, Edwardum, Hidam. In Cornubia impediti dilectus Regios; in Schropschira vero etiam Nobilitatem expelli. Wallerum ire in partes Occidentales cum sexies sex mille partim pedibus; partim equitibus, et expectari ab eo Dracoharios centum. Comitatum Sussexiae ad sui tutelam conscripsisse bis mille pedites, equites ter mille. Parfaxio adesse plus viginti hominum millibus; contra præcipuum Regis exercitum ire Middletonium et

Holbornam. Deus &c. Lutetiae $\frac{1}{XI}$ Febr. MDCXLV.

H. GROTIUS.

Tu-

Turcæ iterum navibus longis Italiæ oram adveſti, exſcenſum fecere in Calabria apud Rupem Imperialem, Petropaulum et Scylacæum. Tartari vero incurſarunt Campeſtria Walachiæ proxima, et minari dicuntur Poloniæ. Papa quendam in Hyberniam mittit Miniſtri Apoſtolici nomine. Mareſchallus Turenius ad Fleiſhemium eſt. In Pictonum urbē et terris bis terra movit, multaue ædificia diſjecit. Hiſpani in Caſtellis ad Mardicum tria millia militum poſuerē, et foſſam, quæ ibi eſt, tutantur, ſtructis militum receptibus.

L X X X V I.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Quæ Francofurto veniunt litteræ nunciant adhuc magnam Cæſarianorum et Bavaricorum conſternationem ex prælio ad Thaborem. A Ratiſbona Imperatorem et Auguſtam iviſſe Viennam. Sed parum tuta credi itinera. Mareſchalli Torſtenſonii exercitu in duò agmina diſviſo, quorum alterum Crenitium et Danubium verſus eāt; alterum in Moraviā penetret, Racotzii appropinquationem exſpectans. Ægre per Gallasium ad Pelsnam recolligi equitatum; pedinatus vix duo millia ſuperſeſſe, in
his

his ægrotos multos, eos se tenere labore. Johannem Waërtium cladis nuncium venisse ad Bavarum; sed relictis apud Gallasium cohortibus quatuor. Merciacum ad Hallam manere; Nobilitatem et novos ex Austria milites coire apud Boudoweisium ad res Cæsarianas reparandas. Sed veterem Imperatoris militem ipsi Austriæ valde esse gravem. Marechal-lum Turenne ponte ad Spiram facto, et equis emptis Casfellæ, copiarum aliquid ad Brettam colligere. Monachum a Bavaro ad res in arcano gerendas misit Lutetiam. Legatos ab Electore Maguntiacensi ivisse Monasterium, in itinere collocuturos cum Brandenburgicis. Card. Mazarinus Romæ obtinere non potuit, ut frater suus Cardinalis fieret. His diebus diu admodum collocutus est cum Card. Valencæo, magna cum amicitie testatione. Beaupuyus nondum huc venit navibus longis, uti dicebatur; sed custoditur in arce Archangeli, multum pro libertate ejus laborante Cardinali Medicæo, qui eum in tutelam suam receperat. Regina Regens minata est Parlamento, se in hoc instituturam Regem, filium suum, ut ulciscatur injurias factas Regiæ potestati. Barillonius, cujus præcipuum crimen est, quod contra Card. Mazarinum consilia Reginæ R. dederit, non ibit Pinerolum; sed manebit Lugduni, et secum ibi habebit conjugem suam. In Catalonia Fabertus cum militibus aliquot Gallis in hostium venit manus; dicitur ibi bellum fore acre, et habere comitem Harcourtium ad XXIV millia. Non minores copias habiturum se sperat Dux Aureli-

lianensis, qui nunc ivit ad aquas Borbohias, inde iturus in Flandriam, ubi Piccolominæus, ad veterem militem additis X novis millibus, obsidionem Wattæ minatur. Lamboyus: et Dux Carolus mansurine sint in Belgicis partibus, an rebus Imperatoris laborantibus subsidio futuri, fama dubitat. Expectatur hic Legatus a Polonia, qui Regi sub uxorem accipit Mariam Manthanam. Putantur Marechalli Franciæ futuri Magalottius Italus, qui Mottam Lotharingiæ obsidet, Ranzovius, Plasæus, Pralinus, Arpajotius. Rex Hispaniæ dicitur apud Cæsaraugustam esse cum duodecim peditum, sex equitum millibus. Cœptum a Gallis Rosarum obsidium ad Mottam obliquis fossionibus acceditur. Sex Fregattis Dunquercam advenere trecentæ argentificæ. Bavarus Uberlingæ, Constantiæ, Brigantiæ, Landavii com meatuum congeriem facit. Sultanus Turcarum habere dicitur naves longas LXX; centum alias: Sudam Cretæ portum a Venetis petit. Veneti non tantum quatuor millia militum conscribunt in terris Papalibus; sed et per alia Italiæ loca millia decem. Gasfio, ponte Aventino capto, excurrit, et vastat insulis proxima. In Hibernia conjuratio arcana Protestantium contra Romanenses detecta evanuit. In Anglia, cum Weymuthum in manus venit Parlamentariorum, simul in manus venere arma multa, quæ Regina Angliæ ex Gallia illuc transmiserat. Langus, dux Regius, a Wallero cæsus dicitur: contra Brewertonum, itidem Regium ducem, ire bis mille pedites Scoti, alæ tres equitum;

R

alia

alia pars Lancastriam petere, Meldruno Parlamento obsidente Scarburiam. Parlamentarii minoris subsidii volunt liberos Regios, qui apud ipsos sunt, dari educandos Comiti Northumberlandiæ et uxori ejus. Omnes præpositi militares, qui in exercitu Farfaxii aliquod imperium sunt habituri, nominati sunt ab ipso Parlamento. In Hybernia Romanenses ab obsidione Castellum Duncani depulsi sunt. Hæc sunt quæ hic intelligimus. Deus omnia hæc in bonum vertat, idemque &c. Lutetiæ xxx Martij
viii Aprilis

H. GROTIUS.

Dux Bavarus inter alia Staubingam munit. Geisius arcem Ameneburgam obsidet. Et Siciliæ et Calabriæ ora tum a Gallis, tum a Turcis infestatur. Rex Poloniæ Venetis auxilia offert contra Turcas. Rex Angliæ sperat se brevi habiturum in duobus exercitibus XX millia militum.

LXXXVII.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Suedicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI.

Edictum Reginae nostræ, quod latine verteram, ab aliis verum est Gallice, non admodum bene; neque meo jussu latinum etiam in Italiam missum est; et video, rationes ibi expositas probari talium peritis; quod de indictione belli, etiam mea, quæ non tanti est, auctoritate a Danis adfertur, facile solvitur: hybernorum captionem in locis imperii hostilis, et qui hostibus tributa pendat, nihil aliud esse, quam consequentiam belli pridem suscepti; uti eo more bellantes omnes, usum Daniæ Regem, usos Gallos, ita ut nec Benfeldii amico solo pepercerint. Regem vero Daniæ, cum id, quod belli jure factum erat, ultimum ivit, satis, Daniæ viribus naves hostiliter capiendo, milites oppugnando, novum sic inchoasse bellum, non Germanicum amplius, sed Danicum: quare ipsius fuisse, id nobis indicare. Explicationem juris nostri fusiores ex privatorum, alicubi forte errantium, scriptis moliri nolui, expectans ea, quæ post Edictum in Suediâ facta, nunc in alias linguas, ut audio, vertitur: dabo operam, ut et ea externis innotescant. Qui Galliam regunt, hucusque pacem nolle in aperto est

R. 2

in-

inde, quod et profiteantur, et in id se obligaverint, ne quid bello captum reddant; veruntamen talia possint in regno interna mala exsistere, quæ Card. Mazarinum ad alia consilia, et quidem subito, verterent. A Francofurto discimus, Electorem Maguntiacensem suos mittere Monasterium; dici ibi Gallos quædam incusare in instrumento potestatis datæ Legatis Cæsarianis. Tam hoc ipsos Cæsarianos, quam Bavaros plane id agere, ne componatur, quæ exarsit inter Suedos et Danos, controversia: Scriptum etiam ad Electorem Brandenburgicum, ne in id laboret. Hatsfeldii in Lotharingia copiis adjungere se Brogum et Cæsarianos alios; sed, præter Coningemarchium, ab Hasfia Geisium se iis opponere. Milites ex Hagenavia ad portas Wormatiæ excursus fecisse. Traumensdorfium aula exsulem ire in Stiriam. Viennæ sperari cum Rakoczio pacem; addi etiam, Rakoczii Legatos qui ibi fuere, questos de Suedis, quod armorum vim potissimum, non in Austriam et Bohemiam, ut illi sperabant, sed in Daniam verterint. A Viennâ Dano promitti auxilia, non mitti; nisi prius se ipse Cæsarinæ causæ illigaverit. Ex Anglia discimus, Regiam contra malos rumores bene valere: abiisse Oxoniâ Bristoliam, mense uno a partu remotam. In animo ei fuisse liberos, qui Oxoniæ sunt, secum ducere; sed intercessisse eos proceres, qui Oxoniæ sunt. Comitem Novi Castelli ex clade ultima recepisse se Eboracum. Eam urbem a Scotis circumveniri eminens; ipsas illius Comitis reliquias de exercitu junctum.

turas se cum Pr. Roberto. Ordinem plebejum ejus Parlamenti, quod habetur Westmonasterii apud Londinium, suscepisse suspicionem quandam contra Comitum Essexiæ, tanquam causæ populari minus fidum; itaque artibus clanculariis id eos agere, ut copiæ ejus decrescant, crescant autem eæ, quibus imperat Wallerus. Neque hoc tantum eos agere; sed et ut, more apud Scotos recepto, non duæ sint ut in Anglia clasces Parlamenti, sed una, in qua proceres civitatum sententiis vincuntur. [Archiepiscopo Cantuariensi nova objectantur crimina, quod scribi sibi passus sit Sanctitati tuæ, Angelum se vocari et Pontificem, a Puritanis, hominibus antiquitatis ignaris. Nam Sanctitatis titulus Episcopis omnibus datur a Basilio, Eusebio Samosateni, Hieronymo, Augustino, immo et Concilio Orientis Ephesi habito, a Concilio universali Ephesino, et a Chalcedonensi: quin et ab Imperatoribus Constantino, Theodosio Secundo, Martino et Justiniano: sic et Angelorum nomine in Apocalypsi Johannes eos designat Episcopos, quos ipse in Asia instituerat: nimirum quod, sicut olim Angeli, mandata Dei ad populum deferant; preces autem populi ad Deum. Pontificum vero nomen ex Paganismo deductum ad rem Christianam, datum Episcopis: non ab Episcopis tantum aliis, sed etiam a Romanis, ut Zosimo, Cælestino, Hilario, Felice, Hormisda, Vigilio, et a Conciliis multis: quæ obiter tantum dico, ut appareat, quantus sit hominum talia criminantium fervor. Venio ad Gallica. Magnis animis agitur lis illa inter Ducem Anguianum et Es-

gulloniam. At Regina ex Cardinalis consilio Advocatis Ducis Anguiani interdixit, ne quid contra Esguilloniam dicerent, nisi quod ad causam pertineret. Illi vero ea, quæ vel maxime Esguilloniam infamant, maxime ad causam suam pertinere existimant. Mareschallus Turenæ cepit arcem et oppidum Fauconnojam, milites autem suos partim ibi disposuit, partim in Lotharingiæ locis. Scripsit ad Reginam de sua in ipsam fide. Idem fecit Espernonius. Fides habetur eorum litteris, quanta litteris haberi solet. Interim Rex omnia ad Sedanum munimenta sua fecit. Dux Aurelianensis ob articulorum dolorem hic adhuc manet; copiæ ejus dicuntur fore majores; at creduntur non superaturæ XXV millia; Anguiani ad IX millia, Gasfionis ad IV, Villaregii ad tria millia. Plesæus Befanfonius ivit iterum ad Ducem Carolum, modica spe transigendi negotii; tantum distant ipsius Ducis petita ab iis quæ Galli volunt concedere. Piccolominæus jam ex Gallia in Flandriam advenit nullo damno facto. Marchio Villæ est Romæ, ut Gallos, qui Pontifici militarunt, ad Pr. Thomam abducat. Ethruscus suos dat Hispano. Pax in Hibernia est. Delectus Gallici, apud Leodicum facti, nondum huc venire. Interdicta est Parlamento per Reginam cognitio inter Sorbonam et Jesuitas. Romæ dicuntur judicia esse satis æqua super istis controversiis. Deus &c.

IV
XIV Maji.

H. GROTIIUS.

Ru.

Rumor hic est, decem millibus militum auctum esse Mottam Odincurtium, et parare se ad obsidium Tarraconem. Naves Gallicæ jam a Masilia et alijs locis in Cataloniam profectæ sunt. Dux Bulionius Romam ivisse dicitur. Veneti adhuc militem omnem ætinent. Helvetii, qui militant sub Marefchallo Turenæ, contra Imperium usum sui nolunt policeri, Comitissa Bosfuvia, cum in Galliam venisset ad jus suum conjugii prosequendum contra Ducem Guisium, Rothomagi capta, et in navem imposita est, ut, unde venit, redeat. Causa ipsa de matrimonio Romæ tractatur. Papa Regina R. scripsit, eam monens, ne se de religione controversiis misceat; sed rem permittat Episcopis. Audimus Cairi seditionem militarem fuisse; sed illico extinctam, et Thraciæ Præfecto abscisum caput ob concussiones. Centum et triginta captivi a Cæsarea Mauritaniæ sive Algerio huc venire, redempti a Religiosis, qui talibus officiis laudandis sane semet addixerunt. Præfectus Mediolani etiam Castellum Sanetiæ post alia multa munitionibus nudavit, ut iis, qui in præsidio fuerunt, uti posset, quod militum iis in locis penuriam testatur. Leridæ detecta et punita contra Gallos excitata factio. Ex Anglia audimus, premi a Regiis Plimuthum et Limam. In Scotia Comes Arguilius, Marchiones Huntlejus, Montroesius, Niddidalius factionem pro Rege suscitant. Rex Angliæ externis omnibus, suas partes amplectentibus, concedit mercatum pannorum pari immunitate, qua subditi ipsius fruuntur. Parlamentum

Oxoniz eos, qui Londini pro Parlamento se gerunt, declarant Majestatis crimine fontes, ob vocatos in Angliam Scotos, factum sigillum Regio simile, æquas ad pacem leges repudiatas. Accepi Illust. et Excell. D. Legati Baronis litteras, datas XVIII Aprilis, pro quibus et pro chartis eas comitantibus summas ago gratias. Pro certo habeo, Venetos omnia facturos magis pro Gallis, quam pro Suedis, quod cum illis multa negotia habeant, cum his nulla; siquæ via se ad pacem cum Imperatore monstret, posset forte obtineri, ut is promittat, auxilia se Dano non misurum, dum et Suedia promittat se non misuram Portugallo.

L X X V I I I.

JOHANNI OXENSTIERNÆ.

Accepi litteras Reginae Dominæ nostræ, datas x Junii. Petii aditum ad Reginam Regentem Regni hujus: ibi, postquam officio doloris et consolationis functus fuero, alterum illud de fœderibus negotium tractabo apud eos, quibus res istæ nunc sunt creditæ. Nam Chavigniacus, ab eo quod habuit munere demotus, securitatem sibi quæsit in legatione. Ad Theodonis villam obsidio jam ad fossam oppidi pervenit, nec quicquam deest eorum, quæ sunt necessaria. Quid agat in Hispania Motta Odincurtius, quid in Italia Princeps Thomas, cognoscere brevi dabitur. Guebrianus cum suis apud Hohentwilam est, Bavarici trans Danubium Ulmam
ver,

versus. Dux Limurcensis Francothalæ bene acceptus fuit, crediturque ejus restitutio pro re certa. Legati hinc ad pacem ituri expectant, donec Hispani, præter eum, qui præcescit cæteros, de quo scripsi, hac transeant, non quidem, quantum audio, Lutetiæ transituri, ne ea res Batavos offendar; sed non ita longe ab aula absuturi, ut non ad eos admitti possent, qui res præparent. Ego vero ea de re non multum sollicitus sum; nam etiamsi omnia, quæ ab Hispanis cepere, largiri velint, nihil largientur de nostro. Francofurtensis conventus ad breve tempus discesurus videtur, deinde eodem rediturus. Volunt Principes ad loca conventus de pace quatuor de suis mittere, et augere numerum, si opus sit. qui ad conventum ea quæ aguntur nuncient, et inde, si opus sit, responsa accipiant. Qui contra Papam se junxere, id est Ethruscus, Veneti, Parmensis, Mutinensis, iter sibi parant Ferrariam versus, et loca ceperunt eoducunt; præterea etiam in ditionem Urbinensem tendunt. Contra in Mutinensem arma inferunt Papæ Duces. Discimus etiam, a Venetis occupatum portum Cesenaticum, ab Etruscis Martinellam in ora maritima, diei itinere a Roma. Contra a Ferrariensibus portum Valonæ, et quædam prælia ab iis bene pugnata. Rex Hispaniæ, interpellatus de mittendis auxiliis ex feudorum lege, cum hoc ei tempora vix permittant, ad pacem laborat. Rex Mæ. Britannicæ edictum edidit, quo vetat eos, qui Parlamentum se vocant, pro Parlamentò agnoscere,

graviter querens perniciem sibi et conjugī Reginae intentatam, hanc et proditiōis damnatam, quod marito fida fuerit; insidias structas ad intercipiendum filium suum, multaque alia. Laborat nunc et Rex, ut motus Hiberniae componat, usus deinde Hibernorum ope. In Parlamento perpetua sunt dissidia inter classem procerum ac plebis. Et cum plebejus ordo Scotos in auxilium advocare vellet, intercesserunt proceres. De Episcopo Bellovacensi, qui apud Regīnam Regentem plurimum potest, et a Regina erat commendatus ad adipiscendum honorem Cardinalitium, respondit Papa, se, si sponte sua ex Gallis Episcopis aliquem eligere debuisset, non alii potius id honoris fuisse collaturum, quod et eruditionem ipsius nosset, et virtutes, et reverentiam erga sedem Romanam: itaque se prima occasione memorem fore petitionis a Regina factae. Card. Mazarinus, qui, si id eveniat, potiorē illum praevidet fore auctoritate et gratia, forte et loco, quia Bellovacensis et Episcopus est, et Par Galliae, creditur parare se, ut eat Romam, et eo misisse magnam vim pecuniae, comparatam ex opulentissimis beneficiis et largitionibus Regni. Princeps Condæus de sua pecunia non parum misit ad filium suum. Dux autem Engolismensis modicum exercitum secum habet, ut impediāt hostem, ne quem locum Galliae aggrediatur. Princeps autem Arausionensis, etsi non multum proficiat, valde tamen utilis est Gallis, quia Melonem et magnas copias retinet, ne in Galliam veniant. Parla-

mentum

tum Parisiense non tantum rescidit, quæ contra Elbavium Ducem acta erant, et ipsum absolvit; sed et jus ei servavit ad consequendam indemnitate suam, ubi id fieri debere judicaret, id est, adversus Card. Riceliaci hæredes. Cancellarius Franciæ a suo munere, quanquam sæpe monitus, discedere non vult, neque magis Breræus a maritimo Imperio, neque Esguillonia a possessione Portus gratiæ. Cum Duce Bulionio agitur de compensatione ei danda pro Sedano. Edicta tributaria multa revocantur, et creditur aliquis in Angliam ad pacem procurandam inter Regem Angliæ et Parlamentarios iturus. Edictum pro iis, qui reformatæ sunt Religionis adhuc pendet sub Parlamento, quæ prolatio suo periculo non caret. Comings-marchii res dicuntur bene procedere. Hæc postquam scripseram, aditus mihi ad Reginam datus est; respondit de suo adversus Reginam nostram affectu verbis humanissimis; de foederibus nihil, quanquam ego id attigeram. Deus &c.

Accessi Comitem Briennium, qui nunc Comitibus Chavigniaci partes implet; dicit jam scriptas litteras ad Reginam nostram, quæ asseverent fore ut servantur foedera, quippe quibus non Reges tantum, sed et Regna obligentur. Id si recte se habet, gaudebo; sin minus, laborabo, ut, si quid corrigendum aut addendum sit, corrigatur aut addatur. Iisdem litteris dicit, scriptum de Portugalliæ Legato admittendo ad pacis colloquia. Rōmæ

mæ et per omne Imperium suum Pontifex argentea vasa privatorum ad se ferri iussit, ut nummi inde cudentur. Castellum Galvasii in Hibernia diutius a Protestantibus contra Pontificios defendi non poterit. Desiderant, qui hic rebus præsent, ut scribatur posthac Serenissimæ ac Potentissimæ Regina Regenti Franciæ.

L X X X I X.

D. JOHANNI OXENSTIERNÆ ET D. JOHANNI ADLERO SALVIO, Legatis Sue-
dicis ad Pacificationem Osnabrugensem.

ILLUSTRISSIMI ET EXCELLENTISSIMI DOMINI,

Constitutum est in conventu Francofurti, ut is conventus transferatur ad alia loca, in quibus de pace agitur, annis ad hoc maxime Bavaris. Sed expectatur approbatio Imperatoris, qui huc pertractus magis ab aliis, quam sua sponte veniet. Culpa ibi infelicis prælii in Bavarum conjicitur: metu nempe ne is copias suas revocaret, præcipitatem fuisse rem in pugnae periculum. Creditur autem Torstenfoni non transiturus Danubium, priusquam et Pr. Rakocius propius accesserit, et. abunde adfit, unde equi aluntur. Casariani Viennæ prospexerunt de milite et comitatibus, sperant se recollecturos equitatum ad XIV millia; pedites autem ex Stiria ven-

venturos quater mille, ex Austria superiore ter mille. Ex Turcico imperio Legatum illustrem expectant, qui pacem firmet; et conditiones ad Pr. Rakoczium mittunt ferme tales, quales ipse antehac proposuerat. Hungarorum animos sibi reconciliant, ut Suedis prohibeatur Danubii transitus et conscriptio militum in locis illis. Leopoldus Lintzii est, et res ad Onasum ordinat. Galli sub Marefchallo Turenne ad X millia Rhenum quidem ad Spiram transiere; sed apud Canstadium Bavarum satis virum habere se putant, ad inhibendos eorum progressus. Electori Maguntiacensi pensiones Hispanicæ adhuc procedunt per Numeratorem, qui Viennæ est. Agit cum Hassicis, ut Amenoburgum et alia quædam extra belli injurias ponantur. Ad obsidendas Rosas naves Gallicæ partim venerunt, partim Masilia solverunt, ut illuc eant: defendit locum Didacus Cavallerus, idem, qui Perpinianum antehac. Harcurtius in Catalonia exercitum decem auxit milibus. Qui in Motta sunt Lotharingæ, infelici eruptione ducentos suorum amisere. Contra Ducem Carolum it Marfinus cum bonis cohortibus. Manet tamen fama de Ducis Caroli consilio in Angliam transeundi, ut Regi Angliæ militet. In Flandria instauratur equitatus; novi conscribuntur equites ducenti, pedites mille. Mortuus est Bucquajus. Qui viræ Piccolominæ infidias struxisse dicuntur Hispani, sunt milites quatuor. Lambojus apud Ipras est, ubi et aliæ cœunt Hispanorum copię. Dux
Au-

Aurelianensis, ab aquis Borboniis rediturus, huc putatur affecto mense Majo. Duo hic ex Polonia expectantur legati, Sapieha et Linches, ad conficiendum cum Mantuana virgine matrimonium. Regi autem Poloniae Papa spem facit dandi Cardinalatus Vice-Comiti, quem Rex Poloniae commendavit. Constantinopoli Sultana quartum marem peperisse dicitur. Trevilla, qui in Bastiliam nuper conjectus fuerat ob verba liberiora, inde exiit. Impositum viro augmentum oneris ad solulos XL. Interim per antecessum pecuniae sumuntur de futuris obventionibus anni MDCXLV et XLVI. Qui in Parlamento sunt Parisiensi, multum gratiae apud populum amittere, quod indictioni in divites semel voluerunt eximere. A Luxemburgicis militibus caesi Gallorum quidam. Imperatorem fama est, cum Praga exiit, secum sumxisse coronam Regni; pecuniae autem non amplius ducatis centies mille. De Bavaris sunt qui addunt, derelictam ab eis arcis Nagoldiae obsidionem; tum vero oppida Pfortshemum et Brettam, eisque praesidia imposita a Mareschallo Turennae, praecipua castra habente ad Wiselochum. Ex Anglia docemur, bis mille Pistolettas, arma alia, et pecuniam misa Londinio ad exercitumoticum. In Wallia septem esse Parlamentariorum militum millia, accitumque, ut eas copias augeat, tribunum Masfejum. A Farfaxio misfos mille et ducentos, qui Regios impediunt, ne subveniant Ponti fracto. Est et rumor, eos qui Newarco exierant, ad equites mille quingentos, pedites mille, cepisse oppida Granshamum

EPISTOLÆ INEDITÆ. 171

num et Dardiam. Deus &c. Illustrissimi et Excellentissimi Domini, Excellentissimis Vestris det omnia prospera. Lutetiæ $\frac{V}{XV}$ Aprilis MDCXLV.

Excell. V. perpetuum inservire paratissimus

H. GROTIUS

X C.

AXELIO OXENSTIERNÆ.

Beneficiis summis Excellentiae Vestrae in me et hoc accessit, quod, adjutus ejus diplomate, feliciter Stockholmiam perveni, ubi litteras reperi conjugis meae, datas xx Maji Novi Calendarii, quae inter res alias nuntiant, Ill. D. Baronem Ericum Oxenstiernam et bene valere, et a Principibus benignissime exceptum. Sed cum et haec et alia Excellentia vestra, litteris citius istuc perlatis, cognoverit, nil ferme est quod addam, nisi D. Ormium de Granges ire, ut augeat numerum illorum sane multorum, qui D. Legatis Gallicis consilio et opera ad pacem aut promovendam aut disturbendam adsunt. Deus, Illustrissime ac Excellentissime Domine, det, ut Excellentiam Vestram, publicis negotiis bene confectis, brevi hic sospitem videam. Stockholmiae xxv Julii MDCXLV.

Excellentiae Vestrae

devotissimus cultor

H. GROTIUS.

XCI.

XCI.

JOHANNI OXENSTIERNÆ.

Illustrissime Domine! Aula hæc mutationes partim peperit, partim parturit. Comes Chavigniacus, patris sui Butilleri fortunam sequutus, maluit abdicare a se honorem, quam inde ejici. Suffectus est ei in manus Secretarii ad res externas Comes Briennius, gente Lominiacus, dictus antehac ex possessione Villaudercius, qui et antehac Secretarius fuit unus ex quatuor, sed ad res internas. Is autem per amicos communes certum me esse voluit, se non minus quam alios antehac aut plus etiam facturum pro foederatis; non frustra id fecit, quia vulgo creditur Monachis addictior. Castillionæus, qui, antequam Cardinali Riceliaco in carcerem daretur, custos Sigillorum hic fuit, nunc, contra primum illud decretum, Regina Regentis permisit ad urbem venit, seque Cancellarium ~~credi vult~~, ideo quod ea dignitas ei olim Regio scripto promissa, cum Aliquius Cancellarius adhuc viveret; sed relegatus. Regina Regens novum Sigillum sub novi Regis nomine adhuc retinet, nec cui datura sit, dicit. Chevreusia, femina illecebrosa, bene a Regina recepta est; sane ad distinguendas joco res serias, ubi prægravant, valde apta est; sed sunt, qui meruunt, ne Hispanicorum beneficiorum nimium sit aut memor aut avida. Espernonius urbem hanc habet pro carcere, donec causa ejus de integro cognoscatur. Qui Legati

gati sint ituri ad pacem, adhuc ignoratur. Davausius vulgat, eo iturum Ducem Longovillanum, et se, tertium forte fore Servianum: alii Chavigniacum aut eo, aut Romam destinant. Dux Anguianus videtur obsessurus Theodonis villam, quamquam introducto ab hoste novo milite. Et multi putant eodem iturum et Guebrianum, spreto Ranzovii consilio, qui in Bavariam potius mittendum censuerat. Engolismensis Dux interim Gallicum contra Belgas limitem defendet. Dicitur Motta Odincurtius irrupisse in Arragoniam; Portugalli vero in Castiliam veterem, quiesci in regione Pédemontana. Veneti autem et Etrusci irrupisse in territorium Pontificis Ferrariense. Non dubium est, quin, si id verum sit, Pontifex venturus sit ad condiciones, quas Gallia æquas arbitrabitur. Vidi novos ærarii Præfectos, Præsidem Balliolum et Comitem Davausium: omnia quæ sperari possunt promittunt pro Suedia et foederatis. Regina regens centum millia Scutorum misit Regi Angliæ. Ego hanc viam propono pacandis regnis Britannæ, et restituendæ domus Palatinæ, ut Rex Britannæ fidem faciat Reginæ regenti Galliæ, juncturum se arma cum Gallis ad restitutionem Palatinatus, simul atque pacem domi habuerit, quam facile, ubi de ceteris certa erit, ipsi procurabit Gallia pecuniâ et armis. Quod si deinde arma in Austriacos movere tantum coeperit Rex Britannæ, videor prospicere intra breve tempus pacem amicis tutam ac nobis gloriosam. In Francosurtenſi conventu Bavarus, postquam multum

jactavit suum pro pace obtinenda et libertate Germanica animum, et quantas res a Gallia obtinere posset, nunc, recuperatis illis ad Onasum terris, nihil ultra, aut de pace, aut de libertate loquitur; habet, quod voluit. In eo vero, quod Palatinam causam vult alibi tractare, quam in Germania, cætera major pars Principum contra ipsum est. Itaque Palatinas res qui agunt, parant se itineri in Westphaliam. Melos huc misit ad faciendas inducias, quod si tale quid fiat, vis omnis in Torstenfonium ingruet. Imo is periclitabitur, si quæ in Germaniam penetrare debuerant copiæ, in finem Belgicum transferantur. Cum Rege Portugalliæ arcum hic convenisse foedus affirmant nonnulli; negat id disertim D. Davausius, attamen audio Gallos postulare litteras itineris pro ejus Regis Legatis. Id sunt qui fieri ajunt ad fallendos Batavos, ut sic Galli, dilato tempore colloqui, res suas ex suo usu constituent aut præparent. Bavarici milites apud Tubingam sunt, non longe ab Heidelbergæ Lotharingici. Guebriani copias apud Friburgum esse dicebant postremi nuncii; Melonis apud montem Hainaviæ. Batillierius jure sibi concesso in arctius consilium veniendi non utitur. Præfectura arcis ad Sylvam Vincennensem a Chavigniaco translata ad Marchionem Montenaræ, qui olim eam habuerat. Sed pecunias et pro hac re et pro munere Secretariatus accepit Chavigniacus. Esguillonia ire jussa Ruellas. Interim Dux Riceliacus Ponticuriæ filius tenet Portum gratiæ: Dux Froufaci Breslaus Bruagium, Blarum

retum Millerajus, præcipua regni munimenta. Hæc quamdiu duratura sint, videbimus cum tempore. Coignæus et Montigotus, qui apud Reginam matrem antehac fuere honoribus, restituti sunt. Si id manet, quod de legatis ad pacem dixi modo, Davausius prior iturus creditur. Longovillanum nemperetinet uxoris uterus. Bresfæa vero, Ducis Anguiani uxor, non longe a portu abest. Exiit historia Bartholomæi Grammondi, Præsidis Tholosani de rebus Ludovici XIII ad annum MDCXXIII; dedicata est novo Regi, cui Germanicum imperium aperte pollicetur. Vidi nunc et Episcopum Bellovacensem, qui flagranti apud Reginam Regentem est in gratia et nunc omnibus deliberationibus adhibetur. Negotia Suedica, tum ad bellum, tum ad pacem ei commendavi; ipse vero valde comiter eorum curam suscepit. Deus, Illustrissime Domine, Excellentiam tuam in prosperis rebus diu servet! Lutetiae $\frac{x}{xx}$ Junii MDCXLIII.

Excellentiæ tuæ addictissimus devotissimusque cultor.

H. GROTIUS.

Castillionæum audimus fore inspectorem domus Reginæ, reddita et ei Sigilla Ordinis Spiritus Sancti: Riceliacum et Fronsacum Duces et Millerajum in aulam vocari. Seditionem ortam Rovargiæ ad Theo-

donis villam CCXX millia militum. Tertium filium natum Sultano Turcarum. In regno Mogolis esse bellum civile. Buquojum vivere; sed male ei cum Hispano convenire. In prælio, quod in Cornubia factum est, captos ab Anglis Regiis mille septingentos; contra a Parlamentariis captam urbem Wakefieldam. Hispaniæ Regem, ne quid Galliæ Regi cedat, se dedisse in tutelam S. Virginis. Olivarii uxorem in gratia manere apud Reginam Hispaniæ. In Arragonia seditiones esse.

X C I I.

Adscripta litteris d. $\frac{x}{xx}$ Sept. MDCXXXV.

D. SCHMALCHIO datis, quæ extant in Vol. impr. pag. 182.

Scripseram ad D. Cancellarium et ad Spiringium, rogare me ut sciam, unde recepturus sim trimestre, quod a Calendis Augusti deberi cœpit, et iterum impendita, quorum rationes bis transmissi. Spiringius vult, me id ex Gallica pecunia repetere: id vero est non ad Calendas Octobris aut Novembris, sed ad Græcas. Ego, qui multum in supellectilem parandam erogavi, spero fore, ut illæ solutiones non differantur. Quare si e dignitate regni videtur bene sustineri hanc legationem, rogo, ut et nunc et in posterum certi videam aliquid. Ea in re æquisima precor, me adjuves, et paria, si res tulerit, expectes. Si huic meæ rei prospectum satis esset,

com-

commendarem et liberalitatem in eos, qui me ad regem deduxerunt, et pro Mousterii picturis jam paratis, et pro chartis Hottomanni, et in Hepstenium.

T. Nob. observantissimus

H. GROTIUS.

XCIII.

Adscripta litteris d. $\frac{III}{XIII}$ Novembris
MDCXXXVIII, AXELIO OXENSTIER-
NÆ datis, et quæ exstant in Vol. impr.
pag. 479.

Sentit Rex, pro Palatino nihil fieri posse, nisi plane constet, quid non in præsens tantum, sed et in futurum facere velit Anglia. Deniskio permissum est videre Principem Casimirum; sed ea lege, ne ei loquatur, nisi Gallice, Gallis præsentibus. Miror, Cardinalem, quod me docet Venetus, perstare in præbenda ea, quam ipse conceperat, formula diplomatis pro Germanis, in quo est: non obstante crimine Majestatis.

Adscripta litteris, datis $\frac{v}{xv}$ Sept. MDCXL.

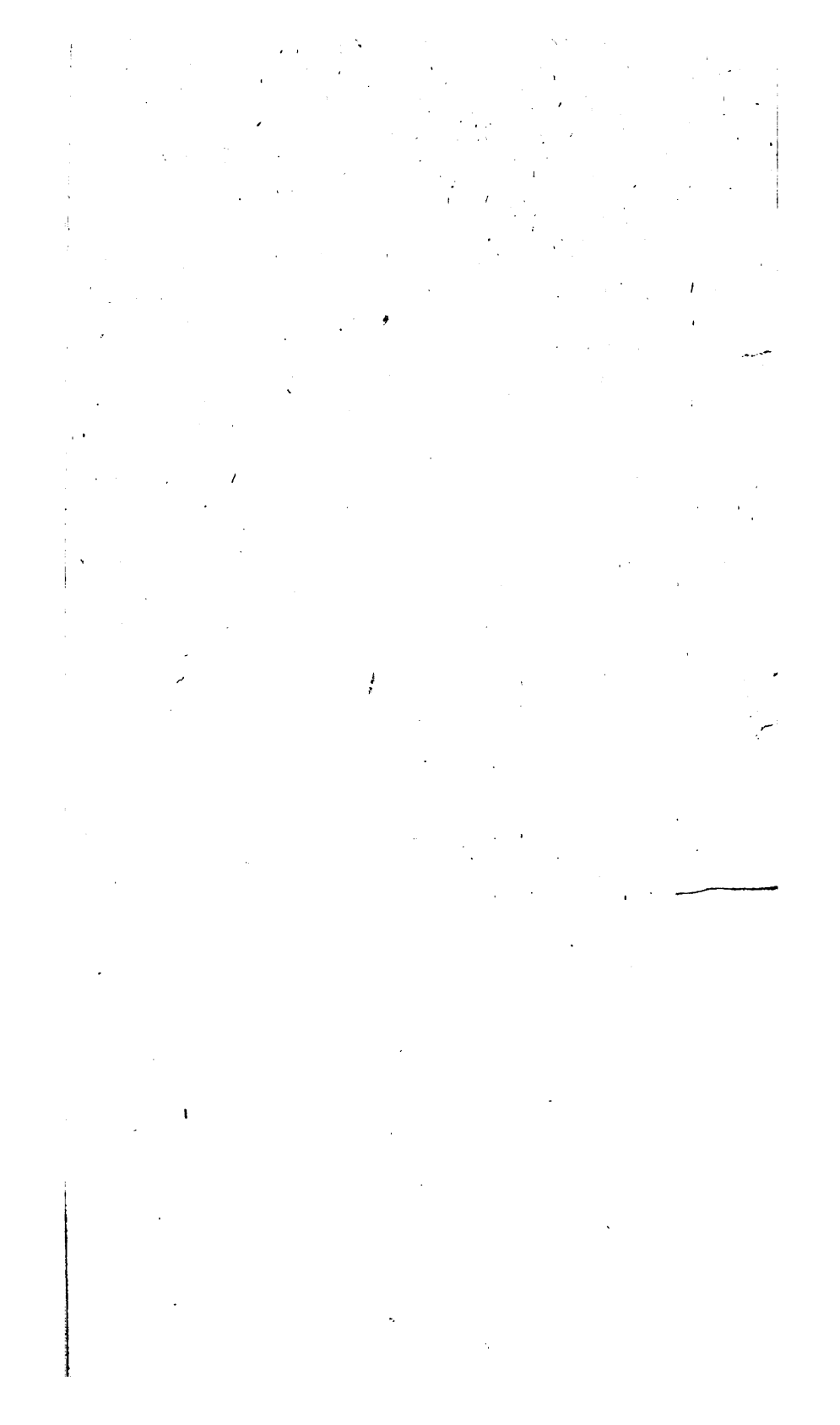
AXELIO OXENSTIERNÆ datis, quæ exstant
in Vol. impr. pag. 645.

Rogo, Sublimitas Tua hæc digna ducat sua curâ.
Alioqui ab uno gradu ad alium, deinde ad alium
detrudemur. Et Galli honores pro commodis ven-
dent. Tuæ Sublimitatis

Cultor studiosissimus devotissimusque

H. GROTIUS.

H. GROTH,
EPISTOLÆ
INEDITÆ,
EX
MUSÆO
MEERMANNIANO.

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

NOV 2 1974

